

รายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภา ปีที่ ๑
ครั้งที่ ๘ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง)
วันพฤหัสบดีที่ ๑๐ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๐
ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๐.๑๐ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๕๑๑ คน

(เนื่องจากศาสตราจารย์มาจูด นูนนาค ประธานรัฐสภาติด
ราชการ นายมิชัย ฤชุพันธุ์ รองประธานรัฐสภาจึงปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : บัดนี้มีสมาชิกลงชื่อครบ
องค์ประชุมแล้ว ผมขอเปิดประชุม

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี

ต่อไปเป็นเรื่องด่วน คือร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ...) พุทธศักราช ... ซึ่งคณะกรรมการพิจารณา
เสร็จแล้ว ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่

(คณะกรรมการ เข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ท่านสมาชิกครบคราที่แล้ว
เราพิจารณาจบลงมติในมาตรา ๑๑๑ ไปแล้ว วันนี้จะได้เริ่มในมาตรา ๑๑๒
ขอเชิญท่านเลขาธิการ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒนกุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
มาตรา ๑๑๒ มีการแก้ไข มีผู้แปรญัตติสงวนคำแปรญัตติ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญครับ คุณสุเมธ

นายสุเมธ พรหมพันธ์ หัวหน้าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (หนองคาย) :
 ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม สุเมธ พรหมพันธ์ หัวหน้าสมาชิกสภาผู้แทน-
 ราษฎรจากจังหวัดหนองคาย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา กระผมอยากจะขอแสดง
 ความคิดเห็นเพื่ออภิปรายเกี่ยวกับมาตรา ๑๑๒ ว่าด้วยการเลือกตั้ง กระผม
 ต้องขอกราบขอบพระคุณท่านคณะกรรมการ ที่ได้กรุณาได้ปรับแก้ไขใน
 ประเด็นที่ว่าด้วยพรรคจะต้องส่งสมัครรับเลือกตั้งไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๓ เป็น
 ไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๔ ไปเรียบร้อยแล้วแต่ประเด็นในมาตรา ๑๑๒ นี้ มีอีก
 ประเด็นหนึ่งที่สำคัญ เพราะว่าเป็นที่มาของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่ง
 กระผมขอกราบเรียนต่อท่านประธานรัฐสภาว่า การเลือกตั้งที่กำหนดไว้ใน
 ประเด็นที่ ๒ ที่ว่าด้วยพรรคการเมืองต้องส่งสมาชิกเข้าสมัครรับเลือกตั้งให้
 เป็นคณะให้ครบจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่จะพึงมีในเขตเลือกตั้งนั้น ใน
 ประเด็นนี้ กระผมคิดว่าจะไม่ตรงกับประเด็นที่ได้แก้ไขและก็ได้บัญญัติไว้ใน
 มาตรา ๑๐๘ วรรคสอง ว่าการเลือกตั้งนั้นจะต้องเป็นการเลือกตั้งโดยตรง
 คือเป็นเรื่องเบรานั้นเอง เพราะว่าถ้าหากรัฐธรรมนูญกำหนดไว้ว่า การ
 เลือกตั้งนั้นจะต้องเป็นคณะเท่านั้นก็เท่ากับว่ามาตรา ๑๑๒ กับมาตรา ๑๐๘
 นั้นขัดแย้งกันอย่างชัดเจนกระผมขอกราบเรียนว่า ในเมื่อพรรคการเมืองส่ง
 สมัครรับเลือกตั้ง ๓ คนให้ครบจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่จะมีในเขต
 เลือกตั้งแต่ละเขต ซึ่งเขตละ ๓ คนนั้นมีมากที่สุดในประเทศไทย ถ้าจำเป็นต้อง
 ส่ง ๓ ท่าน การหาเสียงสมัครรับเลือกตั้งของสมาชิกแต่ละพรรค
 การเมือง จะต้องเชิญพรรคการเมืองว่าพรรคการเมืองนั้นมีอุดมการณ์ที่ดี
 อย่างไร มีนโยบายเกี่ยวกับการเมืองการเศรษฐกิจ และการปกครองรวมทั้ง
 การกระจายอำนาจและอื่น ๆ อย่างไรบ้าง แต่เมื่อได้โฆษณาประชาสัมพันธ์
 ไปตลอดครั้ง เวลาสมัครรับเลือกตั้งแล้ว ประชาชนก็เชื่อว่าพรรคการเมืองนั้น

จะต้องเป็นพรรคการเมืองที่มีนโยบายเป็นอย่างไรชัดเจน แต่หลังจากครึ่งเวลาไปแล้ว สมาชิกที่จะส่งสมัครรับเลือกตั้งทราบว่ามีการเลือกตั้งนั้นเป็นเรียงเบอร์คือเบอร์ใครเบอร์มัน เลือกตั้งข้ามพรรคก็ได้ ก็จะมีการฉีกแนวออกไปในช่วงเวลาสุดท้ายของการเลือกตั้ง เกิดการขัดแย้งมีการโจมตีใส่ร้ายทำลายซึ่งกันและกัน แม้แต่พรรคการเมืองเดียว ในการเลือกตั้งประเภทนี้ได้เข้ามาตั้งรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๑ ตั้งแต่ปี ๒๕๕๒ ปี ๒๕๕๖ ปี ๒๕๕๘ ปี ๒๕๖๑ และรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๖๔ ก็ใช้ในการเลือกตั้งปี ๒๕๖๕ ๒ ครั้งก็ปรากฏเช่นนี้ ความขัดแย้งในทางการเมืองก็ขยายวงกว้างไปเรื่อย ๆ ประชาชนก็เกิดความสับสนเพราะฉะนั้นพรรคการเมืองที่ส่งสมัครรับเลือกตั้งจำเป็นต้องส่งให้เป็นทีมทั้งที่ผู้ที่มีความเหมาะสมเป็นผู้แทนมีเพียงคนเดียวในเขตเลือกตั้ง ในเขต ๓ คนนั้น แต่จำเป็นต้องส่งให้ครบ คือส่ง ๓ คน ฉะนั้น อันนี้ก็จะเกิดข้อขัดแย้งในทางการเมืองในสนามเลือกตั้ง และก็ดำเนินมาสู่สภาผู้แทนราษฎร ในเมื่อการเลือกตั้ง ความจริงที่มาของผู้แทนราษฎรนั้นมีความสำคัญมากครับ ท่านประธานแต่ที่ท่านคณะกรรมการก็ไปสนใจในที่มาของวุฒิสมาชิกซึ่งได้ผ่านการพิจารณาไปแล้วมากกว่า แต่ผู้แทนราษฎรนั้นเป็นศูนย์อำนาจที่จะสามารถออกกฎหมาย ออกพระราชบัญญัติไปบังคับใช้ทั่วประเทศ ฉะนั้นท่านประธานสภาที่เคารพ กระผมอยากจะขอกราบเรียนว่า ในเมื่อมาตรา ๑๐๘ วรรคสองได้กำหนดว่า การเลือกตั้งนั้นเป็นเรียงเบอร์ คือเป็นการเลือกตั้งโดยตรงและโดยลับแต่ในมาตรา ๑๑๒ วรรคแรก ประเด็นที่ ๒ นี้ ต้องส่งเป็นคณะก็เป็นการขัดแย้งกัน ถ้าท่านจะอ้างว่า ต้องการประสานวิธีการเลือกตั้งกับวิธีสมัครเลือกตั้งให้โยงไปสู่การนี้ก็เป็นประเด็นที่ไม่ตรงเหมือนกัน ท่านประธานที่เคารพ ถ้าจะเป็นการเลือกตั้งแบบเรียงเบอร์ก็ต้องยืนยันวิธีการเลือกตั้งแบบเขตเดียวเบอร์เดียวคือวัน แมน วัน โหวต (One Man One Vote) คือ วัน แมน วัน โหวต นี้

จะไม่มี การขัดแย้งกัน จะไม่มี การโจมตีกัน คนเดียว พรรคเดียวสามารถ ประชาสัมพันธ์นโยบายของพรรคก็ได้ ประชาสัมพันธ์นโยบายของส่วนตัวก็ได้ แล้วก็จะ เป็นความเสมอภาคทั่วประเทศ ถ้าจะให้ โยงโย เพื่อจะให้มีการ ปรับปรุงวิธีการ เลือกตั้ง ซึ่ง ไม่ต้องการที่จะตัดวิธีการ เลือกตั้ง ให้เป็น วัน แนน วัน โหวต ได้ ก็ สามารถที่จะ เปลี่ยนแก้ไขใน ประเด็นที่ ๒ ให้เป็น ว่า พรรคการเมืองต้องส่งสมาชิก เข้าร่วมรับ เลือกตั้ง ไม่เกินจำนวนสมาชิก สภาผู้แทนราษฎรที่จะมีในเขตเลือกตั้งนั้น อันนี้เป็นวิธียึดหยุ่นที่จะไปโยงโย สูมาตรา ๑๐๘ พรรคสองได้ กระผมขอกราบเรียนเหตุผลว่า ถ้าใช้คำว่า ไม่เกิน พรรคการเมืองที่สามารถแน่ใจว่าสมาชิกของพรรคตัวเองนั้นสามารถ สร้างความสัมพันธ์ภายในกลุ่มได้ ในขณะที่ได้ แล้วก็จะไม่มี การทะเลาะวิวาท ไม่มี การโจมตีกัน ไม่มี การทะเลาะวิวาทในสนาม เลือกตั้ง ไปถึงจนวันสุดท้าย ก็สามารถส่งได้ทั้ง ๓ คน ถ้าพรรคใดแน่ใจเพียง ๒ คน ก็สามารถส่งได้ ๒ คนถ้าไม่แน่ใจทั้ง ๒ คน แน่ใจคนเดียวก็ส่งได้คนเดียว คือเป็นการยึดหยุ่น วิธีโยงจากมาตรา ๑๑๒ พรรคแรก ไปสูมาตรา ๑๐๘ พรรคสองได้ กระผม ขอกราบเรียนว่า ถ้าหากเราไม่แก้ไขตรงนี้ก็จะทำให้ การขัดแย้งทาง การเมืองการทะเลาะวิวาท การทำลายกัน ใบปลิวโจมตีกันก็จะเกิดขึ้น ตลอดไป ไม่มีโอกาสที่จะได้ปรับปรุงแก้ไขวิธีการ เลือกตั้ง ให้เป็นการ เลือกตั้ง ที่มีความสามัคคีกัน ทำให้ประชาชนในชาตินี้มีความเห็นศรัทธาระบอบ ประชาธิปไตย ที่ประชาชนเพื่อการ เลือกตั้งก็เพราะว่า นักการเมืองโจมตีกัน โดยไม่มีเหตุผลในสนาม เลือกตั้ง แม้แต่การคำทอกัน บางทีพอ แม่ ลูก ที่ลง สนามเลือกตั้งแล้ว ไปฉีกแนวกัน แล้วก็ทะเลาะวิวาทกันจนไม่มองหน้ากันก็มีอยู่ เป็นจำนวนมากในประเทศนี้ กระผมขอวิงวอนให้ท่านคณะกรรมการ ได้โปรดแก้ไขในส่วนที่ไม่มีทางที่จะทำให้เกิดความสามัคคี ขอให้แก้ไขเพื่อ ให้เกิดความสามัคคีในการ เมืองของไทยครับ เพราะว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

นั้นเป็นผู้ที่มีความสำคัญ เมื่อได้เลือกตั้งจากประชาชนได้รับมอบอำนาจมาแล้ว ก็จะทำหน้าที่เป็นผู้ออกกฎหมายเพื่อบังคับใช้ทั่วประเทศ กฎหมายนั้นจะต้องมีความสามัคคี กฎหมายนั้นจะต้องเป็นธรรมให้กับพี่น้องประชาชนทั่วประเทศ กระหม่อมอยากจะขอเรียนว่า ความหนักใจอย่างยิ่งอันหนึ่งที่จะใช้ระบบเดิมที่ได้เลือกตั้งมาถึง ๖ ครั้งนี้ ก็จะทำให้เกิดความหนักใจสำหรับพรรคการเมืองที่จะส่งเข้าเลือกตั้งด้วย ผู้สมัครที่สมัครเข้ารับการเลือกตั้งด้วย ประชาชนผู้ใช้สิทธิในการเลือกตั้งด้วย แม้แต่กระทรวงมหาดไทยซึ่งเป็นกระทรวงที่รับผิดชอบในการเลือกตั้งและผู้จัดการเลือกตั้งที่จะตั้งขึ้นตามมานี้ ก็จะประสาสัมพันธ์กับประชาชนว่าอย่างไร ท่านประธาน เมื่อประสาสัมพันธ์ครั้งแรกบอกมาให้เลือกพรรค แต่พอถึงเวลาจริง ๆ ว่าจะต้องเน้นตัวบุคคล อันนี้เป็นการสร้างระบบมาครั้งน้ำ ครั้งบก หรือว่าห้วงมึงกั๊ยมึงกร ซึ่งไม่เป็นผลดีแก่ระบอบประชาธิปไตย เพราะฉะนั้นกระผมขอวิงวอนให้ท่านประธานผ่านไปถึงท่านประธาน และคณะกรรมการพิจารณาแก้ไขปรับปรุงรัฐธรรมนูญในมาตรา ๑๑๒ ได้พิจารณาปรับปรุงเพื่อให้เป็นผลประโยชน์แก่ประเทศชาติ ประชาชน ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ท่านสมาชิกที่สงวนคำแปรญัตติไว้มีไหมครับ ถ้าไม่มีเชิญคุณอนุวรรณ์

นายอนุวรรณ์ วัฒนพงศ์ศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บุรีรัมย์) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม อนุวรรณ์ วัฒนพงศ์ศิริ ในฐานะสมาชิกสภา กระผมได้แปรญัตติไว้แล้วก็ได้ชี้แจงไปทางกรมการแล้ว เดิมทางคณะกรรมการได้เห็นด้วย แต่ตอนหลังมาก็ไม่เห็นด้วย กระผมก็อยากจะขออภิปรายว่าในมาตรา ๑๑๒ ข้อความที่ผู้อภิปรายได้อภิปรายไป เมื่อกี้ก็คือว่าไปแก้ข้อความคอนท้าย ซึ่งไม่ใช่คณะกรรมการแก้ เป็นร่างที่แก้ไขร่างที่เสนอมา ผมได้เปรียบเทียบกับมาตรา ๑๐๖ ของกฎหมายรัฐธรรมนูญใน

ปัจจุบันเขียนไว้ในบรรทัดสุดท้ายว่า การส่งนั้นให้ส่งสมาชิกเท่ากับจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่จะพึงมีได้ในเขตเลือกตั้งนั้น แต่ในร่างที่กำลังพิจารณาอยู่นี้กลับไปเขียนบอกว่า ให้ส่งเป็นคณะให้ครบจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะพึงมีในเขตเลือกตั้งนั้น และจะส่งได้คณะเดียวใน ๑ เขตเลือกตั้ง การที่เขียนอย่างนี้ทำให้ อันที่ ๑ อาจจะขัดแย้งกับมาตรา ๑๐๘ ที่เขียนมาว่าให้เลือกเรียงเบอร์ แต่ว่าความเข้าใจอาจจะเข้าใจผิดว่าอันนี้จะเลือกเบอร์เดียวและได้ ๑ เขต เพราะส่งเป็นคณะและบังคับก่อนข้างจะชัดเจน ถ้าเกิดมีปัญหาต้องตีความรัฐธรรมนูญขึ้น เราก็ต้องส่งให้ตุลาการรัฐธรรมนูญแล้ว ระหว่างที่ถ้าเกิดมีการปฏิบัติจะต้องปฏิบัติโดยทันทีทันใดที่รอการวินิจฉัยของตุลาการรัฐธรรมนูญไม่ได้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย มท ๑ หรือจะบอกว่าที่เลือกทั้งคณะตามมาตรานี้เกิดขัดแย้งกับมาตรา ๑๐๘ ปัญหาที่จะต้องเกิดขึ้นอีก นั้นประเด็นที่ ๑ ประเด็นที่ ๒ การเขียนรัฐธรรมนูญกระผมคิดว่าน่าจะเขียนให้มันง่าย เข้าใจง่าย อย่าให้มีเงื่อนไข อย่าให้เป็นภาระทางระบอบประชาธิปไตย พรรคการเมืองจะต้องไปใช้เงินมากขึ้นอะไรมากขึ้นต้องบังคับส่งทั้งคณะ สิ่งเหล่านี้ผมคิดว่าคณะกรรมการท่านก็คงจะได้ตระหนักถึง กระผมอยากกราบเรียนว่าที่ให้ส่งเป็นคณะก็ดี ความจริงมาตราที่เขียนมาข้างหน้าตั้งแต่มาตรา ๑๐๖ มาตรา ๑๐๗ มาตรา ๑๐๘ เขียนไว้ชัดเจนแล้ว และสัมพันธ์กันมาตลอด เพียงแต่พรรคท้ายของบรรทัดเดี๋ยวนี้เท่านั้นเองทำให้เป๋ไปหมด ผมอยากจะกราบเรียนว่าการเลือกตั้งเท่าที่ผ่านมา จะถามบอกว่าเรายังบังคับจำนวนไว้แล้วคือ ๑ ใน ๔ เค็มทีเดียวนั้นครั้งหนึ่งก็หนึ่ง เมื่อเราบังคับ ๑ ใน ๔ ถ้าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในกฎหมายรัฐธรรมนูญที่จะใช้ฉบับนี้ ก็คงจะมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประมาณ ๓๘๐ ท่าน เมื่อ ๑ ใน ๔ ของ ๓๘๐ ท่าน พรรคการเมืองจะต้องส่งไม่ต่ำกว่า ๘๕ คน เมื่อเราบังคับไว้ข้างบนแล้ว ๑ ใน ๔ ทำไมเราจะต้องมา

บังคับพรรคสุดท้ายไว้ ซึ่งไปขัดกับมาตรา ๑๐๘ ที่ร่างไว้ด้วยซ้ำไป เพราะฉะนั้นผมคิดว่าการที่เลือกตั้งที่ผ่านมา เราเคยพูดแล้วว่า จำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่เราบังคับจำนวนไว้ มันไม่เป็นประชาธิปไตยมันไม่พัฒนาประชาธิปไตย แต่เราก็อ้างบอกว่าในต่างประเทศนั้นเขามีพรรคการเมือง ๒ พรรคเท่านั้น อย่างอเมริกา อย่างอังกฤษมีพรรคที่ปรึกษา กัน เดโมแครต อังกฤษก็มีพรรคคอนเซอร์เวทิฟ กับเลเบอร์ เราก็จะไปเอาเหมือนเขา แต่เดี๋ยวนี้อังกฤษเองก็พัฒนาไม่ใช่ ๒ พรรคแล้ว อเมริกาที่พัฒนาไม่ใช่ ๒ พรรคแล้ว เขาปล่อยให้มันเป็นไปตามธรรมชาติ แต่ของเราเวลาจะไปเอาเขา มาเราไม่มองถึงประเทศอื่น ประเทศฝรั่งเศสก็เป็นประเทศประชาธิปไตย ประเทศหนึ่ง ประเทศอินเดียก็สัก ๆ ก็เป็นประชาธิปไตยประเทศหนึ่ง เขาก็ปล่อยให้มันเป็นไปตามธรรมชาติเป็นไปตามพัฒนาของสังคม แต่ของเราไปตั้งเงื่อนไขทับไว้ได้แก่รัฐธรรมนูญ เขียนรัฐธรรมนูญนี้เขียนให้มันลึกลับ เขียนจนกระทั่งให้ปฏิบัติ อังกฤษปกครองประเทศด้วยจารีตประเพณี อเมริกาปกครองประเทศด้วยกฎหมายรัฐธรรมนูญไม่เต็มหน้า แล้วเขาก็ไม่ต้องมาแก้ไข ของเราแก้ไขแทบจะทุกครั้งมีชื่อต่าง ๆ นานา เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าการที่เราใช้รัฐธรรมนูญที่มีเงื่อนไขที่ผ่านมานั้น เราจะมองเห็นได้ชัดว่าเมื่อเราบังคับให้ส่งทั้งคณะ เรามีการจ้างผู้สมัครเข้ารับเลือกตั้งเป็นภาวะประชาธิปไตยว่าจะต้องมีเงินไปให้เขา แล้วพวกนี้เมื่อไปสมัครรับเลือกตั้งแล้วก็เป็นปัญหาอีกที่จะอธิบายกับประชาชนว่า เมื่อท่านส่งทั้งทีมแล้วทำไมท่านหาเสียงคนเดียว อีก ๒ คนหายไปไหน แล้วบางทีสมัครไปสมัครมา คนที่ไปจ้างให้สมัครที่เป็นลูกหาบกลับมาฟ้องหัวหน้าพรรค กลับมาฟ้องพรรคกว่าที่ส่งตัวจริงมันสู้ผมไม่ได้หรอก ผมจะแนะนำเสียดีกว่า สิ่งเหล่านี้มันเกิดปัญหาขึ้นมาแล้วเราไปทำให้มันเป็นเงื่อนไขทำไม นั่นประการแรก

ประการที่ ๒ เวลาหาเสียง เวลาไปหาเสียงเราหาเสียงคนเดียว ๒ คนนั้นเป็นลูกหาบเราก็ก็น่า ไปสเตอร์ก็คิดไปสเตอร์คนเดียว

แล้วนโยบายของรัฐบาลบางทีก็บอกว่า จะฟังคนตรีให้เพราะต้องฟังคนตรีทั้ง
 คณะ แล้วคณะนั้นมันเล่นบ๊องบ๊อง ๆ แล้วจะไปเล่นด้วยกันได้อย่างไร มัน
 ไปไม่ได้ ก็อยากจะกราบเรียนว่านั่นก็เป็นเรื่องหนึ่งที่เป็นปัญหาอยู่ และ
 ที่สำคัญที่สุดผู้ที่รับจ้างสมัคร เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ไม่ได้รู้ เรื่องว่า เมื่อ
 สมัครรับเลือกตั้งแล้วจะต้องมาส่งค่าใช้จ่ายตามมาตรา ๓๔ พระราชบัญญัติ
 เลือกตั้ง เปล่าเลยไม่ส่ง ไม่ส่งก็ต้องขึ้นศาลสิครับ รัฐบาลหรือฝ่ายที่ควบคุม
 การเลือกตั้งมีความสามารถไปเที่ยวจับพวกนี้มาดำเนินคดีไหม ไม่มี บางคนก็
 ดำเนินคดี บางคนก็ไม่ดำเนินคดี แล้วอยู่ ๆ พวกนี้ไม่ได้รู้เรื่องอะไรเลยไป
 เอามาสมัคร ต้องไปถูกจำกัดสิทธิการเลือกตั้งสิทธิการสมัครรับเลือกตั้ง
 ทำลายระบอบประชาธิปไตย โดยรัฐธรรมนูญไปกำหนดกฎหมายเลือกตั้งไป
 กำหนด เพราะฉะนั้นกระผมถึงบอกว่าการเขียนรัฐธรรมนูญน่าจะเขียนให้
 เป็นไปโดยธรรมชาติ อย่าไปสร้างเงื่อนไข อย่าไปสร้างภาระอย่าไปสร้าง
 ความรับผิดชอบให้กับคนอื่น

อีกเรื่องหนึ่งก็คือเรื่องการเลือกตั้งเวลานับคะแนน เรามา
 ดูเผิน ๆ บอกว่าการเลือกตั้งนี้ทำไมเรานับคะแนนช้า เพราะว่าผู้สมัครรับ
 เลือกตั้งจะแข่งขันจริง ๆ ถ้าไม่นับลูกหาบเขตหนึ่งก็มีไม่ถึง ๑๐ คน
 แต่พอมีลูกหาบแล้วมัน ๒๐ - ๓๐ คน เวลานับคะแนนต้องนับหมด นับทุกคน
 คนหนึ่งได้คะแนนไปตั้ง ๘๐,๐๐๐ คะแนน ย้ายนี้คะแนน ๑๕๐ คะแนนก็ยังต้อง
 นับชื่อนั้น ต้องเขียนชื่อนั้นเจ้าหน้าที่ก็ต้องนับ เสียเวลาเปล่า ๆ เสียเวลา
 บุคลากร เสียเงินค่าล่วงเวลาเสียงบประมาณไปพิมพ์บัตรเลือกตั้ง บัตร
 เลือกตั้งแทนที่จะพิมพ์สั้น ๆ กาง่าย ๆ พิมพ์เสียยาวจนกระทั่งลากินโต๊ะ
 เลือกตั้งไปกา ๆ ไม่ถูก สิ่งเหล่านี้เราทำให้เกิดขึ้นในเงื่อนไขที่เราออก
 กฎหมาย ผมคิดว่าสิ่งเหล่านี้รู้กันดีแล้ว ก็ควรจะแก้ไขให้ดีขึ้น ให้ทันสมัยขึ้น

กระผมอยากจะเลยไปนิดหนึ่ง อย่างกรณีเลือกตั้งที่ผ่านมา
 พวกเรามักจะบอกว่ากำหนดค่าใช้จ่ายเอาไว้ ถ้าไม่กำหนดค่าใช้จ่ายเอาไว้

มันห้ามกันไม่ได้ ๑ ด้านบาทที่กำหนดไว้วันนี้เป็นข้อเท็จจริงหรือเปล่า ทำให้ หรือเปล่า ๑ ด้านบาทที่เรากำหนดไว้ในปัจจุบันนี้ ค่าไปสเตอร์ก็ยังไม่พอใน เขตเลือกตั้งหนึ่งแล้วสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือผู้สมัครรับเลือกตั้งต้อง เขียนรายงานโกหกหรือเปล่าว่าค่าใช้จ่ายที่เลือกตั้งไปแล้วไม่ถึง ๑ ด้านบาท เราต้องเขียนอย่างนั้นถ้าไม่เขียนอย่างนั้นก็คิดคุกคิดตะราง หมกสนิทเลือกตั้ง หมกสนิทสมัครรับเลือกตั้งอันนี้เป็นกฎหมายที่เขียนเอาไว้อย่างนั้น เราต้อง ปฏิบัติอย่างนั้น แล้วท่านประธานลองคิดดูสิครับ เราไม่ต้องมองอะไรมาก มองการเลือกตั้งสหรัฐอเมริกาเมื่อวานนี้คนที่ใช้เงิน ๒๖ ล้านเหรียญขณะที่ใช้เงิน ๑๕ ล้านเหรียญ คิดเป็นเงินไทยคนที่ใช้เงิน ๖๕๐ ล้านบาทขณะที่ใช้เงิน ๑,๑๕๐ ล้านบาท อย่างไรก็ตามประเทศเขามีระบบมิอะไร เขาสู้กัน เต็มที่ เราไม่ต้องไปกลัวที่เสียเงิน ๑,๑๕๐ ล้านบาทมันเข็ดจนอีก ๒ - ๓ สมัยมันก็ไม่สมัคร ผมเคยอยู่อเมริกามา ๘ ปี เคยสังเกตการเลือกตั้งสมาชิก สภาองเกรส สมาชิกวุฒิสภา เลือกตั้งกอฟเวอร์เนอร์ (Governor) เลือกตั้งผู้ว่ารัฐ เลือกตั้งประธานาธิบดี เขาก็เป็นไปโดยธรรมชาติ เงินเขา จะซื้อหรือไม่ซื้อ ถ้าซื้อทางอ้อมผมว่าซื้อ ถ้าเราติดตามกฎหมายไทย แต่เขาก็ปล่อยเป็นธรรมชาติว่าเข้าไปหากลุ่มแม่บ้าน เข้าไปหากลุ่มอิทธิพล เพรสเชอร์ กรุ๊ป (Pressure group) ตรงนี้ เขาก็ให้เงินสนับสนุนนั้น สนับสนุนนี้ไม่เห็นเขาคิด ไปสัญญาว่าถ้าเขาเป็นสมาชิกสภาองเกรสแล้วเขา จะตัดถนนตรงโน้น ตัดถนนตรงนี้ เขาก็ทำเขาก็พูด แต่ถ้าพูดแล้วทำก็ไม่ได้ ประโยชน์ไป แต่พูดแล้วไม่ทำคราวหน้าเขาก็ไม่เลือก เพราะคนอเมริกันลง ในต่างประเทศ อย่างคนอเมริกันไปค้าพ่อล่อแม่เขาไม่ว่าอะไร ค่าไปสิ มัน ไม่ใช่ของมัน แต่เธออย่ามาค้าฉันนะ อย่ามาเกาหลังฉันนะคือนั่น สกิน มาย แบค (Don't skin my back) หมายความว่า เรื่องของฉันคนอื่นไม่เกี่ยวข้อง ไปค้าพ่อล่อแม่ไม่ว่า แต่บอกว่ายัยคนนี่ชี้โกหกเท่านั้นแหละมันฟ้องกันรำ

ไปหมด อันนี้มันอยู่ที่สำนึกของประชาชนที่จะมีประชาธิปไตยหรือไม่คนในสังคมมีสำนึกในประชาธิปไตยหรือไม่ ไม่ใช่เอากฎหมายไปบีบบังคับให้มันเป็นประชาธิปไตย ท่านประธานครับ นอกจากนี้เราลองมาคิดดูว่าการที่เราเขียนเงื่อนไขให้มันเป็นประชาธิปไตยหรือเปล่า การที่กำหนดอะไร ๆ ให้มันเป็นประชาธิปไตยหรือเปล่า กฎหมายรัฐธรรมนูญของเราเดี๋ยวนี้จะเขียนเป็นวิทยานิพนธ์แล้ว เขียนถึงจนกระทั่งต่อไปนี่อะไร ๆ ก็อยู่ในรัฐธรรมนูญหมดเลย เพราะฉะนั้นผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า กระผมยังยืนยันที่จะขอให้ท่านคณะกรรมการได้ตัดข้อความตอนที่กระผมได้อื่นยุติไป คือตัดข้อความตั้งแต่ ให้ส่งเป็นคณะ ออกทั้งหมด แล้วก็ออกนั้นมาตราทางด้านหน้าได้ครบคลุมถึงแล้ว กระผมขอขอบพระคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณเรวัต

นายเรวัต สิริบุญกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กาญจนบุรี) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายเรวัต สิริบุญกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกาญจนบุรี พรรคชาติไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ความจริงในมาตราที่คณะกรรมการได้แก้ไขเพียงไม่กี่คำ แต่ความหมายนั้นทำให้กระผมสงสัยและอยากจะเรียนถาม ในมาตรา ๑๑๒ มีการแก้ไขเพิ่มเติม ในการเลือกตั้งทั่วไปพรรคการเมืองที่สมาชิกจะเป็นผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งตามมาตรา ๑๑๑ (๑) ได้ ต้องเป็นพรรคการเมืองที่ส่งสมาชิกเข้าสมัครรับเลือกตั้งทั้งหมดรวมกันไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งหมดที่จะพึงมีในการเลือกตั้งครั้งนั้น ความจริงครั้งนี้เพียงพอแล้วครับ ท่านประธาน และสมบูรณ์เลข ของเดิมเขาสมบูรณ์ นี่คณะกรรมการไปเติมหากจำนวนที่คำนวณได้มีเศษให้ปิดทิ้ง ครึ่งนี้ละครับ กลายเป็นปัญหาขึ้นมาที่กระผมสงสัย เพราะว่าโดยปกติแล้ว ๑ ใน ๔ สมมุติของเรามี ๖๖๐ คนในปัจจุบันนี้ ๕๐ คนก็ไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๔ อยู่แล้ว แล้ว

ทำไมต้องไปใส่ว่ามีเศษให้ปิดทิ้ง แล้วคนเป็นเศษได้อย่างไร มันเป็นคนไม่ได้ ท่านประธานมันเป็นไปไม่ได้ มันไม่ใช่อัตราส่วน ถ้าอัตราส่วนต่ำ สูงมากกว่า ๕ ก็ปิดขึ้น ๑ หรือต่ำก็ปิดทิ้งไปอย่างนี้เป็นต้น คนไม่ใช่เป็นเศษ เพราะฉะนั้นกระผมจึงสงสัยว่าการเขียนไว้อย่างนี้จะถูกต้องประการใด และจริง ๆ แล้วถ้าหากว่าคณะกรรมการจะแก้ไข พุดกันมากครับว่า น่าจะมีการพัฒนาพรรค พรรคพัฒนาคนอย่างนี้ ที่นี้ก็มาลดลงไปอีก คือของเดิมก็ลดอยู่แล้ว แต่ของเดิมของฉบับปี ๒๕๓๔ เขาถึงหนึ่ง ๑๘๐ คน ย้ายตรงนั้นก็เพื่อที่จะไม่ให้มีพรรคการเมืองมากขึ้น ถ้าพรรคการเมืองมากก็ส่งไปมาก อย่างในปัจจุบันจะเห็นถ่วงลดลงไปอย่างนี้ ๑ ใน ๔ นี้ครับ พรรคการเมืองจะเพิ่มขึ้นอีก เคี้ยวนี้ก็เพิ่มขึ้นมาแล้วเลยทำให้เวลาเลือกตั้งเข้ามาเสถียรภาพของรัฐบาลจะเป็นอย่างไร ความจริงถ้าพัฒนาทางการเมืองต้องมากขึ้น ๒ ใน ๓ อย่างนี้เป็นต้น ให้มากขึ้น ๆ ไปเพื่อที่จะเหลือ ๒ พรรค แล้วก็ไปพรรครัฐบาล อีกข้างหนึ่งก็เป็นพรรคฝ่ายค้าน อย่างนี้รัฐบาลมีเสถียรภาพ ไม่ต้องมาแก่งแย่งกันเคี้ยวนี้เป็นอย่างไร ทุกวันนี้รัฐบาลก็มีแต่ปัญหา อย่างท่านนายกฯ วัน ๆ หนึ่งตอบแต่ปัญหาทั้งหมดเวลาวัน ๆ ไปแล้ว อย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าน่าจะพัฒนาทางการเมือง นั่นก็คือให้พรรคน้อยลงอย่างที่กระผมกราบเรียนมานี้ผมอยากจะกราบเรียนต่อไปว่า การพัฒนาการเมือง จริง ๆ แล้วอยากให้เห็นว่าพรรคเลือกคน แล้วก็ประชาชนเลือกพรรค แต่จริง ๆ ไม่เป็นอย่างนั้น ถ้าสมมุติว่า ๒ พรรคนี้ โอ.เค. ถ้าเป็นไปอย่างนี้สิครับ ที่พัฒนาการเมือง พัฒนาคนด้วย แต่ไม่พัฒนาไม่ได้พัฒนา ก็มีเฉพาะคนอย่างเคี้ยว คือประชาชนเขาต้องเลือกคนอยู่ดี ผมเห็นท่านสมาชิก พุดกันมากกว่าการใช้สิทธิซื้อเสียงนี้มากมายเหลือเกิน จริง ๆ แล้วกระผมคิดว่าไม่ใช่เป็นอย่างนั้น มันอยู่ที่คน ประชาชนในปัจจุบันนี้เขาเลือกคนดี เงินนั้นเป็นส่วนประกอบ ถ้าคนไม่ดีอย่างไรก็ไม่ดี ก็ไม่ได้ ให้เงินเท่าไรก็ไม่ได้

เรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญ เพราะฉะนั้นอย่าไปบอกว่ามีเงินมีทองมากมายแล้วจะ
ไปเลือกตั้งได้ ไม่ได้ ไม่ได้เด็ดขาด ขออนุญาตยกตัวอย่างอย่างจังหวัด
กาญจนบุรีของผม ผมเป็นผู้แทนมา ๕ สมัยแล้วท่านประธานเรื่องเงิน
เรื่องทองนี้เป็นส่วนประกอบเท่านั้นเอง เขาเลือกคนดี คนดีเท่านั้นที่เขาจะ
เลือกไว้ แล้วคนดีอย่างไร คนดีก็ต้องมีค่า ค่าเป็นอย่างไรค่าของคนก็อยู่ที่ผล
ของงาน ท่านประธาน แล้วเขายังมองต่อไปว่าคนดีคนเรานี้ใครรับ ท่าน
ประธาน คนเมืองกาญจน์เขามอง คนเราเลือกเกิดไม่ได้ แต่เลือกทำความดี
ได้ เพราะฉะนั้นเขาจะเลือกเฉพาะคนดีอย่าไปคิดว่าเงินใช้ได้ตลอดไป
ชอบคุณท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณอัมพล

นายอัมพล จันทระเจริญ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) :
ท่านประธานที่เคารพครับ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม นายอัมพล จันทระเจริญ
ผู้แทนราษฎรจากจังหวัดมหาสารคาม พรรคกิจสังคม ในฐานะสมาชิกรัฐสภา
ผมขอประทานกราบเรียนต่อท่านประธานว่า ผมก็อยู่ในวงวนของการเมือง
มานานพอสมควร แล้วก็ เป็นนักการเมืองจริง ๆ เสียด้วย เพราะว่าผมไม่ใช่
นักวิชาการ ผมไม่ใช่นักกฎหมาย แต่ผมเป็นนักการเมืองมาจากการเลือกตั้ง
ของประชาชน แล้วก็ได้ต่อสู้กับรัฐธรรมนูญมาแล้วหลายฉบับ ผมอยากเรียนต่อ
ท่านประธานว่า ในมาตรา ๑๑๒ ที่คณะกรรมการแก้ไขนั้นผมอยากเรียนว่า
เป็นเป้าหมายที่ดี เพราะอะไร ท่านประธานครับ เพราะขณะนี้พี่น้อง
ประชาชนทั่ว ๆ ไปได้สัมผัสกับการเลือกตั้งผู้แทนราษฎรมาทุกระยะแล้วก็ เป็น
ระยะที่ไม่ต่างกัน เดียวนี้ประชาชนเขาบอกว่า บ้านเมืองของเรานั้นวุ่นวาย
ผมก็ถามว่า วุ่นวายตรงไหน เขาบอกว่าวุ่นวายเพราะพรรคการเมืองมาก
จริง ๆ ในประเทศไทยพรรคการเมืองมีมากจริง ๆ ทำอย่างไรถึงจะเหลือ
น้อยพรรค ตรงนี้ท่านประธานที่เคารพ เรามาดูในสิ่งซึ่งมีการแก้ไข สมาชิก

เข้าสมัครรับเลือกตั้งทั้งหมดรวมกันไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๕ ของจำนวนสมาชิก อันนี้ผมก็เห็นด้วยกับกรรมาธิการ จะได้ไปตรงกับความต้องการของพี่น้องประชาชน ถ้าพรรคการเมืองตั้งขึ้นมาใหม่หรือรวมตัวเข้ามาจะมาตั้งพรรคการเมือง แต่ส่งผู้สมัครไม่ครบแล้วเขาล้มสลายไป บางท่านรวบรวมมาได้ ๑๐๐ เสียง ได้ ๕๕ เสียง มาตั้งเป็นพรรคการเมืองขึ้นมาก็ต้องมาบังคับไว้ครั้งนี้ อยากเรียนต่อท่านประธานอีกว่า รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๖๑ นั้นถือได้ว่าเป็นหลักของประชาธิปไตย การแบ่งเขตก็ดี การบีบบังคับพรรคการเมืองต้องส่งผู้สมัครให้ถูกต้องตามกฎหมายมีไว้หลาย ๆ อย่าง ในรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๖๑ ท่านประธานครับ มีสิ่งหนึ่งซึ่งผมจะต้องกราบเรียนให้ท่านทราบว่า ขณะนี้สภาของเรากำลังมาคิดหาวิธีการแก้ไข เราต้องมองไปที่ศัตรูตัวฉกาจของระบอบประชาธิปไตยมันมาจากไหนสำคัญที่สุด กฎหมายเขียนไว้ลงโทษหนัก ๆ ก็ไม่ฟังเสียง นั่นคือระบบการซื้อเสียง ท่านประธานที่เคารพ จุดนี้เป็นจุดที่ทำลายระบอบประชาธิปไตยอย่างสิ้นเชิง แต่เราจะทำอย่างไรถึงจะปราบปรามสิ่งเหล่านี้ได้ ทั้ง ๆ ที่รัฐบาลก็มีมาตรการอย่างเด็ดขาดห้ามการซื้อเสียง ห้ามทุกอย่าง แต่เป็นเพราะสมาชิกของเรายากจะเป็นผู้แทนราษฎรจนเกินไป จึงใช้วิธีการเหนือกฎหมาย ทั้ง ๆ ที่เราจะออกกฎหมาย เรากลับทำตัวเหนือกฎหมาย มีการซื้อเสียงกันเป็นว่าเล่น ท่านประธานครับ สิ่งนี้เป็นอันตรายที่สุด มีการซื้อหลายรูปแบบ ซึ่งผมเคยพูดในสภาแห่งนี้ถึงเรื่องการซื้อเสียง มีการชิงหน้าถ้า ยิ่งก่อนนอน ยิ่งบนรถ ยิ่งทุกอย่างสารพัดก่อนที่จะเข้าคูหาต้องชิงหน้าถ้า ต้องไปแจกเงินหน้าถ้าอีก ท่านประธานครับ มีกฎหมายไปไม่ถึง องค์กรกลางตั้งขึ้นมาเพื่อที่จะมากำราบปราบปรามสิ่งเหล่านี้เพื่อให้บ้านเมืองดีขึ้น ฉะนั้นในข้อเสนอของกรรมาธิการนั้น ผมชอบ แม้กระทั่งพรรคสุดท้ายที่ท่านดอกเตอร์อนุวรรตน์ขอประทานโทษต้องขออนุญาต ท่านมาตัดสินในพรรคสุดท้าย และจะส่งได้

คณะเดียวในเขตเลือกตั้ง ๑ เขต ตรงนี้ละครับ ท่านประธานที่เคารพ มัน
เหมาะสมแล้ว ในจำนวน ๕๐ คนเหมาะสมแล้ว ส่งลงมาให้เต็มที่ ๕๐ คน ส่ง
ได้สักกี่เขต ฉะนั้นการตัดสินใจอยู่ที่ประชาชน ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ท่านสมาชิก ผมอยาก
ทำความเข้าใจ เวลานี้เรากำลังพิจารณาวันที่ ๒ สิ่งที่ท่านพูด ๆ มาน่าฟัง
ทั้งสิ้น แต่ว่าต้องพูดกันในวันที่ ๑ บัดนี้เราพิจารณากันแต่เฉพาะการแก้ไข
ของท่านสมาชิก ของกรรมาธิการ และที่ท่านสงวนเอาไว้ แต่เมื่อท่านที่สงวน
อภิปรายไม่คิดใจ ผมก็อนุญาตให้ท่านที่ไม่ได้สงวนพูด เพื่อจะต่อรองกับ
กรรมาธิการได้ แต่ขอให้พยายามจำกัดอยู่เฉพาะข้อเสนอแนะต่อกรรมาธิการ
ว่า จะต่อรองกันอย่างไร เชิญคุณมานะ

นายมานะ อุตกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครพนม) :
กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม มานะ อุตกุล ชาติพัฒนา จาก
จังหวัดนครพนม ผมอยากกราบเรียนถามทางคณะกรรมการ เพราะใน
มาตรา ๑๑๒ นี้ ท่านได้เขียนไว้ว่า พรรคการเมืองส่งผู้สมัครรับเลือกตั้ง
รวมกันไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ ของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และท่านก็มา
แก้ไขเพิ่มอีกว่า หากจำนวนที่คำนวณได้มีเศษให้ตัดทิ้ง ในกรณีอย่างสมมุติว่า
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมี ๔๐๐ ท่าน ท่านส่งในเขตเลือกตั้งต่าง ๆ นั้นเกิด
เศษขึ้นมาคนหนึ่ง นับรวมกันแล้วได้ ๑๕๕ ท่าน มันจะไม่ขัดกันเองหรือครับ
เพราะท่านบอกอย่างน้อยก็ต้องต่ำกว่า ๑ ใน ๔ ไม่ได้ แต่ถ้าจะมา
ปิดเศษทิ้ง ผมก็ไม่เข้าใจว่าท่านเขียนกฎหมายรัฐธรรมนูญออกมาให้ขัดขา
กันเองทำไม เพราะฉะนั้นถ้าเศษคน ๒ คน พรรคการเมือง บุคคลที่ตั้งรวมกัน
เป็นพรรคการเมืองนั้น ต้องมีศักยภาพเพียงพอในรัฐธรรมนูญฉบับเดิมนั้น เรา
ให้ส่งมากกว่านี้ก็ยังมิมีอุปสรรคส่งได้ ขาดส่งเพิ่มอีกคน ๒ คน ท่านก็ทราบดีว่า
บางทีก็ไปจ้างเขามาสมัครคนละ ๓๐,๐๐๐ บาทบ้าง ๕๐,๐๐๐ บาท ที่ท่าน

เรียกว่า ลูกหาบ ก็น่าจะเพิ่มขึ้นไปอีกคน ๒ คนไม่น่าจะมามีด ท่านจะ
ตัดออกได้ไหม ถ้าท่านไม่ตัดออก ท่านมีเหตุผลอะไรกฎระเบียบให้ด้วย
เพราะว่าผมอ่านดูแล้วมันขัด ๆ อย่างไม่ทึกลอผู้ ผมก็ไม่เข้าใจว่าท่านแก้
ออกมาได้อย่างไร ผมอยากขอทราบเหตุผล ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณจ่านงค์

นายจ่านงค์ โทธิสาโร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ศรีสะเกษ) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม จ่านงค์ โทธิสาโร ส.ส. ศรีสะเกษ พรรค
ชาติไทย ในนามของรัฐสภา ผมขอขอบพระคุณท่านประธาน ความจริงผมก็
นาน ๆ พุคที แต่กว่าจะมาพูดขอติท่านให้สติแก่เพื่อนสมาชิกทั้งหลายว่า เรา
กำลังพิจารณาวันที่ ๒ ไม่ใช่วันที่ ๑ ซึ่งที่ผ่านมามีท่านก็จะ
มองเห็นว่าเราอภิปรายกันไปนอกกฎเหมือนกับวันที่ ๑ อันนี้ผมเองก็ฟังมา
หลายวันแล้วก็นึกว่าจำนวนนี้ก็อยากจะเสร็จเร็ว แต่เมื่อเราไปไม่เข้าใจว่า
เรากำลังพิจารณาวันที่ ๒ ก็อาจจะทำให้ล่าช้าไป ถ้าอย่างนั้นจะใคร่ขอ
ขอบพระคุณท่านประธานอีกครั้งหนึ่ง ณ โอกาสนี้กระผมเองนั้น สำหรับใน
มาตรา ๑๑๒ นี้ มีความเห็นว่าในทางปฏิบัติจริง ๆ ในทางรูปธรรม ที่สิ่งที่
เป็นไปได้ มาตรา ๑๑๒ เขียนไว้ ที่เราเลือกผู้แทนกันมาตั้งหลายสมัย และก็
ต้องใช้กฎหมายฉบับในลักษณะเหล่านี้มาถึง ๕ - ๖ ครั้งทีเลือกตั้งแล้วนั้น
กระผมเห็นว่าในทางปฏิบัติหลายอันที่ไม่เป็นประโยชน์ และเป็นไปไม่ได้
เขียนไว้ในกฎหมาย ฉบับแรกบังคับจิตใจ ผมว่าจัดเสรีภาพเขาด้วยเข้าไปให้
เขาตั้งพรรคการเมืองแล้ว ทำไมจะต้องไปบังคับเขาว่าจะต้องส่งผู้เข้าสมัคร
ไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๔ ของจำนวนสมาชิก อันนี้ถ้าดูเิน ๆ ก็ไม่มีอะไร แต่ถ้า
ดูให้ลึกแล้วผมว่าทำความเข้าใจให้แก่พรรคการเมือง หรือคนที่อยากจะเล่น
การเมือง แต่ว่าอำนาจเงินก็ตาม สิ่งอื่น ๆ ในส่วนสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ ก็ตาม
ไม่อำนาจ แต่ใจท่านรักประชาธิปไตยก็อยากจะลงมาเล่นการเมือง อันนี้เป็น

อันดับแรกที่เป็นการศึกษาวางระบอบประชาธิปไตยอันดับต่อมาที่เพื่อนสมาชิกได้พูดกันแล้ว คือการกำหนดในพรรคการเมืองหนึ่ง ๆ นั้นส่งสมาชิกเข้าเลือกตั้งในเขตหนึ่ง ๆ นั้น ต้องครบทีม คือว่า ๓ คน หรือ ๒ คน หรือคนเดียวก็แล้วแต่ในเขตเลือกตั้งนั้นที่กำหนดไว้ อันนี้ก็เหมือนกันในทางปฏิบัติจริง ๆ แล้วเหมือนที่เพื่อนสมาชิกได้พูดกันแล้ว ความเป็นไปได้ในขั้นผู้สมัครลงรับเลือกตั้งหรือพรรคหนึ่ง ๆ ก็ย่อมจะทราบที่อยู่แล้วว่า พรรคของตนจะมีขีดความสามารถที่ได้รับเลือกตั้งในเขตนั้นสักกี่คน และมีความตั้งใจจริง อย่างบางแห่งนี้ บางพรรคต้องการเพียงคนเดียวก็จะเห็นว่าเขตเลือกตั้งหลาย ๆ เขตออกมา ๓ คนก็ ๓ พรรค ๒ คนก็ ๒ พรรคก็มีเออะแอะไป ฉะนั้นก็เมื่อมีความประสงค์อย่างอยากได้สักคนเดียวอย่างนี้ จำเป็นต้องส่ง ๓ คน อันนี้อย่างน้อยที่สุดเป็นหลักการประหัตก็เสียแล้ว ยิ่งบ้านเมืองเราเศรษฐกิจเวลานี้อยู่ในเกณฑ์ที่จะต้องประหัต ๑. เสียรูปถ่าย ๒. เสียเวลาให้กับพวกหางเครื่อง เวลาจะพิมพ์ไปสเตอร์ออกมา แทนที่จะพิมพ์ ๓ คน ก็พิมพ์เพียงคนเดียว หรือ ๒ คน ที่พรรคหนึ่ง ๆ มีความประสงค์ที่จะได้รับเลือกตั้ง ในเขตเลือกตั้งนั้น ๆ ฉะนั้นอันนี้เขียนไว้ไม่มีความหมาย เพราะในทางปฏิบัติจริง ๆ แล้วนั้นผมไม่ทราบชัดเจนว่า ที่เราเขียนอันนี้ไว้มีความมุ่งหมายอะไร ที่ชัดเจน กระผมสมัครเลือกตั้งมาหลายสมัยแล้ว ผมเองก็ต้องส่งทีละ ๓ คน อย่างดีผมก็ได้อีกแค่ ๒ คนแต่โดยมากได้เสีย ๑ คน เป็นส่วนใหญ่อย่างนี้ แต่เวลาสมัครจริง ๆ เราสิ้นเปลืองเสียเวลา ต้องไปหาคนมาลงสมัครรับเลือกตั้ง และก็ต้องเปลืองต่อรัฐบาลอีกจะต้องเอาไปสเตอร์ไปติดต่าง ๆ ขอรูปถ่ายไปติด ต้องเสียเวลาแก่เจ้าหน้าที่ต่าง ๆ เพราะมันเป็นไปได้เรากำหนดไว้ทำไม อันนี้กระผมก็อยากจะว่า สิ่งไหนที่มันเป็นไปได้แล้วในทางรูปธรรมที่ปฏิบัติไม่ได้แล้ว ทำไมเราจะต้องมาลงไว้ในรัฐธรรมนูญเพื่อประโยชน์อะไร อีกอันหนึ่งที่กำหนดวงเงินมาแล้ว ซึ่งเมื่อก็มีเพื่อนสมาชิกผู้หนึ่ง ขออนุญาตอันนี้

ซึ่งอันนี้ก็เป็นไปไม่ได้ ถ้าคนเดียวใครจะไปเลือกตั้งได้ข้อเท็จจริงเหมือนที่เพื่อนสมาชิกได้พูดแล้วเมื่อกี้ มันไม่ได้ ไม่มีใครหรือบางคนไม่ถึงล้านบาทก็มี แต่บางคนใช้เงิน ๑๐ ล้านบาท ๒๐ ล้านบาทก็มีคนที่เงินมากอยากเป็นผู้แทนราษฎรก็ออกมาก เพราะฉะนั้นอันนี้ไม่ควรเขียนปล่อยเสรีไปเลยดีกว่า เพราะมันเป็นไปไม่ได้ ทำไม่ได้ ก็มีความเห็นเพียงแค่นี้ ขอขอบพระคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญท่านประธานกรรมาธิการครับ

นายประจวบ ไชยสาส์น (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ผม ประจวบ ไชยสาส์น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุดรธานี พรรคชาติพัฒนา สมาชิกรัฐสภา ในฐานะประธานคณะกรรมการกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพว่า ในมาตรา ๑๑๒ นั้น ด้อยค่าที่ทางคณะกรรมการได้เพิ่มเข้ามา โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้อยค่าที่ว่า หากจำนวนที่คำนวณได้มีเศษให้ปัดทิ้ง ทางคณะกรรมการได้พิจารณาแล้วว่าไม่มีความจำเป็นจะต้องมีด้อยค่านี้ และท่านสมาชิกก็เห็นด้วย ก็ยินดีที่จะให้ตัดออก

ส่วนหลักการที่ ๒ ที่มีท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้ขอแปรญัตติเพื่อที่จะตัดด้อยค่า เพื่อจะให้การเลือกตั้งในแต่ละเขตเลือกนั้น คือเราบังคับให้พรรคการเมืองส่งจำนวนไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๔ ของทั้งประเทศ แต่ว่าในแต่ละเขตนั้น เนื่องจากหลักการในมาตรา ๑๐๖ เราได้กำหนดไว้ว่า ให้มีการแบ่งเขตเลือกตั้งแต่ละเขต แล้วให้ลงสมัครรับเลือกตั้งได้เท่ากับจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มีได้ในเขตเลือกตั้งนั้น แล้วในด้อยค่าที่ทางคณะกรรมการได้เติมเข้ามา คำว่า เป็นคณะให้ครบจำนวน ส่วนท่านสมาชิกที่มีความเห็นว่า ไม่น่าจะบังคับตรงนี้ คือสมมุติว่าในเขตเลือกตั้ง ๓ ท่าน ก็ให้ส่งไม่เกิน ๓ ท่าน จะ ๑ ท่าน หรือ ๒ ท่านก็ได้ ดังเหตุผลที่ท่านสมาชิกได้

อภิปรายมาแล้ว แต่จำนวนรวมทั้งประเทศนั้น ให้ได้จำนวนเท่ากับที่กฎหมาย บังคับไว้ก็คือ ไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๕ กรรมการได้พิจารณาแล้ว ฟังท่าน สมาชิกผู้ทรง เกียรติอภิปรายแล้ว ความเห็นก็ยังไม่สอดคล้องกันท่านสมาชิกที่ ให้การสนับสนุนกับกรรมการก็ยังมีอยู่ แต่ว่าถ้อยคำตรงนี้กรรมการยินดีที่ จะปรับปรุงถ้อยคำ แต่หลักการนั้น ด้วยความเคารพท่านสมาชิก กรรมการ นั้นจะ เห็นด้วยกับท่านสมาชิกนั้น ขอให้ท่านสมาชิกไม่มีความเห็นที่ขัดแย้งกัน เพราะว่าหลักการที่ถูกต้องนั้น เราต้องตัดสินใจด้วยเสียงข้างมาก คือถ้าท่าน สมาชิกอภิปรายแล้ว ฟังแล้วไม่ขัดข้องกรรมการก็จะพินิจไม่ได้ ก็เคยมี การดำเนินการเช่นนั้นมาแล้ว ในครั้งสุดท้ายของการประชุมที่ผ่านมา ท่าน สมาชิกมีความประสงค์ แล้วท่านสมาชิกที่มีความเห็นที่แตกต่างกัน ยินยอมตาม ที่ท่านสมาชิกได้อภิปรายนั้น กรรมการก็ไม่ขัดข้อง ดังนั้นถ้อยคำตรงนี้ ถ้า กรรมการต้องคงไว้ตามเสียงข้างมากก็คือ พรรคการเมืองต้องส่งสมาชิก เข้าสมัครรับเลือกตั้งให้ครบจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ตัดคำว่า คณะ ออก อาจจะเข้าใจหมายความว่า เป็นคณะนั้น หมายถึง จะต้องเลือกตั้ง แบ่งเขตที่เราใช้คำว่า แบ่งเขต เบอร์เดียว จึงตัดคำว่า คณะ ออก แต่ว่า คงไว้ถ้อยคำข้อ สมัครรับเลือกตั้งให้ครบจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ที่มี ได้ในเขตเลือกตั้ง และจะส่งให้ได้คณะเดียวก็คือ ชุดเดียวในเขตเลือกตั้งนั้น มิฉะนั้นพรรคการเมืองจะส่งในเขตเดียวกันนั้นหลายทีม ก็จะก่อให้เกิด ความสับสน แต่บังคับไว้ตรงนี้ว่า ในเขตนั้นให้ส่งได้คณะเดียว ส่วนคณะ ข้างบนนั้นเขาให้ตัดออก ส่วนที่ท่านสมาชิกขอขึ้นว่า ถ้อยคำตรงนี้ไม่อาจจะมิว่า ให้เขาส่ง ๑ คนก็ได้ ๒ คนก็ได้ จะไม่เกิน หรือว่าถ้าเขานั้นมี ๒ คน ไม่ให้ เกิน ๒ คน ถ้าเขานั้นมี ๓ คน ไม่ให้เกิน ๓ คน แต่ว่า ๑ คนหรือ ๒ คน ก็ได้อะไรทำนองนี้ เนื่องจากมีท่านสมาชิกยังสนับสนุนหลักการ เดิมอยู่ ผมเอง ก็จนด้วยปัญญา ดังนั้นจึงขอให้ท่านประธานได้กรุณา ให้ที่ประชุมนี้พิจารณาตัดสิน ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ผมขอทำความเข้าใจกับ
 กรรมการนิคมหนึ่ง คือให้ที่ประชุมตัดสินใจในลักษณะนี้ไม่ได้ เพราะว่าเป็นสิ่งที่
 กรรมการไม่ได้แก้ไข ก็จะถามได้แต่เพียงว่าจะเอาตามร่างเดิมหรือ
 กรรมการ ซึ่งก็จะไม่มีใครสามารถโหวตไปอย่างนั้นได้ เพราะฉะนั้นท่าน
 สมาชิก กรรมการจะทำได้ก็เพียงแต่ตกลงกันว่าเอาอย่างไรเท่านั้น

นายประจวบ ไชยสาส์น (ประธานคณะกรรมการ) :
 กรรมการแก้ไขแล้ว ขอตัดคำว่า เป็นคณะ ออกครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เหลือแต่เพียงว่า เลือกตั้ง
 ให้ครบจำนวน ไร่ใหม่ครับ เชิญคุณเกษม

นายเกษม รุ่งชนเกียรติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุรินทร์) :
 ขอบคุณครับท่านประธาน กระผม เกษม รุ่งชนเกียรติ พรรคความหวังใหม่
 จากจังหวัดสุรินทร์ ผมเรียนอย่างนี้ครับท่านประธานว่า ผมไม่เชื่อ
 ว่า กรรมการชุดนี้จะมีกรร่างมาตรานี้ไว้อยู่ในกฎหมายรัฐธรรมนูญที่
 เสนอสภาเหตุผลที่ผมไม่เชื่อเพราะว่า คณะกรรมการชุดนี้ประกอบด้วย
 นักการเมืองซึ่งผ่านการเลือกตั้งมาหลายสมัยแล้ว ๒. ประกอบด้วยนักวิชาการ
 ซึ่งมีความรู้ความสามารถ ทำไมผมพูดอย่างนั้น ผมเรียนท่านประธานว่า ถ้า
 ย้อนดูในอดีตสักนิดหนึ่ง เราจะเห็นว่า การกำหนดให้พรรคการเมืองต้องส่ง
 ผู้สมัครรับเลือกตั้ง มันเพิ่งเกิดขึ้นมา ๕ - ๖ ครั้งหลังเลือกตั้งนี้เอง การ
 กำหนดให้พรรคการเมืองต้องส่งครบเขตอะไรต่าง ๆ นั้นมันเกิดขึ้นมาเมื่อ
 ๕ - ๖ ครั้ง หลังเลือกตั้งนี้ เกิดขึ้นเพราะอะไร เพราะในขณะนี้มีกระแส
 กระแสที่ต้องการให้มีพรรคการเมืองเหลือน้อยที่สุด เพราะมันบอกว่า พรรค
 การเมืองมีมากแล้ววุ่นวาย ตอนนั้นเกิดกระแสจริง ๆ ก็เลยมีการร่าง
 รัฐธรรมนูญกำหนดขึ้นมาว่า จำเป็นจะต้องกำหนดให้พรรคการเมืองเลิกตาย
 ไป โดยการให้ค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้งมากที่สุด ส่งผู้สมัครมากที่สุด อะไร

มากที่สุด ผมไม่คัดค้านเลยตอนนั้น ถ้ากรรมการจะร่างคอนเน็คชั่นผมไม่คัดค้าน เพราะเราเชื่อว่า การร่างอย่างนั้นจะทำให้พรรคการเมืองน้อยลง จะทำให้พรรคการเมืองมีคุณภาพมากขึ้น แต่ร่างออกมาแล้วเป็นอย่างไครับท่าน ประธาน ๑๐ กว่าปีที่เราใช้มันดีขึ้นมาใหม่ มันก่อให้เกิดปัญหาเหมือนเพื่อนสมาชิกพูดกันทุกคนว่า พรรคการเมืองต้องไปจ้างตัวตลิ่งตี แมน (Stunt man) เข้าไปสมัครให้ครบตามครึ่งหนึ่งของจำนวนทั่วประเทศ เราก็เห็นกัน พรรคการเมืองซึ่งส่งไม่ครบ ๓ คนเราก็เห็นกัน ต้องจ้างคนมาเป็นองค์ประกอบแล้วทะเลาะกัน เราก็เห็น ผมว่าประสบการณ์ตรงนี้ เหตุการณ์วุ่นวาย เหตุการณ์ต่าง ๆ ที่นักการเมืองซึ่งนั่งเป็นกรรมการ ผ่านการเลือกตั้งมา ๕ - ๖ ครั้ง ต้องเห็นปัญหา ผมไม่เชื่อว่าไม่เห็นปัญหา เมื่อเห็นปัญหาแล้วทำไมยังจะร่างไว้อยู่ เพราะตอนนี้เราต้องยอมรับว่า ทางการเมือง พรรคการเมืองมันจะเติบโตโดยการเอากฎหมายมาบังคับไม่ได้ มันต้องเติบโตโดยการพัฒนาของพรรคการเมือง โดยจิตสำนึกของนักการเมือง โดยจิตสำนึกของประชาชนที่ต้องการส่งเสริมพรรคการเมือง ผมเรียนว่า ตอนนั้นเราเห็นว่า ต่างประเทศมีพรรคการเมืองใหญ่อยู่ ๒ พรรค จริง ๆ ไม่ใช่ เขามีหลายพรรค แต่พรรคที่ได้รับการสนับสนุนจากประชาชนเพียง ๒ พรรคเท่านั้น เนื่องจากพรรคการเมือง ๒ พรรคนั้น อาจจะทำคุณงามความดีให้แก่ประชาชนให้แก่ประเทศชาติเขา เขาต้องการสนับสนุน เขาจึงมี ๒ พรรคที่โดดเด่นขึ้นมา เมืองไทยเหมือนกัน ปล่อยให้เขาไปพัฒนาพรรคการเมืองด้วยตัวของมันเอง อยากริอะไรก็รับ อยากริอะไรก็เขียน อยากริอะไรก็เขียนในกฎหมายรัฐธรรมนูญ แล้วบังคับให้เป็นอย่างนั้น ผมบอกครับว่าหลาย ๆ เรื่องที่เราเคยทำ แล้วมันก็เกิดผลเสีย ทำไมละครับ ทำไมไม่ทบทวนแล้วนี่คุณ ผมแปลกใจจริง ๆ ว่า กรรมการชุดนี้มีทั้งนักการเมือง มีทั้งนักวิชาการ แต่ปล่อยให้มาตราอย่างนี้ออกมา ทั้ง ๆ ที่มันมีปัญหามาแล้ว

๑๐ กว่าปี ก็อยากจะปรึกษาท่านกรรมาธิการว่า เป็นไปได้ไหมครับว่า มาตรานี้เอาออกมันทั้งหมด พรรคการเมืองจะส่งก็คนที่แล้วแต่ ขอบคุณครับ ท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณอัมพล

นายอัมพล จันทระเจริญ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม อัมพล จันทระเจริญ พรรคกิจสังคม จาก มหาสารคาม ผมได้ฟังท่านประธานท่านบอกว่า เพื่อให้การแก้ไขจะได้ถูกต้อง เพราะว่าขณะนี้ได้มีสมาชิกเกิดการขัดแย้งกัน เพราะตอนเริ่มต้นผมก็มองไปในทางที่ดีที่ท่านประธานที่เคารพ เพื่ออยากให้พรรคการเมืองเหลือน้อยเข้า แต่เมื่อผมได้ฟังท่านประธานกรรมาธิการบอกว่า ให้สมาชิกตกลงกันเสียก่อน ผมขอถอนการอภิปรายที่สนับสนุนท่านกรรมาธิการ ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : กรรมาธิการจะว่าอย่างไร

นายอลงกรณ์ พลบุตร (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภา ท่านสมาชิกรัฐสภาผู้ทรงเกียรติ กระผม อลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบุรี พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะกรรมาธิการ ใครขอประธานกราบเรียนท่านประธานผ่านไปถึงท่านสมาชิกรัฐสภาว่า ในมาตรา ๑๑๒ นั้นได้มีการแก้ไขในชั้นกรรมาธิการเพียงเล็กน้อย มิได้เปลี่ยนแปลงในสาระสำคัญที่รับหลักการมา และในส่วนที่คณะกรรมการได้รับฟังการอภิปรายด้วยเหตุด้วยผลและข้อเท็จจริงของท่านสมาชิกรัฐสภา ก็ได้ยินยอมในการที่จะตัดข้อความบางส่วน เพื่อให้สอดคล้องกับหลักการที่ได้รับหลักการในวาระที่ ๑ มา ประเด็นที่สำคัญก็คือว่า ถ้าสมาชิกยังมีความคิดว่า ในเรื่องของการบังคับให้พรรคการเมืองส่งผู้สมัคร เป็นจำนวนไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๔ เป็นเรื่องที่น่าจะปล่อยให้ เป็นอิสระนั้นเป็นประการที่ ๑

ประการที่ ๒ ก็คือว่าในการส่งในระดบเขตเลือกตั้งนั้น ไม่ควรกำหนดว่าจะต้องส่งครบจำนวน เพราะเหตุว่าผลทางปฏิบัติมีค่อนข้างมาก

ในอดีตที่ผ่านมา กระผมใคร่ขอกราบเรียนชี้แจงอย่างนี้ว่า รัฐธรรมนูญหลายฉบับที่ผ่านมาจะเห็นว่า แนวทางการร่างรัฐธรรมนูญนั้นเป็นลักษณะของการต้องการให้ส่งเสริมระบบพรรคการเมือง ในหลายมาตราได้มีการบัญญัติไว้ชัดเจน นั่นก็คือว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ต้องสังกัดพรรคการเมือง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพ้นจากสมาชิกภาพของพรรคการเมือง จะพ้นจากสมาชิกภาพของความเป็น ส.ส. การส่งหรือการเสนอร่างกฎหมายใด ๆ นั้นจะต้องเป็นมติของพรรคการเมือง แม้แต่อำนาจการจับ ส.ส. ในสังกัด พ้นจากสมาชิกภาพ ก็จะมีผลต่อการพ้นสมาชิกภาพของความเป็น ส.ส. นั้นแสดงให้เห็นเป็นตัวอย่างประการหนึ่งว่า โดยรัฐธรรมนูญหลายฉบับที่ผ่านมา แม้แต่ฉบับที่กำลังแก้ไขขณะนี้ ก็เน้นในเรื่องของการส่งเสริมให้ระบบพรรคการเมืองนั้นได้เข้มแข็ง จึงเป็นการกิจหน้าที่ของพรรคการเมือง ในการที่จะสรรหาผู้สมัคร ให้ครบตามจำนวนในแต่ละเขตเลือกตั้ง เพื่อที่จะส่งให้ประชาชนได้พิจารณาตัดสินใจเลือกตั้ง กระผมคิดความสาระสำคัญของแนวทางของคณะกรรมการในเรื่องมาตรา ๑๑๒ เป็นอย่างนี้จึงเรียนต่อท่านสมาชิกเพื่อให้เกิดความเข้าใจร่วมกัน ส่วนท่านสมาชิกยังมีความเห็นที่แตกต่างนั้นก็ เป็นสิทธิของท่าน แต่คณะกรรมการมิได้มีความเห็นที่แตกต่างยังยืนในกรรมการเสียงข้างมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณอนุวรรตน์

นายอนุวรรตน์ วัฒนพงศ์ศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บุรีรัมย์) :
ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม อนุวรรตน์ วัฒนพงศ์ศิริ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา เรื่องร่างมาตรา ๑๑๒ คณะกรรมการไม่ได้ไปต่อเดิมอะไร ในวาระที่กระผมแปรญัตติคัดออก คณะกรรมการได้ไปแก้ไขเพิ่มเติมเท่านั้นเอง นอกนั้นเป็นมาจากร่างที่เสนอเข้าวาระที่ ๑ เพราะฉะนั้นเมื่อวาระที่ ๒ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะแปรญัตติ ก็แปรญัตติเข้าไป กระผม

ประมุขติดตลกอนท้ายออกทั้งหมด แล้วก็ไปชี้แจงแล้วกรรมการก็มีแนวโน้ม
 ที่เห็นด้วย แต่เข้าใจว่าจะลืมนัดออกหรืออย่างไรก็ไม่ทราบ แล้วก็มาปรากฏ
 ในร่างที่เข้ามาในสภา ผมก็ตั้งขึ้นมาอีก แล้วก็เอาหนังสือที่ขอประมุขติดตลก
 นั้นไปยื่นให้แล้วเมื่อสักครู่นี้ มีอยู่อย่างนี้ กระผมไม่อยากจะไปทักท้วงขึ้นมา
 เดียวจะบอกว่า ทางเจ้าหน้าที่ทำผิด เพราะว่าวันที่ผมไปประมุขติดตลกได้มี
 ประชุมอยู่เพียง ๓ คนเท่านั้น มีท่านประธานกรรมการแล้วก็กรรมการ
 ๒ ท่าน นอกนั้นก็กรรมการไม่มีเลย แล้วก็ได้พูดกันตั้งเยอะแยะ แล้วก็พูดกัน
 แต่เวลาเข้ามาในนี้แล้วคนที่ไม่ได้ฟังผมประมุขติดตลกด้วย เหตุด้วยผลก็มาชี้แจงแทน
 แล้วชี้แจงค่อนข้างที่จะเห็นด้วย การที่จะทำให้พรรคการเมือง เหลือน้อยนั้น
 ไม่ใช่เงื่อนไข ไม่ใช่สร้างภาระ ถ้าให้เหลือน้อยลง ไม่ใช่ การทำให้พรรค
 การเมืองอย่างที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดสุรินทร์อภิปรายไปนั้น ให้
 เป็นไปโดยธรรมชาติ ให้เป็นหลักถูกขึ้นแล้วไม่ใช่ประเทศยังกลุขที่มีพรรค
 การเมือง ๒ พรรค อย่างที่กระผมได้อภิปรายไปแล้ว จะคงอยู่ ๒ พรรค
 ไม่ใช่ เดียวนี้เริ่มจะมี ๓ พรรคเริ่มจะมี ๔ พรรค สหรัฐอเมริกาก็ไม่ใช่ว่า
 เลือกประธานาธิบดีแล้ว ๒ พรรคไปแข่งขันกัน รัฟลิกันกับเดโมแครต โพล
 ก็ขึ้นมา ไม่มีสังกัดด้วยซ้ำไป เขาก็ขึ้นมาแข่งขันได้ แต่ระบบ ๒ พรรคก็ยังอยู่
 เพราะว่าเขาพัฒนามาในรูปแบบนั้น ไม่ใช่ของเราไปเขียน บอกว่านี่กฎหมาย
 รัฐธรรมนูญก็บังคับ กฎหมายเลือกตั้งก็บังคับ กฎหมายพรรคการเมืองก็บังคับ
 จะบังคับกันไปถึงไหน จะเอาอย่างไร จะบังคับไว้ในพรรคการเมืองให้พรรค
 การเมืองเติบโตก็ไปเขียนไว้ในพรรคการเมืองว่าจะเอารูปแบบไหน ที่
 กระผมเห็นด้วยว่า ๘๕ คนโอ.เค. แต่ก่อนเราเอาครั้งหนึ่ง ตอนที่ต่อรองว่า
 เอา ๑ ใน ๔ อ้อเอา ๑ ใน ๒ ก็ไม่ว่าอะไร ก็พัฒนาไป คราวหน้าเราก็
 ยกเลิกที่แก้ให้เหลือ ๑ ใน ๕ หรืออะไรก็ว่ากันไป แต่ไม่ใช่พยายามจะเขียน
 อะไรก็ไม่รู้ อีรุงตุงนังไปหมดเลยบอกเห็นด้วย แต่จะคงไว้ ผมว่าอันนี้โหวด

ไค้ระดับท่านประธาน เพราะกรรมาธิการไม่ได้แก้ไขตรงนี้ เป็นร่างที่มาจาก วาระ ๑ แล้ว กระผมแปรญัตติคัดออกตอนท้ายเพราะว่ามีมาตรา ๑๐๖ มาตรา ๑๐๗ มาตรา ๑๐๘ คลุมมาถึงหมดแล้ว ไปเขียนทำไมให้ตรงโน้นผิด ตรงนี้หน่อย จำนวนที่เราบังคับก็บังคับไว้แล้ว ถ้าจะพูดภาษาอังกฤษก็ ดับเบิล เอนโฟซเม้นท์ (Double enforcement) ก็ไม่มีใครเขาเขียน มีแต่ ประเทศไทยเท่านั้นที่เขียน บังคับ ๑ คน บังคับ ๒ คน บังคับ ๓ คน บังคับ ๔ คน บังคับไปทำไม คนเรารับบังคับแล้วก็ต้อง ๑ ใน ๔ ต้องไม่น้อยกว่า ถ้า ๓๘๐ คน ต้องไม่น้อยกว่า ๙๕ คน ส่วนคุณพินิจของพรรคการเมืองที่จะส่ง ๒ คน ส่ง ๓ คน ส่งอะไร ถ้าเขาเห็นว่าผู้ได้เขาก็ส่ง ๓ คน ถ้าผู้ไม่ได้ก็ ส่ง ๒ คนผู้ไม่ได้เลยก็ไม่ส่ง เลขก็มี ก็ทำอยู่แล้วในปัจจุบันนี้ว่า เขตเลือกตั้งนี้ เราส่งไม่ได้ เราเข้าไปส่งมันเลย แล้วผิดตรงไหน ก็ทำอยู่ แต่เราเข้าไป สร้างเงื่อนไข เข้าไปสร้างภาระให้เขาต้องปฏิบัติตามกฎหมายที่ไม่ควรจะมี เขียน กระผมกราบเรียนท่านประธานนี้กราบเรียนจากข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นใน สนามเลือกตั้ง ข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นในระหว่างที่เราปฏิบัติอยู่ในขณะนี้ กระผม ไม่ได้ไปเขียนตามคำรับตำราว่าตำราว่าอย่างไร ตำราว่าอย่างไร ประเทศ โฉนว่าอย่างไร ประเทศนี้ว่าอย่างไรอันนี้ไม่ใช่ข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นในประเทศไทย การพัฒนาระบบประชาธิปไตยของประเทศไทยที่เกิดขึ้นในปัจจุบันนี้ ไม่ใช่ เพราะฉะนั้นกระผมถึงบอกว่าการเขียนกฎหมายนั้นต้องเขียนให้เป็น ธรรมชาติให้เกิดขึ้นกับสังคมไทย การพัฒนาสังคมไทยในระบบพัฒนา ประชาธิปไตยไทย ไม่ใช่เอาฝรั่งเศสมาปน เอาสวีเดนมาปน เอาอเมริกา มาปน เอาอังกฤษมาปน เอาแจกมาปน อะไรกันท่านประธานครับขอขอบพระคุณ มาก

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ท่านอนุวรรตน์ คำแปรญัตติ ของคุณอนุวรรตน์ที่ปรากฏอยู่ในรายงาน แปลว่าผู้แปรญัตติพอใจ ร่างว่า อย่างไรก็ยังไม่มีความจำเป็น เพราะฉะนั้นจึงโหวตให้ตรงนั้นไม่ได้ ฉะนั้น

นายอนุวรรตน์ วัฒนพงศ์ศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บุรีรัมย์) :
 กระทบได้ทั้งหมดแล้ว แล้วผมได้เอาที่คำแปรญัตติขึ้นให้ประธานกรรมการ
 ไปแล้วเพราะกระทบบอกว่า ถ้ากรรมการไม่แก้ไขตรงนี้ ขอแขวน แล้วก็
 ไปพิมพ์ด้วยผมทำเรื่องไปก็ต้องสอบสวนเจ้าหน้าที่ว่าใครผิดใครถูก ทำไม่ไป
 ตัดออก กระทบไม่ใช่คนอย่างนั้น ได้บอกท่านประธานกรรมการว่า ข้อนี้
 ทำไมเอามาอย่างนี้ในเมื่อผมขอแปรญัตติตัดออกไปแล้ว แล้วไม่ได้ตัดให้
 หนังสือยังอยู่ท่านประธานในรายงานนี้ก็ยังมีอยู่ แต่ในร่างที่เสนอมานับนี้ ไม่มี
 ผมเอามาครบหมดสาเหตุหนังสือที่ได้ส่งให้ประธานกรรมการไปแล้วในขณะที่
 ผมยังแปรญัตติอยู่ยังสงวนอยู่ แล้วจะใส่หาความคิดตั้งกรรมการสอบสวน
 กรรมการหรือตั้งกรรมการสอบสวนเจ้าหน้าที่อย่างนั้นหรือครับ นั่นไม่ใช่
 วิถีปฏิบัติของผม เอาข้อเท็จจริงมาพูดกันว่า อันนี้พิมพ์ผิด พิมพ์ตก แล้วบอกว่า
 ผมเห็นด้วย ผมบอกผมไม่เห็นด้วย ตั้งแต่ผมออกมาแล้วว่าผมไม่ได้เห็นด้วย
 แล้วก็แจ้งให้กองกรรมการทราบแล้ว แจ้งให้ประธานกรรมการทราบ
 แล้ว หนังสือที่กระทบผมแปรก็ยังมีอยู่ที่ประธานกรรมการเดี๋ยวนี้ ยื่นให้แล้ว

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ถ้าอย่างนั้นก็ลงฟังคำ
 ชี้แจงจากกรรมการ

นายจำลอง คุรุฑนุทต (กรรมการ) : ท่านประธาน
 ที่เคารพ กระทบได้ตรวจสอบจากเจ้าหน้าที่แล้วว่า สำหรับกรณีคำแปรญัตติ
 ของท่านอนุวรรตน์นั้น มีอยู่จริงตามที่ท่านได้กรุณาอภิปราย แล้วก็ เป็นข้อ
 ผิดพลาดในการพิมพ์ จริง ๆ แล้วคุณอนุวรรตน์ได้แปรในมาตรา ๑๑๒ โดยตัด
 ข้อความหลังจากคำว่า ในการเลือกตั้งครั้งนั้น ออกทั้งหมด เพราะฉะนั้นถ้า
 จะถือคำแปรญัตติที่จะต้องลงมติ ก็ขอให้ใช้คำแปรญัตติของท่านอนุวรรตน์ตามนี้
 ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ถ้าอย่างนั้นก็ต้องเอา

คำแปรญัตติของคุณอนุวรรตน์ให้ท่านสมาชิกได้เห็น มิฉะนั้นเขาจะลงมติไม่ถูก
แม้ว่าอย่างไรครับ

นายจำลอง คุรุฑขุนทด (กรรมาธิการ) : สำหรับคำแปรญัตติ
ของท่านอนุวรรตน์ ถ้าจะดูของท่านสวัสดิ์ คำประกอบ มีแตกต่างกันตรงที่
มาตราคือแทนที่จะเป็นมาตรา ๑๐๕ ซึ่งก็อาจจะผิดพลาดตอนแรก เป็น
มาตรา ๑๑๑ (๓) ตามที่กรรมาธิการได้แก้ไข นอกนั้นก็จะเป็นไปตามคำแปร
ของท่านสวัสดิ์ คำประกอบ หน้า ๒๐๒ โดยตัดข้อความทั้งหมด รวมทั้งคำว่า
และจะส่งให้คณะเดียวในเขตเลือกตั้งหนึ่ง เขตนั้น ออกด้วย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : กรรมาธิการคิดว่า
ข้อความตรงนี้สมบูรณ์แล้วหรือยัง เพราะจะเท่ากับว่าในแต่ละเขต ถึงแม้มี
๓ คน พรรคนั้นอาจจะส่ง ๕ คนก็ได้ เชิญท่านประธาน

นายประจวบ ไชยสาส์น (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่าน
ประธานที่เคารพครับ ในการเชิญท่านสมาชิกในคราวที่มีการแปรญัตติของท่าน
สมาชิคนั้นก็ได้มีการนำเสนอแนวความคิดอย่างที่ท่านสมาชิกได้อภิปรายไปแล้ว
แล้วกรรมาธิการเสียงข้างมากไม่เห็นด้วย แต่ว่าที่ท่านประธานหารื้อก็คือว่า
กรรมาธิการคงไว้ตามร่างเดิมในหลักการ แต่ถ้อยคำนั้นกรรมาธิการยอม
ปรับปรุงแล้ว เช่นคำว่ามีเศษให้ปิดทิ้ง แล้วก็ คณะ ข้างบนนั้นตัดออก ที่นี้มี
ถ้อยคำของท่านสมาชิกที่ขอสงวนคำแปรญัตติ ซึ่งกรรมาธิการไม่เห็นด้วย
ถ้อยคำที่น่าจะตรงตามเจตนารมณ์ของท่านสมาชิกมากที่สุด แล้วให้เป็นไปตาม
หลักเกณฑ์ ก็คือคำแปรญัตติของท่านสวัสดิ์ คำประกอบ ก็คือเราบังคับไว้ใน
วรรคท้ายว่า จะส่ง ท่านบังคับไว้ว่า และจะส่งให้ได้คณะเดียวในเขต
เลือกตั้งหนึ่ง เขต ก็หมายความว่าความหมายก็คือว่า ในแต่ละเขตนั้นไม่บังคับ
จะต้องส่งให้ครบจำนวน เช่นที่ท่านสมาชิกอภิปรายก็คือว่า ถ้ามี ๓ คนให้ส่ง
ครบ ๓ คนถ้ามี ๒ คนให้ส่งครบ ๒ คนถ้ามี ๒ คนในเขตนั้น ส่งคนเดียวก็ได้

ถ้ามี ๓ คนในเขตนั้น ส่ง ๒ คนก็ได้ คนเดียวก็ได้ แต่รวมแล้วจะส่งได้ ถ้า
 คนนั้นมีคนเดียว จะส่งได้คนเดียว หรือถ้าเขตนั้น ๓ คน แต่ส่งเพียง
 ๒ คน จะไปส่ง ๒ คณะ ก็คือว่าคณะหนึ่งส่งลง ๒ คนแล้วไปส่งอีกคณะหนึ่ง
 ไม่ได้ แต่รวมเบ็ดเสร็จแล้ว เจตนารมณ์ก็คือต้องการบังคับจำนวนโดยพรรค
 การเมือง การพัฒนาพรรคการเมืองนั้น รวมทั้งทั่วประเทศจะต้องไม่น้อยกว่า
 ๑ ใน ๔ นั่นคงจะเป็นเจตนารมณ์ที่ทางท่านสมาชิกได้อภิปรายหรือชี้แจงใน
 ที่ประชุมของคณะกรรมการ แต่กรรมการขอเรียนว่า กรรมการคงจะ
 ต้องคงไว้ตามที่กรรมการได้นำเสนอ ส่วนถ้อยคำเล็กน้อยนั้นขอแก้ไขครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ผมเรียนหาเรื่องกับ
 คุณอนุวรรตน์นะครับว่า จริง ๆ ร่างที่กรรมการเขียนมานี้ ถ้าจะเอาตรง
 ตามที่คุณอนุวรรตน์ต้องการมันแก้คำว่า ให้ครับ นี่เป็นว่า ไม่เกิน แล้วก็
 ตัดตอนท้ายที่ว่า และจะส่งได้คนเดียว ก็จะได้ความจะเหลือแต่เพียงว่า
 พรรคการเมืองต้องส่งสมัครสมาชิกเข้าสมัครรับเลือกตั้งไม่เกินจำนวนสมาชิก
 สภาผู้แทนราษฎรที่จะพึงมีได้ในเขตเลือกตั้ง เท่านั้นก็จะตรงตามความ
 ประสงค์

นายอนุวรรตน์ วัฒนพงศ์ศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บุรีรัมย์) :
 ถ้าอย่างที่ท่านประธานว่า ไม่ขัดข้องครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : จะได้โปรดเฉพาะส่วนนี้
 กับร่างของกรรมการ อย่างนั้นถูกไหมครับ ประธานกรรมการครับ

นายประจวบ ไชยสาส์น (ประธานคณะกรรมการ) : ถูกต้อง
 ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : คุณทรงธรรม เชิญครับ

นายทรงธรรม ปัญญาดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงราย) :
 ท่านประธานที่เคารพ ผม ทรงธรรม ปัญญาดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัด

เชียงใหม่ พรรคชาติไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมว่าถ้ากรรมการแก้ไข
 มั่นชัคเงินไปเลย จะดีนะครับ ถ้าหากว่าในความคิดของผม ส่วนตัวผมว่าคณะ
 กรรมการจะเอาคำว่า เต็มคณะ ออกใช้ใหม่ครับ ถ้าสมมุติว่าอย่างที่ท่าน
 ประธานว่าถูก แต่ถ้าเราเขียนให้ชัคเงินไปว่า กรรมการมีสิทธิที่จะทำได้
 เพราะว่ากรรมการสามารถแก้ไข แก้คำว่า พรรคการเมืองต้องส่ง
 สมาชิกเข้าสมัครรับเลือกตั้ง ไม่ครบจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่จะพึงมีใน
 เขตเลือกตั้งนั้นก็ได้ ถ้าทำอย่างนี้ชัคเงินเลยครับ รัฐธรรมนูญชัคเงินเลย
 ถ้ากรรมการแก้แบบนี้ แต่คงไว้ว่า และจะส่งได้คณะเดียวในเขตเลือกตั้ง
 หนึ่งเขต อย่างนี้ชัคเงินกว่าครับผมว่า เขียนไปเลยบอกไม่ครบจำนวนก็ได้
 ผมอ่านให้ฟังอีกที พรรคการเมืองต้องส่งสมาชิกเข้าสมัครรับเลือกตั้ง พรรค
 การเมืองจะ คำว่า ต้อง ไม่มี พรรคการเมืองจะส่งสมาชิกเข้าสมัครรับ
 เลือกตั้ง ไม่ครบจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่จะพึงมีได้ในเขตเลือกตั้งนั้นก็
 ได้และจะส่งได้คณะเดียวในเขตเลือกตั้งหนึ่ง เขต ถ้าอย่างนี้กรรมการแก้
 อย่างนี้ ผมว่าชัคเงินเลยครับ กรรมการจะยอมแก้ไขใหม่ครับ เพราะพวกผม
 ไม่มีสิทธิแก้ ถ้ากรรมการแก้แบบนี้ ตรงเป๊ะเลยครับ

นายประจวบ ไชยสาส์น (ประธานคณะกรรมการ) : ท่าน
 ประธานครับ ขอเรียนท่านประธานว่า ขอให้ท่านประธานกรุณาดำเนินการ
 ประชุม เพื่อถามมติว่ากรรมการปรึกษาหารือกันแล้วว่า คงจะคงไว้ตาม
 ความเห็นกรรมการ ส่วนที่ประชุมจะเห็นด้วยกับกรรมการ หรือเห็นด้วย
 กับคำแปรญัตติในข้อคำแปรญัตติที่ถูกต้องที่ท่านประธานแนะนำ เมื่อสักครู่นี้จะ
 เอาด้วยหรือไม่เอาด้วย น่าจะเป็นวิธีการที่ถูกต้อง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ไม่มีท่านผู้ใดอภิปราย ผมจะ
 ขอมตินะครับว่า จากมาตรา ๑๑๒ จะให้เป็นไปตามร่างที่กรรมการแก้ไข
 แก้ไขเพิ่มเติม ครั้งที่แก้ไขมาก่อน แล้วแก้ไขในที่ประชุมนี้ หรือจะให้เป็นไป

ตามคำแปรญัตติของผู้สงวน ซึ่งได้แก้ไขปรับปรุงด้วยคำ ความตอนท้ายเหลือ แต่เพียงว่า พรรคการเมืองต้องส่งสมาชิกเข้าสมัครรับเลือกตั้งไม่เกินจำนวน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่จะพึงมีได้ในเขตเลือกตั้ง ผมจะขอมติตามนั้น ท่าน ผู้ใดเห็นควรให้เป็นไปตามร่างของกรรมาธิการ กรุณาขมมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ท่านผู้ใดเห็นควรให้เป็นไปตามที่ผู้แปรญัตติของผู้สงวน กรุณาขมมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เป็นอันว่าเสียงข้างมาก เห็นให้เป็นไปตามร่างของกรรมาธิการ ต่อไปครับ ท่านเลขาธิการ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑๑๓ มีการแก้ไข มีผู้แปรญัตติของผู้สงวนคำแปรญัตติ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณสุวโรช

นายสุวโรช พะลัง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชุมพร) :

กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายสุวโรช พะลัง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชุมพร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา สำหรับในมาตรา ๑๑๓ นี้ กระผมเองได้ขอแปรญัตติไว้หลายตอน ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้ ท่านประธาน ผมได้ขอแปรญัตติไว้โดยขอเพิ่มเติมข้อความใน (๓) (๔) (๘) (๙) (๑๐) (๑๑) (๑๒) (๑๓) แต่เมื่อได้มีการพิจารณาของกรรมาธิการแล้วในบางข้อบางประการ ก็ได้รับความกรุณาจากทางกรรมาธิการได้ปรับเติมลงไป ในมาตรา ๑๑๓ เพราะฉะนั้นในส่วนของข้อความที่ทางกรรมาธิการได้เติมลงไป และแปรญัตติเพิ่มเติมลงไป ในมาตรา ๑๑๓ ใน (๘) ซึ่งมีข้อความว่าเป็นบุคคลหนวกและเป็นใบ้ (๘) ว่าเคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการหน่วยงานของรัฐ หรือ

รัฐวิสาหกิจ เพราะทุจริตต่อหน้าที่ หรือว่าทุจริตต่อหน้าที่ และ (๑๐) ว่าเคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาล ให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะร่ำรวยผิดปกติ หรือได้ทรัพย์สินเพิ่มเติมผิดปกติ และในข้อความวรรคสิบเอ็ด เคยถูกวุฒิสภา หรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมติให้พ้นจากสมาชิกภาพตามมาตรา ๘๔ โดยทางกรรมาธิการได้เพิ่มเติมข้อความตรงนี้ต่อไปอีกว่า โดยยังไม่พ้นสี่ปีนับแต่วันที่สมาชิกวุฒิสภา หรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมติจนถึงวันเลือกตั้ง ทั้ง ๔ วง เลี้ยมดังกล่าวนี้เมื่อทางกรรมาธิการได้แปรญัตติเพิ่มเติมลงไปในมาตรา ๑๑๑ แล้ว กระผมเองก็ไม่คิดใจในข้อความตรงนี้ แต่ยังมีข้อความบางตอนที่กระผมเองจำเป็นต้องขออนุญาตรบกวนเวลาของที่ประชุมรัฐสภาอันทรงเกียรติตรงนี้ เพื่อที่จะชี้แจงแสดงเหตุผลในวรรคอื่น ๆ คือใน (๔) กระผมเองได้ข้อแปรญัตติว่า ต้องคำพิพากษาถึงที่สุด หรือคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายให้จำคุกและถูกคุมขังอยู่โดยหมายของศาลหรือโดยคำสั่งนั้น แต่ทางกรรมาธิการได้แก้ไขข้อความตรงนี้ใน (๔) เป็นว่า ต้องคำพิพากษาให้จำคุกและถูกคุมขังอยู่โดยหมายของศาลโดยตัดข้อความว่า หรือคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย และข้อความที่ว่า หรือโดยคำสั่งนั้น ออกไป สำหรับข้อความที่กรรมาธิการได้ตัดว่า หรือคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย และข้อความที่ว่า หรือโดยคำสั่งนั้น กระผมเองไม่คิดใจตรงนี้แต่ผมเองจะขออภิปรายสนับสนุนที่ผมได้แปรญัตติเพิ่มเติมคำว่า ถึงที่สุด โดยผมจะขออภิปรายใน (๔) นี้จากข้อความที่ว่าต้องคำพิพากษาถึงที่สุด ขอแสดงเหตุผลตรงนี้ในที่ประชุมรัฐสภาท่านประธานที่เคารพ จากร่างที่กรรมาธิการได้แก้ไขใน (๔) นั้นใช้คำพูดว่าต้องคำพิพากษาให้จำคุกและถูกคุมขังอยู่โดยหมายของศาล ก็เป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้วใช่ไหมว่า การพิจารณาคดีของศาลนั้นเรามีศาลชั้นต้น เรามีศาลอุทธรณ์ และเรามีศาลฎีกา เพราะฉะนั้นถ้าหากจะเป็นกรณีผู้ที่จะมีสมัครรับเลือกตั้ง เขาเกิดถูกกล่าวหาว่า ต้องหาในคดีปิ่นทรัพย์ ยกตัวอย่างเช่น แล้ว

ศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษจำคุกเขาแล้วก็ถูกคุมขัง แต่คดีดังกล่าวนั้นยังไม่ได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดเสร็จเด็ดขาดว่า เขาต้องคำพิพากษาเสร็จเด็ดขาดอยู่ในระหว่างอุทธรณ์ ถ้าหากในระหว่างการพิจารณาของศาลอุทธรณ์ เกิดผู้ต้องหาดังกล่าวนั้นจะใช้สิทธิเลือกตั้งละครบเพราะว่าทราบโลกก็ตามคดีของเขาเองไม่ได้ถึงที่สุดก็ยังคงอยู่ในข้อสันนิษฐานของกฎหมายรัฐธรรมนูญไซ้ใหม่ว่า ตราบใดที่ยังไม่มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้เป็นจำเลย เพราะต้องสันนิษฐานไว้ก่อนว่าบุคคลเหล่านั้นยังเป็นผู้บริสุทธิ์ เพราะฉะนั้นสิทธิขั้นพื้นฐานในการที่เขาเหล่านั้นจะมาลงสมัครรับเลือกตั้งตามกฎหมายรัฐธรรมนูญก็ยังมีอยู่ แต่การที่กรรมการได้ใช้ข้อความว่า ต้องคำพิพากษาให้จำคุกและถูกคุมขังอยู่โดยหมายของศาลเพียงแค่นี้ก็จะทำให้บุคคลเหล่านั้นไม่สามารถจะใช้สิทธิลงสมัครรับเลือกตั้งได้ตรงนี้ผมคิดว่า เป็นการลิดรอนสิทธิขั้นพื้นฐานของผู้ที่จะใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นผมเองคิดว่า เพื่อที่จะให้ข้อความในวรรคสี่นี้มีความชัดเจนยิ่งขึ้นไม่เป็นการลิดรอนสิทธิขั้นพื้นฐานของบุคคลที่จะใช้สิทธิในการเลือกตั้งตามการปกครองในระบอบประชาธิปไตยนั้น ก็น่าที่จะใช้ถ้อยคำพูดให้ชัดเจน คือใช้คำพูดว่า ต้องคำพิพากษาถึงที่สุด และถูกคุมขังอยู่โดยหมายของศาล นี่ก็เหตุผลที่ผมขอแสดงความคิดเห็นในที่ประชุมรัฐสภาครั้งนี้ในเบื้องต้นในวรรคสี่ใน (๔) ต่อไปที่ผมขอจะแสดงความคิดเห็นนั้นก็อยู่ใน (๑๒) ในหน้า ๒๐๘ ซึ่งกระผมเองได้ขอแปรญัตติไว้ว่า เคยถูกหรือถูกศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยตามมาตรา ๘๗ ให้พ้นจากสมาชิกภาพ เพราะมีกรณีปรากฏหลักฐานน่าเชื่อได้ว่า เป็นผู้ที่ได้รับการเลือกตั้ง เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยใช้อิทธิพลสินจ้างไม่ว่าโดยวิธีใดเพื่อให้คนได้รับเลือกตั้ง ท่านประธานที่เคารพ ในมาตรา ๘๗ ซึ่งผ่านการพิจารณาของรัฐสภาแห่งนี้ไปแล้วนั้น ก็เป็นเรื่องที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนหนึ่ง ก็มีจำนวน ๑ ใน ๑๐ ของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งหมด เข้าชื่อถึงประธานสภาที่เป็นประธาน

ในแต่ละสถานนั้น เพื่อขอส่งให้ตุลาการรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่า สมาชิกภาพของสมาชิกดังกล่าวนั้นได้สิ้นสุดไปหรือไม่ ซึ่งตรงนี้มีผมเองคิดว่า เราต้องการให้ผู้ที่จะสมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นไปด้วยความบริสุทธิ์ ยุติธรรม ไม่มีราศิกาวในเรื่องดังกล่าวเพราะฉะนั้นบุคคลใดก็ตาม ถ้าหากผ่านการพิพากษาของตุลาการรัฐธรรมนูญว่า เขาเหล่านั้นได้รับการเลือกตั้งมาเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยใช้อำมสสินจ้างไม่ว่าโดยวิธีใดก็ตาม เพื่อให้เขาเหล่านั้นได้รับการเลือกตั้งมาในอดีต ผมคิดว่าคนเหล่านั้นก็น่าที่จะไม่มีสิทธิในการที่จะมาสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร นี่คือหลักการเหตุผลในวรรคสิบสองและใน (๑๓) ผมได้ประณัติไปว่า คุณสมบัติของผู้ที่จะใช้สิทธิในการลงสมัครรับเลือกตั้งนั้น จะต้องไม่เป็นบุคคลที่เข้าร่วมหรือมีส่วนร่วมทำรัฐประหาร ในการล้มล้างรัฐธรรมนูญหรือกระทำการอย่างอื่นใดลักษณะทำนองนี้ ก็เหตุผลเช่นเดียวกัน ท่านประธานครับ ว่าการปกครองในระบอบประชาธิปไตยนั้น เป็นการปกครองของประชาชน โดยประชาชนและเพื่อประชาชน ใช่ไหมครับ เพราะฉะนั้นใครก็ตามที่เสื่อมใสหรือศรัทธาการปกครองอย่างอื่น ไม่ว่าจะเป็ลัทธิคอมมิวนิสต์ก็ดี ไม่ว่าจะ เป็นเรื่องเกี่ยวกับอำนาจเผด็จการต่าง ๆ ก็ดี ไม่ว่าจะมาเปลี่ยนแปลงมาในสัทธิอย่างหนึ่งอย่างใดก็ดี ที่ไม่ใช่เป็นการปกครองในระบอบประชาธิปไตยแล้ว และบุคคลเหล่านั้นเคยมีส่วนร่วมหรือเคยเข้าไปร่วมกับการรัฐประหารที่มีพฤติกรรมเป็นการล้มล้างรัฐธรรมนูญหรือกระทำการอย่างอื่นใด อันมีลักษณะทำนองอย่างนี้ ผมคิดว่าบุคคลเหล่านั้นก็ไม่อยู่ในภาวะที่มีความสง่างาม ไม่เสื่อมใสในการปกครองในระบอบประชาธิปไตย เพราะฉะนั้นเมื่อเขาไม่เสื่อมใส ไม่ศรัทธาการปกครองระบอบประชาธิปไตย ก็ไม่น่าที่จะมีสิทธิในการจะมาสมัครรับเลือกตั้ง ซึ่งท่านประธานคงจะมีความรู้สึกว่แล้วคนอย่างใดละครับที่เข้าร่วมหรือมีส่วนร่วมครั้งนี้ ผมคิดว่า ผมจะไม่ขอพูดเรื่องในอดีต แต่ผมขอเรียน

กับท่านประธานว่า อดีตคือบทเรียนที่เราจะต้องหาทางป้องกันไม่ให้เกิดขึ้น
 เหล่านี้มาเกิดขึ้นในอนาคตอีก เพราะฉะนั้นเราต้องหามาตรการ วิธีการ
 ป้องกันในเรื่องเหล่านี้ไม่ให้เกิดขึ้นซ้ำใหม่ครับ ดังนั้นใครก็ตามที่เคยมีประวัติ
 เคยมีส่วนร่วมกับการก่อการปฏิวัติ รัฐประหาร คือยืนอยู่คนละมุมยืนอยู่คนละ
 ด้านกับการปกครองในระบอบประชาธิปไตยแล้วไซ้ร้ คนเหล่านี้ไม่มีความ
 เหมาะสม ไม่มีความสมควรที่จะมาลงสมัครรับเลือกตั้ง หลายคนถามผมว่า
 ถ้าเขาเกิดจะขอนิรโทษกรรม ขอยกยในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้วแล้วเข้ามาสู่
 การปกครองในระบอบประชาธิปไตยอีกได้หรือไม่ ผมก็ขออนุญาตกราบเรียน
 ถามท่านประธานผ่านไปยังคณะกรรมการ ว่าบุคคลเหล่านี้จะมีอะไรที่จะสื่อ
 แสดงให้เห็นว่า ตั้งแต่เป็นคณป ผมจะไม่ยึดอำนาจอีกผมจะไม่กระทำการ
 รัฐประหารอีก เราไม่มีอะไรครับ นอกเหนือจากพฤติกรรมในอดีตเท่านั้น
 เพราะฉะนั้นก็ขอถามที่จะให้กฎหมายรัฐธรรมนูญซึ่งเป็นกฎหมายแม่บท ให้
 เห็นถึงหลักการหลักเกณฑ์ของคนที่จะอาสาตัวเองเพื่อเข้ามาสู่การปกครองใน
 ระบอบประชาธิปไตยนั้นว่า จะต้องมีความสง่างามจะต้องมีความกลมใส
 ในการปกครอง ในระบอบประชาธิปไตยภายใต้องค์พระมหากษัตริย์ เป็นประมุข
 เท่านั้น ที่จะมีสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง ผมเองก็ได้แปรญัตติเรื่องดังกล่าวนี้ แล้ว
 ได้ชี้แจงต่อคณะกรรมการ แต่ก็ไม่ได้รับความกรุณาในเรื่องดังกล่าวนี้
 เพราะฉะนั้นจากที่ผมอภิปรายมาทั้ง ๓ ประเด็น คือประเด็นในพรรคสี่
 คำพิพากษาถึงที่สุดใน (๑๒) เคยถูกศาลรัฐธรรมนูญพิพากษาให้พ้นจากการ
 เป็นสมาชิกภาพเนื่องจากใช้อำมิสสินจ้าง และ (๑๓) ว่าเคยร่วมหรือมี
 ส่วนร่วมในการทำรัฐประหาร ทั้ง ๓ ประเด็นเหล่านี้ ผมอยากจะฟังเหตุผล
 ของท่านกรรมาธิการอีกครั้งหนึ่งว่า ท่านมีเหตุผลแค่ไหนเพียงไร ที่ท่านถึง
 เพิ่มเติมลงไป ในคุณสมบัติของผู้ที่มีสิทธิสมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรลงไป
 ในกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับใหม่นี้ไม่ได้ ท่านยังเรียกร้อง ท่านต้องการให้

บุคคลทั้ง ๓ ประเด็นเหล่านี้ไม่มีสิทธิสมัครไขว้ใหม่ ผมถามว่านั่นคือการปกครอง
 ในระบอบประชาธิปไตยหรือครับ และก็อยากจะฝากเรียนถามท่านว่า ท่านมี
 ความคิดเห็นใน ๓ ประเด็นดังกล่าวนี้แค่ไหนเพียงไร และผมก็จะขอใช้สิทธิ
 อีกครั้งหนึ่ง หลังจากนั้นก็จะใช้ดุลพินิจว่า ผมจะยอมตามความเห็นของคณะ
 กรรมการเสียงข้างมากหรือไม่ ขอบคุณมากครับ ท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : คุณมานะครับ

นายมานะ อุตกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครพนม) :
 กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ในมาตรา ๑๑๑ นี้ผมคิดใจเพราะว่าส่วนที่
 ผมขอแก้ไขนั้น ที่ผมได้รับคำชี้แจงจากท่านกรรมการ ผมขอแปรญัตติไว้มัน
 ไม่มีในตรงนี้ ก็คือ (๖) ทวิ เป็นสมาชิกสภาท้องถิ่น ท่านประธานครับ เรา
 ต้องยอมรับว่าระบบการเมืองของเรานั้น คนที่จะก้าวมาจากสภาท้องถิ่นนั้น
 ถือว่าเป็นประชาธิปไตยเบื้องต้นของประเทศไทยเรา คนที่อยู่ในสภาแห่งนี้
 มาจากเทศมนตรีนายกเทศมนตรีก็เยอะ มาจากสมาชิกสภาจังหวัดไม่น้อยกว่า
 ๑๕๐ ท่าน อยู่ในสภาแห่งนี้ในปัจจุบัน เพราะฉะนั้นการที่ท่านมาเขียนคุณสมบัติ
 ไว้ว่า เป็นสมาชิกสภาท้องถิ่น ไม่ให้มีคุณสมบัติที่จะสมัครสมาชิกสภาผู้แทน
 ราษฎร ในกฎหมายก่อน ๆ นั้นสามารถที่จะสมัครได้ท่านจะเห็นว่าข้าราชการ
 ประจำ พงจะสมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรก็ลาออก เสรีแล้วก็มาสมัคร ถ้า
 ได้เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรก็รับตำแหน่งไป แต่ถ้าไม่ได้เป็นก็ย้อนกลับ
 เข้าไปรับราชการอีก โดยมีตำแหน่งว่างไว้ให้ โดยไม่ต้องไปสอบแข่งขัน
 ข้าราชการระดับ ๖ ลาออกมาเวลากลับเข้าไปใหม่ก็ไปอยู่ระดับ ๖ เหมือนเดิม
 อาจจะเปลี่ยนตำแหน่ง ท่านจะเห็นว่าในการเลือกตั้งแต่ละครั้งนั้น
 ข้าราชการประจำส่วนมากจะลาออก เพราะตามกฎหมายถ้าใครลาออกสมัคร
 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสภาท้องถิ่นนั้น การได้รับเบี้ยหวัดบำเหน็จบำนาญ
 จะได้รับเร็วประมาณไม่เกิน ๓๐ วันก็ได้รับ ข้าราชการบางคนซึ่งประพฤ

ทุงริต กำลังจะถูกตั้งกรรมการสอบสวน รู้ตัวว่าจะต้องโดนลงโทษก็จึงลาออกมาสมัคร ส.ส. ซึ่งไม่ให้อำนาจเจ้ากระทรวงได้ยับยั้งในการที่จะลาออกนั้น เพราะถือว่าลาออกมาสมัครรับเลือกตั้ง ได้บำเหน็จบำนาญที่ครบถ้วนประธาน แต่พอมาเป็นสมาชิกสภาท้องถิ่นกลับไม่เปิดโอกาสให้เขาได้สมัคร คนที่ผ่านการเลือกตั้งมาจากประชาชนจากระดับต่างคือสภาท้องถิ่นนั้น น่าจะเปิดโอกาสให้เขาได้มีโอกาสได้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ถ้าในกรณีที่เขาได้รับสมัครแล้ว เขาก็ไปหาเสียงของเขา ถ้าได้รับเลือกตั้งเขาก็ลาออกจากสภาท้องถิ่นมารับตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ถ้าเขาไม่ได้ก็กลับไปปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกสภาท้องถิ่นนั้น จะเห็นว่าการกำหนดระยะเวลาในการเลือกตั้งของท่านไว้เพียงแค่ ๔๕ วัน ผมเชื่อมั่นว่าช่วงเวลาขนาดนี้ไม่ทำให้การบริหารราชการท้องถิ่น หรือการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกที่มาสมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้น จะทำให้บ้านเมืองเสียหาย หรือให้ท้องถิ่นนั้นเสียหาย ถ้าท่านจะให้บุคคลเหล่านี้ไม่มีสิทธิสมัครจะต้องลาออกก่อน ท่านจะต้องให้เขาดำรงตำแหน่งได้เหมือนข้าราชการ ก็คือถ้าว่าไม่ได้รับการเลือกตั้งก็กลับไปเข้าไปเป็นสมาชิกสภาท้องถิ่นอีก แต่ความจริงแล้วไม่เห็นว่าบุคคลที่เสียเปรียบเหล่านี้ก็คือ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ถ้าลาออกจากกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน จะต้องลาออกเสียก่อนแล้วมาสมัครรับเลือกตั้ง ถ้าไม่ได้ก็กลับไปเป็นบุคคลธรรมดา ไม่ได้รับอภิสิทธิ์เหมือนข้าราชการ ถ้าลาออกมาสมัครไม่ได้ก็กลับไปเข้าไปรับราชการอีกได้บางคนลาออกมา ๔ หน ๕ หน ท่านประธาน พอเปิดรับสมัครที่ไรก็มาสมัคร ส.ส. พอไม่ได้ก็กลับไปรับราชการอีก พอเปิดเลือกตั้งอีกก็มาสมัครอีก พอไม่ได้ก็กลับไปรับราชการอีก เป็นอยู่อย่างนี้จนแทบว่าจะเป็นอาชีพ คือถึงเวลาต้องมาสมัคร เพราะว่ามีสมัครแล้วถ้าไม่ได้ก็กลับไปรับราชการเหมือนเดิม ได้รับเงินเดือนเหมือนเดิม แต่ถ้าเป็นสมาชิกสภาท้องถิ่น ตั้งแต่สมาชิกสภาจังหวัด กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ถ้า

ลาออกมาแล้วจะกลับไปอีกไม่ได้ เป็นการลิดรอนสิทธิของเขาแสดงว่าคนไทยเรานี้มีสิทธิอำนาจไม่เหมือนกัน แสดงว่าท่านยังให้สิทธิข้าราชการมากกว่าประชาชน มากกว่าตัวแทนของประชาชน เพราะฉะนั้นผมไม่เห็นด้วยที่ท่านจะไปจำกัดสิทธิของสมาชิกสภาท้องถิ่นว่าไม่ให้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง ท่านประธานลงคิดดูสิครับ แม้กระทั่งกฎหมายการเลือกตั้งก็ไปบังคับสมาชิกสภาท้องถิ่น อย่างกรรมการสุขาภิบาล สมาชิกเทศบาล ไม่ให้ช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้งบุคคลใดบุคคลหนึ่ง แม้กระทั่งลูกเมียตัวเองซึ่งสมัครถ้าพ่อแม่เป็นสมาชิกสภาท้องถิ่นก็ไม่สามารถที่จะช่วยเหลือกันได้ ซึ่งผิดคุณธรรมของคนไทยเรา ท่านไปเขียนกฎหมายไว้ แม้กระทั่งข้าราชการให้สิทธิเป็นสมาชิกพรรคการเมือง แต่ทำไมไม่ช่วยเหลือผู้สมัคร การที่จะช่วยเป็นการส่วนตัวโดยไม่ใช้อำนาจหน้าที่ของตัวเองนั้น ผมว่าน่าจะได้รับการยกเว้น เพราะไม่ได้เอาตำแหน่งของผู้ใหญ่บ้านไปบังคับว่า ถ้าไม่เลือกเบอร์ ๑ หรือเบอร์ ๒ เบอร์ ๓ เบอร์ ๔ ถ้าคุณมาหาผมผมไม่ช่วย ไม่ช่วยในตำแหน่งกำนันผู้ใหญ่บ้าน อันนี้ก็เหมือนกันผมคิดว่าถ้าจะให้ดีทางท่านคณะกรรมการน่าจะขอถอน (๖ ทวิ) คือข้อห้ามการเป็นสมาชิกสภาท้องถิ่นนี้ออกไป เพื่อเปิดโอกาสให้บุคคลซึ่งมาจากระบบประชาธิปไตย ระบบการเลือกตั้งจากท้องถิ่นของเรา ก็คือหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ และเขตเทศบาลได้ใช้สิทธิของตัวเองในการที่จะก้าวขึ้นไปในตำแหน่งทางการเมือง ในตำแหน่งที่มาจากการเลือกตั้งจากระดับท้องถิ่นขึ้นสู่ระดับชาติ เพราะถือว่าบุคคลเหล่านี้ได้เรียนขั้นพื้นฐานของการปกครองระบอบประชาธิปไตย ไม่ว่าจะเป็นการบริหาร ไม่ว่าจะเป็นการทำหน้าที่ในสภา ท่านจะเห็นว่าการประชุมสภานั้น ไม่ว่าจะองค์การบริหารส่วนจังหวัด ไม่ว่าจะเทศบาล ไม่ว่าจะสุขาภิบาล แม้กระทั่งสภาตำบลตอนนี้จำลองไปจากสภาผู้แทนราษฎรแล้วส่วนมาก เพราะฉะนั้นผมอยากจะกราบเรียนปรึกษาท่านกรรมการว่าท่านจะกรุณาตัดออกได้หรือไม่ สำหรับในส่วนอื่นนั้นผมไม่คิดใจ ผมคิดใจเฉพาะอันเดี๋ยวนี้ กราบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณณรงค์ครับ

นายณรงค์ นิยมไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) :
 ท่านประธานที่เคารพ กระผม ณรงค์ นิยมไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 จังหวัดเชียงใหม่ ในนามสมาชิกรัฐสภา พรรคประชาธิปัตย์ ในมาตรา ๑๑๓
 ซึ่งคณะกรรมการได้มีการแก้ไขและเพิ่มเติมมากพอสมควร โดยเฉพาะ
 แก้ไขเพิ่มเติมถึง ๘ ข้อด้วยกัน ว่าด้วยบุคคลผู้มีลักษณะดังต่อไปนี้ เป็นบุคคล
 ต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้ง คือลงสมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 นั้นเอง กระผมใคร่ถามท่านกรรมการผ่านท่านประธานรัฐสภาไปว่ากรณีที่
 ท่านเขียนใน (๖) บอกว่า ข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ
 นอกจากข้าราชการการเมือง ท่านเขียนอย่างนี้แล้วท่านตัดคำว่า สมาชิก
 สภาจังหวัด และสมาชิกสภาเทศบาล แล้วท่านก็ไป (๖ ทวิ) แทน ผมขอ
 เรียนถาม (๖) ว่า นอกจากข้าราชการการเมืองลงรับสมัครเลือกตั้งได้คือ
 วิชาใหม่ครับ วิชาเอกเทศมนตรี วิชาเฉพาะเทศมนตรี วิชาใหม่ครับ ขอถาม
 นะครับ วิชาใหม่ คำพูดคำนี้เรียนว่า นายกเทศมนตรีไม่ต้องลาออก
 เทศมนตรีไม่ต้องลาออกจากตำแหน่ง วิชาใหม่ สมัครได้เลข แต่ในขณะที่
 สมาชิกสภาเทศบาลซึ่งเลือกตั้งเหมือนกัน ถูกแหวต้องลาออกหรือครับ คนที่
 เป็นนายกกับเป็นเทศมนตรีไม่ต้องลาหรือครับ นี่ผมขอถามท่านเขียนไว้อย่างนี้
 อันนี้คือประเด็นใน (๖) ซึ่งผมจะขอถามกรรมการครับ อีกอันหนึ่ง (๖ ทวิ)
 เหมือนกันบอกว่า เป็นสมาชิกสภาท้องถิ่นคำว่า สมาชิกสภาท้องถิ่น อย่างนั้น
 องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น กรรมการสุขาภิบาลก็สมัครไม่ได้ต้องลาออกอีก
 เหมือนกัน สมาชิกสภาจังหวัดต้องลาออกอีกเหมือนกัน ลึกสั้นกันตรงนี้ท่าน
 ประธานครับ ต้องลาออกอีกเหมือนกัน รวมทั้งกฎหมายใหม่ซึ่งเราใช้กันมา
 รัฐธรรมนูญใหม่จะมีว่า เราจะมีตั้งแต่สภาตำบลขึ้นมาอย่างนี้ ก็พวกนี้ต้อง
 ลาออก ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งอยู่สภาตำบลก็ต้องลาออกด้วย ที่ะมาสมัครนี้ห้ามเขา

ต้องลาออก แต่ในขณะที่เดียวกันข้าราชการต้องลาออกเหมือนกัน ลาออก เช่นกัน คือเป็นข้าราชการ ยกตัวอย่างเป็นตำรวจ หรือเป็นทหาร หรือเป็น ข้าราชการพลเรือนอะไรก็ตาม ลาออกมาสวมครุฑสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เสร็จแล้วพอสอบตกคือสอบไม่ได้ หรือเกือบได้อะไรพวกนี้ แล้วก็ทำเรื่องกลับไปขอเข้ารับราชการใหม่ ก็กินเงินเดือนเท่าเดิมอีกเหมือนกัน เขาเรียกว่า ลงแหง่ดู แล้วก็กลับไปได้ แต่ที่นี้สมาชิกสภาเหล่านี้ ตั้งแต่สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้ทรงคุณวุฒิจนถึงแพทย์ประจำตำบล ก็สภาท้องถิ่นเหมือนกัน กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ก็เช่นกัน สมาชิกสภาจังหวัดเหมือนกัน สมาชิกสภาเทศบาลก็ต้องลาออก แต่ ขอลาออกไปไม่ได้ ต้องเลือกตั้งใหม่ เลือกตั้งซ่อมอีก แล้วทำไมข้าราชการ ไม่ซ่อมบ้าง เอาคนใหม่ขึ้นมาแทนสิครับ ไม่ต้องให้กลับ ถ้าคิดจะเล่น การเมืองแล้วก็ลงมาเล่นการเมืองเสียให้เต็มตัว อย่างพวกผมเล่นกัน อย่าง กลับสิครับ อย่างเล่น ๒ คนสิครับ อย่างเล่นทั้งที่ทั้งนี้เอง จะเล่นที่ที่เล่นที่ จะ เล่นนี่เองก็เล่นนี่เองสิครับ นี่ถ้าเล่นนี่เองไม่ได้ กลับมาเล่นนี่เองเดิมอีก ไม่ถูก อย่างนี้ไม่ถูกนะครับ ต้องอธิบายให้ชัดเจนหน่อย อันนี้ผมถามท่านประธานผ่าน ไปถึงกรรมการนะครับ ที่นี้ (๑) บอกว่าเป็นพนักงานหรือลูกจ้างของ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือของส่วนราชการท้องถิ่น คำว่า หรือ ลูกจ้าง นี่มันจะคลุมถึงลูกจ้างชั่วคราวด้วยหรือเปล่า ลูกจ้างนี้ ลูกจ้างของรัฐ ลูกจ้างชั่วคราว คลุมด้วยหรือเปล่า ต้องลาด้วยหรือเปล่า เห็นไหมครับ หรือ ลูกจ้างประจำ ถ้าเขาเป็นลูกจ้างชั่วคราว เป็นกรมกรกรมทางข้างทางหญ้า อยู่ วันดีคืนดีเขาสมัครผู้แทน ต้องลาออกด้วยไหมครับ เขียนให้ละเอียดจน เกินไป จนต้องตีความกัน อันนี้เป็นคำถามนะครับ ที่นี้เมื่อทางกรรมการได้ เพิ่มเติมขึ้นมา กระผมเองมีความคิดว่าควร จะเพิ่มอีกอันหนึ่งนั่นก็คือเรื่องของ ความที่ท่านสุวโรช พะลัง ได้อภิปรายไป ผมจะไม่อภิปราย นั่นคือการทำ รัฐประหาร หรือมีส่วนหนึ่งส่วนใดที่ว่า ก็ไม่สมควรที่จะเข้ามาสู่ในระบอบ

ประชาธิปไตยนี้ ไม่ว่าจะทางตรงหรือทางอ้อม นี่เป็นคำถาม ส่วนประเด็นที่จะขอเพิ่มเติมนั้นก็คือ ประเด็นเกี่ยวกับเรื่องว่า เกี่ยวกับศาลหรือตุลาการได้พิพากษา ว่าบุคคลนั้นมีพฤติกรรม หรือให้อามีตสินจ้างในการเลือกตั้ง เมื่อต้องคำพิพากษาแล้ว ให้เพิ่มคำต่อไปนี้อีกข้อหนึ่งว่า สำหรับผู้ซึ่งถูกต้องคำพิพากษาของศาลในการให้อามีตสินจ้างในการลงสมัครรับเลือกตั้ง เพราะปัจจุบันที่ผ่านมา ท่านประธานที่เคารพ มีการให้อามีตสินจ้างในการเลือกตั้งกัน เราต้องยอมรับ อย่างปฏิเสธว่ายังมีอยู่ในระบอบนี้ แล้วก็มีการถูกจับกุมศาลดำเนินคดี แต่ไม่ถึงตัวบงการ หรือตัวผู้ซึ่งจ้าง เพียงแต่ไปถึงแค่หัวคะแนนเท่านั้นเอง และหัวคะแนนก็รับกรรมกันไป คือถูกรอลงอาญาบ้าง ถูกปรับบ้าง แต่งจริง ๆ แล้วผู้สมัครมีเบอร์เสร็จเรียบร้อย กลับไม่ถูก ไม่ถูกต้องคำพิพากษาของศาล หรือสำนวนไม่ถึง ก็มันเป็นเรื่องของกรณีที่จะสอบสวนสืบสวนกันต่อไป แต่ถ้ารัฐธรรมนูญเราเขียนไว้ว่า บุคคลเหล่านี้ต้องสงสัยว่าให้ เพราะว่าจะอย่างไรครับ ท่านประธาน ทุกวันนี้ หรือการที่เราได้รับเลือกตั้งกันมา เราต้องยอมรับในสภาพแห่งนี้มีทั้งบริสุทธ์ ยุติธรรมและไม่บริสุทธ์ ยุติธรรมก็มีเหมือนกัน แต่ก็เป็นส่วนน้อย ส่วนใหญ่มาด้วยบริสุทธ์ ยุติธรรม ฉะนั้นเพื่อจะให้สภาพแห่งนี้มาอย่างสง่างาม มาอย่างเปิดเผยมาอย่างองอาจ ไม่ใช่เข้าแฟ้มไม่ได้ เวลาลงรับเลือกตั้ง ชื่อทุกอย่างที่ขวางหน้า ทุ่มเงินกันเป็นพันล้านบาท เป็นร้อยล้านบาทอย่างนี้จะเอากันให้ได้ จนบางครั้งจนถึงขนาดต้องฆ่ากัน แล้วหัวคะแนนถึงกับต้องฆ่ากันด้วย แข่งชิงกัน หัวคะแนน ท่านประธานครับ ข่าวสารและบันทึกประจำวันมี หัวคะแนนถูกยิง เป็นใบไม้ร่วง แต่ปรากฏว่าจับไม่ได้สักราย เจ้าหน้าที่ไม่สามารถจะจับกุมได้ เพราะอย่างไรครับ เพราะกลัวอิทธิพลทางการเมือง ผมไม่เห็นว่าด่านคนไหน หัวพันในการเลือกตั้ง ในการจัดซื้อเสียงมีถูกจับกุมได้ ค่ายฟรีกันตลอดทั้งประเทศ สถิติถ้าจะว่ากันไป ดูของกรมตำรวจ ว่าถูกล่ามโซ่เสียงเลือกตั้ง

ทุกครั้ง มีคนตายในการหาเสียงไม่ต่ำกว่า ๑๕ ศพ ทั้งประเทศไม่ต่ำกว่า ๑๕ ศพ อันมีผู้ตัวเลขขณะครบ ผมเอาเฉพาะในภาคเหนือภาคอื่นผมไม่นับ ผมดูแล บข.ภ. ๓ ของผม แล้วเขต ๕ เท่านั้นเอง ฉะนั้นท่านประธานครับ ควรจะมีการเพิ่มเติมอย่างที่ผมได้กราบเรียนไว้เมื่อสักครู่นี้ ขอขอบพระคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณสุรศักดิ์

นายสุรศักดิ์ บัวขาว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุบลราชธานี) :
กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม สุรศักดิ์ บัวขาว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอุบลราชธานี พรรคชาติพัฒนา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา กระผมใคร่อยากจะแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องมาตรา ๑๑๓ เรื่องคุณสมบัติของผู้ที่จะสมัครรับเลือกตั้ง ในประเด็น (๖) ที่เพื่อนสมาชิกหลาย ๆ ท่านได้อภิปรายนั้น กระผมเห็นด้วยในกรณีมาตรานี้ คือ (๖ ทวิ) เกี่ยวกับสมาชิกสภาท้องถิ่นไม่ให้สมัครรับเลือกตั้ง คือเดิมมันให้สมัครรับเลือกตั้ง แต่เดิมนั้นบอกว่าถ้า เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแล้วจะต้องไม่เป็นสมาชิกสภาท้องถิ่นน่าจะคลุมไปถึงคุณสมบัติก่อนที่จะสมัครรับเลือกตั้งด้วยซ้ำไป เพราะว่าถ้าผู้ที่สมัครรับเลือกตั้งนั้นเป็น ส.จ. หรือเป็นสมาชิกสภาท้องถิ่นอื่นลงสมัครรับเลือกตั้ง ถ้าหากว่าได้รับเลือกตั้ง แต่หากท่านไม่ลาออก ท่านก็จะขาดคุณสมบัติของผู้เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามที่ได้รับเลือกตั้ง เพราะว่ามาตรา ๑๑๔ นั้นคลุมอยู่แล้ว ดังนั้นการที่จะส่งเสริมระบอบประชาธิปไตย กระผมก็อยากกราบเรียนว่า ในองค์กรท้องถิ่นนั้น เป็นองค์กรเบื้องต้นของการเลือกตั้ง จะเห็นได้จากผู้ที่จะมา เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรส่วนใหญ่แล้วจะเป็นสมาชิกสภาท้องถิ่นเกือบ ๕๐ ถึง ๖๐ เปอร์เซ็นต์ในสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของเรา ดังนั้นผมถึงอยากจะกราบเรียนว่าถ้าหากเป็นไปได้ก็อยากจะเปิดโอกาสทั้งหมด เปิดโอกาสทั้งหมดไม่ว่าจะเป็น (๖) กี้ดี (๕ ทวิ) คงไว้ แต่

(๖) และ (๖ ทวิ) ขอให้ตัดออกไปเลย เปิดโอกาสให้แก่บุคคลกลุ่มหนึ่งซึ่งเคยสมัครรับเลือกตั้ง ในองค์กรท้องถิ่นมาก่อนให้มาสมัครรับเลือกตั้ง นั่นคือเป็นการส่งเสริมระบอบประชาธิปไตย แต่ในขณะที่เดียวกันถ้าท่านมาเขียนอย่างนี้แล้ว ทั้ง ๆ ที่เราก็คงพยายามที่จะส่งเสริมให้มีการเลือกตั้งไม่ว่าจะเป็นกฎหมายอื่นที่กำลังพิจารณาอยู่ขณะนี้ กฎหมายขององค์การบริหารส่วนตำบลก็ตีกฎหมายสภาตำบลก็ตี ซึ่งทุกคนก็พร้อมที่จะสนับสนุนให้ท้องถิ่นนั้นมีการเลือกตั้ง แต่ผู้ที่จะมาร่างกฎหมายรัฐธรรมนูญแล้วจะมาจำกัดบอกว่าเป็น (๖) กิติ (๖ ทวิ) กิติ คือไม่อยากจะให้สมาชิกสภาท้องถิ่นลงสมัครรับเลือกตั้งนั้น ผมเห็นว่ามันไม่ถูกต้องจึงอยากจะกราบเรียนว่าถ้าพอตัดได้ก็ขอให้ตัดออก ให้ ส.จ. กิติ หรือว่าสมาชิกเทศบาลก็ตี สุขาภิบาลก็ตีให้ลงสมัครรับเลือกตั้ง แต่คุณสมบัติของผู้ที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้นต้องไม่เป็นตาม (๖) ต้องตัดออกไปเลย ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : กรรมการธิการจะชี้แจงใหม่ครับ

นายโกเมน ภัทรภิรมย์ (กรรมการธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม โกเมน ภัทรภิรมย์ สมาชิกรัฐสภา กรรมการธิการ ขออนุญาตชี้แจงเป็นวงเล็บ ๆ ไป สำหรับอันแรกคือมาตรา ๑๑๓ (๔) ซึ่งท่านสมาชิกสภาผู้มิเกียรติ ขอให้เติมคำว่า ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกและถูกคุมขังอยู่โดยหมายของศาล อันนี้การต้องคำพิพากษาที่คณะกรรมาธิการไม่ได้เติมคำว่า ถึงที่สุดลงไป ตามที่มีการแปรญัตติ เพราะว่าอาจจะมีคำพิพากษาของศาลชั้นต้นให้จำคุก และในระหว่างนั้นอาจจะมีการอุทธรณ์หรือฎีกา ซึ่งในระหว่างอุทธรณ์หรือฎีกาอาจจะขอให้ปล่อยชั่วคราวหรือขอประกันตัวออกมา ซึ่งตัวก็ออกมาอยู่ข้างนอกที่คุมขังแล้วก็ไม่เป็นเหตุขัดข้องที่จะไปสมัครรับเลือกตั้ง ที่ขัดข้องก็เฉพาะผู้ที่ถูกคุมขังอยู่ไม่ว่าจะตามคำพิพากษาของศาลชั้นต้น หรือว่าอยู่ใน

ระหว่างอุทธรณ์ ฎีกานั้น การออกไปสมัครรับเลือกตั้งนั้นในทางปฏิบัติก็คงจะ
ไปสมัครที่เจ้าหน้าที่ ที่นี้เมื่อถูกคุมขังอยู่ก็จะต้องมี ท่านคงจะมองเห็นภาพว่า
เจ้าหน้าที่จะต้องควบคุมตัวออกไปนอกสถานที่คุมขัง ออกไปนอกเรือนจำ เพื่อที่
จะไปศาลากลางจังหวัด เพื่อที่จะสมัครรับเลือกตั้งนั้นคงจะเป็นเรื่องที่
ลำบากมาก แล้วจะออกไปหาเสียงไปทำอะไรต่ออะไรนั้นก็คงจะไม่สะดวก
แต่ถ้าถือว่าแม้จะมีคำพิพากษาศาลชั้นต้นตัดสิน แต่ว่ายังอยู่ในระหว่างอุทธรณ์
ฎีกา ถ้าในระหว่างนั้นประกันตัวออกไปก็ไม่ต้องห้ามตามมาตรานี้เป็นการ เปิด
โอกาสให้กว้างกว่าที่จะไปลง ไปว่ามีคำพิพากษาถึงที่สุด

สำหรับในอีกส่วนหนึ่งที่กระผมขออนุญาตชี้แจงก็คือ ใน (๑๓) ที่
ท่านสมาชิกขอแปรเพิ่มว่า ร่วมหรือมีส่วนร่วมทำรัฐประหารในการล้มล้าง
รัฐธรรมนูญหรือกระทำการอย่างอื่นใด ซึ่งคณะกรรมการไม่ได้เพิ่มเติมให้
สำหรับการทำรัฐประหารนั้นก็คงเป็นที่เข้าใจว่า คือการดำเนินการในการที่
จะล้มล้างเปลี่ยนแปลงรัฐบาล ถ้ามีการล้มล้างรัฐธรรมนูญด้วย ในทาง
วิชาการคงจะต้องเป็นเรื่องของการปฏิวัติ แต่อย่างไรก็ตามใช้ปน ๆ กันอยู่
ที่นี้ในการทำรัฐประหารนั้นถ้าหากว่าทำแล้วเป็นผลสำเร็จ โดยปกติท่านก็คง
จะเห็นว่าได้มีการออกกฎหมายนิรโทษกรรมการกระทำนั้นไปทุกครั้ง แต่
ถ้าหากว่าทำไม่สำเร็จ อันนั้นก็ถือเป็นกบฏ เป็นความคิดต่อความมั่นคงของรัฐ
ภายในราชอาณาจักรตามประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งก็คงจะต้องถูกดำเนินคดี
ถูกลงโทษ อาจจะเป็นผู้ที่เคยถูกลงโทษไปแล้วตามคำพิพากษาของศาล ซึ่ง
อาจจะรับโทษครบถ้วนไปแล้ว อันนั้นก็หมายความว่า เขาได้ซัดใช้ความคิดไป
แล้ว หรือว่าอาจจะยังรับโทษอยู่ ซึ่งยังถูกคุมขังอยู่ก็ไม่สามารถที่จะมาใช้สิทธิ
ได้ตาม (๔) ของมาตรานี้ แต่ถ้าหากว่ารับโทษไปแล้วและพ้นโทษมาก็จะถูก
ต้องห้ามเช่นเดียวกันตาม (๕) ถ้ายังไม่ถึง ๕ ปีในวันเลือกตั้ง มันมีอนุมาตรา
อื่นหรือมีมาตราอื่น ๆ ที่ห้ามอยู่แล้ว ยกเว้นสำหรับผู้ที่ได้รับโทษครบถ้วนไป

แล้วอันนั้นเขาได้รับผิดจากการกระทำของเขาไปแล้วจึงไม่ได้ห้ามไว้ แต่ก็ยังตัดมาอีก ๕ ปี ตาม (๕) กรกฎาคม (๕) ถ้าพันโทมายังไม่ถึง ๕ ปี แต่ถ้าหากว่ายังรับโทษอยู่ก็มาได้ ถูกต้องห้ามใช้สิทธิตาม (๔) สำหรับอันอื่นท่านเลขฯ จะเป็นผู้ชี้แจง ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณสมชาย

นายสมชาย สุนทรวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สระบุรี) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม สมชาย สุนทรวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสระบุรี พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะของสมาชิกรัฐสภา ในประเด็นมาตรา ๑๑๑ นั้นกระผมไม่มีสิ่งใดที่จะขัดข้อง และเห็นด้วยกับทางคณะกรรมการที่แก้ไข มติอยู่ประเด็นเดียวซึ่งเมื่อสักครู่ได้ฟังท่านสมาชิกจากพรรคประชาธิปัตย์ซึ่งเป็นน้องชายของกระผมเอง นั้นแสดงให้เห็นว่าสิ่งที่กระผมจะขึ้นมารายเรียนท่านประธานและท่านคณะกรรมการนั้น ถึงแม้เราจะอยู่พรรคเดียวกัน ประชาธิปัตย์ด้วยกัน แต่ประชาธิปัตย์นั้นเปิดโอกาสให้สมาชิกในพรรคนั้นได้แสดงความคิดเห็น ถึงแม้จะแตกต่างกันก็ไม่มีปัญหา นี่คือประชาธิปัตย์ ในประเด็นซึ่งท่านสมาชิกได้พูดเมื่อสักครู่นี้ ในกรณีที่ว่าไม่ควรจะเปิดโอกาสให้กับผู้ที่ทำปฏิวัติหรือรัฐประหาร ในอดีตนั้น ได้เข้ามาสู่ในวงการนี้ กระผมเห็นว่าในกรณีอย่างนี้เป็นการจำกัดสิทธิกันเกินไป ในกรณีที่ได้รับนิรโทษกรรมแล้วก็น่าที่จะเปิดโอกาสให้คนต่าง ๆ เหล่านั้น ท่านทั้งหลายเหล่านั้นได้เดินเข้ามาสู่ระบอบประชาธิปไตยที่ถูกต้อง ควรจะเปิดโอกาสเป็นอย่างยิ่ง เพราะว่าคนที่ท่านทั้งหลายเหล่านั้น บางครั้งห่างไปนั้น เนื่องจากความผิดพลาดที่รู้เท่าไม่ถึงการณ์ก็มี จากพรรคพวก เพื่อนฝูงก็ดี หรือจากลูกน้องต่าง ๆ ที่ซงกันขึ้นมาก็ดี และบางครั้งนั้นกระผมคิดว่าการทำอะไรต่าง ๆ ลงไปนั้น บางครั้งก็เกิดผลประโยชน์ให้กับประเทศชาติก็มีนะครับ แต่ว่าในการสานต่อและมาเดินต่อหน้าอาจจะผิดพลาด หรืออาจจะเกิด

ความโลภโมโทสันต่อมา เลยทำให้ระบบนั้นพังไป เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่า ในส่วนนี้น่าจะเปิดโอกาส เพราะว่าคนเรา เมื่อเดินไปไม่ถูกทิศทางแล้วจะ กลับลงมาสู่แนวทางของประชาธิปไตยนั้นผมเห็นด้วยที่สุด และอยากจะ สนับสนุนและส่งเสริม เพื่อให้ท่านทั้งหลายเหล่านั้นได้เห็นว่าการเข้าสู่ระบอบ ประชาธิปไตยที่ถูกค้องนั้นเป็นระบอบที่มีความสนุก มีความเสรี และมีความ มั่น ทุกรส กระผมก็ทราบเรียนว่าจากข่าวต่าง ๆ นั้นท่านประธานก็คง จะทราบว่า จังหวัดสระบุรีของกระผมนั้นจะมีท่านผู้ใหญ่ท่านหนึ่ง ในอดีตซึ่ง ขณะนี้ได้เริ่มลงไปปฏิพื้นฐาน ซึ่งผมเห็นด้วย ผมได้พบกับท่านผู้ใหญ่ท่านนั้นซึ่ง กระผมเคารพนับถือ และได้ร่วมไปด้วยกันหลายครั้ง และบางครั้งผมก็ได้ขึ้นไปร่วมปราศรัยหรือเปิดโอกาสในท่านองเชิญชวนให้กับพี่น้องประชาชนต่าง ๆ เสียอีกว่า เราควรจะได้อีกอย่างนี้เข้ามา เพราะท่านเดินเข้ามาในระบอบ ประชาธิปไตยที่ถูกค้องแล้ว ผมเห็นด้วย ผมกราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ว่า แม้แต่องคฺุลิมาารในชีวิตนั้นทำผิดมาเกือบตลอดชีวิต เมื่อได้พบกับ สัมมาสัมพุทธเจ้าของเรา ได้ฟังธรรมแล้วองคฺุลิมาารก็ยังไม่เปลี่ยนใจจนกระทั่ง สำเร็จเป็นพระอรหันต์ได้ เพราะฉะนั้นฉันใดก็ฉันนั้นผมเห็นด้วยว่าควรจะเปิด โอกาสให้ท่านทั้งหลายเหล่านั้นได้เข้ามาสู่ระบอบประชาธิปไตย ขอบพระคุณ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณสุวโรชครับ

นายสุวโรช พะลัง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชมพร) : ท่าน ประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม สุวโรช พะลัง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัด ชุมพร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ก็ต้องขอกราบขอบพระคุณ ท่านประธานที่ให้โอกาสผมลุกขึ้นมาชี้แจงแสดงเหตุผลอีกครั้งหนึ่ง เนื่องจากการอภิปรายของท่านสมาชิกรัฐสภา เมื่อสักครู่นี้อาจจะสร้างความไม่สบายใจ แล้วก็สร้างความเสียหายให้กับตัวกระผม เพราะที่กระผมได้อภิปรายในสภา

ตรงนี้ผมไม่ได้ยึดตัวบุคคล แต่ผมอภิปรายในหลักการ เพราะผมมองเห็นแล้วว่า
 ในบ้านนี้ เมืองนี้นั้น เราปกครองในระบอบประชาธิปไตย ใช้ไหมครับ เรามี
 องค์พระมหากษัตริย์ เป็นที่ตั้ง เป็นที่พึ่งที่พึ่ง เป็นหลักในการปกครองประเทศ
 ใช้ไหมครับ เพราะฉะนั้นผมเองก็เห็นว่าใครก็ตามที่ยืนอยู่ตรงกันข้ามกับ
 ระบอบประชาธิปไตย ผมไม่ได้หวังการลงโทษตามที่ทางกรรมาธิการ ได้ชี้แจง
 ว่าถ้าหากเขาทำปฏิวัติ รัฐประหารสำเร็จ เขาก็กลายเป็นพระเอกขึ้นมาขาว
 เขาก็ชนะในการปฏิวัติครั้งนั้น แล้วต่อมาเขาคืนอำนาจมอบอำนาจให้กับ
 ระบอบประชาธิปไตย แต่ผมคิดว่าโทษทางสังคมยังต้องมีอยู่ เพราะการ
 ปกครองในระบอบประชาธิปไตยนั้นไม่ใช่เป็นการปกครองของคนใดคนหนึ่งแต่
 เป็นการปกครองเพื่อพี่น้องประชาชนทั้งประเทศ เพราะฉะนั้นใครก็ตามที่ไม่มีความ
 หวังดี มีพฤติกรรมที่สื่อแสดงให้เห็นว่ายืนอยู่ตรงกันข้ามกับการปกครอง
 ในระบอบประชาธิปไตย ทุกอย่างย่อมจะไม่อยู่ในวิสัยที่จะสมัครสมาชิกสภา
 ผู้แทนราษฎร เพราะคนที่จะสมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้นจะต้องเป็นบุคคล
 ที่เลื่อมใสในการปกครองในระบอบประชาธิปไตยครับ และทางกรรมาธิการ
 เองก็ไม่ได้ระบุลงไปในเรื่องนี้เลยว่า ผู้ที่จะมีสิทธิสมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้น
 จะต้องเป็นบุคคลที่เลื่อมใสในการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ผมเห็นว่า
 ไม่มีในคุณสมบัติพวกนี้ผมก็เลยขอเพิ่มขอเติม เพื่อที่จะให้เห็นว่าใครก็ตามที่จะ
 มาอยู่ในระบอบประชาธิปไตยนั้นต้องมีหลักประกันเบื้องต้นก่อนว่า คุณจะต้อง
 เลื่อมใสในการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ถ้าในเบื้องต้นคุณฝึกฝึ
 เสด็จการ เบื้องต้นคุณฝึกฝึในลัทธิอื่น แล้วคุณจะสมัครในระบอบ
 ประชาธิปไตยได้อย่างไรละครับ เพราะในใจของคุณ คุณยังอ้างวาง คุณยัง
 หลอกตัวเองอยู่ แล้วคุณจะไปหลอกพี่น้องประชาชนทั้งประเทศแม้กระทั่ง
 ในเขตเลือกตั้งไม่ได้หรือครับ เราต้องการเอาความจริงมาพูดใน
 สภาแห่งนี้ไหมละครับ ถ้าเราต้องการเอาความจริงมาพูด ผมก็คิดว่า

เปลื้องผ้าให้หมดเลย แล้วก็พูดความจริงกัน เสียไม่มีอะไรที่น่าจะเสียหาย เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมจำ เป็นที่จะต้องขออนุญาตท่านประธานรัฐสภา เพื่อที่จะอภิปรายให้เห็นว่า ผมไม่ได้ไปคิดไปยึดกับบุคคลคนหนึ่งคนใด แต่ผมอภิปรายในหลักการเท่านั้นเอง ใน (๑๓) ส่วน (๔) นั้น ทางกรรมาธิการก็ได้ตอบว่า ถ้าเขามีหลักทรัพย์ไปประกันตัวก็อยู่ในวิสัยที่จะไปสมัครผู้แทนได้ ผมก็ขออนุญาตกราบเรียนตรงนี้เท่านั้นแหละว่า ขอบคุณครับ ให้เห็นว่าคณะกรรมการนั้นร่างรัฐธรรมนูญมาเพื่อคนที่มีเงินที่มีหลักทรัพย์ประกันตัวเท่านั้นเองแต่สิ่งที่ท่านได้กระทำไปนั้น เป็นการลิดรอนสิทธิขั้นพื้นฐานในการปกครองระบอบประชาธิปไตย เพราะเขาเหล่านั้นยังอยู่ในระหว่างยังไม่ถูกศาลพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษจำคุก เพราะฉะนั้นเขายังอยู่ในวิสัยที่น่าจะมีสิทธิสมัครแต่อย่างไรก็ตามเมื่อฟังเหตุผลของคณะกรรมการใน (๔) นี้แล้ว เพื่อที่จะให้เกิดความสงบเรียบร้อยหลายสิ่งหลายประการ ผมเองก็ไม่คิดใจใน (๔) แต่ท่านยังไม่ได้ตอบผมใน (๑๒) ในกรณีที่ถูกศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยตาม มาตรา ๕๖ ให้พ้นจากสมาชิกภาพในกรณีที่มีปรากฏหลักฐานมา เชื่อได้ว่าเป็นผู้ที่ได้รับการเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรโดยใช้อำติสนธิจ้าง คือ โดยการซื้อเสียง ว่าท่านจะให้บุคคลเหล่านี้ยังมาสมัครรับเลือกตั้งในฐานะเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อีกหรือ ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณอดิศร

ครับ

นายอดิศร เพียงเกษ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ขอนแก่น) : ขอรบกวนเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม อดิศร เพียงเกษ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดขอนแก่น พรรคพลังธรรม ในฐานะสมาชิกรัฐสภา กระผมขออนุญาตท่านประธานสนับสนุนเพื่อนสมาชิก ซึ่งได้อภิปรายนั่งลงไป เมื่อกี้ที่แปรญัตติเพิ่มใน (๑๓) ต้องขอรบกวนเรียนตรงไปตรงมาว่า ประเทศ

ไทยเราถอยหลังเข้าคลองไม่ได้พัฒนาประชาธิปไตยก็เพราะคนที่ทำการปฏิวัติ
 รัฐประหารเราซึ่งมีเลือดและวิญญาณของนักประชาธิปไตยจะต้องสนับสนุนท่าน
 สมาชิกผู้ทรงเกียรติ ซึ่งมีความคิดเฉียบแหลมที่จะเพิ่มเติมใน (๑๓) นี้ ต้อง
 ขอรบเรียนตรงไปตรงมาอีกต่อไปว่า ประเทศไทยเรา ๖๒ ปี ประชาธิปไตย
 ตั้งแต่ ๒๔๙ มิถุนายน ๒๔๙๕ จนถึงปัจจุบัน หากเดินทาง ๖๒ ปี โดยระบอบ
 ประชาธิปไตย ป่านนี้เราไม่แพ้เกาหลีหรือกรีซ เราไม่แพ้ประเทศญี่ปุ่นซึ่งแพ้
 สงครามโลกครั้งที่ ๒ เกาหลีได้นั้น เราส่งทหารไปรบช่วยเขา ป่านนี้เขาส่ง
 สุนัขไค แดวมาขายให้เรา เพราะระบบการปกครองระบอบประชาธิปไตย
 นี้แหละ ๖๒ ปี ประชาธิปไตย มีการปฏิวัติ มีการก่อการกบฏ มีการก่อความ
 ไม่สงบเรียบร้อยอะไรต่าง ๆ แล้วแต่มีชื่อ สำเร็จบ้าง ไม่สำเร็จบ้าง
 ๒๓ ครั้ง ๖๒ ปี มีการปฏิวัติ รับประหาร ๒๓ ครั้ง มีชีวิตประชาธิปไตย เช่น
 ปัจจุบันนี้เพียง ๑๕ ปีเท่านั้น เขา ๑๕ ปีไปลบออกจาก ๖๒ ๔๗ ปีที่มีกบฏ
 หรือซากเดนของระบอบเผด็จการ เพราะฉะนั้นการที่ห้ามบุคคลดังกล่าวที่ทำการ
 ปฏิวัติรัฐประหารไม่ให้มาลงเลือกตั้งถูกต้องแล้ว แม้แต่ความคิดจะ
 สนับสนุนระบอบนี้ก็ไม่มี เพราะฉะนั้นผมจึงขอสนับสนุนด้วยความจริงใจอยาก
 เรียกร้องให้บรรดาสมาชิกรัฐสภาแห่งนี้สนับสนุนคุณสุวโรช พะลัง ขอรบ
 ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณวิชากรครับ

นายวิชากร ชันอาสา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุบลราชธานี) :
 กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม วิชากร ชันอาสา สมาชิกสภา
 ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี พรรคความหวังใหม่ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา
 ท่านประธานที่เคารพ ในร่างรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๑๓ มีประเด็นสำคัญ ๆ ที่
 หลากหลาย ปรากฏว่าท่านกรรมาธิการก็ได้ตอบ เป็นประเด็น ๆ ในประเด็น
 สำคัญซึ่งท่านณรงค์ นิยมไทย ได้สอบถามไป กรรมาธิการก็ยังไม่ได้อตอบ
 ไม่ได้ชี้แจงซึ่งผมขออภิปรายความคิดเห็นใน (๖) ซึ่งเกี่ยวกับสิทธิของผู้สมัคร

ซึ่ง เป็นข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ สมาชิกสภาจังหวัดสมาชิกสภาเทศบาล นอกจากข้าราชการการเมือง แล้ว กรรมการก็ได้เดิมใน (๖ ทวิ) เป็นสมาชิกสภาท้องถิ่น .ท่านประธานที่เคารพ ประเด็นการเลือกตั้งนั้นเราต้องเป็นไปโดยบริสุทธิ์ยุติธรรม และมีเจตนารมณ์ของผู้ที่จะเข้ามาเป็นตัวแทนระดับประเทศชาติ หรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ผมขอกราบเรียนว่าในความคิดของท่านกรรมการ ซึ่งคัดค้านว่า พนักงานส่วนท้องถิ่นออกนั้น ผมเห็นว่าเป็นข้าราชการ ท่านคัดออกนั้นชอบแล้ว แต่ที่ท่านคัดค้านว่า สมาชิกสภาจังหวัด สมาชิกสภาเทศบาล นั้น ผมกราบเรียนว่าในข้อความของท่านที่คัดออกแล้ว แล้วข้อความของท่านที่เพิ่มเข้ามานั้นรู้สึกว่าจะได้จำกัดสิทธิบุคคลในหลาย ๆ ระดับไม่เท่ากัน ท่านไปคัดสิทธิ ท่านไปให้สิทธิของสมาชิกสภาจังหวัด สมาชิกสภาเทศบาล แต่ท่านไม่ให้สิทธิของสมาชิกสภาท้องถิ่น หมายความว่าอย่างไร บุคคลนั้นไม่ใช่คนไทยเท่ากันหรือ เป็นสมาชิกสภาจังหวัด เป็นสมาชิกสภาเทศบาลหรือสมาชิกสภาท้องถิ่น แม้จะเป็นสมาชิกสภาท้องถิ่น สภาเล็กเขาก็ควรมีสสิทธิเท่า ๆ กัน แต่ปรากฏว่าแนวทางของท่านกรรมการมองบุคคล มองประชาชนมองคนไทยไม่เท่ากัน ผมไม่ทราบที่ท่านถืออะไรเป็นบรรทัดฐาน ถ้าคัดค้านว่าสมาชิกสภาจังหวัด ออก สมาชิกสภาเทศบาล ออก ก็ต้องไม่มีคำว่า สมาชิกสภาท้องถิ่น เพราะควรจะมีสิทธิเท่ากัน ส่วนในการคัดค้านของท่านคำว่า สมาชิกสภาจังหวัด หรือสมาชิกสภาเทศบาล ออกนั้น ผมกราบเรียนว่าในการอภิปรายของผม ไม่ได้ถือบรรทัดฐานในการเลือกตั้งของตัวเอง หรือความเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่จะมีบุคคลใดมาสมัครแข่งขัน ผมขอกราบเรียนข้อเท็จจริงให้ท่านกรรมการได้ทราบว่า ในการสมัครนั้นกฎหมายรัฐธรรมนูญเดิมได้เปิดช่องข้อกฎหมายไม่ได้ห้ามไว้ทำให้มีการสมัครเกิดขึ้น ผมเองเคยเป็นสมาชิกสภาจังหวัด ๒ สมัย ในวันที่ผมไปยื่นสมัครเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ปี ๒๕๒๕ ผมจำได้ว่าผมเองกับท่าน ส.ส. อิสสระ สมชัย ไปยื่นสมัคร ผมไป

ขอลาออกจากการเป็นสมาชิกสภาจังหวัด ซึ่งท่านผู้ว่าราชการจังหวัดในปัจจุบันนั้นท่านก็บอกว่าย่าเย็นเลย แต่ว่าไม่ได้เป็นผู้แทนแล้วจะทำให้ต้องเลือกตั้งซ่อมสมาชิกสภาจังหวัด ผมและคุณอิสสระ สมชัย ยืนยันว่าเมื่อตั้งใจจะเป็นตัวแทนของประชาชนในระดับชาติแล้ว เราจะมาเหลือ หรือมาคงอยู่หรือมาวางแผนตำแหน่งเพื่ออะไร เราสมัครไม่ได้ก็ต้องเปิดสิทธิให้ผู้อื่นได้รับสมัครแทนเราในสภาจังหวัด ผมก็ยืนยัน แล้วก็ได้มีการลาออก แต่ในข้อเท็จจริงนั้น ได้มีการ โทกทได้มีการซื้อขายต่อ การเลือกตั้งมาโดยตลอด ส่วนมากท่านผู้ว่าราชการจังหวัดต่าง ๆ เมื่อมีสมาชิกสภาจังหวัดสมัครแล้ว ท่านก็บอกว่ากฎหมายยังไม่ตีความ กฎหมายยังให้สิทธิสมัครได้ ท่านก็เขียนใบลาทิ้งไว้ การเลือกตั้งของเรานั้นวิธีปฏิบัติเราจะเลือกตั้งในวันอาทิตย์ทุกครั้ง ใบลาท่านจะเขียนทิ้งไว้จะมีผลเมื่อวันศุกร์ แต่ข้อเท็จจริงยังมีประกาศเลือกตั้งในวันอาทิตย์กลางคืน ถือว่ามีผลการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนนับตั้งแต่จังหวัดประกาศแล้ว แสดงว่าตำแหน่งนั้นซ้อนกัน ก็จะมีการซื้อขายได้เช่นใบลาทิ้งไว้ ลาออกตั้งแต่วันศุกร์แล้ว เป็นอย่างนี้ ซึ่งวิธีปฏิบัตินั้นเป็นการหลอกลวง เราจะให้วิธีปฏิบัติเช่นนี้เกิดขึ้นหรือค้างคาอยู่ในการปกครองในระบบประชาธิปไตยของเราอยู่นั้นหรือ เป็นการหลอกลวงมาโดยตลอด ในเมื่อเราจะร่างกฎหมายในเมื่อเราจะเลือกตั้งในระดับต่าง ๆ เราควรจะต้องเงิน เราอย่าทำให้สภาผู้แทนราษฎรไปสร้างปัญหาเกิดขึ้นให้ระหว่างผู้ปฏิบัติ สิทธิถ้าท่านจะให้เป็นก็ยิ่งถือว่าให้เป็น แต่กฎหมายจะขัดกันในเรื่องที่ดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาท้องถิ่นสมาชิกสภาจังหวัด หรือสมาชิกสภาเทศบาล ซึ่งยังดำรงตำแหน่งแล้วมีประกาศเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซ้ำกัน ผมกราบเรียนยังท่านกรรมการ ซึ่งเป็นนักกฎหมายส่วนมากท่านกรุณาพิณิจิเคราะห์ ผมกราบเรียนว่าในการเลือกตั้งนั้นควรจะใช้สิทธิควร จะแจ้งว่าสิทธิผู้สมัครนั้นมีสิทธิมากน้อย เพียงใดเท่าไร ควรจะเป็น

บรรทัดฐานให้ถูกต้อง จึงกราบเรียนท่านประธานไปสู่ท่านกรรมาธิการ แล้ว
 กรณาคอบด้วยนะครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณศิริศักดิ์ครับ

นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชุมพร) :
 ท่านประธานที่เคารพ กระผม ศิริศักดิ์ อ่อนละมัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 จังหวัดชุมพร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธาน ผมคง
 ใช้เวลาเพียงนิดเดียวเท่านั้นเอง เพราะว่าประเด็นต่าง ๆ ที่ตั้งใจจะ
 อภิปราย เพื่อนสมาชิกบางท่านก็ได้อภิปรายไปเกือบหมดแล้ว ผมก็อยากจะ
 หารือกับท่านกรรมาธิการเท่านั้น อยากจะให้ท่านอ่านตามผมในสำหรั
 มาตรา ๑๑๑ (๕ ทวิ) ว่าเคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ
 ถ้าเราจะเพิ่มว่า ในหน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ อย่างนี้ได้ไหม
 เพราะเราอ่านแล้วจะเข้าใจง่าย ผมสังเกตว่าถ้อยคำบางคำ บางที่เราไปตัด
 อ่านไปก็จะสะดุด ฟังแล้วจะห้วน ๆ อย่างไรก็ตามขอถาม ก็อยากจะหารือทาง
 กรรมาธิการว่า เป็นไปได้หรือไม่ที่เราจะเพิ่มคำว่า ใน แล้วถ้าเราอ่านก็
 จะ เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการในหน่วยงานของรัฐหรือ
 รัฐวิสาหกิจ แค่นั้นแหละ ขอบพระคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณจิรมิตรครับ

นายจิรมิตร อุคมธรรมภักดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สกลนคร) :
 กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม จิรมิตร อุคมธรรมภักดี
 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร พรรคชาติพัฒนา ในฐานะสมาชิก
 รัฐสภา ขอกราบเรียนท่านประธานว่า ในมาตรา ๑๑๑ แห่งรัฐธรรมนูญฉบับนี้
 ซึ่งกรรมาธิการได้มีการเพิ่มเติมแก้ไขใน (๓ ทวิ) มีข้อความว่า เป็นบุคคล
 หุนหวกและเป็นไปนั้น เป็นบุคคลซึ่งต้องห้ามไม่ให้ใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้ง ผม
 อยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า ถ้าเขียนไว้เช่นนี้ก็หมายถึงว่า คนดาบอด

ก็มีสิทธิที่จะสมัครรับเลือกตั้ง เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ใช้ใหม่ครับ ซึ่ง
 กระผมนั้นไม่เห็นด้วย แต่กรรมการได้มีการตัดสินใจ (๒) ตามมาตรา ๑๑๐
 ซึ่งกระผมก็เห็นด้วยว่า คนหนุ่มกเป็นใบ้หรือตาบอดสามารถที่จะเขียนหนังสือ
 ได้ ก็คงไปใช้สิทธิในการลงคะแนน ใช้สิทธิเลือกตั้งได้ เพราะฉะนั้นใน
 มาตรา ๑๑๓ (๓ ทวิ) นั้น ผมว่าบุคคลตาบอดนั้นไม่สมควรที่จะให้สิทธิในการ
 สมัครรับเลือกตั้งได้ เพราะแม้ว่าในสังคมเราจะยอมรับว่า บุคคลตาบอดนั้นก็
 มีประโยชน์ต่อสังคมเช่นเดียวกัน แต่การเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้นคง
 จะไม่สามารถที่จะดำเนินการทางการเมืองที่จะทำประโยชน์ให้กับสังคมได้
 เช่นเดียวกับบุคคลซึ่งมีร่างกายสมบูรณ์ประกอบได้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญกรรมการครับ

นายจำลอง ทรุชุนทด (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม จำลอง ทรุชุนทด กรรมการ ขอรบกวนเรียนชี้แจงท่านสมาชิกใน
 ประเด็นดังต่อไปนี้

ประเด็นแรก กรณีที่กรรมการไม่ได้กำหนดกรณีอย่าง
 ฤๅษีโรช สงสัยเกี่ยวกับมาตรา ๕๗ ที่มีความคิดเกี่ยวกับการเลือกตั้งนั้น
 เนื่องจากมาตรา ๕๗ ไม่มีกรณีเช่นนี้อยู่แล้ว เพราะฉะนั้นจึงไม่ได้กำหนดไว้
 แต่โดยเฉพะอย่างขี้แง้อ่าดูในมาตรา ๑๑๓ (๓) จะกำหนดไว้ว่า ใน
 มาตรา ๑๑๐ (๕) เป็นกรณีที่ถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง เราเห็นแล้วว่าปัจจุบัน
 มีพระราชบัญญัติการเลือกตั้ง ว่ากรณีที่มีการทุจริตเกี่ยวกับการเลือกตั้งแล้ว
 ในที่สุดศาลพิพากษา ศาลจะมีคำพิพากษาคัดสิทธิในการเลือกตั้ง เพราะฉะนั้น
 ในกรณี เช่นนี้ก็ไม่มีความสิทธิสมัครรับเลือกตั้งอยู่แล้ว

ส่วนประเด็นอีกประเด็นหนึ่งคือ มาตรา ๑๑๓ (๖ ทวิ) ผมขอ
 กราบเรียนว่า ความจริงเป็นอย่างที่ท่านสมาชิกได้ตั้งข้อสงสัยเกี่ยวกับความ
 สับสนในการที่เรากำหนดไว้เพียงมาตรา ๑๒๐ เดิม ที่กำหนดให้แต่เพียงว่า

ไม่เป็นสมาชิกสภาท้องถิ่น และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในขณะเดียวกันเท่านั้น กรรมการเห็นอย่างเดียวกับท่านสมาชิกว่า : ถ้าเรากำหนดเอาไว้เสียให้ชัดเจนว่าบุคคลที่สมัครรับเลือกตั้งไม่ควร เป็นสมาชิกสภาท้องถิ่นใด ๆ อยู่แล้ว หมายความว่า จะสมัครก็ต้องลาออกก่อน จึงจำเป็นต้องกำหนดไว้ใน (๖ ทวิ) ไว้ ทั้งนี้ เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความสับสน เกิดความเอาเปรียบในเวลาสมัครรับเลือกตั้ง เพราะเท่าที่ผ่านมาในช่วงเวลาสมัครรับเลือกตั้งไม่ลาออกจากสมาชิกสภาท้องถิ่นจะใช้อำนาจหน้าที่ในตำแหน่งหน้าที่ไปเอาเปรียบผู้สมัครรายอื่น เพราะฉะนั้นจึงกำหนดไว้ให้ชัดเจน อย่างไรก็ตามสำหรับใน (๖ ทวิ) นี้ กรรมการเห็นด้วยกับข้อสังเกตของท่านณรงค์ นิยมไทย ที่ได้กรุณาพูดถึงเรื่องผู้บริหารท้องถิ่นและคณะผู้บริหารท้องถิ่น ซึ่งในมาตรา ๑๘๘ และ มาตรา ๑๘๙ ต่อไปเราจะต้องกำหนดผู้บริหารท้องถิ่นเอาไว้ด้วย ฉะนั้นบุคคลนี้จะต้องถูกต้องห้ามด้วย กรรมการจึงขอแก้ไขเพิ่มเติมใน (๖ ทวิ) เป็นอย่างนั้นครับว่า เป็นสมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น หรือคณะผู้บริหารท้องถิ่น เพิ่มเติมใน (๖ ทวิ) นี้ด้วย

ส่วนอีกประเด็นหนึ่ง ซึ่งเป็นประเด็นที่ท่านกรรมการได้กรุณาตอบแล้วคือประเด็นเรื่องบุคคลที่ปฏิวัติ รัฐประหารแล้วมาสมัครรับเลือกตั้งควรจะห้ามไว้หรือไม่นั้น ผมขอกราบเรียนว่า ในกรณีปฏิวัติหรือรัฐประหาร ถ้าหากกระทำสำเร็จรัฐธรรมนูญนี้ก็ไม่มีโอกาสได้ใช้ นี่ประการหนึ่ง ประการที่ ๒ คือถ้าไม่สำเร็จก็จะตั้งถูกต้องโทษ และลงโทษและจะถูกต้องห้ามตาม (๕) จะต้องถูกต้องโทษและถูกกักไว้เป็นระยะเวลาหนึ่ง เพื่อจะได้ดูว่าพฤติกรรมเป็นอย่างไร ซึ่งเป็นบททั่วไป เมื่อได้รับโทษทางอาญาแล้วก็เป็นหลักเกณฑ์ทั่วไปไม่เฉพาะบุคคล เพราะฉะนั้นเรากำหนดเอาไว้ตรงนี้ครับถ้วนแล้ว ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ดกลงกรมาธิการจะขอ
เพิ่ม (๖ ทวี) เป็นสมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น หรือคณะผู้บริหาร
ท้องถิ่นหรือครบ เชิญคุณอำนวยครับ

นายอำนวย สุวรรณศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สงขลา) :
กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม อำนวย สุวรรณศิริ สมาชิก
สภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดสงขลา พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิก
รัฐสภา ผมคงจะกราบเรียนสั้น ๆ ต่อท่านประธานรัฐสภา เพียงแต่ว่าใน
(๕ ทวี) ที่พูดถึงการทุจริตต่อหน้าที่ การประพฤติมิชอบอะไรก็ตาม เมื่อที่ผม
เดินไปข้างหลังแล้วคุณสุวโรช พะลัง ได้ถามถึงว่าการที่มีคนกระทำความผิด
หรือประพฤติมิชอบในประการใด ๆ ในทางศาสนาเรามีการให้อภัยกัน
อย่างไรหรือไม่ ผมกราบเรียนว่าในฐานะเป็นประธานกรมาธิการศาสนา
คำว่าให้อภัยท่านเป็นธรรมชาติหนึ่งที่เป็นบุญกุศลอย่างมาก เพราะฉะนั้นเรื่อง
อะไรก็ตามที่เกิดขึ้นมาเราให้อภัยกันแล้ว บ้านเมืองก็มีความร่มเย็น เป็นสุขมา
ได้นับเป็นหลายร้อยปี เป็นพันปีแล้ว แต่คำว่าให้อภัย นั้นไม่ได้หมายความว่า
ไม่ลงโทษ ถ้าเขากระทำความผิดก็จะต้องลงโทษตามกฎหมายบ้านเมือง แต่
ว่าใจเราไม่ผูกอาฆาตพยาบาทที่จะไปกระทำซ้ำเติมหรืออะไรก็แล้วแต่ให้เกิด
ความเจ็บแค้นมากขึ้น แต่ถ้าเขาผิดกฎหมายอาญาก็ต้องลงโทษ ผิดกฎหมาย
แพ่งก็ต้องลงโทษ เขาผิดทางวินัยก็ต้องสอบสวนทางวินัยว่าเขาประพฤติมิชอบ
ทุจริต ไม่มีระเบียบวินัย ซึ่งร้ายแรงมาก ไม่เคารพกฎหมายซึ่งเป็นระเบียบ
ของสังคม คนเป็นผู้ใหญ่แล้วอย่างนี้ใช้ไม่ได้ ต้องลงโทษ ที่ลงโทษร้ายแรง
กว่านั้นคือให้สังคมลงโทษว่าใครทำความผิดอย่างไร เว้นแต่เขาทำด้วย
เจตนาดีแต่ผลมันตรงกันข้าม เราก็ต้องเมตตาต่อเขาอีก ก็เป็นข้อธรรมะ
ทั้งนั้น เพราะฉะนั้นถ้าสังคมมีความเข้าใจในหลักธรรมพวกนี้แล้วจะร่มเย็น
เป็นสุข และจะลงโทษคนที่ควรจะถูกลงโทษ เพราะฉะนั้นผมคงกราบเรียน
สั้น ๆ แค่นี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณชิงชัยครับ

นายชิงชัย มงคลธรรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กาฬสินธุ์) :
 ท่านประธานที่เคารพ กระผม ชิงชัย มงคลธรรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 จากจังหวัดกาฬสินธุ์ พรรคความหวังใหม่ กระผมติดใจในข้อความบาง
 ประการที่ทางกรมการិการขอแก้ไข มาตรา ๑๑๓ (๓ ทวิ) เป็นบุคคลหนวย
 และเป็นใบ้ ไม่มีตาบอดด้วยหรือครับ ต้องใส่ไหมครับ จะได้ครอบคลุมหน่วย
 น่าจะใส่สระครับ และอีกทีหนึ่ง (๕ ตริ) เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของ
 ศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะร่ำรวยผิดปกติ หรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้น
 ผิดปกติ ผมอยากทราบเรียนอย่างนี้ว่า ผมค่อนข้างที่จะไม่ค่อยเข้าใจ เราจะ
 วินิจฉัยอย่างไรว่าคนร่ำรวยผิดปกติ ผมลองเอาสังคมปัจจุบันนี้เป็นบรรทัดฐาน
 ลองดูว่าโอกาสของคนที่จะรวยขึ้น โดยหาคำตอบได้ยากมากในสังคมไทย
 ค่อนข้างจะมีมากเหลือเกิน และในขณะที่เดียวกันการวินิจฉัยว่ารวยผิดปกติหรือ
 มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ นั้น ผมอยากทราบเรียนว่า เราใช้คำว่า เพราะ
 ทูจริต จะไม่คิดว่าเป็น หรือ ที่มีมันค่อนข้างที่จะทำความเข้าใจสับสนอยู่
 ผมถึงงอยู่
 ว่า เราบัญญัติศัพท์คำว่า ร่ำรวยผิดปกติ นั้นมาจากฐานของความคิดอะไร ผม
 ก็ไม่ทราบ แต่ทีนี้เมื่อเราจะบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ การรวยผิดปกติโดยไม่ได้
 มีการทุจริตมันน่าจะมีได้ สังคมไทยทุกวันนี้มีความสลับซับซ้อนในการที่จะได้
 สดางค์มาหรือได้ทรัพย์สินมาโดยที่เราพิสูจน์ยาก ผมยกตัวอย่างว่า หลายคน
 ต้องยอมรับสภาพเสียก่อนว่าการซื้อหวยได้คืนมันเป็นความจริงในสังคม สังคม
 ปัจจุบันนี้มันมี ถ้าเราบอกว่ามันไม่มีแล้วมีแต่หวยรัฐ มันเป็นไปได้ แล้วคนที่
 ถูกหวยแล้วมีตำแหน่งหน้าที่แล้วถูกมาก ๆ ด้วย ถามว่า ทรัพย์สินนั้นเขาต้อง
 แจ้งว่าเขาได้มาอย่างไรสมมุติว่าเขาถูกสัก ๑๐ ล้านบาท มีคนที่จังหวัด
 ร้อยเอ็ดเคยถูกหวยได้คืนถึง ๑๐ ล้านบาท ผมยกตัวอย่างนะครับ แล้วเขาก็
 เอาเงินอันนั้นมาใช้อย่างไรจริง ๆ แล้วไปใส่ไว้ในธนาคาร ถามว่า ตรงนั้นเราจะ

บอกว่าเขาร่ำรวยคิดปกติใช้ไหมแล้วคำว่า ทวยได้ดิน ครงนี้เราเอาอะไรไป พิสูจน์ว่าได้มาจากทวยได้ดิน แต่จริง ๆ แล้วคือได้มาอย่างนั้น เพราะฉะนั้น ครงนี้ผมอยากจะกราบเรียนว่าใช้คำว่า ทูจริต จะดีไหม ได้มาโดยทูจริต นั้นแหละคือความชอบธรรมที่จะไม่ให้สมัครรับเลือกตั้ง เพราะฉะนั้นข้อความ ทั้งหมดในบรรทัดที่ ๒ ของ (๕ ตริ) เพราะร่ำรวยผิดปกติ หรือมีทรัพย์สิน เพิ่มขึ้นผิดปกติ ผมอยากจะให้ตัดออกเสียตัดออกเลย หรือจะใช้คำว่า เพราะ ทูจริต แทน ก็น่าจะได้ข้อความที่ค่อนข้างจะเป็นเรื่องเป็นราว เป็นเรื่องที่จะต้องถูกบันทึกไว้ในรัฐธรรมนูญ น่าจะเป็นอย่างนั้น ก็สืบสนอยู่ เพราะฉะนั้น ด้วยความเคารพทางกรรมวิธีการ กระผมอยากกราบเรียนไว้อย่างนั้น แล้วอย่าลืมว่า มาตรา ๑๑๓ (๓ ทวิ) เป็นบุคคลทวนวงและเป็นไป นั้น ผมขอ ให้เติมคำว่า ตาบอด ลงไปเสียก่อนแล้วค่อยใส่คำว่า และเป็นไป น่าจะได้ ความสมบูรณ์ขึ้น ขอขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณสมบูรณ์

นายสมบูรณ์ ทองบุราณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ยโสธร) :
 กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม สมบูรณ์ ทองบุราณ ส.ส.ยโสธร พรรคพลังธรรม ในฐานะที่เป็นสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ด้วยความเคารพ ท่านกรรมการการึงซัย ท่านบอกว่าใน (๓ ทวิ) ควรจะเติมคำว่า ตาบอดเข้าไปด้วย ท่านประธานครับ กระผมว่ากรรมการการึงซัยแล้ว คงไม่มีบุคคลในประเทศนี้ที่ตาบอดแล้วไปสมัครรับเลือกตั้ง คิดว่าคงไม่มีพรรคการเมืองพรรคใดไม่ว่าจะเป็นพลังธรรม เอกภาพ ความหวังใหม่ เสรีธรรมชาติพัฒนา ที่จะรับบุคคลที่ตาบอดเป็นสมาชิกพรรคแล้วส่งไปเลือกตั้ง ท่านประธานครับ อีกอันหนึ่งตรงข้อห้าม (๖ ทวิ) ที่บอกว่า บุคคลที่เป็นสมาชิกสภาท้องถิ่นไม่มีสิทธิที่จะไปสมัครรับเลือกตั้ง เรื่องนี้กระผมขอเสริมท่านกรรมการการึงซัยที่ตอบไปแล้ว ยกตัวอย่างที่ผ่านมา ไม่ว่าจะเป็น ส.ก. ส.ข.

หรือว่า ส.ท.หลายท่านก็หาเสียงเต็มที่ ตอนสุดท้ายก็ได้เข้ามาว่าเอาใบลาไปยื่นต่อท่านผู้ว่าฯ บังเอิญท่านผู้ว่าฯ กับ ส.จ. ท่านนั้นเป็นเพื่อนกัน ผลสุดท้ายวันสุดท้ายถ้าไม่ได้เป็นผู้แทนฯ ก็ไม่ต้องลาออก แต่ถ้าบังเอิญได้เป็นที่บอกว่าเป็น ส.จ. อยู่ ตรงนั้นนายอำเภอเกรงใจ ท่านประธาน เกรงใจว่าคนนี้จะได้เป็น ส.ส. โหมง ถ้าไม่ได้เป็น ส.ส. ยังเป็น ส.จ. อยู่อำนาจของนักการเมืองสภาท้องถิ่น ส.จ. นั้นแหละก็มีส่วนที่จะไปบีบนายอำเภอได้หลายคนก็เป็นการโกหกชาวบ้านด้วย ชาวบ้านเขาแทนที่จะว่าใครต้องการจะเป็น ส.ส. จริง ๆ ก็น่าจะเลือกคนนั้น ที่นี้ปรากฏว่าในบรรดา ส.จ. ทั้งหมดบางแห่งมี ๓๐ คน ลงเลือกตั้งถึง ๑๕ คนก็มี สุดท้ายก็หาเสียงเต็มที่ไม่ได้เป็นผู้แทน ไม่ได้เป็นแต่ก็ยังเป็น ส.จ. อย่างเก่า ตรงนี้กระผมว่าเพื่อเป็นการไม่หลอกลวงประชาชนเขา ให้ลาออกก่อน กระผมขอสนับสนุนครับ ท่านประธาน ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญครับ

นายชิงชัย มงคลธรรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กาฬสินธุ์) : ผมถูกพาดพิงนิดหนึ่งในเรื่องการเสนอความเห็นเรื่องการดาบอด ผมขอชี้แจงครับ ไม่อย่างนั้นจะทำให้ผมเสียหาย คือผมกราบเรียนท่านประธานอย่างมีว่าลักษณะที่กำหนดไปนั้น เป็นลักษณะที่น่าจะต้องห้าม ลักษณะของคนที่ถูกหวง และเป็นไปที่มี เป็นลักษณะเดียวกันอยู่ในส่วนเดียวกัน ถ้าถูกหวงแล้วน่าจะเป็นไป ตรงนี้เรียกว่าลักษณะที่น่าจะต้องห้ามเอาไว้ไม่ให้สมัคร จะบอกว่าคงไม่มีใครบ้าเอาคนตาบอดไปสมัคร ตรงนั้นไม่ใช่กฎเกณฑ์อันนี้ ผมอยากกราบเรียนว่า เพราะฉะนั้นลักษณะที่จะต้องห้ามเอาไว้วันนี้จะต้องกำหนดเอาไว้ เมื่อกำหนดลักษณะอย่างนี้ไว้แล้ว ลักษณะอย่างนั้นต้องกำหนดเอาไว้ด้วย เพื่อจะให้เกิดความครบถ้วน แน่นอนครับ คนตาบอดนี้เป็นคนที่มิได้สัมผัสัญชะ

ไม่ต่างจากเรา มีความพร้อมในทางความคิด ทำอะไรมากมายก่ายกอง แต่ที่
เราห้ามเอาไว้วันนี้ เพราะมันมีลักษณะที่คิดไปจากคนซึ่งน่าที่จะต้องห้าม
เอาไว้ เพราะฉะนั้นที่กระผมกราบเรียนว่าที่ใส่ลงไปด้วยเหตุผลอันนั้น ไม่ใช่
เรื่องจิตสำนึกของคน ถ้าพูดถึงเรื่องจิตสำนึกแน่นอนไม่มีใครทำอย่างนั้น แต่
ในเรื่องของสิ่งที่จะต้องนำมาใช้ให้เกิดความครบถ้วนแล้ว น่าจะต้องนำมา
ปฏิบัติในรัฐธรรมนูญให้เกิดความเหมือนกัน และความสอดคล้องกันในลักษณะ
ต้องห้าม ขอบพระคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณโอวาทครับ

นายโอวาท จุลโคตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุบลราชธานี) :
ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม โอวาท จุลโคตร ส.ส. อุบลราชธานี
พรรคประชาธิปัตย์ ในนามสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับในคุณสมบัติบุคคล
ต้องห้ามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๑๓ ตามวงเล็บต่าง ๆ ท่านสมาชิกหลายท่าน
ก็ขึ้นมาอภิปรายในลักษณะทั้งเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย ยังมีอยู่ใน (๖) ไม่
ชัดเจนในข้อความสุดท้าย กระผมอยากเรียนถามท่านคณะกรรมการว่า
หมายถึงอะไร ผู้ที่มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้ไม่มีคุณสมบัติที่จะสมัครรับเลือกตั้งได้
(๖) บอกว่า เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ นอกจาก
ข้าราชการการเมือง คำว่า นอกจากข้าราชการการเมือง นี้หมายถึงไม่ต้อง
ลาออกก็สมัครได้ใช่ไหม ถ้าอย่างนั้นกรณีตำแหน่งผู้ว่า กทม. ซึ่งมาจาก
เลือกตั้งโดยตรง เราก็ถือว่าเป็นตำแหน่งข้าราชการการเมือง ถ้าอย่างนั้น
ผู้ว่า กทม. ก็สามารถรับเลือกตั้งได้เลยใช่ไหมครับ อันนี้ประเด็นหนึ่ง อีก
ประเด็นหนึ่งไม่ว่าในอนาคตผู้ว่าราชการ หรือว่านายกนครเมืองเชียงใหม่
นายกนครราชสีมามีอาจจะมาจากการเลือกตั้งโดยตรงแบบ กทม. ในอนาคต
บุคคลเหล่านี้ไม่ต้องลาออกใช่ไหมครับ ถ้าอย่างนั้นบุคคลที่มาจาก การเลือกตั้ง
โดยตรงในตำแหน่งนายกเมืองต่าง ๆ ในอนาคตนั้นก็จะเป็นการลักลั่น

หรือว่าเอาเปรียบข้าราชการส่วนอื่น หรือว่าเอาเปรียบข้าราชการการเมืองคนอื่น อันนี้ประเด็นหนึ่ง อีกประเด็นหนึ่งกรณีเลขานุการรัฐมนตรี ยกตัวอย่างที่เป็นอยู่ปัจจุบันนี้รัฐมนตรีบางท่านก็เอามาจาก ส.ส. สอบตก มาเป็นเลขาธิการรัฐมนตรี บางท่านมาจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมาเป็นเลขาธิการรัฐมนตรี กรณีมาจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมาเป็นเลขาธิการรัฐมนตรีนั้น ไม่มีปัญหาเพราะต้องลาออกจากตำแหน่งหนึ่งไปสมัครอีกตำแหน่งหนึ่งอยู่แล้ว หรือว่ามาจากสมาชิกสภาจังหวัดอย่างนี้ต้องลาออกอยู่แล้ว แต่กรณีมาจาก ส.ส. สอบตกอย่างนี้ เขามาอย่างนั้นต้องลาออกใหม่ หรือว่าไม่ต้องลา ประเด็นที่ ๒ ผมขอถาม ๒ ประเด็นอย่างนี้กรณีนายกเทศมนตรี หรือว่าผู้ว่า กทม. อย่างนี้จะต้องลาออกหรือไม่ลาออกตามความหมายนี้ ขอรบกวนเรียนถามอย่างนี้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญกรรมการ

นายจำลอง ครุฑขุนทด (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ ประเด็นแรกผมขอเรียนคุณชิงชัยสำหรับกรณีเรื่องเกี่ยวกับ (๓ ทวิ) เกี่ยวกับเรื่องเป็นบุคคลหูหนวกและเป็นใบ้ จริง ๆ แล้วในรัฐธรรมนูญนี้เป็นรัฐธรรมนูญฉบับแรกที่เราได้ขยายโอกาสให้กับบุคคลผู้พิการทุพพลภาพ ดังจะเห็นได้จากมาตรา ๑๑๐ เราตัดบุคคลที่เมื่อก่อนต้องห้ามไม่ให้คนหูหนวกเป็นใบ้ หรือตาบอดลงคะแนนเลือกตั้ง ปัจจุบันนี้เราตัดออกไปให้ลงคะแนนเลือกตั้งได้ ในกรณีเช่นนี้ก็เช่นเดียวกันเราเห็นว่า บุคคลที่เฉพาะแต่ตาบอด แต่สภาพร่างกายอย่างอื่น สมอง สติปัญญาทั้งหลายไม่แพ้บุคคลภายนอก ดังจะเห็นได้ว่าปัจจุบันนี้ยังมีอาจารย์ในมหาวิทยาลัยก็มีสภาพตาบอด แต่ว่ายังเป็นอาจารย์สอนลูกศิษย์กันได้อยู่ เพราะฉะนั้นเราจึงไม่กำหนดข้อห้ามไว้สำหรับคนตาบอด แต่เฉพาะคนหูหนวกและต้องเป็นใบ้ทั้ง ๒ อย่าง จึงห้ามไว้เพราะไม่สามารถจะสื่อความหมาย และจะเป็นการยากลำบาก เพราะฉะนั้นจึงไม่ได้เอากรณีคนตาบอดเป็นข้อต้องห้ามในมาตรานี้ นั่นหมายความว่าเราจะอนุญาตให้บุคคลที่ตาบอด แต่มีสภาพที่พรรคพิจารณาแล้วมาสมัครรับเลือกตั้งได้

ประเด็นที่ ๒ เกี่ยวกับ (๕ ตริ) ซึ่งเขียนเอาไว้ว่า เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะเหตุร้ายรอยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้น กรณีเช่นนี้ที่บัญญัติไว้ นั้นให้ เป็นไปตามกฎหมายปัจจุบันที่มีอยู่ คือกรณีบุคคลที่ถูกศาลพิพากษาเสียก่อน เกณฑ์ก็คือว่า จะต้องมีความพิพากษาของศาล นั้นหมายความว่า จะต้องมีความพิพากษาของกฎหมายให้อำนาจศาลพิพากษา คือกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการนั่นเอง ข้อความนี้ล้ามาจากข้อความในพระราชบัญญัติดังกล่าว เพราะฉะนั้น เจตนารมณ์ตามมาตรา นี้คือว่า บุคคลที่ถูกศาลพิพากษาว่า ร้ายรอยผิดปกติ หรือทุจริตในกรณีปฏิบัติในราชการนั้น ต้องห้ามไม่ให้สมัครรับเลือกตั้ง

อีกประเด็นหนึ่งที่ท่านผู้มีเกียรติ คุณโอวาท ได้กรุณาถามเกี่ยวกับ (๖) การเป็นข้าราชการการเมืองที่ยกเว้นไว้ นั้น เป็นความจำเป็นที่จะต้องยกเว้นไว้ เนื่องจากว่า สำหรับข้าราชการการเมืองอันได้แก่ รัฐมนตรี หรือเลขาธิการรัฐมนตรี เป็นต้น เป็นข้าราชการการเมือง ถ้าเราต้องห้ามไม่ให้สมัครรับเลือกตั้ง จะเป็นเหตุให้รัฐมนตรีทุกคนจะต้องลาออกแล้วไปสมัครรับเลือกตั้ง ซึ่งจำเป็นที่รัฐบาลจะต้องมีรัฐมนตรีปฏิบัติหน้าที่ ในขณะที่เราสมัครรับเลือกตั้งได้ ส่วนกรณีที่ผู้ว่าการกรุงเทพมหานคร เป็นต้นที่ยกมานั้น เป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งไปต้องด้วย (๖ ทวิ) ซึ่งไม่สามารถสมัครรับเลือกตั้งได้ เป็นคนละกรณีกัน จึงกราบเรียนให้ทราบครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณทรงธรรม

นายทรงธรรม ปัญญาดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงราย) :
ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม ทรงธรรม ปัญญาดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงราย พรรคชาติไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมมีความเห็นเช่นเดียวกับคุณชิงชัย มงคลธรรม ยกมือขึ้นแล้วอยาก

จะพูดเรื่องเดียวกันนี้ คือมาตรา ๑๑๑ บุคคลผู้มีลักษณะดังต่อไปนี้ เป็นบุคคลต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้ง (๕ ตริ) เขียนว่า เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะร่ำรวยผิดปกติ แล้วมีคำว่า หรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ มันเป็นคนละวรรคคนละตอนกัน ท่านประธาน ในฐานะท่านเป็นนักกฎหมาย มันไม่ได้รวมกัน โอ.เค. ไม่ว่ากัน อันแรกนี้ เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะร่ำรวยผิดปกติ อันนี้ไม่ว่ากันจบแค่นี้ ที่นี้การสมัครรับเลือกตั้งเราต้องไปสมัครที่ไหน เราไปสมัครที่ศาลากลางจังหวัดไซโหม มีเจ้าหน้าที่คอยรับสมัครโดยการเขียนใบสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แล้วคนที่ จะรับสมัครเรานั้นคือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วผู้ว่าราชการจังหวัดเขาจะรู้หรือว่าเรามีทรัพย์สินอะไร เพราะในกฎหมายไม่ได้เขียนไว้บอกว่ คนจะสมัครรับเลือกตั้งต้องแสดงทรัพย์สินต่อผู้รับสมัครคือผู้ว่าฯ ก่อน แล้วจะรู้ได้อย่างไรว่าเรามีทรัพย์สินร่ำรวยขึ้นมาผิดปกติ ผู้ว่าฯ จะรู้ได้อย่างไรว่าผมมีทรัพย์สินร่ำรวยขึ้นมาผิดปกติ มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมาผิดปกติ สมมุติว่าผมมีเงิน ๑๐ ล้านบาท แล้วผู้ว่าฯ จะมาถามผมได้อย่างไร คุณมีเงินมาจากไหน ๑๐ ล้านบาท เขียนไปแล้วในทางปฏิบัติเป็นไปไม่ได้ ท่านประธาน คนละวรรคกันคนละตอนกันเลย ตอนแรกนี้ผมไม่ว่า เคยต้องคำพิพากษาของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะร่ำรวยผิดปกติ เอาแค่นี้จบ เพราะฉะนั้นผมขอให้กรรมการ ตัดคำว่า หรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ ออกไป ผมไม่ใช่ นักกฎหมายอย่างท่านประธานก็ดี ท่านรองประธานก็ดี ท่านกรรมการหลายท่านเป็นนักกฎหมาย ถ้าใช้คำว่า และมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ อาจจะเป็นอันเดียวกัน แต่ไม่ใช่คำว่า หรือ คนละคำกัน และผู้ว่าราชการจังหวัดที่รับสมัครเราทุกคนที่เป็นผู้แทนราษฎรรู้ดีเวลาไปสมัคร สมัครกับผู้ว่าฯ ผู้ว่าฯ จะรู้ได้อย่างไรว่าผมมีทรัพย์สินเท่าไร เพราะฉะนั้นกฎหมายไม่ได้บัญญัติไว้ว่าต้อง

แจ้งทรัพย์สินคนไทยทุกคนต้องแจ้งทรัพย์สินต่อทางราชการ จะรู้ได้อย่างไร เพราะฉะนั้นผมขอเสนอคณะกรรมการตัดคำว่า หรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้น ผิดปกติ ออกเพราะไม่มีผลในทางปฏิบัติ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ ศาสตราจารย์มารุต บุณนาท ประธานรัฐสภา ได้กลับมามีขึ้นมัลลิ่งก์ ดำเนินการประชุมต่อไป)

ประธานรัฐสภา : คุณโสภณครับ รู้สึกพูดกันเยอะแล้วจะดี โทวดเสียที

นายโสภณ เพชรสว่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บุรีรัมย์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม โสภณ เพชรสว่าง ส.ส. บุรีรัมย์ พรรคชาติพัฒนา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา กระผมขอประธานกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังคณะกรรมการ ในมาตรา ๑๑๓ กระผมขอกราบเรียนว่า กระผมคิดใจ (๕ ทวิ) ท่านประธาน เคยถูกไล่ ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ เพราะทุจริตต่อหน้าที่หรือถือว่า กระทำทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ ซึ่งใน (๕ ทวิ) ไม่มีข้อยกเว้น หรือกำหนดเวลาให้เลย จริงอยู่บางครั้งคนเราถูกไล่ออกจากงานเท่าที่ผมได้ พามา บางทีไปร่วมเป็นกรรมการตรวจรับเขาทั้ง ๆ ที่ว่าไม่มีทุจริตคนอื่นเขา เขาก็โดนด้วย ซึ่งกระผมคิดว่าเราควรจะให้แก่ว่างให้แก่ผู้ซึ่งอาจจะเคยถูกไล่ ออก หรือปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หรือหน่วยงานของรัฐ แม้กระทั้งว่าท่านประธานลองดู (๕) เคยต้องคำพิพากษาให้จำคุกตั้งแต่สองปีขึ้นไปโดยได้พ้นโทษมายังไม่ถึงห้าปีในวันเลือกตั้ง เว้นแต่ในความคิดอันได้กระทำโดยประมาท นั้นหมายความว่าคนที่ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดแล้วจำคุก ตั้งแต่ ๒ ปีขึ้นไป ถ้าพ้นโทษ ๕ ปีแล้วก็มีสิทธิที่จะมาสมัครรับเลือกตั้งได้ โทษจำคุกถึง ๒ ปี พิพากษาสิ้นสุดแล้วแน่นอน แน่ชัดที่สุด ต้องยอมรับว่าเป็นความคิดแล้วกระทำผิดแล้ว ศาลพิพากษาถึงที่สุดแล้ว แต่ข้าราชการที่ถูก

ไล่ออก หรือปลดออกหรือให้ออกจากราชการก็น่าจะมีกำหนดเวลาให้เขา นับแต่วันที่ลงโทษเกินกว่า ๕ ปีแล้วอย่างนี้ให้เขามีสิทธิรับเลือกตั้งได้ ท่านประธานครับ คนเราไม่ชั่วตลอด เขาอาจจะทำผิดพลาดไปบ้าง แต่หลังจากที่เขาออกไปแล้วเขาอาจจะมีความประพฤติดี มีความรู้ มีความสามารถ ประสพการณ์ของเขาที่มีอยู่นั้น ก็อาจจะมาใช้ประโยชน์เพื่อชาติบ้านเมืองได้ เพราะฉะนั้นผมขอกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังคณะกรรมการฯ ว่า ใน (๕ ทวิ) จะมีกำหนดเวลาให้เขาใหม่ เพิ่มหนอยได้ใหม่ ถ้าหากพ้นโทษไปแล้ว ๕ ปี ให้โอกาสเขาสวมครได้แบบนี้ แต่ถ้อยความจะเขียนอย่างไร ก็แล้วแต่ท่านประธานกรรมการฯ จะเขียนเอา เพราะผมมองว่าควรจะให้โอกาสแก่ผู้ซึ่งได้กระทำผิดมาโดยที่อาจจะรู้เท่าไม่ถึงการณ์ก็ได้ ประการต่อมาที่ผมสงสัยก็ขอกราบเรียนหาหรือท่านประธานกรรมการฯ ว่า ใน (๖ ทวิ) เป็นสมาชิกสภาท้องถิ่น ก็มีเพื่อนสมาชิกหลายคนถามว่า แล้วถ้ากำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เขาไม่ได้เป็นสมาชิกสภาท้องถิ่นด้วยในขณะนี้ ถ้าสมัครจะไปลาออก หรือจะไม่ต้องลาออกจากตำแหน่งหรืออย่างไรก็เป็นข้อที่ทำให้สงสัยกันอยู่ ซึ่งความจริงแล้วถ้าหากจะเขียนให้เพิ่มไปอีกกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ก็ดี เพราะว่ากำนัน ผู้ใหญ่บ้านนั้นมีบทบาทในการที่จะให้คุณให้โทษแก่ผู้ที่สมัคร จึงใจให้ราษฎรลงคะแนนให้กับตัวเองได้ ถ้าไม่ลาออกก็เป็นอันตรงเหมือนกัน ไม่เป็นธรรมดาแก่ผู้สมัครคนอื่น เพราะฉะนั้นครั้งนี้ผมคิดว่า (๖ ทวิ) ซึ่งท่านกรรมการฯ ได้เพิ่มเติมไปแล้ว เป็นสมาชิกสภาท้องถิ่น ถ้าจะเพิ่มกำนันและ ผู้ใหญ่บ้านไว้ด้วยก็ไม่เสียหายอะไร ผมขอกราบเรียนถามเพื่อที่จะทำให้พวกเราได้หายข้องใจ ขอขอบพระคุณครับท่านประธาน

ประธานรัฐสภา : คุณอัมพลครับ

นายอัมพล จันทระเจริญ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) :
ท่านประธานที่เคารพ ผมขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างมาก ท่านประธาน

กระผม อัมพล จันทระเจริญ จากมหาสารคาม พรรคกิจสังคม ผู้แทนราษฎร มหาสารคาม ในนามรัฐสภา ผมอยากเรียนต่อท่านประธานว่า ในมาตรา ๑๑๓ (๓ ทวิ) ซึ่งกรรมการก็ชี้แจงแล้วเป็นเบื้องต้นก่อน จริง ๆ แล้ว สังคมของเราเปลี่ยนแปลงไปมาก คุณภาพของมนุษย์มีการพัฒนาตัวเองไปเรื่อย คนดาบอดท่านประธาน ก็แสดงว่าท่านประธานนั้นมองการณ์ไกล คือ คนดาบอดก็มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งและมีสิทธิลงคะแนน ผมอยากเรียนถามท่าน กรรมการว่า เวลาจะให้คนดาบอดไปกาคะแนนให้กับผู้สมัครจะใช้มาตรการอะไร หรือจะให้กรรมการซึ่งที่อยู่หน่วยเลือกตั้ง เป็นคนชี้บอกว่า กาดวงนั้น ครบนี้ จะเป็นการผิดกฎหมายเลือกตั้งไหม นี่ข้อหนึ่งถามกรรมการก่อนว่า จะแก้ปัญหาอย่างไร เขาดาบอด เขามองไม่เห็น จะเดินเข้าคูหาเวลาไปกา คะแนนจะทำอย่างไร เตรียมคำตอบไว้ด้วยนะครับ และที่นี้ท่านประธาน ผมก็ เหมือนกับคุณโสภณซึ่งมีแนวความคิดเหมือนกันและมีเพื่อนสมาชิกหลาย ๆ คน ได้ถามมาเหมือนกัน ในมาตรา ๖ ทวิ เป็นสมาชิกสภาท้องถิ่น ท่านประธาน เราก็มองไปที่กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เพราะตอนนี้กฎหมายว่าด้วยสภาตำบลซึ่ง เคยชื่อว่าสภาหรือสภาท้องถิ่น สภาตำบล องค์การบริหารส่วนตำบล ยังมีได้ ผ่านสภาออกไป แต่ถ้าหากว่าสภาเกิดขึ้นก่อนที่ถึงจากประกาศใช้รัฐธรรมนูญ แล้ว ส่วนกฎหมายสภาต่าง ๆ ยังไม่ออกมา สมมุติว่ามีกาเลือกตั้งหลังจาก รัฐธรรมนูญนี้ผ่านวาระที่ ๓ ไปแล้ว ผมอยากเรียนถามว่า กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน นั้นน่าจะเขียนเพิ่มเติมเอาไว้ในมาตรา ๑๑๓ (๓) ท่านประธาน เป็น พนักงาน ลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือของราชการส่วน ท้องถิ่นและกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน จะได้ชัดเจนลงไป เพราะตอนนี้กฎหมายสภา ตำบลก็ไม่ออก เป็นห่วงตรงนี้ท่านประธาน เพราะว่าเหตุการณ์ทั้งหลายจะ ทำให้ประชาชนต้องไขว่เขวไปช่วย ผมขอขอบคุณท่านประธาน

ประธานรัฐสภา : คุณกศิกรก่อนและคุณเชิงชัย

นายอดิศร เพียงเกษ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ขอนแก่น) :
 ขอรบกวนเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม อดิศร เพียงเกษ สมาชิก
 สภาผู้แทนราษฎรจังหวัดขอนแก่น พรรคพลังธรรม สมาชิกรัฐสภา ผมขอ
 อนุญาตอภิปรายเพิ่มเติมในมาตรา ๑๓๓ ซึ่งคณะกรรมการได้เพิ่ม (๑ ทวิ)
 เกี่ยวกับบุคคลที่ต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิในการรับสมัครรับเลือกตั้ง คือเป็นบุคคลที่
 ทุหนวกและเป็นใบ้ ตามที่คณะกรรมการโดยเฉพาะขออนุญาตเอ่ยขาน ท่าน
 จำลอง กระจุกนุท บอกว่า คณะกรรมการชุดนี้ก้าวหน้าให้สิทธิคนที่ทุหนวก
 เป็นใบ้ลงคะแนนได้ ผมถามกันว่า ในเมื่อให้สิทธิเขาลงคะแนนได้ ทำไมไม่ให้
 ให้โอกาสเขาสมาชิกรับเลือกตั้ง เรื่องนี้ไม่ใช่เรื่องเล่นเป็นเรื่องจริงจัง
 กระทรวงศึกษาธิการได้ให้ความสำคัญที่สุด เกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ
 โดยเฉพาะบุคคลพิการทางหู ซึ่งจะต้องเป็นใบ้ มีบุคคลเช่นนี้อยู่ในประเทศ
 ไทยหลายหมื่นคน เราตั้งโรงเรียนโสตศึกษา โรงเรียนทางการศึกษาพิเศษ
 เพื่อจะให้โอกาสเขาเหล่านี้ได้มีโอกาส ที่มีสิทธิเสรีภาพเท่าเทียมกับบุคคล
 ปกติเช่นเราเช่นท่าน ผมว่าในเมื่อให้โอกาสให้เขาเลือกตั้ง ทำไมไม่ให้เขา
 ลงสมัครรับเลือกตั้งได้ อาจจะมีปัญหาว่า เมื่อเลือกตั้งมาแล้วเป็นผู้แทนจะพูด
 ได้ไหม แน่นนอนเพราะเขาพูดไม่ได้เหมือนเรา แต่เขามีภาษาของเขาที่เป็น
 ภาษามือ เขาเดินทางไปทั่วโลก ประเทศที่มีความเจริญ เช่น ประเทศ
 สหรัฐอเมริกา เขายกย่องบุคคลที่เป็นใบ้ นางงามอเมริกาก็เป็นใบ้ ภาษามือ
 แค่นี้ก็บอกว่า ฉันรักคุณแล้ว ไอ ลีฟ ยู (I love you) เพราะฉะนั้นท่าน
 ประธานรัฐสภาที่เคยผ่านกระทรวงศึกษาธิการมาดูแลงานนี้ พวกผมสืบทอดได้
 ยึดฐานะของการศึกษาพิเศษขึ้นเป็นสำนักเกือบจะเป็นกรมแล้ว คณะรัฐมนตรี
 ห้ามมิให้เพิ่มหน่วยงาน หากเพิ่มหน่วยงานจะต้องมีกรม
 การศึกษาพิเศษขึ้นที่กระทรวงศึกษาธิการ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าไหน ๆ ก็จะ
 ให้สิทธิเสรีภาพแก่บุคคลชาวไทยทัดเทียมกัน น่าจะให้เขามีสิทธิที่จะสมัครรับ

เลือกตั้งได้ด้วย ล่ามภาษามือตาม ที่วี ต่าง ๆ ก็มี ข้าราชการรัฐสภาที่รับภาษามือมาสมัครล่าม เขาจะพูดในเรื่องอะไรก็ไปแก้ไขในระเบียบข้อบังคับของสภา ผมจึงมีความคิดเห็นว่า เราน่าจะให้โอกาสเขาครั้งนี้ จะสมัครได้ไม่สมัครได้ จะได้รับเลือกตั้งหรือไม่อย่าเพิ่งไปดูถูกเขา ผมขอแสดงความคิดเห็น

ประธานรัฐสภา : ขอให้พูดกันสั้น ๆ หน่อย คุณชิงชัยแล้วต่อด้วย คุณณรงค์

นายชิงชัย มงคลธรรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กาฬสินธุ์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ชิงชัย มงคลธรรม ผู้แทนราษฎรจากจังหวัดกาฬสินธุ์ ท่านประธาน เรื่องนี้อย่างที่ท่านอดิศรว่าไม่ใช่เรื่องเล็ก ขณะนี้เรากำลังทำอะไรที่ถกกันกันพอสมควร กระผมกราบเรียนอย่างนี้เกรงว่าท่านกรรมาธิการจะ เข้าใจผิดคือสิ่งสำคัญที่สุดในการอภิปราย ซึ่งกระทบกระเทือนความรู้สึกรคนแน่ที่เราพูดกันในขณะนี้ เราไม่ได้หมายความว่าเราไปดูถูกเหยียดหยามคนพิการเหล่านั้น ซึ่งออกจะไร้คุณธรรมมากถ้าเราคิดอย่างนั้น เราเชื่อว่าเขาไม่ใช่ผู้พิการทางสมองแต่บังเอิญว่าเขามีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องที่ไม่เหมือนบุคคลธรรมดา ท่านประธานที่เคารพ อย่างที่ท่านอดิศรว่าถ้าไม่ให้นักหูหนวกและคนเป็นใบ้ ก็ต้องไม่ให้คนตาบอดด้วย ท่านประธาน สมมุติว่ามีคนตาบอดมา เป็นผู้แทนราษฎรอยู่ในสภาแห่งนี้ไม่ได้ดูถูกเหยียดหยามกัน อะไรจะเกิดขึ้น แม่นอนที่สุดภูมิปัญญาของบุคคลเหล่านั้นสอนในมหาวิทยาลัยก็ได้ แต่ภารกิจของการ เป็นผู้แทนราษฎรนั้นมีข้อจำกัดบางประการอีกหลายอย่าง ที่เราเองต้องยอมรับความเป็นจริงว่าไม่ใช่จะทำได้ง่าย ๆ และถ้าคนที่ไม่สามารถที่จะพูดอะไรได้ เพราะความเป็นใบ้ในสภาแห่งนี้จะต้องลุกขึ้นมาใช้ภาษามือ ซึ่งมีข้อจำกัดในการทำความเข้าใจ เราพูดกันด้วยภาษาธรรมดาและภาษาที่พัฒนาอย่างยิ่งในทางการเมืองเรายังไม่เข้าใจกันพอสมควร ถ้า

คนเหล่านั้นเขาบังเอิญได้รับเลือกตั้ง อาจจะถูกระชกโดยผู้เลือกเข้ามาแล้วอะไรจะเกิดขึ้นในสภาแห่งนี้ ไม่ใช่เรื่องที่จะมาพูดกันเล่น ๆ เพราะฉะนั้นเมื่อไปกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญต้องกำหนดให้มีกฎเกณฑ์ เป็นหลักการไม่ใช่เรื่องเราจะมาพูดกันเล่น ๆ ถ้าคนตาบอดมีสิทธิที่จะสมัครรับเลือกตั้งได้ ถามว่าการสื่อความหมายของคนตาบอดนั้นใช้ภาษาอะไร เขาจะมองใครอยู่ที่นี้เราก็ต้องยอม ต้องยอมให้คนที่ เป็นใบ้และพูดไม่ได้ หุนหวกเข้ามาเป็นผู้แทนราษฎรได้ ตามอง เห็นกับพูดไม่ได้ กับตามองไม่เห็นแต่พูดได้อะไรคือเครื่องวัดว่าอะไรที่เหนือกว่ากัน เพราะฉะนั้นลักษณะที่ต้องห้ามในการทำหน้าที่พิเศษของบุคคลในสังคมเขาจึงจะต้องถูกกำหนดเอาไว้ ผมกราบเรียนว่าพูดด้วยความบริสุทธิ์ใจว่านี่คือลักษณะที่ต้องห้าม กรรมาธิการเลือกปฏิบัติอย่างนี้แล้วอีกฝ่ายหนึ่งจะอย่างไร เพราะฉะนั้นต้องไม่ให้คนพิการทางตาทั้ง ๒ ข้างมองไม่เห็นเป็นผู้แทน สมัครก็ไม่ได้ แต่ให้เขาไปใช้สิทธิก็เกิดปัญหาแล้ว เพราะฉะนั้นท่านคิดให้ดี ถ้าไม่ให้คนใบ้และคนหุนหวกสมัครได้ ก็ต้องไม่ให้คนตาบอดสมัครได้ เหมือนกัน ไม่เช่นนั้นแล้วต้องมีการลงมติกันแน่นอน จะต้องมีคนตาบอดมาสมัคร ผมเชื่ออย่างนั้นและถ้าเกิดเป็นอย่างนั้นจริง ๆ การทวงสิทธิของอีกฝ่ายหนึ่งก็ต้องเกิดขึ้น เพราะฉะนั้นผมจึงวอนเถอะครับ ท่านประธานที่เคารพ แน่หนอนเราเห็นใจเราจะให้สิทธิคนที่อยากให้เป็นจริง ๆ แต่มีข้อจำกัดอยู่ตรงนี้สำคัญฝากท่านประธานกรรมาธิการและกรรมาธิการทุกท่านด้วย ถ้าจะเต็มผมขอให้เติมคนตาบอดเข้าไปด้วยอีกคนหนึ่ง แล้วจะทำให้รัฐธรรมนูญเราเกิดความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ขอขอบคุณมากครับ

ประธานรัฐสภา : ก็เหลืออีก ๓ คนก็จะได้ขอมติเสียทีนะครับ
คนต๋งไปคุณรงค์ และคุณเจริญและคุณสุทัศน์ คุณรงค์ก่อนครับ

นายณรงค์ นิยมไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม จรงค์ นิยมไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจาก

จังหวัดเชียงใหม่ พรรคประชาธิปัตย์ ในนามสมาชิกวุฒิสภา ผมขอกราบ
 ขอบพระคุณท่านประธานที่ให้โอกาสผมขึ้นมาพูดอีกครั้งหนึ่ง ในมาตรา ๑๑๓
 เกี่ยวกับบุคคลต้องห้ามมิให้สิทธิสมัครรับเลือกตั้ง ซึ่งกระผมเองได้ตั้ง
 ข้อสังเกต (๖ ทวิ) และ (๗) ต่อท่านกรรมาธิการ และก็ต้องขอขอบพระคุณ
 ท่านกรรมาธิการเป็นอย่างยิ่งที่แก้ไข (๖) ตามคำแปรของผมเกี่ยวกับการให้
 ราชการส่วนท้องถิ่นคือมีการเมืองท้องถิ่นยุ่งง่าย ๆ สั้น ๆ เพื่อให้เข้าใจว่า
 นักการเมืองท้องถิ่นคือเทศมนตรี นายกเทศมนตรีต้องลาออกก่อนมารับสมัคร
 การเลือกตั้ง มิให้รักษาการว่าอย่างนั้น ต้องขอขอบพระคุณ เพราะถ้าการ
 เลือกตั้งซึ่งจะมีขึ้นในโอกาสปีหน้านั้น เพื่อความบริสุทธิ์ยุติธรรมก็เพื่อจะให้
 การเลือกตั้งได้บริสุทธิ์ยุติธรรม มิให้ใครรักษาการท้องถิ่นต้องลาออกมาก่อน
 อย่างนี้เป็นต้น ถ้าไม่ลาออก การเลือกตั้งท้องถิ่นจะไม่บริสุทธิ์ยุติธรรมโดยจะ
 ใช้อำนาจของนายกเทศมนตรีและเทศมนตรี ใช้อำนาจนั้นไปในทางที่ไม่
 สง่างามเท่าที่ควร จึงขอขอบพระคุณท่านกรรมาธิการอย่างยิ่งที่ได้แก้ไขและ
 เพิ่มเติมใน (๖) แต่ท่านประธานที่เคารพ (๗) ท่านกรรมาธิการยังไม่ได้
 ตอบผมเลย (๗) บอก พนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยงานรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ
 หรือของราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งกระผมได้เรียนถามไปบอกว่าลูกจ้างนั้น ก็คง
 จะหมายความว่าลูกจ้างประจำ ลูกจ้างประจำก็คือข้าราชการนั่นเอง เป็น
 คำพูดที่ฟังเพี้ยนมากที่สุด ผมเห็นว่าถ้าเมื่อไม่ตอบก็สมควรยก (๗) ไปไว้ที่
 (๖) เสีย โดยเพิ่มข้างบนว่า เป็นข้าราชการรัฐวิสาหกิจ เพื่อจะตัด (๗)
 ออกมาเสีย เพราะไหน ๆ (๖) ก็ครอบคลุมหมดแล้ว อันนี้คือท่านกรรมาธิการ
 ยังไม่ได้ตอบผมใน (๗)

ส่วนอีกประเด็นหนึ่งซึ่งผมได้ขอเพิ่มเติม กรรมาธิการก็ไม่ได้ตอบ
 อีกเหมือนกัน นั่นก็คือขอเพิ่มเติมที่ว่าด้วย เคยถูกหรือถูกศาลคุณาการ
 รัฐธรรมนูญพิพากษา เพราะมีกรณีหลักฐานน่าเชื่อถือได้ว่าเป็นผู้ได้รับเลือกตั้ง

เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรโดยใช้ชื่อสามัญข้าง พุดง่าย ๆ คือชื่อเสียง
 นั่นเองไม่ว่าโดยวิธีใดเพื่อให้คนได้รับเลือกตั้ง ขอเพิ่มตรงนี้ กระบวนการ
 ก็ยังไม่ได้ตอบผมเลย ก็ขอให้ตอบทั้ง (บ) และข้อที่ผมเพิ่มเติมด้วย ขอ
 ขอบพระคุณมาก

ประธานรัฐสภา : คือผมให้ตอบรวมเลย ไม่เป็นอะไร คุณเจริญ

นายเจริญ จรรย์โกมล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชัยภูมิ) :
 ท่านประธานที่เคารพ กระผม เจริญ จรรย์โกมล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 จากจังหวัดชัยภูมิ พรรคชาติไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา กระผมร่วมกับ
 คุณชัชวาลย์ ชมภูแดง นายไพศาล จันทร์ภักดี ได้ขอแปรญัตติเพิ่มเติมถ้อยคำ
 ในมาตรา ๑๑๓ ของกฎหมายรัฐธรรมนูญ ท่านประธานที่เคารพ ด้วย
 ความเห็นส่วนตัวผมแล้วนั้น ผมมีความรู้สึกราวจริง ๆ ในรายละเอียดของ
 ขอบเขตของอำนาจในการจะพิจารณาในมาตรา ๑๑๓ นั้น สมควรที่จะต้องไป
 บัญญัติไว้ในกฎหมายเฉพาะเรื่องไป ไม่สมควรที่จะต้องมาบัญญัติไว้ในกฎหมาย
 รัฐธรรมนูญแต่ถึงอย่างไรก็ตามนั้น ในความเห็นของผมในฐานะผู้แปรญัตติ
 ขอเพิ่มเติมนั้นทางคณะกรรมการได้พิจารณา และได้เพิ่มถ้อยคำในกฎหมาย
 ในมาตรา ๑๑๓ (๕ ตร.) ว่า เลขตั้งคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้
 ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะร่ำรวยผิดปกติ หรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ
 อันนี้เป็นถ้อยคำของคณะกรรมการได้บัญญัติเพิ่มเติมไว้ ส่วนของกระผมและ
 คณะนั้นได้บัญญัติเพิ่มเติมไว้ว่าอย่างนี้ท่านประธานว่า มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้
 ทรัพย์สินตกเป็นของรัฐ เพราะทรัพย์สินได้มาโดยใช้อำนาจและหน้าที่โดย
 มิชอบ ท่านประธานที่เคารพ เหตุผลที่จะต้องบัญญัติไว้ในข้อกฎหมายนี้และที่ได้
 สอดคล้องกับทางคณะกรรมการนั้น จริง ๆ แล้วถ้อยคำเนื้อหาสาระนั้น
 อาจจะแตกต่างกันในเรื่องขอบเขตอำนาจและความรับผิดชอบ และเกี่ยวกับ
 ความเป็นธรรมของผู้ที่ถูกกล่าวหาว่าเป็นผู้ร่ำรวยผิดปกตินั้น แต่ในแง่ของ
 กฎหมายเนื้อหาความรับผิดชอบแตกต่างกัน

ประการที่ ๑ ท่านประธาน ถ้าเราบัญญัติไว้อย่างที่ผมได้กราบเรียนต่อท่านประธานนั้นจะผ่านกระบวนการตรวจสอบของทางศาลโดยมีคำพิพากษาถึงที่สุดเป็นมาตรฐานและบรรทัดฐานทางด้านสังคม ซึ่งเรายอมรับในส่วนของทางคณะกรรมการนั้นได้บัญญัติไว้ว่า เกณฑ์พิพากษาหรือมีคำสั่งนั้น เพื่อความชัดเจนและเพื่อเป็นมาตรฐานและความเป็นธรรมสำหรับผู้ที่ถูกกล่าวหา นั่น เราสมควรที่จะต้องใช้คำว่า คำพิพากษาถึงที่สุดเป็นสำคัญ

ประการที่ ๑

ประการที่ ๒ ผู้ที่ถูกกล่าวหา นั่น เมื่อโดนคำสั่งเข้าไปนั้น โอกาสที่จะได้มีการแก้ตัว หรือมีเหตุผล หรือมีหลักฐานสนับสนุนข้ออ้างข้อเถียงของตัวเองนั้นแต่ข้อเท็จจริงได้เกิดขึ้นไปแล้วจนมีคำสั่ง และจะต้องมาแก้ไขในภายหลัง แต่ความเสียหายทางด้านชื่อเสียงเกียรติยศต่าง ๆ นั้น ได้เกิดขึ้นแล้ว ใครจะต้องรับผิดชอบ ฉะนั้นเมื่อเราบัญญัติกฎหมาย ก็บัญญัติเพื่อให้เกิดความเป็นธรรม และเกิดความเสมอภาคในทางด้านปฏิบัติ กระผมร่วมกับคณะนั้น จึงได้ขอแปรญัตติอย่างที่ผมได้กราบเรียนต่อท่านประธานไป และหวังว่าทางคณะกรรมการได้พิจารณาหาบทวินิจฉัยถึงขอบเขต และถ้อยคำในเนื้อหาของกฎหมายให้ชัดเจนอีกครั้งหนึ่ง ผมไม่อยากจะให้เราเขียนกฎหมายในลักษณะที่ฟุ่มเฟือย ในลักษณะกฎหมายที่ยังไม่ให้โอกาสและความเป็นธรรม สำหรับผู้ที่จะต้องถูกกล่าวหาในอนาคตต่อไป เราสมควรที่จะให้ความเป็นธรรม และความถูกต้องในแง่ของกฎหมายนั้นดังที่ผมได้กราบเรียนนั้น ขอให้ท่านประธานได้พิจารณา และไปถึงทางคณะกรรมการ ได้พิจารณาหาบท ทดลองแก้ไขถ้อยคำใหม่ ขอขอบคุณครับ

ประธานรัฐสภา : คุณสุวัฒน์ครับ

นายสุวัฒน์ ธรรมเพชร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พัทลุง) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุวัฒน์ ธรรมเพชร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

จังหวัดพัทลุง พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพ มาตรา ๑๑๓ บุคคลผู้มีลักษณะดังต่อไปนี้ เป็นบุคคลต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้ง มาตรา ๑๑๓ (๓ ทวิ) นั้น ผมได้ฟังเพื่อนสมาชิกผู้ทรงเกียรติหลาย ๆ ท่านได้อภิปราย ว่าบุคคลหูหนวกและเป็นใบ้ นั้น ห้ามมิให้สิทธิที่สมัครรับเลือกตั้ง ท่านประธานที่เคารพ ผมเชื่อมั่นเหลือเกินว่าพี่น้องประชาชนคนไทยทั้งประเทศนั้น อยากร่วมกิจกรรมทางการเมือง ถึงแม้ว่าจะ เป็นหูหนวกตาบอด เป็นใบ้ก็แล้วแต่ และที่ทุกคนมีความสามารถ โดยเฉพาะนโยบายของรัฐในขณะนี้คือส่งเสริมให้คนหูหนวก ตาบอด คนที่เสียโอกาส พลาคโอกาสนั้นได้มีโอกาสมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะโอกาสทางการเมืองนั้น โอกาสในการร่วมกิจกรรมในระบอบประชาธิปไตยนั้น บุคคลเหล่านี้พลาคโอกาสมานานแล้วและวันเวลานี้ก็มีการพัฒนามากขึ้น รัฐมีนโยบายในการส่งเสริมในการสร้างสถาบันจัดครูที่มีความรู้ มีความสามารถสามารถทำให้บุคคลเหล่านี้เข้าร่วมกิจกรรมทางการเมืองได้ ผมเชื่อมั่นเหลือเกินว่า สิ่งทีคณะกรรมการบัญญัติลงไปหรือเพิ่มเติมหลาย ๆ วงเล็บด้วยกันนั้นผมเห็นด้วย แต่ที่บัญญัติลงไป (๓ ทวิ) นั้น น่าจะตัดออกไป เพื่อให้คนเหล่านี้มีกิจกรรมร่วมในเรื่องของกิจกรรมทางการเมือง ท่านประธาน อีกประเด็นหนึ่งท่านประธาน ในเรื่องของการสงวนคำแปรญัตติของท่านสุวโรช พะลัง (๑๓) ท่านประธาน ผมอยากให้เพิ่มเติมเป็น (๘) ซึ่งกรรมการวิสามัญชุดนี้ได้เพิ่มเติมมากมาย มีความสมบูรณ์มากขึ้นผมอยากให้เพิ่มเติมจากคำแปรญัตติของท่านสุวโรช พะลัง ขออนุญาตที่เื่อยนามคือ (๑๓) เคยร่วมหรือมีส่วนร่วมทำรัฐประหาร ในการล้มล้างรัฐธรรมนูญหรือการกระทำอย่างอื่นใดในลักษณะทำนองนี้ เหตุผลท่านประธานที่เคารพ ในระบอบประชาธิปไตยนั้น ซึ่งหลายท่านได้อภิปรายว่า ล้มลูกถูกลานมาตลอดเวลานี้เนื่องจากการหาโอกาส หาจังหวะ หาช่องทางในการทำการปฏิวัติ

รัฐประหารมาตลอดเวลา ตรงนี้ผมอยากเรียนท่านประธานว่า ทุกครั้งที่ทำการปฏิวัตินั้นต้องมีการร่างกฎหมายรัฐธรรมนูญขึ้นมาทุกฉบับ หลังจากทำการปฏิวัติ หลังจากที่เป็นผู้บริหาร หลังจากที่ยึดอำนาจแล้ว ได้อำนาจอยู่ในมือแล้ว ร่างกฎหมายรัฐธรรมนูญขึ้นมา . แล้วก็มีการหมกเม็ดเพื่อตัวเองขึ้นมา ดำรงตำแหน่งตลอดเวลาตรงนี้ท่านประธาน ผมอยากให้มองในอนาคต ไม่อยากให้มองมาในอดีต ไม่อยากให้มองย้อนหลัง แต่มองไปข้างหน้า ท่านประธาน กฎหมายฉบับนี้ที่เรากำลังแปรญัตติกันอยู่นี้ ก่อนที่จะลงพระปรมาภิไธยตรงนี้ เพื่อที่จะต้องการให้มองในอนาคตไปข้างหน้า จากที่เราประกาศใช้เสร็จแล้วนั้น กฎหมายรัฐธรรมนูญมีผลบังคับใช้ ผู้ที่ต้องการได้อำนาจโดยไม่ได้มาจากการเลือกตั้ง ต้องการได้อำนาจมาจากการปฏิวัติ มาจากการรัฐประหารนั้นมาจากการปฏิรูปนั้น หลังจากที่ประกาศใช้กฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้แล้ว เห็นว่าถ้าไม่มีความศรัทธาในระบอบประชาธิปไตย มีการปฏิวัติกันอีก มีการปฏิรูปกันอีกสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ก็ น่าจะบัญญัติไว้ในกฎหมายรัฐธรรมนูญ โดยเฉพาะน่าจะมีการเพิ่มเติม (๘) ไว้ ให้มองข้างหน้า มองไปในอนาคต อย่างมองในอดีต ในอดีตไม่พูดถึง แต่เพื่อต้องการที่จะให้ประชาธิปไตยมีความมั่นคง มีอาชญากรรมอยู่คู่กับผืนแผ่นดินของประเทศไทยไปในอนาคต โดยให้ระบบประชาธิปไตยนั้น เป็นระบบที่เรามีความเชื่อมั่นว่า สามารถแก้ปัญหาของประเทศชาติได้ สามารถที่จะขึ้นมาปกครองประเทศชาติได้ สามารถที่จะเป็นระบอบที่ดีที่สุดของประเทศไทยควรจะบัญญัติไว้ใน (๘) ขอบคุณครับ ท่านประธาน

ประธานรัฐสภา : เชิญครับ อันนี้สุดท้ายแน่

นายชัย ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บุรีรัมย์) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพของกระผม กระผม นายชัย ชิดชอบ อดีตกำนันตำบลอีสานที่สภาตำบลผ่านเมือวาน ด้วยความกรุณาจากท่านประธาน ที่พี่น้อง

ชาวไทยเตรียมรับ และกำลังจะเตรียมรับกฎหมายรัฐธรรมนูญที่คณะกรรมการวิสามัญและกำลังพิจารณากันอยู่ ท่านประธานที่เคารพ ในนามของสมาชิกรัฐสภาท่านประธาน ท่านคณะกรรมการวิสามัญ ท่านได้พิจารณาเพิ่มเติมมาตรา ๑๑๓ ใน (๓ ทวิ) เป็นคนหูหนวกและเป็นใบ้ ไม่ให้มีสิทธิเลือกตั้ง กระผมว่าระบอบประชาธิปไตยต้องเปิดสิทธิเสรี เพราะเขาเกิดมาเป็นคนไทย เกิดอุแว้มาท่านประธาน คลอดมาใบ้ สิทธิตามระบอบประชาธิปไตยหรือกฎหมายรัฐธรรมนูญต้องบัญญัติให้การคุ้มครองเขา รัฐต้องให้การคุ้มครองตั้งแต่เกิดจนตาย ต้องมีทะเบียน ทะเบียนการเกิด คือเกิดขึ้นโรงพยาบาลต้องทำสูจิบัตร พอดายนายทะเบียนท้องที่ก็ต้องแจ้งมรณบัตรตาย คือให้การคุ้มครอง จะเป็นคนหูหนวกเป็นใบ้ หรือตาบอด ท่านประธาน เมื่อครู่เพื่อนสมาชิกของกระผมพูดเรื่องตาบอดแล้ว ผมได้ยินข่าวจากข้างนอกห้องประชุมเมื่อสักครู่นี้ว่า ท่านอดิศร เพียงเกษ ได้ยกตัวอย่างเรื่องคนตาบอด ที่มีกิจกรรมพิเศษหลายอย่าง และมีความสามารถที่คณะกรรมการท่านให้ความเมตตาคนตาบอด คือเมตตาผมด้วย กระผมบอดข้างเดียว และไม่ใช่ว่าแต่กำเนิด โศกแล้ว ถูกเขาแทงเลบบอดเพราะดี ज्यादाด้วยความเคารพท่านประธาน ความจริงคนหูหนวกเดี่ยวนี่มีเครื่อง เขาใส่ให้ฟังออกได้ทุกอย่าง มันโลกาวัตรหรือโลกาภิวัตน์อะไรที่เขาว่าเทคโนโลยีอันใหม่มีให้ทุกอย่างพร้อมหมด พอเขาเกิดมามีลมหายใจ ร่างกายเขาแข็งแรงสมบูรณ์ท่านประธาน คนหูหนวกท่านจะสังเกตเห็น แต่ว่าท่านคณะกรรมการทำไมต้องหีบขกให้เขาไม่มีสิทธิ อันนี้ลึกรอนสิทธิ์คนไทยในประเทศ ท่านไม่มีส่วนในการที่จะให้คนไทยได้มาซึ่งระบอบประชาธิปไตยในเรื่องสิทธิเสรีภาพ จัด เขียนกฎหมายจัดกันเองตั้งแต่ต้น แล้วมาตอนบจะสรุปก็ขัดอีก กระผมคิดว่าควรจะต้องออก ให้เขามีสิทธิ ยิ่งคนใบ้ ผมเคยเห็นคนใบ้ จะเป็นผู้ชายก็ตาม ผู้หญิงก็ตามโดยมากพวกเขาประเภทนี้มีจิตใจสูง

แล้วก็ชอบสวยชอบงาม บางทีแต่งตัวนี่ก็ว่าเป็นเทพจากไหนมาก็ไม่ทราบ ถ้าเป็นผู้หญิง หรือผู้ชายก็ตามพวกนี้จะมีรูปร่างลักษณะท่าทางสวยงาม ร่างกายแข็งแรง กล้ามเป็นมัด ๆ ถ้าผู้ชาย ถ้าผู้หญิงก็สะอิดสะเอียงครึบท่านประธาน อันนี้พวกเป็นใบ้ และถ้าพวกหูหนวก แต่ใบ้ก็อีกบางประเภทสำคัญะท่านประธาน เพื่อนสมาชิกของกระผมจากนครพนม ท่านได้บอกผมว่า แล้วคนที่เป็นผู้แทนราษฎรที่อยู่ในสภาไม่เคยพูดเลยถือว่าเป็นใบ้ใหม่

ประธานรัฐสภา : ไม่เป็นหรือครับ

นายชัย ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บุรีรัมย์) : แปลว่าเขาว่าอย่างนั้น ผมก็เลยว่าตาม ก็ประทานคราบเรียนถามท่านประธาน ท่านประธานที่เคารพ ด้วยเหตุผลดังกล่าวเพื่อไม่ให้เขื่อน เขื่อน เพื่อให้เวลาของสภารวบริด ผมประทานคราบขอความกรุณาต่อท่านประธานผ่านไปยังประธาน คณะกรรมการและคณะกรรมการวิสามัญคดี (๑ ทวี) ออกเถอะครับ เพื่อความเป็นประชาธิปไตยของคนหูหนวกและเป็นใบ้ ตัดออกให้สิทธิเพื่อคนตาบอด กระผมว่าท่านจะได้ฤศลมหาฤศล เพราะพวกเหล่านี้เขามีโอกาสเพราะตาเขาชัด เขามองเห็นทุกอย่างตอนนี้คนที่ เป็นใบ้และหูหนวกเขาดูแล้วดูในทีวี ว่าตอนนี้ท่านประธานรัฐสภากำลังนั่งเป็นประธานอยู่ และท่านประธานกรรมการคือ ฯพณฯ ประจวบ ไชยสาส์น อธิบดีรัฐมนตรี ท่านเป็นประธาน และคณะกรรมการทั้ง ๓ ท่าน ส่วนนอกนั้นหายไปไหนหมดก็ไม่รู้ ท่านประธานครับ

ประธานรัฐสภา : สรุปเสียเลย

นายชัย ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บุรีรัมย์) : กระผมสรุปอยู่นี้ ขอวิงแวนเถอะครับเพื่อเป็นฤศลในการทอคมหาองค์กฐินครั้งนี้ ให้ได้ฤศลมหาฤศลโดยท่านประธานรัฐสภา มาจุด บูณาต ฯพณฯ นั้นครับ ได้มีส่วนคลุใจให้คณะกรรมการวิสามัญคดี ใน (๑) นี้ออก คำว่า หูหนวกและ

เป็นใบ้ ก็จะเป็นความกรุณาและได้กุศลมหากุศลยิ่งขึ้นในการร่างพระราชบัญญัติกฎหมายรัฐธรรมนูญซึ่งเป็นกฎหมายบัญญัติปกครองพี่น้องประชาชน อาณาประชาราษฎร์ให้ได้รับความเที่ยงธรรมในสิทธิ ในระบอบประชาธิปไตย กระผมคิดว่าท่านคงเมตตา ก็ท่านประธานถูกขืนแล้วก็บอกยอมถอนตัวออกก็แล้วกัน กราบขอบพระคุณมากครับ

ประธานรัฐสภา : คุณหญิงนันทภาครับ

คุณหญิงนันทภา สุประภาตะนันท์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ คิฉัน นันทภา สุประภาตะนันท์ สมาชิกวุฒิสภา คิฉันขอประทานอนุญาตอภิปรายใน (๓ ทวิ) กับใน (๕ ตรี) เพื่อความเข้าใจอันดีคือสำหรับใน (๓ ทวิ) ที่เพิ่มเรื่อง เป็นบุคคลหูหนวกและเป็นใบ้ อันนี้เป็นเรื่องที่ได้มีบัญญัติมาตั้งแต่รัฐธรรมนูญก่อน และก็ในฉบับปัจจุบันที่กำลังจะเลกนี้ก็มีข้อความเช่นนี้อยู่โดยมิได้กล่าวไปถึงคนตาบอดด้วย ก็ในการพิจารณา ก็เห็นว่า สำหรับคนที่หูหนวกและเป็นใบ้นั้น เขาไม่สามารถจะฟังข้อความใด ๆ ได้ เพราะฉะนั้นก็ย่อมจะไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ในสภาให้สมบูรณ์ได้ แต่ถ้าเผื่อว่าเขาได้รับการรักษาโดยอาจจะมีเทคโนโลยีอะไรสมัยใหม่มารักษาให้เขาหายได้ เขาก็ไม่ใช่คนหูหนวกหรือว่าเป็นใบ้ เขาก็ควรจะมีสิทธิได้ สำหรับคนตาบอดนั้น คิฉันจำได้ว่า ได้เคยมีการพิจารณากันมาครั้งหนึ่งในรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันที่จะเลกนี้ โดยเราได้เชิญผู้แทนกรมการปกครองมาหารือว่า ถ้าเพื่อสมมุติว่าคนตาบอดเขาจะมาขอใช้สิทธิจะทำอย่างไร ทางฝ่ายเจ้าหน้าที่ก็ชี้แจงว่า เวลานี้คนตาบอดมีการพัฒนาไปมาก เรามีตัวอักษรที่คิฉันขอใช้ภาษาฝรั่งไม่ทราบว่ายไทยเรียกอะไรคือ เบรล (Braille) ที่จะช่วยให้คนตาบอดสามารถอ่านด้วยการสัมผัสตัวอักษรเหล่านี้ได้อย่างนี้เป็นต้น และถ้านอกจากในเรื่องนี้แล้ว ความสามารถของเขาในด้านอื่นก็เท่ากับคนธรรมดา ซึ่งคนตาบอดก็เคยไปเป็นนักศึกษาในมหาวิทยาลัย ตลอดจนถึงขนาดที่เป็น

ศาสตราจารย์อะไรก็มีในต่างประเทศ ที่นี้สำหรับ (ตรี) ที่บอกว่า เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน เพราะร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ ท่านสมาชิกบางท่านสงสัยว่าคำสั่งที่ว่า หรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ นั้น จะอาศัยหลักเกณฑ์อะไร คือท่านตีความว่า คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลเฉพาะในเรื่องร่ำรวยผิดปกติ แต่ความจริงไม่ใช่เช่นนั้น เพราะว่าเราอาศัยคำเหล่านี้มาจากพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ ซึ่งเขาได้มีการบัญญัติในเรื่องเกี่ยวกับบุคคลที่ร่ำรวยผิดปกติ คือทั้งร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ จะต้องอาศัยคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลทั้ง ๒ กรณีไม่ใช่เฉพาะเพียงร่ำรวยผิดปกติเท่านั้น ในกฎหมาย ป.ป.ป. ถือว่าต้องได้มีคำสั่งของศาลทั้ง ๒ ประการจึงจะเข้าอยู่ในข่ายนี้ได้ ขอบพระคุณค่ะ

ประธานรัฐสภา : กรรมาธิการ เชิญครับ

นายปรีชา สุวรรณทัต (กรรมาธิการ) : ท่านประธานรัฐสภา ที่เคารพ กระผม นายปรีชา สุวรรณทัต สมาชิกพรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะกรรมาธิการ กระผมคงขออนุญาตชี้แจงเป็นขั้นเป็นตอนไป และก็จะเสริมท่านคุณหญิงนันทภา โดยเริ่มต้นตั้งแต่ (๕ ทวิ) และก็ไป (๕ ตรี) ท่านประธาน ในส่วนของ (๕ ทวิ) นั้น คงจะต้องแยกออกเป็น ๒ ส่วน เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการเพราะทุจริตต่อหน้าที่ อันนี้เป็นไปตามกฎหมายวินัยของข้าราชการทั่ว ๆ ไป แต่ใน (๕ ทวิ) นั้น เน้นเฉพาะถูกไล่ออก ปลดออก ให้ออก เพราะทุจริตในหน้าที่อย่างเดียว ถ้าเขาถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออก เพราะความประพฤติเสื่อมเสียอย่างอื่น เพราะความประพฤติไม่ใช่ออย่างอื่น ถ้าไม่ใช่ทุจริตต่อหน้าที่ก็ไม่ต้องห้ามตามนัย (๕ ทวิ) ตอนต้นนี้ อันนี้คือความซัดเงินของ (๕ ทวิ) ในตอนนี้ ส่วน (๕ ทวิ) ถัดไปนั้น หรือถือว่ากระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

ในส่วนนี้มาจากความสัมพันธ์ตามกฎหมาย ป.ป.ป. ที่คุณหญิงนันทกา ท่านได้อธิบายในเรื่องที่เกี่ยวกับว่า ถูกศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ยึดทรัพย์สิน เพราะเหตุร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ ๒ คำนี้เป็นคำที่ใช้ติดกัน เราเขียนไม่ได้ตามที่ท่านท้วงนั้นถูกต้องแล้วจะต้องเขียนติดกัน เพราะว่าในตอนที่คณะกรรมการ ป.ป.ป. ซึ่มูลในเหตุนี้ จะข้อมูลทั้ง ๒ สาเหตรรวมกันไป เพราะร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ ในส่วนเมื่อกรรมการ ป.ป.ป. ซึ่มูลดังกล่าวนี้ไปแล้ว ทรัพย์สินของเขาจะตกเป็นของแผ่นดินหรือไม่นั้น จะเป็นกระบวนการต่อไปที่ทาง ป.ป.ป. จะส่งสำนวนดังกล่าวผ่านอัยการ แล้วก็เพื่อศาลพิพากษาคตามคำใน (๕ ครี) แต่ผลของการที่กรรมการ ป.ป.ป. ซึ่มูลว่าร่ำรวยผิดปกติ นั้น มีผลในทางวินัย เกิดขึ้นมาทันทีเลย ตามกฎหมาย ป.ป.ป. จะถือว่าบุคคลดังกล่าวนี้ ให้ถือว่าทุจริตหรือประพฤติมิชอบในวงราชการ ในตอนนี้จะมาเข้า (๕ ทวิ) ในตอนท้าย เพราะว่าเมื่อถือว่าทุจริตหรือประพฤติมิชอบในวงราชการแล้ว ตามกฎหมาย ป.ป.ป. บอกว่าจะต้องส่งสำนวนดังกล่าวนี้ให้นายกรัฐมนตรีเพื่อดำเนินการในทางวินัย โดยสั่งให้ไล่ออก ปลดออกหรือให้ออก เป็นผลเพราะการซึ่มูลในเรื่องร่ำรวยผิดปกติ ก็ถือว่าทุจริตหรือประพฤติมิชอบเลย มาเข้าตอน (๕ ทวิ) ในตอนท้าย ในตอนนี้ท่านประธานจะสังเกตได้ ทรัพย์สินของเขานั้น อาจจะไม่ตกเป็นของแผ่นดินก็ได้ เพราะจะตกเป็นของแผ่นดินนั้นจะต้องไปเข้ากระบวนการขั้นตอนให้ศาลพิพากษาหรือสั่งต่อไป แต่วินัยนั้นเกิดขึ้นมาแล้ว โดยผลของกฎหมาย ป.ป.ป. เพราะฉะนั้นทำไมใน (๕ ครี) เราจึงไม่ต้องใช้ว่า คำพิพากษาถึงที่สุด เพราะเพียงแค่นี้ก็ต้องถูกลงโทษ ไล่ออกหรือปลดออกตาม (๕ ทวิ) ไปแล้ว เพราะฉะนั้นแม้เพียงศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ยึดทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินก็เพียงเคยต้องคำพิพากษา ก็ไปเข้า (๕ ครี) แล้ว มีทั้งส่วนของทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน มีทั้งส่วนวินัยอย่าง

ร้ายแรงตาม (๕ ทวิ) อันนี้คือเรื่องที่ดินแบ่งกันระหว่าง (๕ ทวิ) กับ (๕ ตริ) ผมขอชี้แจงต่อไปในส่วนของ (๖ ทวิ) ที่หลายท่านสงสัยบอกว่า กำนันและผู้ใหญ่บ้านนั้นเป็นสมาชิกสภาท้องถิ่นที่จะต้องห้ามตาม (๖ ทวิ) อันนี้ไม่ใช่ (๖ ทวิ) เป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เกิดขึ้นมาตามกฎหมายลักษณะปกครองท้องที่ มีฐานะตาม (๗) เป็นพนักงานส่วนท้องถิ่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้านจะไปต้องห้ามตาม (๗) มิใช่ต้องห้ามตาม (๖ ทวิ) แต่อย่างใดอันนี้คือเรื่องของฐานะของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผมขอขอบคุณท่านประธานครับ

ประธานรัฐสภา : เราก็อภิปรายกันมานานแล้ว

(นายชัย ชิดชอบ ไล่ฮีนและยกมือขึ้น)

ประธานรัฐสภา : ก็พูดกันตั้งเยอะแล้ว คุณชัยเอานิดหนึ่ง คุณชัยก่อน แล้วคุณโสภณตามที่หลัง ผมขอให้พูดสั้น ๆ ทั้ง ๒ คน ผมขอร้อง

นายชัย ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บุรีรัมย์) : ครับ สั้นที่สุด กระผม นายชัย ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดบุรีรัมย์ สมาชิกรัฐสภา ในนามสังกัดพรรคชาติไทย เมื่อสักครู่ (๗) ผมได้เรียนถามท่านประธานผ่านไปยังท่านประธานคณะกรรมการวิสามัญใน (๗) ว่าท่านมีความเห็นอย่างไร เพราะตอนนี้คนหูหนวก คนเป็นใบ้กำลังรอฟังอยู่พวกเขา กำลังทำเครื่อง แล้วก็รอขอโทรศัพท์อยู่ว่าท่านจะตอบอย่างไร ขอความกรุณาครับ หวังว่าคงได้รับความกรุณา ว่าคนหูหนวกเป็นใบ้เขาควรที่จะมีสิทธิอย่างไรบ้าง กราบขอบพระคุณครับ

ประธานรัฐสภา : เมื่อกี้คุณหญิงนันทกาท่านเป็นกรรมาธิการ ท่านตอบแล้ว เชิญคุณโสภณครับ

นายโสภณ เพชรสว่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บุรีรัมย์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม โสภณ เพชรสว่าง ส.ส. บุรีรัมย์

พรรคชาติพัฒนา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา กระผมขอประธานกราบเรียนด้วยความเคารพต่อท่านดอกเตอร์ปรีชา สุวรรณทัต กรรมการที่ได้ชี้แจง (๕ ทวี) นั้น ผมเข้าใจดีเป็นกวีทุจริต ที่กระผมกราบเรียนตามท่านประธาน กรรมการวิสามัญ ก็คือว่า ใน (๕) ต้องคำพิพากษาถึงลงโทษจำคุก ยังกรุณาผ่อนผันให้ ถ้าพ้นโทษเกินกว่า ๕ ปีแล้วยังสามารถสมัครผู้แทนราษฎรได้อย่างมีตัวอย่างที่เคยมีคดีที่เคยผ่านมาแล้ว แต่ทำไมเป็นข้าราชการถูกไล่ออกหรือปลดออก เรื่องทุจริตจริงอยู่มันผิดทุจริต ไซ้ท่านประธานบางครั้งข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น อย่างที่เรื่องของกรรมการที่ผมเคยกราบเรียนเป็นกรรมการร่วมกัน แต่อีกคนหนึ่งทุจริต เวลาสอบสวนทางวินัยก็ถูกไล่ออกด้วยทั้งหมดทั้งกรรมการ บางคนไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้อง แต่ถ้าถามว่า สมมุติว่าเขาบริหารการมา ๓๐ ปี เขาถูกไล่ออก หรือถูกปลดออก ให้ออก ต่อมาอีก ๕ ปี เขาเป็นดอกเตอร์มีความรู้ มีความสามารถ เชี่ยวชาญ แล้วเขาทำงานโดยสุจริตประกอบอาชีพโดยสุจริต เขาจะรับใช้ประเทศชาติบ้านเมือง มันน่าจะให้เราสมัครผู้แทน อันนี้ไม่ให้เขาสมัครเลขผมไม่เข้าใจ แล้วทำไมทีคนคิดคุกมา ซึ่งตาม (๕) พ้นโทษ ๕ ปีก็ให้เขาสมัครได้ อย่างนี้ที่ผมกราบเรียนคือว่า ท่านไม่ได้ตอบผมตรงนี้ ก็อยากขอกราบเรียนตามท่านกรรมการวิสามัญว่า เราจะยกเว้นเขาได้ไหม เมื่อพ้นโทษมา ๕ ปีแล้วทางวินัย วินัยมันโทษเบา กว่าโทษจำคุกซึ่งเรื่องนี้ผมกราบเรียนว่า ในหลักของกฎหมายท่านประธานก็ทราบดี เรื่องโทษจำคุก เมื่อจำคุกมาแล้วยังให้ออกาสเขาได้ แล้วทำไมตรงนี้จะให้ออกาสไม่ได้เพราะถ้าพ้นโทษ ๕ ปีได้มันก็มีโอกาสให้คนเรากลับเนื้อกลับตัวเป็นคนดี เขาไม่ใช่เวตาลดออกไป ผมอยากจะฟังท่านประธาน กรรมการวิสามัญ ท่านจะกรุณาเพิ่มเป็นบอก่า โดยให้พ้นโทษ ๕ ปีไปแล้วมีสิทธิรับสมัคร เลิกตั้งได้ก็จะประโยชน์ แต่ข้อความ ด้อยความจะเขียนอย่างไรให้สวยงามนั้นก็แล้วแต่ท่านกรรมการ โดยหลักการแล้วผมกราบเรียน

ว่าควรให้โอกาสเขา คิดดูยังให้โอกาสเลย แล้วคนเพียงแต่ถูกวินัยเท่านั้นเอง โทษเบากว่าโทษจำคุกอีกยังไม่ให้ ท่านประธานกรรมการบริหารช่วยกรุณาตอบผมหน่อย ขอขอบคุณครับ

ประธานรัฐสภา : อาจารย์ปรีชาเชิญ

นายปรีชา สุวรรณทัต (กรรมการ) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม ปรีชา สุวรรณทัต ในฐานะกรรมการ การที่จะมองว่าต้องคำพิพากษาจำคุกแล้วก็ในเรื่องถูกไล่ออก หรือปลดออกเพราะทุจริตต่อหน้าที่ อะไรจะหนักจะเบาว่ากันก็คงจะแล้วแต่ความเห็น แต่ในฐานะกรรมการที่เราไม่มีการยกเว้นระยะเวลาไว้ในเรื่องทุจริตต่อหน้าที่ราชการ เพราะมองเห็นว่าเป็นพฤติกรรมที่น่ารังเกียจเพราะเขาทุจริต ประพฤติมิชอบในหน้าที่ราชการแล้วก็จะมาเป็นสมาชิกสภานิติบัญญัติต่อไป บุคคลดังกล่าวนี้ไม่น่าจะมีอายุความของความชั่ว ความดี มันคิดตัวตลอดไปแต่ส่วนถูกลงโทษเพราะคำพิพากษานั้น อาจจะเป็นเพราะเหตุอื่นในความคิดอาญาหลายสาเหตุด้วยกัน ไปกระทำร้าย ไปฆ่าเขาตายหรือไปประพฤติก่ออย่างอื่นอะไรก็แล้วแต่ ซึ่งมันอาจจะแตกต่างกับทุจริตต่อหน้าที่ โดยชัดเจนดังกล่าวนี้ ในเรื่องต้องคำพิพากษาจำคุกเราจึงมีระยะเวลาให้ว่า หลังจาก ๕ ปีเข้ามาได้ แต่ทุจริตต่อหน้าที่เราไม่ยกเว้น ผมอยากจะทำกรบเรียนต่อไป ความคิดในทางอาญาโดยทั่วไปท่านคงทราบดี มีอายุความ ๕ ปี ๑๐ ปี ๒๐ ปี แต่ท่านทราบหรือไม่ครับ ความคิดในทางวินัยไม่มีอายุความ เข้ามา ๑๕ ปี กระทำทุจริตต่อหน้าที่ก่อนเกษียณอาจจะถูกหยิบยกมาดำเนินการในทางวินัยได้ เพราะวินัยไม่มีอายุความ อันนี้คือข้อแตกต่างกันในทางกฎหมาย ขอขอบคุณครับ

นายโสภณ เพชรสว่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บุรีรัมย์) :

ท่านประธานที่เคารพ กระผม โสภณ เพชรสว่าง ส.ส. บุรีรัมย์ พรรคชาติพัฒนา ในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ด้วยความเคารพท่านดอกเตอร์ปรีชา สุวรรณทัต ท่านบอกว่าทางวินัยไม่มีอายุความ ไม่จริงหรือครับ คนที่เคยถูก

ไล่ออกเมื่อเกินกว่า ๕ ปีแล้วยังมีสิทธิขอรับราชการคืนได้ หรือในกรณีที่มีการนิรโทษกรรม พระราชทานอภัยโทษก็มีสิทธิได้ แต่ที่นี้ผมกราบเรียนท่านยกตัวอย่างว่า ที่ต้องจำคุกมา ๒ ปี ถ้าสมมุติเขาจำเฮโรอีน คำกัญชา ที่โทษจำคุกมันหนักกว่าโทษวินัย ท่านประธาน ถ้าออกไปแล้วคนจะอ่านออกได้อย่างไร คำเฮโรอีนจำคุก ๒ ปี โทษจำคุกได้ ๒ ปี มารออาญาไม่ได้คิดถูกถือว่ายิ่งกว่าประพาศชัวอีกมันคิดตลอดไป ไปชมขี้มกระทำชาเราเติกอย่างนั้น เป็นเรื่องที่ร้ายแรงกว่า ท่านต้องยอมรับความเป็นจริงว่า เรื่องเหตุการณ์ที่กระผมกราบเรียนท่านประธาน ผมรับราชการมา ๑๕ ปี ไม่ใช่ว่าเขาจะประพาศชัวตลอด บางครั้งมันพลาดไปโดนเข้าโดยที่เขาไม่ได้มีเจตนา แต่วินัยสอบสวนก็ถูกให้ออก เพราะฉะนั้นผมกราบเรียนว่า ในเรื่องเหล่านี้ท่านจะไม่ยอมผมก็ไม่ว่า แต่เหตุผลของท่านมองต่างมุมกัน แต่ผมมองด้วยความเคารพว่า โทษวินัยเบากว่าโทษจำคุก ในภาพของส่วนรวมมองแล้วจะถือว่าคุณชัวกลับไปไม่ได้หรือครับท่านประธาน เคยมีข้าราชการบางคนที่ถูกไล่ออกกลับไปเสร็จ พอหันกลับไปสมัครเป็นผู้ใหญ่บ้าน กำนันอีกทำหน้าที่เพื่อบ้านเพื่อเมือง คนอย่างนี้ควรจะให้โอกาสเข้าเปิดกว้างโดยเสรี แต่ให้ออกจากราชการเฉย ๆ ทุกวันใช้ท่านประธาน ที่บางคนเลวเลวกว่านี้เยอะแยะที่จับไม่ได้ ที่โกงบ้านโกงเมืองเยอะแยะที่จับไม่ได้ แต่ที่เขาทำผิดอย่างนี้ เพียงแต่โทษเบา ทำไมไม่ให้โอกาส ในหลักของเราศาสนาพุทธต้องมีการอภัยให้ออกาสเขา วันดีคืนดีมีการพระราชทานอภัยโทษ วันดีคืนดีมีการนิรโทษกรรม เขาก็มีสิทธิรับราชการคืนได้ และก็กลับมามีตำแหน่งมากมาย เพราะฉะนั้นในประเด็นนี้ผมขอกราบเรียนท่านประธานกรรมมาธิการ คอบผมเถอะครับ ท่านให้ออกาสเขาบ้าง ก็มีออกาสที่จะเข้ามารับใช้ประเทศชาติบ้านเมืองได้ออย่าไปมองคนเราพอทุจริตขึ้นมาถูกปลดออกถูกให้ออกชัวตลอดไป ไม่ใช่หรือครับ

ประธานรัฐสภา : ได้ความแล้ว คณะกรรมาธิการไม่ตอบ

(ประธานรัฐสภามีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานรัฐสภา : มาตรา ๑๑๓ ที่คณะกรรมาธิการแก้ไขและมีผู้แปรญัตติ ก็จะถามว่า เห็นด้วยกับคณะกรรมาธิการหรือเห็นด้วยกับผู้แปรญัตติ ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับที่คณะกรรมาธิการแก้ไข กรุณายกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนใหญ่)

ประธานรัฐสภา : ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับผู้แปรญัตติ กรุณายกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นจำนวนน้อย)

ประธานรัฐสภา : เป็นส่วนน้อย ต่อไปมาตรา ๑๑๔

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร):
มาตรา ๑๑๔ มีการแก้ไข

ประธานรัฐสภา : เชิญคุณกุเทพ

ร้อยโท กุเทพ ไสกระจ่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ศรีสะเกษ):
ท่านประธานที่เคารพ กระผม ร้อยโท กุเทพ ไสกระจ่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดศรีสะเกษ พรรคพลังธรรม ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธาน ในที่สุดเราก็มาถึงมาตราที่คิดว่ามีความสำคัญยิ่ง เพราะเป็นมาตราที่ประกาศถึงเจตนารมณ์ของบุคคลสาธารณะ ในยุคที่สังคมกำลังเรียกร้องการตรวจสอบสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แม้กระทั่งสมาชิกวุฒิสภา กระผมขอกราบเรียนท่านประธานว่า ด้วยอาศัยเจตนารมณ์ที่คณะกรรมาธิการวิสามัญชุดนี้ ได้ไปประดิษฐ์คิดค้นและร่างเป็นรัฐธรรมนูญมา กระผมต้องกราบขอบพระคุณ และชมเชยท่านประธานคณะกรรมาธิการและคณะของท่าน ที่ได้มองเห็นปัญหาในสังคมปัจจุบัน ว่าสิ่งที่พวกเราอยู่ตรงนี้นั้น เรากำลังถูกมอง เรากำลังถูกตรวจสอบอย่างไร ประเด็นที่กระผมอยากกราบเรียนท่านประธานก็คือว่า เราไม่คาดคิดว่าการพูดถึงมาตรา ๑๑๔ ในวันนี้ จะ

ประจวบเหมาะกับการเหตุการณ์ทางการเมืองที่กำลังเกิดขึ้น ซึ่งกระผมต้อง
 กราบเรียนท่านประธานว่า จะต้องขอความเป็นธรรมจากท่านผู้ฟังและท่าน
 ผู้ติดตามเหตุการณ์บ้านเมืองโดยทั่วไป ขอให้แยกเรื่องทีกระผมจะ
 กราบเรียนท่านประธานออกจากข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น และเป็นอยู่ในขณะนี้
 เพราะผมกำลังพูดถึงหลักการในรัฐธรรมนูญ ซึ่งประธานคณะกรรมการ
 วิสามัญและคณะของท่านได้บัญญัติร่างก่อนเหตุการณ์นี้จะมี ท่านประธาน
 ที่เคารพ กระผมกราบเรียนท่านประธานว่ามีสมาชิกหลายท่านได้พูดถึงมาตรา
 นี้ตอนที่เรากล่าวถึงมาตราที่เกี่ยวกับสมาชิกวุฒิสภาคือมาตรา ๑๐๒ (๑) เรา
 ได้ตั้งข้อสังเกตว่า ถ้าถือว่าเรามีบทบัญญัติตรงนี้จะทำให้สภาของเรานั้น
 ขาดแคลนบุคคลที่มีความสามารถมีฝีมือ เพราะเราไปปิดประตูไม่ให้คนที่มี
 ความสามารถมีฝีมือได้เข้ามาสู่สภา จะทำให้บุคลากรที่จะเข้ามาสู่สภาแห่งนี้มี
 จำกัด ซึ่งกระผมก็เคารพในความคิดเห็นนั้น แต่ในส่วนของกระผมแล้วเห็นว่
 การที่เราจะมีข้อบัญญัติตรงนี้ เป็นการแสดงถึงเจตนารมณ์อันบริสุทธิ์ในฐานะ
 บุคคลสาธารณะ เรากำลังพูดถึงกฎหมายหลักของบ้านเมือง กฎหมายที่จะต้อง
 มีเจตนารมณ์ชัดเจน ว่าเราต้องการให้บ้านเมืองของเรา โดยเฉพาะ
 อย่างยิ่งวงการเมืองในบ้านเมืองของเราเป็นอย่างไร เพราะฉะนั้นครั้งนี้
 กระผมกราบเรียนท่านประธานว่า เรากำลังพูดถึงหลักการที่สอดคล้องกับ
 เจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญในยุคโลกาภิวัตน์ ได้
 มองเห็นว่า ถ้าไม่มีบทบัญญัติตรงนี้จะต้องเกิดปัญหาขึ้นในอนาคต ท่านประธาน
 ที่เคารพ ผมคิดว่าเราพูดถึงคุณสมบัติของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ก็หมายถึง
 เราพูดถึงตัวเราเอง หกสิบก็เจ็บเนื้อ ผมเคยยืนอยู่ตรงนี้ ท่านประธาน
 เป็นประจักษ์พยานได้ ว่าครั้งใดที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรถูกโจมตีเราก็
 เจ็บปวด และผมในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรคนหนึ่งก็เจ็บปวดไม่น้อยกว่า
 เพื่อน ๆ เราเคยเห็นสมาชิกถือหนังสือพิมพ์ยื่นขึ้นตรงนี้ดูข่าวพาดหัว แต่ผมก็

จำใจต้องเข้ามาคิดถึงเพื่อนสมาชิกในบางครั้งว่า สิ่งที่เราทำอยู่นั้นอาจจะไป
 ละเมิดสิทธิคนอื่น ไม่ใช่ผมไม่รู้สิกรักสถาบันแห่งนี้ แต่เป็นเพราะเราต้องการ
 เปิดใจกว้างรับฟังคำคิดเห็น ท่านประธานที่เคารพ เมื่อคืนนี้ผมได้ทำสิ่งหนึ่งซึ่ง
 ถือว่าเป็นการถูกตรวจสอบโดยประชาชน เมื่อสื่อมวลชนเชิญพวกเราไปร่วม
 ในรายการ สาธารณชนสามารถโทรศัพท์มาแสดงความคิดเห็นคิดเห็นเราได้ ซึ่ง
 ถือว่าผู้แทนราษฎรนั้น ถ้าปิดประตูบ้าน ถ้าตั้งหน่วย รปภ. รักษาบ้าน สมัย
 ต่อไปเขาก็สอบตก มีอดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบางท่านสอบตก เพียง
 เพราะจีนป้ายหมาดู ทั้ง ๆ ที่ไม่ได้มีความหมายเกี่ยวกับการไม่ต้อนรับ
 ประชาชนเลย นี่ผมกำลังกราบเรียนท่านประธานว่า ลักษณะของการ
 ตรวจสอบนั้นเป็นสิ่งที่สังคมเริ่มมองเห็นความสำคัญ ท่านประธานที่เคารพ
 คำว่า สัมปทาน ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน หน้า ๗๘๖ เขียนไว้ว่า
 การอนุญาตให้มีสิทธิที่จะทำได้แต่เพียงผู้เดียวในกิจการบางอย่าง เช่น เหมืองแร่
 และป่าไม้ ท่านคณะกรรมการได้แก้ไขในมาตรา ๑๑๔ (๒) ว่า ไม่รับ
 สัมปทานจากรัฐหรือหน่วยราชการหรือหน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ แล้ว
 จัดเส้นใต้ตรงนี้ข้อความที่เพิ่มขึ้นมา หรือคงถือไว้ซึ่งสัมปทานนั้น แล้วข้อความ
 หายสุด ทั้งนี้ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม เจตนารมณ์ตรงนี้เห็นได้ชัดเจน
 ว่า ท่านต้องการให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้ที่ไม่สัมปทานกับรัฐหรือ
 หน่วยราชการของรัฐ มีหลายคนบอกว่าเขียนไว้แบบนี้จะทำให้สภานี้ขาดคนคิด
 ผมเห็นจะต้องคำนึงความคตินั้นท่านประธาน ผมขอถามว่าในปัจจุบันนี้เรามี
 รัฐวิสาหกิจอยู่ ๖๘ แห่ง มีรัฐวิสาหกิจที่อยู่ในข่ายจะให้สัมปทานได้ที่แห่ง ผม
 ไปมองคู่มือไมทีเปอร์เซ็นต์ ท่านประธานดูคำว่า สัมปทานในพจนานุกรม
 สมัยก่อนเราพูดถึงเหมืองแร่และป่าไม้ นั่นแสดงว่าโดยคำว่า สัมปทาน
 หมายถึง การไปทำสัมปทานในป่าไม้ในเหมืองแร่ เป็นหลัก แต่ปัจจุบันนี้
 ฟ้ากว้าง คลื่นก็เป็นสัมปทานได้ เพราะฉะนั้นองค์การที่ให้สิทธิสัมปทานมาก

ที่สุดในปัจจุบันกลับกลายเป็นองค์การสื่อสารแห่งประเทศไทย เพราะฉะนั้น
 ตรงนี้ผมคิดว่า โลกได้เปลี่ยนแปลงไป การถือสัมปทานนี้เป็นเรื่องที่เกิดขึ้น
 เฉพาะกลุ่มเฉพาะคน ผมถามว่า ๖๘ แห่ง ในรัฐวิสาหกิจมีกี่แห่งที่ให้สัมปทาน
 ได้ และถามต่อไปว่าประชาชน ๕๖ ล้านคนมีกี่คนที่มีโอกาสได้รับสัมปทานจาก
 รัฐ น้อยลงไปอีกท่านประธาน และถามต่อไปว่าในสภาแห่งนี้ ๑๖๐ คน มีกี่คน
 ที่ได้รับสัมปทานอยู่ในปัจจุบัน คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ไม่ได้ และอิงไปบวกกับสภา
 สูงรวมเป็น ๕๐๐ - ๖๐๐ คนนั้น เปอร์เซ็นต์อาจจะเพิ่มขึ้น แต่ผมก็ยอมรับว่า
 นั่นเป็นส่วนน้อยเหลือเกิน เพราะฉะนั้น เมื่อเราเขียนรัฐธรรมนูญโดย
 เจตนารมณ์ที่จะคุ้มครอง หรือว่าที่จะให้ความบริสุทธิ์กับคนส่วนใหญ่ เราก็ไม่
 ควรไปคำนึงถึงคนส่วนน้อย ผมกำลังจะกราบเรียนท่านประธานต่อไปว่า
 มาตรา ๑๑๔ นั้น ท่านคณะกรรมการได้ไปตัดข้อความในช่วงกลางออกไป
 ทั้งหมดข้อความนั้นเขียนไว้ว่า ความใน (๒) ซึ่งกระผมได้อ่านให้ท่าน
 ประธานฟัง เมื่อสักครู่ มิให้ใช้บังคับในกรณีที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้รับ
 สัมปทานหรือ เป็นคู่สัญญาอยู่ก่อนได้รับเลือกตั้ง ท่านประธานครับ ตรงนี้คณะ
 กรรมการได้ตัดออกไปหมด ถ้ามีข้อความอยู่ตรงนี้ก็แสดงว่าท่านที่มาเป็น
 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรวันนี้ถ้ามีสัมปทานอยู่ก็เป็นอันว่าท่านมีได้ต่อไป เพราะ
 ท่านได้มาก่อนวันสมัครรับเลือกตั้ง ผมก็นึกว่าตรงนั้นมันหมดไป ผมคิดว่าผมคง
 คำนการตัดตรงนั้นถ้า เป็นอยู่อย่างนั้น แต่ตอนนี้เขาตัดไปแล้วก็เป็นอันว่า
 วันนี้ท่านเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ถ้าท่านมีสัมปทานท่านก็ไม่ได้รับการ
 คุ้มครอง เพราะว่ามันผ่านไปแล้ว แต่ไม่มีบทเฉพาะกาลในมาตรา ๕ เป็น
 ข้อยกเว้นไว้สำหรับสมาชิกวุฒิสภา และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแต่ก็มีข้อความ
 กำกวมครบท่านประธาน คือยกเว้นแต่ว่าได้มาก่อนก็ให้คงถือไว้จนกว่าอายุ
 สัมปทานจะหมดไป หรืออายุสัญญาจะหมดไป หรือสมาชิกภาพสิ้นสุดลงตรงนี้ผม
 คงไปตามในวาระที่กล่าวถึงบทเฉพาะกาล มาตรา ๕ ว่าท่านหมายถึง

อย่างไร ให้ถือไว้จนกว่าอายุสัมปทานจะสิ้นสุด ถ้าลงวันนี้ผมมีสัมปทาน ๓๐ ปี เป็นอันว่า ถ้าบทเฉพาะกาลออกมาผมก็ถือไว้จน ๓๐ ปี แต่มันก็ยังมีส่วนท้ายที่บอกว่าจนกว่าสมาชิกภาพสิ้นสุดลง ถ้าสมาชิกภาพสิ้นสุดลงก็เป็นอันว่าผมก็ไม่จำเป็นต้องมาอยู่ในรัฐธรรมนูญเพราะผมไม่ใช่สมาชิก มีคำถาม เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมทิ้งไว้ก่อน แต่ผมกราบเรียนท่านประธานว่าสิ่งที่ผมสนับสนุนมากที่สุด ในมาตรานี้ก็คือ บังเอิญท่านไปเขียนคุณสมบัติของรัฐมนตรีไว้ในมาตรา ๑๖๖ ว่า รัฐมนตรีจะต้องมีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๑๕ แต่ในบทเฉพาะกาลท่านไม่ได้ยกเว้นสำหรับรัฐมนตรีไว้ ท่านยกเว้นเฉพาะ ส.ส. และสมาชิกวุฒิสภา ตรงนี้ผมให้ข้อเท็จจริงกับท่านประธานไว้ก่อน แล้วผมจะมีคำถามสำหรับกรรมาธิการตอนท้าย ท่านประธานที่เคารพ กระผมกำลังหาเหตุผลอธิบายว่าทำไมผมจึงสนับสนุนกรรมาธิการและชื่นชมว่าที่ท่านบัญญัติไว้ตรงนี้ โดยไม่คำนึงว่าสภาพของเราจะขาดแคลนคน เพราะผมถือว่าประเทศไทย ๕๖ ล้านคน นั้นมีคนมีความสามารถจำนวนมากที่จะมาเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภา ถ้าใครต้องการเข้ามาอยู่ตรงนี้ เขาจะต้องจัดการตัวของเขาเองก่อน เพื่อให้ได้มีคุณสมบัติเหมาะสมกับรัฐธรรมนูญ เราจึงไม่อาจจะเขียนรัฐธรรมนูญยกเว้นไว้ให้กับคนบางคน เพราะเราถือว่าคนทุกคนจะต้องเกสิทธิ์ตัวเอง ถ้าผมพูดเปรียบเทียบให้เห็นก็คือว่า ถ้าอยากจะเป็นพระก็ต้องไปบวช ถ้าอยากเป็นพระราชาสก็ต้องสึกออกมา สังคมไทยเราเป็นอย่างนั้น ท่านประธานที่เคารพ ผมก็มาขมวดท้ายตรงนี้ว่า ในหลักปฏิบัติ นั้นท่านจะทำอย่างไร ผมขอถามกรรมาธิการว่า สิ่งที่เกิดขึ้นในวันนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการที่เราไม่มีรัฐมนตรีบางท่าน ซึ่งอาจจะมีความผิดเป็นปัญหาตามรัฐธรรมนูญ ท่านไม่ได้เขียนยกเว้นไว้ให้ การที่ไม่ได้ยกเว้นไว้ให้เป็นเพราะท่านไม่รู้ล่วงหน้าว่าจะมีกรณีเกิดขึ้น แล้วท่านก็ลืมยกเว้นไว้ หรือว่าเป็นเพราะเจตนาารมณ์ที่แท้จริงของท่านต้องการ ไม่มีข้อยกเว้นสำหรับรัฐมนตรี

ตรงนี้เป็นคำถามสำคัญนะครับ ท่านประธาน เพราะถ้าเมื่อว่าท่านบอกว่าจะไป ท่านคาดไม่ถึงว่าวันนี้ประเทศไทยจะต้องมาตอบคำถามนี้ และถ้าตอบไม่ได้ แก้วไม่ได้อาจจะเกิดปัญหาสำหรับสถานการณ์การเมืองในปัจจุบัน ท่านอาจจะขอมติจากที่ประชุมใหญ่นี้ขอเพิ่มข้อยกเว้น ซึ่งถ้าผมฟังเหตุผลของท่านแล้วน่าจะสนับสนุนผมจะยกมือให้ แต่ผมอยากจะทราบว่าเจตนารมณ์จริง ๆ แล้วท่านได้นึกหรือไม่ว่าการที่ท่านไปบัญญัติในมาตรา ๑๖๖ ให้รัฐมนตรีมีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๑๔ แล้วท่านไม่ยกเว้นให้ นั่นเป็นเพราะความเพอเรอหรือหรือเป็นเพราะเจตนารัฐธรรมนูญจริง ๆ ผมขอกราบเรียนท่านประธานเพียงเท่านี้ขอกราบขอบคุณครับ

ประธานรัฐสภา : คุณเรวัตครับ

นายเรวัต สิริบุญกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กาญจนบุรี) :

ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายเรวัต สิริบุญกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกาญจนบุรี พรรคชาติไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ในมาตรา ๑๑๔ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต้อง ใน (๒) ซึ่งคณะกรรมการได้แก้ไขเพิ่มเติม ไม่ให้รับสัมปทานจากรัฐหรือหน่วยราชการหรือหน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ กรรมการได้เติมว่า หรือคงถือไว้ซึ่งสัมปทานนั้น หรือเป็นผู้สัญญากับรัฐหรือหน่วยราชการหรือหน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจมีลักษณะเป็นการผูกขาดตัดตอน ทั้งนี้ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม ท่านประธาน ผมมีคำถามนิดเดียวอยากจะเรียนถามว่า เพราะเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญ ถ้าในกรณีที่รัฐธรรมนูญนี้ได้ใช้แล้วมีการเลือกตั้งขึ้นมา ในวันที่แรกที่เป็น ส.ส. แล้ว แล้วก็ไม่กระทำตามมาตรา ๑๑๔ นี้ จะขาดคุณสมบัติทันทีไหมครับ ขาดคุณสมบัติทันทีหรือไม่ มีประการแรก

อีกประการหนึ่ง อย่างที่ท่าน ร้อยโท กุเทพ ท่านถามไปว่า ผมก็จะถามต่อ ในกรณีมาตรา ๑๖๖ ที่เป็นรัฐมนตรี ในขณะที่ไม่มีบทเฉพาะกาล ขาดคุณสมบัติไหมครับ ๒ ข้อ ตอบผมหน่อยครับ

ประธานรัฐสภา : คุณชัยภักดิ์มิชโหมครับเมื่อกี้ คุณชัยครับ

นายชัย ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บุรีรัมย์) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายชัย ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดบุรีรัมย์ สังกัดพรรคชาติไทย สมาชิกรัฐสภา ในมาตรา ๑๑๔ ไปเขียนบทเฉพาะกาลในมาตรา ๕ ถ้าท่านไม่เขียนบทเฉพาะกาล ท่านเอา (๒) ท่านประธานครับ เอาไว้เหมือนเดิม กระผมว่ามันก็คงจะไม่เสียหายอะไร แต่ที่นี้ทำให้รัฐธรรมนูญฉบับนี้ต้องเพิ่มมาตราเยอะแยะท่านประธาน ความจริงที่ตัวร่างเดิมที่สภาฯรับหลักการไปถูกต้องแล้ว อย่างความใน (๒) ที่เพื่อนสมาชิกจากจังหวัดศรีสะเกษคือท่าน ร้อยโท กุเทพ ไสกะจ่าง ท่านได้พูดประทานโทษที่เอ่ยนามให้ชาวจังหวัดศรีสะเกษได้ฟัง เพื่อได้รับรู้ว่าผู้แทนของท่านได้ทำหน้าที่ในสภา แต่ว่าท่านทำอย่างจิตใจของท่านบริสุทธิ์ว่าจะเอา (๒) ไว้หรือไม่ ไม่กระจ่างชัดเจนนี้กระผมก็อยากจะพาดพิงไปถึงท่านเพื่อให้ท่านพูดอีกครั้งหนึ่ง ด้วยความเคารพท่านประธาน กระผมมาเห็นใน (๒) ที่เพิ่มข้อความว่า หรือคงถือไว้ซึ่งสัมปทานนั้นทำไมจำเป็นต้องเขียนผมขอทราบ เหตุและผล ข้อความเดิมชัดแจ้งแล้วว่า (๒) ไม่รับสัมปทานจากรัฐหรือหน่วยงาน หรือหน่วยราชการหรือหน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือเป็นผู้สัญญากับรัฐหรือหน่วยราชการหรือหน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ อันมีลักษณะเป็นการผูกขาดตัดตอน ทั้งนี้ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม อันนี้ข้อความชัด ไม่น่าจะเป็นจะต้องไปเพิ่มข้อความหรือคงถือไว้ซึ่งสัมปทานนั้นเขียนเพื่ออะไร ดังที่เพื่อนสมาชิกได้เรียนอยู่แล้วว่า ผู้รับสัมปทานในประเทศไทยคน ๖๐ ล้านคน แต่สัมปทานสักกี่คน อย่าง ขสมก. อย่างนี้ แล้วยกีสถานีวิทยุคมี ๕ - ๖ แห่ง ก็แค่นั้นเอง คนอื่นทำไมได้รัฐผูกขาดหมด อย่างนี้เป็นต้น กระผมว่า ไปเขียนแล้วก็ทำให้ผู้อ่านหรือพี่น้องประชาชนไขว้เขว ทำให้พวกผู้แทนราษฎรจะต้องไปชี้แจงกับพี่น้องประชาชนว่า คำว่ารับสัมปทาน

อะไรต่าง ๆ ปัญหาเยอะแยะที่ความมาทำให้เพื่อนสมาชิกที่ไม่ได้รับสัมปทาน
 ได้รับความเดือดร้อนเปล่า ๆ กระทบว่าจะคัดออก ส่วนใน (๑) ใน (๒)
 นั้น ก็คงไว้ตามร่างเดิม กระทบว่าจะถูกต้องเราจะคัดบทเฉพาะกาลใน
 มาตรา ๕ ออกทั้งหมด ก็ไม่เห็นจะหนักอะไรครับท่านประธาน และท่าน
 ประธานก็สบายใจ กระทบก็สบายใจ ทุก ๆ คนก็สบายใจเพราะผู้แทนราษฎร
 ท่านประธานมันไม่แน่นอนท่านประธาน เอาอะไรแน่นอนท่านประธาน เหมือน
 กับลม เหมือนกับฝน เหมือนกับแดดออก ไม่แน่นอน ถ้ารัฐบาลพรรคประชาธิปัตย์
 ได้มา ๒๐๐ เสียงผมมั่นใจว่า ๗หมื่น นายกฯ ขวน คงอยู่ตลอด ๔ ปี ตอนนี้
 ๕ พรรคการเมือง แล้วพรรคใหญ่ ๆ อยู่ข้างนอก ชาตินิยม ชาตินิยม อะไร
 ต่าง ๆ คว่าเมื่อไรก็ไม่แน่ ด้วยเหตุนี้กระทบว่าเขาอะไรแน่นอน ควรเขียน
 กลาง ๆ ตามที่เรารับหลักการแต่เบื้องต้น ผมว่าถูกต้องแล้ว ไม่รู้อะไรคลอใจ
 ให้คณะกรรมการวิสามัญไปพิจารณากรณีคนนอกทาง อันนี้กระทบไม่ได้ว่า
 อะไรมาก เพียงแต่ว่าคนนอกทาง ทำให้คนทั่ว ๆ ไปในจำนวน ๓๐๐ คน
 ผมตีเสีย ๖๐ คนได้รับสัมปทานด้านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ๒๗๐ คน ๗๐ คน
 ได้รับสัมปทาน รวมเป็น ๓๔๐ คนเท่านั้นที่รัฐสภาแห่งนี้ แล้วทำไมข้อความจะ
 ต้องมาเพิ่มทำไมทำให้คนอื่นเขาเดือดร้อน ผู้สมัครรับเลือกตั้งที่เขาเลือกตั้ง
 ด้วยความเคารพท่านประธาน กระทบว่าเขาให้มันขัดแย้งเลยเบื้องต้น
 กระทบใครประท้วงกราบเรียนท่านประธาน และเพื่อนสมาชิกรัฐสภาที่เคารพ
 ทุกท่าน ตอนเลือกตั้งนี้ไปสมัครรับเลือกตั้งกฎหมายเลือกตั้ง เขียนให้ชัดเลย
 ใครมีอะไรเท่าไร มีอิเหนาก็อะไรต่าง ๆ ใส่ให้หมด มีบ้านมีช่องอะไร
 ตรงไหน สัมปทานตรงไหนอะไรต่าง ๆ ใส่ให้หมด มันก็หมดเรื่องครับ
 ไม่ต้องมาเขียนอะไรให้มันเย็นเขี้ยว กฎหมายรัฐธรรมนูญบางประเทศ
 ๑๘ มาตราเท่านั้น เขายังปกครองประเทศชาติได้ และทำให้บ้านเมือง
 ประชากรเขาเป็นพื้นล้านคน เขายังมีความสามารถในการปกครองบริหาร

ประเทศชาติได้ มันอยู่ที่ตัวคน ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ บางประเทศไม่มีกฎหมายรัฐธรรมนูญ เขายังปกครองประเทศชาติไม่มีปัญหาอะไร สิ่งเหล่านี้ครับท่านประธาน ที่นี้มาเขียนฆ่ากันเอง ทำให้ผู้คนทั่ว ๆ ไปนี้มองภาพของสภาผู้แทนราษฎรหรือของวุฒิสภาในทางที่เป็นลบ เป็นส่วนที่เสียหาย ผมจึงใคร่ประทานกราบเรียนร้องขอท่านประธานรัฐสภา และประธานคณะกรรมการวิสามัญร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ได้พิจารณาเอาร่างเดิมเถอะครับ ที่ตัดปีกใส่มาคืน ที่เพิ่มตัดออก เพื่อให้มันรวบรัดรัดความ ทำให้พี่น้องประชาชนเขาไม่หลง ด้วยเหตุที่กระผมได้กราบเรียนตั้งแต่เบื้องต้นมาท่านประธาน ผมไม่ได้คิด ไม่ได้วิตกกังวลอะไรในเรื่องปัญหาที่ว่า ใครได้รับสัมปทานหรือใครไม่ได้รับสัมปทาน ผมไม่มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อนสมาชิกพูดแล้วว่า การรับสัมปทานผูกขาดนั้น แต่ก่อนมันมิได้ดินบนดิน แล้วก็ในอากาศ เคี้ยวนี้ในลมมันก็มี สิ่งเหล่านี้ไปปิดช่องประตูคนที่สมองที่จะทำให้สิ่งต่าง ๆ ให้เกิดประโยชน์แก่ประเทศชาติ ทำให้เขาท้อ เขาเกิดความคิดว่า ทำไปทำไม คนที่เล่นการเมืองที่สมัครรับเลือกตั้งทุกคนก็มีความคิดริเริ่มว่า จะทำอะไรให้มันเกิดประโยชน์ให้แก่แผ่นดินนี้ทำให้เศรษฐกิจของประเทศชาตินี้ดีขึ้น เราไปสิทธิในเรื่อง เศรษฐกิจ เรื่องสัมปทานนี้ก็มีส่วนที่ทำให้ผู้รับสัมปทานนี้ทำให้เศรษฐกิจในการที่เขาได้รับสัมปทานนี้ดีขึ้น ประเทศชาติก็ได้ภาษีอากร ทำให้รัฐได้งบประมาณของแผ่นดินเพิ่มขึ้น นำงบประมาณนั้นไปจัดทำประโยชน์ให้แก่พี่น้องประชาชนคนในประเทศ เรามาจำกัดสิทธิ ผู้แทนคนไหนหรือวุฒิสมาชิกคนไหนท่านต้องการที่จะได้รับสัมปทาน ท่านทำอะไร ๆ ให้ท่านทำไปเถอะครับมันเกิดประโยชน์ต่อแผ่นดิน จะได้ภาษีมากขึ้น จะได้งบประมาณมากขึ้น ไม่ใช่เตรียมแต่จะไปถอนขนไก่จากพี่น้องประชาชนที่ยากไร้ เอาพวกที่มีสมอง ที่มีความคิดความอ่านนี้ให้เกิดประโยชน์ มันต้องมองภาพนี้ด้วยมองมุมอีกมุมหนึ่ง ไม่ใช่มองมุมแต่ไล่จะฆ่าจะเขียนเขาไม่ให้เขามาเป็น

ผู้แทนราษฎร ไม่ให้เขามาเป็นวุฒิสมาชิก เป็นการกระทำที่ไม่ถูกต้องไม่เปิดโอกาสในระบบประชาธิปไตย กระผมจึงเห็นว่าท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ท่านคงจะได้มีความเห็นอย่างที่ผมได้กราบเรียนนี้ และท่านประธานคณะกรรมการวิสามัญเอง และตลอดทั้งกรรมาธิการวิสามัญท่านที่รับราชการ ไม่ต้องห่วง ท่านกินปานานูเท่านั้นเอง ท่านไม่เคยไปหลังผู้พิพากษาผู้ตัดสิน ท่านรับราชการก็ไปเขียนคอลัมน์ ไปเลคเชอร์ (Lecture) ท่านก็มีความเห็นของท่านไป ท่านไม่เคียดรื้อน แต่พวกตาต้า ๆ ที่เป็นผู้แทนราษฎรที่หลังผู้พิพากษาผู้ตัดสินนี้ ที่ต่อสู้ในเรื่องอะไรต่าง ๆ เพื่อให้ได้รับประโยชน์ มาต่อสู้เพื่อพี่น้องประชาชน พวกนี้ต่างหากที่ท่านประธานควรเห็นใจเขาเขาต่อผู้มาและจะมาคัดสิทธิเขา มันสิ่งที่ถูกต้องใหม่ อย่างท่านสนิท จันทรวงศ์ ท่านอยู่นั้นภาคใต้ ประธานโทษที่เอชนาม ท่านไปเป็นผู้แทนจังหวัดอุบลราชธานีท่านก็ต่อสู้ของท่าน จนชาวอุบลราชธานีเลือกท่านเป็นผู้แทน อย่างนี้เป็นต้นท่านก็คงจะได้รับสัมปทานอะไรบางอย่าง เป็นคู่สัญญา กับ รพช. บ้างอะไรบ้าง เพราะท่านทำงาน รพช. มา อันนี้ก็หน่วยงานของรัฐ มันสร้างความเคียดรื้อนให้แก่ผู้แทนราษฎร กระผมจึงประธานกราบเรียนด้วยความเคารพสร้างปัญหา มาก ฉะนั้นท่านประธานที่เคารพ ขอให้ประธานคณะกรรมการและคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่รัฐสภาแห่งนี้ ได้มอบหมายให้ท่านไปพิจารณาเพื่อจรรโลงให้กฎหมายรัฐธรรมนูญนี้เป็นกฎหมายที่สูงสุด ปกครองอาณาประชาราษฎร ให้ได้รับความร่มเย็นเป็นสุขทุกฝ่าย แต่ปรากฏว่าท่านไปเขียนแบบนี้มากฉบับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กัดบิววุฒิสมาชิก เป็นการกระทำที่ไม่ชอบทั้งสิ้นด้วยเหตุดังที่กระผมประธานกราบเรียนนี้ ขอให้ท่านได้นारा่างเดิมมาใช้จะเกิดประโยชน์ต่อแผ่นดินอย่างยิ่ง กระผมไม่กลัวในเรื่องเหล่านี้ แต่ว่าเพื่อความสงบสุขและความร่มเย็นไม่ต้องไปแก้ไขกันใหม่ ก็ขอให้ท่านถอนเถอะคริบ แล้วก็นำร่างเดิมมาดำเนินการต่อไป กราบขอบพระคุณท่านประธานรัฐสภา

ประธานรัฐสภา : เชิญครับ

นายสนธิ จันทรวงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อำนาจเจริญ) :
ท่านประธานที่เคารพ ผม สนธิ จันทรวงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัด
อำนาจเจริญ คุณอาจชี้ที่เคารพได้พอดีมาถึงผมว่า ผมเกิดอยู่ภาคใต้ แต่ไป
เป็นผู้แทนราษฎรอยู่ที่จังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งผมไปสร้างความคิดให้พี่น้อง
ประชาชนได้รู้ว่า มีความจริงใจจริงใจในการที่จะแก้ไขปัญหาความเดือดร้อน
ให้กับราษฎรจึงขอกราบเรียนท่านประธานได้ทราบด้วย ขอขอบคุณมากครับ

ประธานรัฐสภา : คุณโสภณ เชิญ

นายโสภณ เพชรสว่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บุรีรัมย์) :
กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม โสภณ เพชรสว่าง ส.ส. บุรีรัมย์
พรรคชาติพัฒนา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ผมขออนุญาต
ประธานกราบเรียนในมาตรา ๑๑๔ ซึ่งจะโยงไปถึงมาตรา ๑๖๖ แล้วก็
มาตรา ๕ บทเฉพาะกาล กระผมกราบเรียนท่านประธานว่ากระผมเห็นด้วย
อย่างยิ่งกับคณะกรรมการที่ได้บัญญัติเอาไว้ในรัฐธรรมนูญ เพื่อที่จะไม่ให้
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้นเข้ารับสัมปทานผูกขาดตัดตอน ท่านประธานครับ
ในเรื่องของการผูกขาดตัดต่อนั้น ไม่ว่าจะ เป็นหน่วยงานของรัฐ ไม่ว่าจะ
เป็นของรัฐวิสาหกิจ ไม่ว่าจะ เป็นสัมปทานของรัฐบาลกำหนดเอาไว้ก็ตามแต่
ซึ่งถ้าหากเราไม่กำหนดไว้แบบนี้ ท่านประธานครับ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
นั้นก็จะอ้างเข้ามาเพื่อทำงานเพื่อบ้านเพื่อเมืองเพื่อประชาชน ก็จะเป็นการ
เอาเปรียบแก่พ่อค้า นักธุรกิจอื่น เพราะแน่นอน ต้องยอมรับความจริงว่าใน
การวิ่งเต้น ในการติดต่อสัมปทาน ซึ่งในอนาคตเราก็ไม่รู้ว่าจะมีสัมปทาน
อะไรเกิดขึ้นอีก อย่างที่เพื่อนสมาชิกอภิปรายไปแล้ว แม้แต่ว่าคลื่นลมก็เป็น
สัมปทานได้ เพราะฉะนั้นการที่เราเขียนรัฐธรรมนูญเปิดกว้างเอาไว้เนี่ยเป็น
การครอบคลุมเพื่อที่จะไม่ให้มีการผูกขาดตัดตอน ให้เปิดการค้าเสรีในระบบ

ประชาธิปไตยโดยการปกครองของเราได้เปิดการค้าเสรีอยู่ ท่านประธาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการที่กำหนดรัฐมนตรีว่า ไม่ให้มีเข้ามาเกี่ยวข้องกับเรื่อง ของธุรกิจการค้า ท่านประธานครับ นี่ผมเห็นด้วยอย่างยิ่งเลย เพราะว่า จริง ๆ แล้วการวิ่งเต้นขอสัมปทานต่าง ๆ ที่ผ่านมานะคิดนั้นเป็นการผูกขาด ตัดคอน ท่านประธาน พวกพ่อค้าปกดิชรรมาเขาไม่มีโอกาสหรอกครับ แต่พอ มีตำแหน่งในทางการเมืองเข้ามา เป็นรัฐมนตรีเข้ามาย่อมได้เปรียบเขาและ จุดนี้ท่านประธานครับ ที่ให้บางคนจำเป็นต้องมาเล่นการเมืองจำเป็นต้อง สนับสนุนพรรคการเมือง จำเป็นต้องเสียเงินให้แก่ผู้สมัคร ส.ส. เพื่อที่จะได้ โอกาสในการที่เป็นตำแหน่งทางสมาชิกรัฐสภา หรือตำแหน่งรัฐมนตรีนั้นหา ประโยชน์ ซึ่งตรงนี้ท่านประธานครับ ถ้าจะพูดไปแล้วก็ยาว ก็เท่ากับสาวไล่ ให้กากิน ซึ่งผมเองอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า รัฐธรรมนูญนั้นได้ กำหนดเอาไว้ว่าอย่างนี้ในมาตรา ๑๑๔ ผมเองรับราชการมา ๑๕ ปี แล้วก็ ลาออกมาเป็นทนายและมาทำงานทางการเมือง ผมไม่มีสัมปทานอะไรทั้งสิ้น และผมก็ไม่อยากเห็นว่ เพื่อนสมาชิกทั้งหลายที่จะเข้ามาเป็นสมาชิกรัฐสภา หรือว่าเป็นรัฐมนตรีแล้วได้อาศัยตำแหน่งหน้าที่ แน่นนอนท่านประธานครับ ในขณะที่พรรคการเมืองของเรายังไม่เข้มแข็งก็อยู่ตรงนี้ ที่ทางการเมืองนั้น เรายังอ่อนอยู่ก็เนื่องจากว่ามันมีระบบการธุรกิจเข้ามาเกี่ยวข้อง ในอดีตนั้นผม ทราบ บางคนไม่มาลงพรรคการเมือง ไม่สมัครเอง มันเหนื่อยยากมันลำบาก แต่เนื่องจากธุรกิจนั้นถูกบีบบังคับ ถูกการเอาเปรียบ เวลาขึ้นประมูลหรือ เวลาที่จะดำเนินการขอสัมปทานมันยาก แต่ถ้าหากว่าเป็นสมาชิกสภาผู้แทน- ราษฎร หรือเป็นสมาชิกวุฒิสภา ความเกรงอกเกรงใจมันก็มาก ถ้าเป็น รัฐมนตรีด้วย ให้ผูกขาดตัดคอนสัมปทานได้ ท่านประธานครับ แน่นนอนมันไม่มี อะไรเหลือสำหรับความเป็นธรรมในสังคม แต่อย่างไรก็ตามกระผม กราบเรียนว่าในการที่กรรมาธิการได้เพิ่มเติม (๒) ว่า หรือคงถือไว้ซึ่ง

สัมปทานนั้น มันเป็นการเล่นคำถ้อยคำในภาษากฎหมาย ซึ่งถ้าฟังดูแล้ว
 อย่างที่ท่าน ส.ส. ชัย ชิดชอบ แห่งจังหวัดบุรีรัมย์ได้ถืออภิปรายไปแล้วว่า (๒)
 ไม่รับสัมปทานจากหน่วยงานของรัฐหรือหน่วยราชการ หรือรัฐวิสาหกิจ มันก็
 น่าจะเป็นเพียงทอแล้ว อันนี้ก็ต้องขอลามความรู้จากกรมการว่า ท่านไป
 เพิ่มเติมว่า หรือคงถือไว้ซึ่งสัมปทาน นั้น ไม่ทราบเป็นเพราะเหตุใด ท่าน
 ประธานครับ อีกประการหนึ่งก็อยากจะขอทราบเรียน ผมเห็นคล้ายตามกับ
 ท่าน ส.ส. ชัย ที่ว่าข้อความที่ท่านกรมการคัดออก ที่ความว่า ความ
 ใน (๒) มิให้ใช้บังคับในกรณีที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้รับสัมปทานหรือเป็น
 คู่สัญญาอยู่ก่อนได้รับเลือกตั้ง อันนี้ก็ให้ความเป็นธรรม ถ้าท่านสมาชิกผู้ใด
 ส.ส. ท่านใดมีธุรกิจอยู่แล้ว ก่อนที่จะมาสมัครก็ให้เขาไปเขาทำมาแล้ว แต่
 ไม่อยากเห็นว่าเพื่อนสมาชิกที่เป็น ส.ส. นั้น ที่อาสาเข้ามาทำการเมืองเพื่อ
 ประชาชนเพื่อบ้านเพื่อเมือง มาอาศัยตำแหน่งหน้าที่ในการที่จะไปผูกขาด
 คัดตอน ในการวิ่งเดินหาสัมปทาน ท่านประธานครับ หลายคนที่เขาไม่ยอม
 มาเป็น ส.จ. หลายคนที่เขาไม่ยอมมาเป็น ส.ส. แต่เพราะว่าเมื่อมีการ
 วิ่งเดินในการทำธุรกิจแล้วเขาเสียเปรียบ ส.จ. หรือ ส.ส. เขาก็ามอง
 ว่า ส.จ. ส.ส. นี้มีโอกาสเข้ามาเป็นเพราะอะไร ตรงนี้ได้ประโยชน์
 อย่างนี้ พวกเขาก็ทุ่มเทเข้ามาหลายบริษัทที่เข้าอยู่พรรคการเมืองต่าง ๆ
 ในขณะที่ท่านประธานก็รู้กันอยู่ก็เห็นกันอยู่ก็เข้ามาเพราะอะไร ถ้าหาก
 กรมการไม่เขียนเอาไว้ตรงนี้ ขึ้นให้รัฐมนตรีมีอำนาจในการผูกขาด
 คัดตอนสัมปทานได้ ให้ ส.ส. เข้ามาได้ วุฒิสมาชิกเข้ามาได้ มันก็ไม่เป็น
 ธรรม และมันก็เกิดการเสียหาย สภาของเราก็มีหวังมองไปตลอด รัฐมนตรีที่
 เข้ามาขึ้น ที่จะมาเอ่ยปากบอกว่าฉันบริสุทธิ์ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ผมว่าดีเป็นการป้องกันไม่ให้
 ท่าน ส.ส. ทั้งหลาย หรือท่านสมาชิกสภาทั้งหลายหรือท่านรัฐมนตรีนั้น

เข้ามาอาศัยตำแหน่งใช้ประโยชน์ และเป็นการแสดงถึงความบริสุทธิ์ของท่าน ท่านอยากเข้ามาทำงานการเมืองเพื่อประชาชน ท่านร่ำรวยแล้วท่านหยุดเสีย แล้วมาทำการเมืองเพื่อประชาชน เพื่อลูกหลานของเราในอนาคต เพื่อประเทศชาติ เพื่อบ้านเพื่อเมือง ผมเชื่อท่านประธานด้วยความเคารพ ภาม ของชาวบ้านที่เสียไปแต่ละปี อย่างปีงบประมาณนี้ ๑๑๕,๐๐๐ ล้านบาท ถ้า พวกเรามาช่วยกันคิด ช่วยกันทำ รัฐบาลมาช่วยกันคิดช่วยกันแก้ไขปัญหานี้ ผม คิดว่าแก้ปัญหาบ้านเมืองได้มากขึ้น แต่ที่เหตุการณ์ขณะนี้มันยังไม่ดีเท่าที่ควร นั้น ท่านประธานครับ ก็เพราะตรงนี้การผูกขาดตัดตอน เล่นพรรคเล่นพวกกัน นี้แหละ ถ้าพวกฉันก็ไม่เป็นไร ถ้าไม่ใช่พวกก็ถอยหลังออกไป บางอย่างที่จะ ขออนุญาต อุตสาหกรรมต่าง ๆ ที่ขยายขึ้นขยายไม่ได้เพราะอะไรกัน มันต้อง ใช้เงินซื้อใบอนุญาต อย่างโรงน้ำตาลนี้จะขายที่ ต้องเสียเงินที่ผ่านมา และ ท่านประธานที่เคารพ ตัวอย่างที่ผมขอรบกวนเรียนก็คือว่า อย่างขณะนี้ท่าน ประธานครับ ทำไมมันสำปะหลังขึ้นราคาเพราะอะไร ก็เพราะฝ่ายค้าน ส่วนหนึ่ง ส.ส. รัฐบาลส่วนหนึ่ง รัฐบาลมาร่วมกันแก้ปัญหาลดพื้นที่ปลูก มันสำปะหลังก็ต้องยอมรับว่าเป็นผลงานของรัฐบาล แต่ท่านประธานครับ เขา ไปปลูกอะไร ไปปลูกอ้อย เพราะราคาดี

ประธานรัฐสภา : กลับมาสัมปทานหน้อยครับ

นายโสภณ เพชรสว่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บุรีรัมย์) : สัมปทานครับ ท่านประธานครับ เพราะฉะนั้นอย่างกรณีของโรงน้ำตาลครับ ผมยกตัวอย่างเถี่ยนี้ไม่ใช่สัมปทานก็เหมือนสัมปทาน ขออนุญาตได้เฉพาะ จำกัดจะขยายไม่ได้ อย่างที่จังหวัดบุรีรัมย์ปลูกอ้อยมากท่านประธานครับ จาก ที่อำเภอละหานทรายกิ่ง โนนดินแดงทั้งหลายจะไปโรงงานอ้อย ท่านประธาน ๑๐๐ กว่ากิโลเมตร ค่ารถบรรทุกเท่าไร ค่าใช้จ่ายเท่าไร ทำไมไม่เปิด โอกาสขยายกว้างขึ้น อันนี้คือการผูกขาดตัดตอน เพราะฉะนั้นผมขอ

กราบเรียน ผมเห็นด้วยอย่างยิ่งที่ทางกรมการได้ดำเนินการแก้ไข แต่ผมก็สงสัยอย่างที่กราบเรียนมา อยากจะให้ทางกรมการได้ชี้แจงด้วย ท่านอย่าไปห่วงเลย เพื่อนสมาชิกทั้งหลายว่า เมื่อรัฐธรรมนูญฉบับนี้ออกไปแล้ว รัฐมนตรีจะต้องพ้นจากสมาชิกภาพ อย่าไปห่วงเขา ถ้าเขาเข้ามาแล้ว เขาต้องแก้ของเขาได้ คนไหนผูกขาดคัดคนออกก็ออกเสีย ถอนสัมปทานไปเสีย ยกให้ลูกให้เมียไปก็หมดเท่านั้นเอง เรามาเล่นการเมืองด้วยความสะอาด บริสุทธิ์เข้ามาในวงการนี้เข้ามาสมัคร ท่านมีนักธุรกิจทั้งหลาย เหมือนอย่างต่างประเทศเขา เขาร่ำรวย แต่เขามาทำงานการเมืองเพื่อคนยากคนจน บ้านเมืองเขาถึงเจริญ ของเรามาอาศัยตำแหน่งทางหน้าที่ แล้วมาหาเงิน คนจนมันก็จนอยู่ เรื่อยท่านประธาน แล้วก็เกิดวิกฤตการณ์เกิดขึ้น เรื่อย และเป็นเรื่องแปลก ที่อื่นน้ำท่วมหมด บุรีรัมย์บ้านผมแล้ง เดือดร้อนกันทั้งหมดขณะนี้ ท่านประธาน เพราะฉะนั้นผมขออนุญาตกราบเรียนว่า ในการที่เราจะเขียนรัฐธรรมนูญนั้น เราเขียนให้กว้างเอาไว้และเราคิดไม่ถึงว่าในอนาคตจะมีสัมปทานอะไรอีก อาจจะมีสัมปทานไปเกิดขึ้นอีก สมมุติว่าเกิดมีบางคนไปคิดเรื่องแค่นี้ เอามาทำธุรกิจอะไรขึ้นมาก็ต้องมีสัมปทานจากรัฐ ถ้าอย่างนั้น ก็มีปัญหาเกิดขึ้น เพราะฉะนั้นเขียนไว้ให้ดีแล้วให้กว้างเอาไว้ ขอขอบคุณครับ ท่านประธาน

ประธานรัฐสภา : เชิญท่านปรีชา

นายปรีชา สุวรรณทัต (กรมการ) : ท่านประธานรัฐสภา ที่เคารพ กระผม นายปรีชา สุวรรณทัต สมาชิกพรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะกรมการ ก่อนอื่นท่านประธานครับ ผมอยากจะกราบเรียนว่า ความในมาตรา ๑๑๔ นี้ ท่านคงจำได้ สภาแห่งนี้ได้ผ่านด้วยคำอย่างนี้ในมาตรา ๑๑๔ (๒) ในส่วนของที่มีการบัญญัติไว้สำหรับท่านวุฒิสมาชิกไปแล้ว ย้อนไปดูในมาตรา ๑๐๒ (๑) (๒) เป็นถ้อยคำเดียวกัน ซึ่งในตอนนั้นก็ไม่มีการท้วงติง

ประการใดเลย ถ้อยความเช่นเดียวกันนี้ได้มาบัญญัติอีกครั้งหนึ่งในส่วนของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ผมอยากจะกราบเรียนว่าลักษณะที่สี่ คุณสมบัติที่ ต้องห้ามของวุฒิสมาชิกที่ได้พิจารณาผ่านมาแล้วของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ที่ กำลังพิจารณาอยู่ขณะนี้ เราไม่ได้ถือว่าเป็นเรื่องของความคิดแต่ประการใด เลย ไม่ใช่เป็นความคิด และก็ไม่ใช่เป็นบทบัญญัติที่เราไม่ต้องการจะให้คนที่มี ความรู้ความสามารถเข้ามาสู่สภานี้ แต่เมื่อจะเข้ามาสู่สภานี้แล้ว จะต้อง เลือกระหว่างประโยชน์ส่วนตัวหรือกิจส่วนตัว กับหน้าที่ของสมาชิกสภา นิติบัญญัติ ที่จะต้องกระทำในฐานะประโยชน์ส่วนรวมประโยชน์สาธารณะ คง ต้องตอบได้ว่าระหว่างประโยชน์ส่วนตัวกับประโยชน์สาธารณะนั้น เราต้อง ยึดถือประโยชน์สาธารณะเป็นสำคัญยิ่งกว่าประโยชน์ส่วนตัว นี่ก็เหมือนหรือ เจตนารมณ์ของมาตรา ๑๑๔ ผมอยากจะกราบเรียนต่อไปว่า ในมาตรา ๑๑๔ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง (๒) นั้น คงจะต้องเห็นได้ชัดเจนว่าได้กำหนดคุณสมบัติ หรือลักษณะที่ต้องห้ามไว้ ๒ กรณีด้วยกัน คือเมื่อมาเป็นสมาชิกสภานิติบัญญัติ แห่งนี้แล้วจะกระทำการตามที่ต้องห้ามไว้ไม่ได้ คือรับสัมปทานหรือเป็นสัญญา กับรัฐ ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อม อันมีลักษณะเป็นการผูกขาดตัดตอนนี้ ห้ามเมื่อเข้ามาเป็นสมาชิกสภานิติบัญญัติตั้งแต่วันแรกที่เข้ามาเป็น อีก ส่วนหนึ่งครั้นทำไมจึงต้องบัญญัติไว้ว่าต้องห้าม คงถือไว้ต่อไปไม่ได้ โดยสภาพ ของความเป็นจริง เราอาจจะมิสัมปทานมีสัญญามาก่อนที่จะมีสมาชิกภาพของ ส.ส. หรือของวุฒิสมาชิกก็คือมีมาก่อนแล้ว ความจริงในส่วนนี้เขามีก่อน แล้ว ไม่น่าจะต้องห้ามแต่ประการใดเลย แต่เมื่อมีมาก่อนแล้วเข้ามาปฏิบัติ หน้าที่ในฐานะสมาชิกสภานิติบัญญัติ ก็คงจะต้องไป เข้าลักษณะว่าก็คงจะต้องเลือกร ะหว่างหน้าที่ของสมาชิกสภานิติบัญญัติกับประโยชน์ส่วนรวม รัฐธรรมนูญ จึงเขียนไว้ว่า คงถือต่อไปไม่ได้ นี่คือนิติสภาพที่มีมาก่อนแล้ว กระผมอยากจะ เรียนว่า ความจริงแล้วความสำคัญของมาตรานี้จะครบน่าจะอยู่ที่ความใน

ตอนท้ายก็คือว่า ไม่ว่าจะโดยตรงหรือทางอ้อม คำ ๆ นี้ขยายสัมปทาน คำ ๆ นี้ขยายคำว่า สัญญา ไม่ว่าจะมิชื่อของเราเอง ไม่ว่าจะมิชื่อของบุคคลอื่น ไม่ว่าจะมิชื่อระหว่างสามภรรยา นี่คือสิ่งที่ต้องตระหนักคือคำว่า ไม่ว่าจะ โดยทางตรงหรือโดยทางอ้อม แม้ผมจะโอนกรรมสิทธิ์ไปให้บุคคลอื่น แต่ถ้าเป็นการถือแทนผม เป็นลักษณะของนิติกรรมอำพราง ตามประมวลกฎหมายแพ่ง และพาณิชย์ก็คือถือแทนนั่นเอง แท้จริงแล้วก็คือผมยังถืออยู่ นี่คือโดยทางอ้อม ก็ต้องห้ามเช่นเดียวกัน ผมคิดว่าเมื่อกระบวนการได้ผ่านมาแล้วจาก มาตรา ๑๐๒ ทุกข้อยกทรงทงความเหมือนกัน และเงินใดเล่าครับ จะมาดึงใน ส่วนนี้ที่บัญญัติไว้สำหรับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ขอขอบพระคุณครับ

ประธานรัฐสภา : คุณเรวัตครับ เชิญ

นายเรวัต สิริบุญกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กาญจนบุรี) :
 ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายเรวัต สิริบุญกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกาญจนบุรี พรรคชาติไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา กระผมได้รับฟังท่าน อาจารย์ปรีชา ได้พูดถึง ในมาตรา ๑๐๒ ที่ผ่านไปได้ทั้งดั่ง ความจริง แล้วที่สมาชิกรัฐสภาแห่งนี้ไม่ทั้งดั่งนั้น วุฒิสมาชิกส่วนใหญ่เขาเป็นข้าราชการ ครับท่านประธาน เขาได้รับสัมปทานไม่ได้ รับสัมปทานไม่ได้เพราะถ้ารับก็คิด วินัย นี่ประการหนึ่ง และท่านประธานมองเห็นไหมครับ วุฒิสมาชิกทุกท่าน ส่วนใหญ่แล้วไม่ดำเนินธุรกิจอะไรมากมาย ท่านเคยเห็นวุฒิสมาชิกมีโทรศัพท์มือถือไหมครับท่านไม่มีหรอกครับ พกโทรศัพท์มือถือมาที่ท่านประธาน เคยเห็นไหมครับ ไม่มีแต่ผู้แทนของเราส่วนใหญ่แล้วมีทุกคน มีโทรศัพท์มือถือเกือบจะทุกคน โทรศัพท์แค่เครื่องก็เกือบทุกคนเลย ผมเองก็ไม่มีสัมปทานอะไรทั้งหมด แต่กระผมกราบเรียนได้ว่า จริง ๆ แล้วเรื่องนี้ก็น่าสนใจผู้ที่ได้รับสัมปทาน ผมเองก็ได้รับฟัง ท่านบอกเมื่อก็วันอาทิตย์แรกที่เป็น ส.ส. ขาดพื้นที่ไร่ไหมครับ วันเลือกตั้งเลย ตรงนี้เป็นเรื่องสำคัญ ผมเองเพียงแต่จะกราบเรียนถามเพื่อ

ว่าท่านสมาชิกทั้งหลายที่จะลงสมัครรับเลือกตั้ง ถ้ามีตรงนี้ เสร็จแล้วพอปรากฏว่าขัดมาตรา ๑๑๔ นั่นคือขาดคุณสมบัติทันที ก็ขอขอบพระคุณครับ

ประธานรัฐสภา : คุณอุเทพ เชิญครับ

ร้อยโท อุเทพ ไสกระจ่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ศรีสะเกษ) :
ท่านประธานที่เคารพ ผม อุเทพ ไสกระจ่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดศรีสะเกษ พรรคพลังธรรม ในฐานะสมาชิกรัฐสภา เมื่อสักครู่มีสมาชิกผู้ทรงเกียรติจากจังหวัดบุรีรัมย์ได้ให้กระผมพูดซ้ำว่าสิ่งที่กระผมได้อภิปรายไปก่อนหน้านี้มันยังไม่ชัดเจน ซึ่งเป็นประเด็นที่กระผมจำเป็นต้องตอบ และที่สำคัญกระผมได้เรียนถามกรรมการให้ชัดเจนได้ว่า เจตนาจริง ๆ นั้นท่านต้องการอย่างไร เพื่อไม่ให้มีการตีความต่อไป ผมได้เรียนถามไว้ ผมคิดว่าท่านคงจำคำถามได้แล้วคงจะตอบ

ในประเด็นแรกกระผมขอยืนยันว่า ข้อความที่ท่านตัดไปแล้วนั้น กระผมเห็นด้วย กระผมสนับสนุนคณะกรรมการเสียงข้างมาก คือกระผมคิดว่า เมื่อเรามาเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแล้ว แม้จะได้สัมปทานหรือสัญญา กับรัฐก่อน เมื่อเข้ามาเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเราก็ต้องเลิก แต่บังเอิญว่าท่านไปเขียนช้อยกเว้นในบทเฉพาะกาล มาตรา ๕ ตรงนั้นก็เป็นอย่างอื่นว่าเราอาจจะได้อำนาจสงฆ์ของท่านไป แต่ในส่วนของรัฐธรรมนูญไม่มีช้อยกเว้นผมก็เลยเรียนถามว่า ที่ท่านไม่ยกเว้นไว้นี้เป็นเพราะมีเจตนาจริงอย่างนั้นแต่ดัน หรือเป็นเพราะคาดไม่ถึงว่ามาถึงวันนี้เราจะมีเหตุการณ์การเมืองที่จะสร้างความปวดหัวให้กับคณะกรรมการวิสามัญ กระผมขอยืนยันอย่างนี้ กระผมไม่เห็นด้วยที่จะให้ ส.ส. และสมาชิกวุฒิสภามีไว้หรือคงไว้ซึ่งสัมปทานเพราะเมื่อท่านเสียสถานะ ส่นการเมืองแล้ว เหมือนกับเพื่อนสมาชิกที่อภิปรายไป ท่านก็จะต้องเสียสถานะในส่วนที่จะทำให้ประชาชนเห็นว่า ท่านเข้ามาเพื่อสัมปทานกระผมคิดว่าถ้าท่านเก่ง ท่านกล้า และท่านประสบความสำเร็จ เป็น

เพราะอาศัยสัมปทานของรัฐ เมื่อท่านเข้ามาแล้วท่านก็คงเก่ง คงประสบผลสำเร็จ แม้ไม่มีสัมปทานได้ ผมจึงคิดว่าสิ่งสำคัญคือว่าท่านต้องจัดการตัวเอง เพื่อเข้ากับกฎหมาย ไม่ใช่เอากฎหมายไปจัดการเพื่อให้เข้ากับตัวท่าน ผมขอเรียนถามกรรมการครับ

ประธานรัฐสภา : เชิญท่านไพศาลครับ

นายไพศาล กุศลชัยวิสัย (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีความเกียรติ กระผม ไพศาล กุศลชัยวิสัย รองประธานคณะกรรมการ กรรมการขออนุญาตกราบเรียนท่าน ขออนุญาตเอ่ยนามท่านเทพ ไสกระจำจ ที่กรุณาถามว่า คณะกรรมการได้ยกวางเรื่องนี้ทั้งหมดด้วยความรอบคอบ หรือด้วยความหยาบหยาบหรือไม่ ผมขออนุญาตกราบเรียนว่า คำถามของท่านนั้นไปอยู่ในส่วนที่เกี่ยวกับ มาตรา ๑๖๖ และไปเกี่ยวกับบทเฉพาะกาล ผมคิดว่าในขณะนี้เราพิจารณามาตรา ๑๑๔ ถ้าหากว่าท่านเห็นชอบด้วยก็กรุณาผ่านมาตรา ๑๑๔ ไปเสียก่อน เสร็จแล้วไปถึง ณ จุดนั้น ทางคณะกรรมการจะได้ให้คำอธิบายว่า ทางคณะกรรมการมีความเห็นในมาตรานั้น ๆ และในบทเฉพาะกาลว่าประการใด ขอบพระคุณครับ

(ประธานรัฐสภามีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานรัฐสภา : มาตรา ๑๑๔ ไม่มีผู้แปรญัตติ ประเด็นนี้จะเป็นไปตามที่คณะกรรมการเพิ่มเติม หรือว่าคงตามร่างเดิม ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับที่คณะกรรมการเพิ่มเติม กรุณาขมมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกขมมือเป็นส่วนมาก)

ประธานรัฐสภา : ผู้ใดเห็นด้วยตามร่างเดิม กรุณาขมมือขึ้นครับ
(ไม่มีสมาชิกขมมือ)

ประธานรัฐสภา : ส่วนใหญ่ก็เป็นไปตามคณะกรรมการ

เชิญครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
มาตรา ๑๑๕ มีการแก้ไข มีผู้แปรญัตติสงวนคำแปรญัตติ

ประธานรัฐสภา : เชิญคุณสุวโรชครับ

นายสุวโรช พะลัง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชุมพร) :
กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม
นายสุวโรช พะลัง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชุมพร พรรคประชาธิปัตย์
ในฐานะสมาชิกรัฐสภา สำหรับในมาตรา ๑๑๕ ในร่างเดิมนั้นเรามีเพียงแค่
วรรคเดียว คือภายใต้ข้อความที่ว่า ภายใต้บทบังคับแห่งรัฐธรรมนูญ
หลักเกณฑ์และวิธีการเลือกตั้งให้เป็นไปตามที่กฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิก
สภาผู้แทนราษฎร เพียงแค่นี้ แต่ต่อมาทางคณะกรรมการได้พิจารณาแล้วได้
เพิ่มเติมในมาตรา ๑๑๕ นี้ เติมลงไปอีก ๒ วรรค คือ ในวรรคสอง ทาง
คณะกรรมการได้พิจารณาแล้วเติมข้อความลงไปว่า ให้มีคณะกรรมการการ
เลือกตั้ง ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมายบัญญัติ เพื่อกำกับดูแลการเลือกตั้ง
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ให้บริสุทธิ์และยุติธรรม วรรคสาม หลักเกณฑ์วิธีการ
แต่งตั้งและการให้กรรมการการเลือกตั้งพ้นจากตำแหน่ง ให้เป็นไปตามที่
กฎหมายบัญญัติ ซึ่งในเรื่องดังกล่าวนี้ตัวกระผมเองก็ได้ขอแปรญัตติไว้ใน
หมวดที่ ๕ ทวิ ว่าด้วยคณะกรรมการจัดการเลือกตั้ง โดยกระผมได้ขอ
เพิ่มเติมลงไปทั้งสิ้น ในหมวด ๕ ทวิ นี้ ทั้งหมด ๑๑ มาตรา ซึ่งในระหว่าง
ที่มีการพิจารณาในหมวดที่ ๕ ดังกล่าวนั้น กระผมเองก็ได้ขออนุญาตท่าน
ประธานและคณะกรรมการว่าจะขอหยิบยกทั้งหมดคือทั้ง ๑๑ มาตรา
ดังกล่าวนี้ขึ้นมาอภิปรายประกอบการอภิปรายในมาตรา ๑๑๕ ในวันนี้เพราะ
ฉะนั้นกระผมเองก็ขออนุญาตที่จะกราบเรียนต่อท่านประธานพูดในรายละเอียด
ที่ผมได้ขอแปรญัตติในเรื่องดังกล่าวนี้ ท่านประธานที่เคารพ ในหมวดที่ ๕
คณะกรรมการจัดการเลือกตั้งนั้น กระผมเองได้ใช้คำว่า คณะกรรมการ

จัดการเลือกตั้ง แต่ของกรมการได้ใช้คำว่า คณะกรรมการการเลือกตั้ง แต่ถ้าดูเจตนารมณ์ของคณะกรรมการการเลือกตั้ง ตามที่คณะกรรมการได้บัญญัติเพิ่มเติมในมาตรา ๑๑๕ วรรคสองแล้ว กับในมาตรา ๘๘ ัญญ ซึ่งบัญญัติเรื่องอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการเลือกตั้ง ของกระผมก็คิดว่าหน้าที่ก็คงอยู่ในหน้าที่ที่ใกล้เคียงกัน นั่นก็คือทำอะไรที่จะทำให้การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นไปด้วยความบริสุทธิ์ ยุติธรรม ท่านประธานที่เคารพ กระผมเองได้ขอแปรญัตติเพิ่มเติมในหมวดที่ ๕ ทวิ ว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง ๑๑ มาตรา ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

ในมาตรา ๘๘ ทวิ นั้น เป็นบทบัญญัติว่าด้วยองค์กรและจำนวนคณะกรรมการการเลือกตั้ง

มาตรา ๘๘ ทริ เป็นที่มาของการคัดเลือกประธานกรรมการและวิธีการได้มา ซึ่งกรรมการการเลือกตั้ง โดยมีรายละเอียดโดยสรุปดังนี้ว่า ในการคัดเลือกกรรมการการเลือกตั้งนั้น กระผมเองเห็นว่าควรที่จะให้องค์กรทั้งฝ่ายนิติบัญญัติ บริหาร และตุลาการได้มีส่วนร่วมในการพิจารณา ซึ่งที่มาของคณะกรรมการการเลือกตั้งหรือคณะกรรมการการเลือกตั้ง โดยให้ทางตุลาการเสนอมา ๑ ท่าน ให้ฝ่ายบริหารหรือคณะรัฐมนตรีเสนอมา ๑ ท่านรวมเป็น ๑๔ ท่าน ทั้ง ๑๔ ท่านนั้นให้เสนอชื่อ นามสกุล ประวัติที่มาพร้อมกับประวัติการมีรายละเอียดของแต่ละท่านเข้าสู่การพิจารณาของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เพื่อทำการคัดเลือกให้เหลือเพียง ๑ ท่าน หลังจากนั้นในคณะกรรมการการเลือกตั้งทั้ง ๑ ท่านก็จะมีการเลือกประธานกรรมการการเลือกตั้ง แล้วนำรายชื่อประธานกรรมการการเลือกตั้ง พร้อมรายละเอียดของคณะกรรมการการเลือกตั้งทั้งหมดเสนอต่อประธานสภาเพื่อกราบบังคมทูล เพื่อพระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งประธานและกรรมการการเลือกตั้งครั้งต่อไป นั่นคือรายละเอียดในมาตรา ๘๘ ทริ

ส่วนในมาตรา ๘๕ จัดว่า เป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับคุณสมบัติและลักษณะที่ต้องห้ามของคณะกรรมการจัดการเลือกตั้ง

มาตรา ๘๕ เบญจ เป็นเรื่องบทบัญญัติเกี่ยวกับวาระการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการจัดการเลือกตั้ง โดยให้มีวาระดำรงตำแหน่งหกปี นับตั้งแต่วันที่พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้ง และอาจได้รับการแต่งตั้งใหม่ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองคราวไม่ได้

มาตรา ๘๕ ฉ เป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ และเหตุอื่นที่ทำให้พ้นจากตำแหน่ง

มาตรา ๘๕ สัตต เป็นบทบัญญัติที่ระบุให้คณะกรรมการจัดการเลือกตั้งเป็นนายทะเบียนพรรคการเมือง ให้มีอำนาจหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยพรรคการเมือง

มาตรา ๘๕ ฉฎฐ เป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการจัดการเลือกตั้ง ซึ่งได้ระบุรายละเอียดการทำงานของคณะกรรมการจัดการเลือกตั้ง

มาตรา ๘๕ นว เป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับวิธีการพ้นจากตำแหน่งของคณะกรรมการจัดการเลือกตั้ง โดยระบุให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหนึ่งในสามของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ในสภาฯ เข้าชื่อร้องขอต่อตุลาการรัฐธรรมนูญเพื่อวินิจฉัยให้คณะกรรมการจัดการเลือกตั้งพ้นจากตำแหน่ง

มาตรา ๘๕ ทศ นั้น เป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับอำนาจในการแต่งตั้งคณะกรรมการจัดการเลือกตั้งแทนตำแหน่งที่พ้นจากตำแหน่งไป

มาตรา ๘๘ ทวิ เป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับการสืบสวนสอบสวนหาข้อเท็จจริงกรณีมีหลักฐานน่าเชื่อได้ว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้ใดก่อนได้รับการเลือกตั้งได้ใช้อำนาจสินจ้าง ไม่ว่าจะโดยวิธีใด เพื่อให้คนได้รับการเลือกตั้งหรือได้รับการเลือกตั้งมาโดยไม่สุจริต ซึ่งเป็นกรอบอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการจัดการเลือกตั้งด้วย

มาตรา ๘๘ ตริ เป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับระยะเวลาดำเนินการตาม
 มาตรา ๘๘ ทวิ คือภายในร้อยแปดสิบวัน นับตั้งแต่วันที่สมาชิกสภาผู้แทน-
 ราษฎรได้รับการเลือกตั้งและใช้โดยไม้อสุจริต และวิธีการดำเนินการของศาล
 ซึ่งเป็นกระบวนการพิจารณาของศาล นอกจากนี้ในมาตรา ๑๐๑ ทวิ เป็นบทบัญญัติ
 เกี่ยวกับให้อำนาจของคณะกรรมการจัดการเลือกตั้งวินิจฉัยกรณีกำหนดจำนวน
 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแต่ละเขตเลือกตั้ง หรือแบ่งเขตเลือกตั้ง ไม่ถูกต้อง
 ไม่เป็นธรรมซึ่งรายละเอียดในมาตราต่อมาก็คือ

มาตรา ๑๐๑ ตริ ซึ่งเป็นมาตราสุดท้าย เป็นบทบัญญัติให้อำนาจ
 คณะกรรมการจัดการเลือกตั้งในการกำกับและสอดส่องดูแลการเลือกตั้งให้เป็น
 ไปโดยสุจริต ท่านประธานที่เคารพ จะเห็นได้ว่าที่ผมกล่าวโดยสังเขปใน
 รายละเอียดทั้ง ๑๑ มาตราดังกล่าวนี้ นั่นก็คือเจตนารมณ์ในการที่จะให้มี
 คณะกรรมการจัดการเลือกตั้งขึ้นมาเพื่อกำกับดูแลการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทน-
 ราษฎร ให้เป็นไปโดยบริสุทธิ์และยุติธรรม

ท่านประธาน ถ้าหากมองดูในรายละเอียดเพียงแค่นี้ ก็จะเห็นได้
 ว่าคงจะน่าเพียงพอแล้ว โดยให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการได้บัญญัติ
 เพิ่มเติมในวรรคสองและวรรคสาม แต่กระผมอยากจะตั้งข้อสังเกตผ่านท่าน
 ประธานให้เห็นถึงความเหลื่อมล้ำค่าสูง ความไม่ตั้งใจจริง หรือความมี
 เลศนัยของคณะกรรมการคณะนี้ ผมอยากจะให้ท่านประธานผ่านไปดูใน
 มาตรา ๑๖๒ ทวิ ว่าด้วยผู้ตรวจการรัฐสภา ซึ่งเป็นเรื่องที่ยกראงขึ้นมาใหม่
 ทั้งมาตราเช่นเดียวกัน ในมาตราดังกล่าวนี้จะระบุถึงที่มา คุณสมบัติ จำนวน
 ของผู้ตรวจการรัฐสภา โดยระบุไว้ในรายละเอียดว่าพระมหากษัตริย์ทรง
 แต่งตั้งผู้ตรวจการรัฐสภามีจำนวนไม่เกินห้าคน ตามมติของรัฐสภา และให้
 ประธานรัฐสภา เป็นผู้ลงนามรับสนองพระบรมราชโองการแต่งตั้งผู้ตรวจการ
 รัฐสภา คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการแต่งตั้ง การถอดถอน และอำนาจหน้าที่

ให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ ท่านประธานที่เคารพ ในมาตรา ๑๖๒ ทวิ ว่าด้วยผู้ตรวจการรัฐสภานี้ ก็เป็นหลักการหลักเกณฑ์ที่ปรากฏขึ้นใหม่ในรัฐธรรมนูญฉบับนี้ เช่นเดียวกับคณะกรรมการการเลือกตั้งที่ปรากฏในมาตรา ๑๑๕ วรรคสองและวรรคสาม แต่มีข้อแตกต่างกันแต่เพียงว่า ในมาตรา ๑๖๒ ทวิ ว่าด้วยผู้ตรวจการรัฐสภานั้นได้บอกรายละเอียด บอกที่มาของการแต่งตั้ง บอกจำนวน นั้นแสดงให้เห็นว่าคณะกรรมการการได้มีการศึกษาในรายละเอียดถึงความเป็นไปได้ต้องการให้ผู้ตรวจการรัฐสภาเป็นองค์กรอิสระ มีการสอบสวนในกรณีที่ได้มีการร้องขึ้นมามีข้าราชการท่านใดได้ประพฤติออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือไปสิทธิเสรีภาพของผู้อื่นเขา ไม่ได้รับความเป็นธรรม ที่น้องประชาชนคนใดได้รับความเดือดร้อนในเรื่องนี้ ก็สามารถให้ผู้ตรวจการรัฐสภาดำเนินการในเรื่องดังกล่าวได้ มีรายละเอียด มีองค์กรที่แน่นอน พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งด้วย ซึ่งตรงนั้นเป็นสิ่งที่ผมเองออกจะชื่นชม และก็แสดงความยินดีต่อคณะกรรมการที่เห็นถึงความตั้งใจจริง ความจริงใจในเรื่องดังกล่าวนี้ แต่ในเรื่องคณะกรรมการการเลือกตั้ง ท่านพูดเอาไว้ตลอด ๆ ในมาตรา ๑๑๕ วรรคสอง วรรคสาม ผมรู้สึกว่าการเขียนของท่าน การที่เพิ่มบทบัญญัติของท่านในวรรคสอง วรรคสาม คล้าย ๆ กับว่าท่านต้องการเขียนพอให้ผ่านพ้นไปเท่านั้นเอง ผมอยากจะผ่านไปให้เห็นถึงบทเฉพาะกาล ท่านประธานลองเปิดไปดูในมาตรา ๑ ซึ่งว่าด้วยบทเฉพาะกาลเกี่ยวกับเรื่องนี้โดยเฉพาะทางคณะกรรมการได้เพิ่มเติมในมาตรา ๑ ว่าในระหว่างที่ยังมิได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติแห่งกฎหมาย หรือบัญญัติกฎหมายขึ้นใหม่ เพื่อให้มีคณะกรรมการการเลือกตั้ง มิให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๑๕ วรรคสอง และวรรคสามตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยรัฐธรรมนูญนี้

มาใช้บังคับ ซึ่งต้องไม่เกิน ๒ ปี นับแต่วันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้ ถ้าหากไม่มีอุบัติเหตุทางด้านการเมือง รัฐบาลชุดนี้ยังเหลือเวลาทำงานตามวาระอีก ๒ ปี ไซ้ใหม่ นั่นก็หมายความว่าคณะกรรมการต้องการที่จะยืดขยายอายุผลบังคับของกฎหมายการเลือกตั้งดังกล่าวนี้ ให้พ้นไปอีก ๒ ปี นั่นก็หมายความว่า การเลือกตั้งครั้งต่อไป ถ้าหากเป็นไปตามวาระคือครบ ๔ ปี คณะกรรมการการเลือกตั้งก็ไม่จำเป็นต้องออก เป็นกฎหมายรองรับตามกฎหมายรัฐธรรมนูญไซ้ใหม่ นั่นก็คือคณะกรรมการชุดนี้ทั้งประสงค์หรือต้องการที่จะให้มีการซื้อเสียง ต้องการที่จะให้การเลือกตั้งเป็นไปโดยไม่มีบริสุทธิ์ยุติธรรมไซ้ใหม่ เพราะไม่มีเหตุผลความจำเป็นแต่อย่างใดที่ท่านจะต้องมาเพิ่มเติมในมาตรา ๗ เป็นบทเฉพาะกาลเอาไว้ เพราะถ้าหากท่านมีความตั้งใจจริง ท่านมีความจริงใจก็น่าที่จะร่างบทบัญญัติในมาตรา ๑๑๕ วรรคสอง วรรคสาม ระบุถึงที่มา ระบุถึงจำนวน ระบุถึงการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งขององค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวให้เหมือนกันกับมาตรา ๑๖๒ ทวิ นั่นคือความตั้งใจจริง นั่นคือความเสมอภาคที่ต้องการให้เป็นไปได้ไซ้ใหม่ เพราะฉะนั้นพฤติกรรมที่แสดงออกมาทั้งหมดนี้ ผมคิดว่าคณะกรรมการชุดนี้ไม่ต้องการและไม่พึงประสงค์ที่จะให้มีคณะกรรมการการเลือกตั้ง ในการที่จะออกมาควบคุมการเลือกตั้งสภาชิกสภาผู้แทนราษฎรครั้งต่อไป ผมเข้าใจว่าอย่างนั้น เพราะฉะนั้นผมคิดว่าในสิ่งที่ผมเรียนมาทั้งหมดนี้น่าที่จะเป็นบทและสิ่งที่แสดงออกให้เห็นถึงความไม่ตั้งใจจริง หรือความไม่จริงใจ เพราะฉะนั้นเมื่อผมได้ไปแสดงความคิดเห็นในเรื่องเหล่านี้ต่อคณะกรรมการในระหว่างที่ผมได้ส่งวนคำแปรญัตติเอาไว้ ผมก็ได้ให้ในรายละเอียดทางกรรมการ ก็ไม่ได้ให้ความกรุณาในเรื่องดังกล่าวนี้ เพราะฉะนั้นผมก็จำเป็นต้องรบกวนเวลาของท่านประธานอีกสักเล็กน้อย เพื่อจะชี้แจงแสดงเหตุผลในที่ประชุมรัฐสภาอันทรงเกียรติให้ได้เห็นว่า คณะกรรมการจัดการเลือกตั้งหรือ

คณะกรรมการการเลือกตั้งตามที่บัญญัติเพิ่มเติมไว้ในมาตรา ๑๑๕ วรรคสอง วรรคสาม กับคณะกรรมการจัดการเลือกตั้งที่ผมนจะเพิ่มเติมลงไปในนี้ มี วัตถุประสงค์อันเดียวกัน และเดี๋ยวผมจะสรุปให้อีกครั้งหนึ่งว่าทางคณะกรรมการการเลือกตั้งนี้ต้องการสิ่งไร ผมจะถามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการจัดการเลือกตั้งของกระผมนั้น ผมได้ระบุดังกรอบอำนาจไว้ทั้งหมด ๗ ข้อด้วยกัน

ในข้อที่ ๑ ให้มีอำนาจสืบสวนสอบสวนเพื่อหาข้อเท็จจริง ในกรณีที่มาชิกท่านใดได้รับการเลือกตั้งมาโดยใช้อามิสสินจ้าง

ในข้อที่ ๒ กระบวนการที่จะแจ้งให้ศาลดำเนินการพิจารณาพิพากษาของศาล

ในข้อที่ ๓ พิจารณาชี้ขาดคำร้องคัดค้าน กรณีที่ได้มีการร้องเรียนว่าการกำหนดจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรก็ดี หรือการแบ่งเขตเลือกตั้งก็ดี เป็นไปโดยไม่เป็นธรรม ไม่บริสุทธิ์ยุติธรรม

ประการที่ ๔ กำกับและสอดส่องดูแลการเลือกตั้งให้สุจริต มีอำนาจสั่งหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ ดำเนินการหาข้อเท็จจริงกรณีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรคนใด ได้รับการเลือกตั้งโดยใช้อามิสสินจ้าง หรือสั่งให้หน่วยราชการมาช่วยเหลือให้การเลือกตั้งเป็นไปด้วยความบริสุทธิ์ยุติธรรม

ประการที่ ๕ สั่งการให้มีการสำรวจรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ณ วันที่ ๑ มกราคมของทุกปี เพื่อใช้เป็นฐานข้อมูล สำหรับการจัดทำบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เพื่อใช้ในการเลือกตั้งตามกำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ประการที่ ๖ ส่งเสริมและทำการศึกษาวิจัย อบรม และเผยแพร่การปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข และกระบวนการอันเกี่ยวกับการเลือกตั้ง

ประการที่ ๑ การให้อำนาจหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายบัญญัติในการปฏิบัติหน้าที่ คณะกรรมการจัดการเลือกตั้งมีอำนาจเรียกเอกสาร หรือหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องจากบุคคลใด ๆ หรือเรียกบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือแสดงความความคิดเห็น ตลอดจนแต่งตั้งบุคคลหรือคณะบุคคล เพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย

ท่านประธานที่เคารพ จากกรอบอำนาจของคณะกรรมการจัดการเลือกตั้งทั้ง ๑ ข้อนี้ ถ้าหากท่านประธานได้ให้ความกรุณาพิจารณาในรายละเอียดแล้วจะเห็นได้ว่า เราปกครองในระบอบประชาธิปไตย เราต้องการให้พี่น้องประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม ในการกำหนดกฎเกณฑ์ในระบอบประชาธิปไตยให้ใหม่ครับ เพราะฉะนั้นองค์กรเอกชนต่าง ๆ ที่มีอยู่ในขณะนี้ ยกตัวอย่างเช่น สมาพันธ์ประชาธิปไตยก็ดี เขาก็สามารถที่จะมีโอกาสได้รับการเสนอรายชื่อเป็นคณะกรรมการจัดการเลือกตั้ง หรือคณะกรรมการการเลือกตั้ง ก็อาจจะเป็นไปได้ให้ใหม่ ถ้าหากเราเปิดโอกาส เปิดช่องดังกล่าว นั้น ผมคิดว่าการเลือกตั้งนั้นจริงอยู่ครับ ไม่ใช่อยู่ที่คณะกรรมการจัดการเลือกตั้ง ว่าจะ เป็นสิ่งที่บ่งบอกให้เห็นว่าการเลือกตั้งนั้นเป็นไปโดยความบริสุทธิ์ยุติธรรม ยังต้องมีองค์ประกอบอย่างอื่นอีก เราจะต้องให้ความรู้ทางด้านการเมือง จะต้องสอนระบอบประชาธิปไตย ซึ่งต้องใช้ระยะเวลาพอสมควร ระยะเวลา ๖๒ ปีที่ผ่านมา เราก็ต้องยอมรับความจริงว่า ของเราสะดุดหยุดลงตลอดเวลา มีปัญหาที่มีอุปสรรคที่บั่นทอนการปกครองในระบอบประชาธิปไตยตลอดมา เพราะอะไรหรือก็เพราะว่าเราขาดความต่อเนื่อง ในทางด้านนี้ให้ใหม่ เพราะฉะนั้นถ้าหากเรามีความตั้งใจจริงที่จะให้การปกครองในระบอบประชาธิปไตยนั้นเป็นไปโดยความต่อเนื่องไม่ขาดตอนอีก นั่นก็คือนอกเหนือจากการให้ความรู้ถึงการแก้ไขปัญหาในระบอบประชาธิปไตยนั้น ว่าสามารถที่จะใช้ในการแก้ไขปัญหาปากท้องของพี่น้องประชาชนได้ทั้ง

ประเทศ ไม่ได้มีการกระจุกตัวเฉพาะในกรุงเทพมหานครแล้วไซร์ ผมคิดว่าตรงนั้นเป็นสิ่งที่เราควรจะทำให้ความรู้ทางระบอบประชาธิปไตยให้กับพี่น้องประชาชนทั้งประเทศ เพราะฉะนั้นองค์กรของเอกชนต่าง ๆ เหล่านี้ส่วนแล้วแต่มีประโยชน์ แต่เขายังไม่มีโอกาสที่จะเข้ามาโดยถูกต้องตามกฎหมาย เพราะกฎหมายรัฐธรรมนูญไม่เปิดโอกาสหรือไม่เปิดช่องให้เขาเหล่านี้เข้ามาใช้ไหมครับ เพราะฉะนั้นผมก็คิดว่าตรงนี้จะ เป็นทางหนึ่งที่เปิดช่องให้พี่น้องประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการตรวจสอบการทำงานในระบบรัฐสภาอีกครั้งหนึ่ง เพราะฉะนั้นอำนาจของคณะกรรมการจัดการเลือกตั้งที่ผมได้เรียนในมาตรา ๘๘ อัญญ นี้ก็เป็นการกำหนดกรอบในรายละเอียด ซึ่งอยู่ในรายละเอียดในหนังสือคำแปรญัตติเป็นที่เรียบร้อยแล้ว

ท่านประธานที่เคารพ นอกเหนือจากนั้นที่ผมอยากจะขอใช้เวลาตรงนี้อีกสักเล็กน้อย นั่นก็คือในมาตรา ๑๐๗ ทวิ ซึ่งได้เป็นการระบุงกรอบของคณะกรรมการจัดการเลือกตั้งเพิ่มเติมไปเกี่ยวกับในกรณีที่มีการร้องเรียนว่าจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแต่ละเขตเลือกตั้ง หรือการแบ่งเขตเลือกตั้งไม่ถูกต้อง ตรงนี้ต่อไปถ้าหากเรามีคณะกรรมการจัดการเลือกตั้ง ก็สามารถที่จะใช้ตรงนี้มาใช้ในการแก้ไขปัญหา เป็นองค์กรอิสระ ปราศจากการครอบงำของฝ่ายบริหาร เพราะสภาพที่เป็นอยู่นี้เราต้องยอมรับความจริงว่า เวลามีปัญหา เรื่องการกำหนดตัวสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในแต่ละเขตเลือกตั้งก็คิดหรือในแต่ละจังหวัดก็ดี เราได้รับการร้องเรียนในเรื่องดังกล่าวนี้มากมายพอสมควรทีเดียว การแบ่งเขตเลือกตั้งในบางครั้ง อำเภอหนึ่งจะอยู่ในเขตไหน อำเภอนี้จะอยู่ในเขตใดมีการร้องเรียนไม่ได้รับความเป็นธรรมตลอดมา ใครเป็นผู้ชี้ขาดในเรื่องเหล่านี้ฝ่ายบริหารทั้งสิ้น ฝ่ายบริหารก็มาจากใครก็มาจากนักการเมืองใช้ไหมครับ เพราะฉะนั้นก็ถึงเวลานี้โดยตรงนี้ตลอดมาพี่น้องประชาชนก็ไม่สามารถเข้ามามีส่วนร่วมที่จะให้เกิดความบริสุทธิ์ยุติธรรม

ตั้งแต่การแบ่งเขตเลือกตั้ง ตั้งแต่การกำหนดจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในแต่ละเขต ตรงนี้ก็เป็นอำนาจอันหนึ่งของคณะกรรมการจัดการเลือกตั้ง

ในประการสุดท้ายที่ผมอยากจะเรียนท่านประธานนั้นก็คือ ในมาตรา ๑๐๑ ตรี ซึ่งเป็นการกำหนดกรอบอำนาจของคณะกรรมการจัดการเลือกตั้ง กระผมได้ให้ในรายละเอียดไว้เลยว่า ทุกครั้งที่มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ให้คณะกรรมการจัดการเลือกตั้งกำกับและสอดส่องดูแลการเลือกตั้งให้เป็นไปโดยบริสุทธิ์ยุติธรรม ในการนี้คณะกรรมการจัดการเลือกตั้งมีอำนาจสั่งให้หน่วยราชการหน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ หรือพนักงานส่วนท้องถิ่นดำเนินการ หรือสืบสวนสอบสวนหาข้อเท็จจริง หรือหลักฐานการทุจริตเพื่อประกอบการวินิจฉัยตามมาตรา ๘๘ ทวิ รวมทั้งเสนอแนะวิธีการหรือมาตรการที่จะป้องกันการเลือกตั้งที่ไม่สุจริตได้ตามที่เห็นสมควร

ท่านประธานที่เคารพ ในรายละเอียดทั้งหมดที่ผมเรียนทั้งหมดนี้ ล้วนแล้วแต่เป็นสิ่งที่บ่งบอกให้เห็นว่า เราต้องการให้การเลือกตั้งนั้นเป็นไปโดยบริสุทธิ์ยุติธรรม ผมคิดว่าคณะกรรมการจัดการเลือกตั้งนั้นถ้าเปรียบเสมือนกติกาของการแข่งขันกีฬา นั่นก็คือกรรมการนั่นเอง ในระหว่างที่มีการแข่งขันไม่ว่าจะเป็นเรื่องการชกมวยก็ดี ถ้าหากไม่มีกรรมการตรวจสอบก่อนที่จะชกมวย ถ้าหากเขาใส่สนับมือมา อีกฝ่ายหนึ่งไม่มีสนับมือ ว่ากันตามกติกาแต่อีกฝ่ายหนึ่งใส่สนับมือ ซึ่งมีการหมกเม็ดมีการทำทุกสิ่งทุกอย่างเพื่อให้ได้มาซึ่งชัยชนะ ใช้เล่ห์ ใช้เพทุบาย ใช้การซื้อเสียง ใช้โอกาสต่าง ๆ ที่มีอยู่เอารัดเอาเปรียบคู่แข่ง ถ้าเราไม่มีคณะกรรมการที่ควบคุมการแข่งขัน ความเป็นธรรมในการแข่งขันครั้งนั้นจะเกิดขึ้นได้อย่างไร ตรงนี้ที่ผมอยากจะเน้นว่า ในเมื่อท่านเห็นแล้วว่า ผู้ตรวจการรัฐสภาตามมาตรา ๑๖๒ ทวิ ท่านยังบัญญัติขึ้นใหม่มาได้ แล้วทำไม

คณะกรรมการจัดการเลือกตั้งหรือคณะกรรมการการเลือกตั้ง ท่านถึงไม่ได้ให้
ในรายละเอียดเหล่านี้ไว้ เพราะฉะนั้นผมขออนุญาตใช้เวลาตรงนี้เรียนถาม
ผ่านท่านประธานไปยังคณะกรรมการตั้งมีรายละเอียดต่อไปนี้ และคิดว่าคง
จะได้รับคำตอบ

ประการที่ ๑ คณะกรรมการการเลือกตั้งนั้นท่านต้องการที่จะเพื่อ
กำกับดูแลการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ให้บริสุทธิ์ยุติธรรมเฉพาะครั้ง
เฉพาะคราวเท่านั้นเองใช่ไหม คือหมายความว่ามีการเลือกตั้ง ส.ส.
เมื่อไร คณะกรรมการการเลือกตั้งนี้ก็จะมีผลขึ้นมา แล้วเมื่อการเลือกตั้ง
สิ้นสุดลง คณะกรรมการการเลือกตั้งนี้ก็จะมีสิ้นสุดลง เช่นเดียวกันตรงนั้นใช่ไหม
ท่านไม่ต้องการให้ครอบคลุมไปถึงอำนาจในการสืบสวนสอบสวนหาข้อเท็จจริง
กรณีที่มีการเลือกตั้งเป็นไปโดยอามิสสินจ้าง คือมีการใช้เงินซื้อเสียง ตรงนี้
ท่านไม่เห็นใช่ไหม ท่านไม่ต้องการที่จะให้ในกรณีที่มีการร้องเรียนเรื่องบัญชี
ว่ามีการใช้บัญชีเลือกตั้งโยกย้ายชื่ออะไรต่ออะไรเข้ามาอย่างนี้ ท่านไม่
ต้องการให้มีการสำรวจตรวจสอบรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งอยู่ในความรับผิดชอบ
ของคณะกรรมการการเลือกตั้งใช่ไหม ท่านต้องการแต่เพียงว่าเอาให้การ
เลือกตั้งครั้งนั้นแล้วก็ตามบอกสาธารณชน บอกทั้งประเทศว่าผมได้มีคณะ
กรรมการการเลือกตั้งควบคุมให้การเลือกตั้งเป็นไปโดยความบริสุทธิ์ยุติธรรม
เพียงแค่นั้นเอง ตรงนี้ใช่ไหมที่ท่านต้องการให้เห็นว่าการปกครองตรงนี้เป็น
การปกครองในระบอบประชาธิปไตยเพียงแค่นั้นหรือครับ

ประการที่ ๒ ที่ผมอยากจะขอเรียนถามไปยังคณะกรรมการ
นั่นก็คือ กรอบอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการเลือกตั้งนั้นสิ้นสุดลงทุกระยะ
ที่มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรใช่ไหม ขอทราบรายละเอียดด้วย

ประการที่ ๓ รูปแบบของคณะกรรมการการเลือกตั้ง มีอย่างไร
จำนวนเท่าใด มีวิธีการดำเนินการอย่างไร นี่ก็ขอผมถามในแนวคิดของคณะ

กรรมการว่าการว่า การที่ท่านมาบรรจุในมาตรา ๑๑๕ วรรคสอง วรรคสามนั้น ท่านมีรายละเอียด มีไกด์ไลน์ส (Guide-lines) ขนาดไหนในเรื่องเหล่านี้ก็อยากจะขอทราบ หรือเพียงแต่ท่านคิดว่าขอให้มีคณะกรรมการการเลือกตั้งพอให้ท่าน ๆ ไปทำนั่นเอง

ประการที่ ๔ เพราะเหตุใดท่านต้องกำหนดถึงบทเฉพาะกาลในมาตรา ๑ ออกไปอีก ๒ ปี นับตั้งแต่วันประกาศใช้รัฐธรรมนูญฉบับนี้ท่านมีความจำเป็นอะไรที่จะต้องยืดออกไปอีก ๒ ปี ทำไมไม่ให้มีผลนับตั้งแต่วันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้รัฐธรรมนูญฉบับนี้มีผลบังคับ

ประการที่ ๕ ทำไมถึงไม่กำหนดอำนาจหน้าที่แต่งตั้งจำนวนวิธีการผู้รับสนองพระบรมราชโองการแต่งตั้งคณะกรรมการการเลือกตั้ง ดังเช่นมาตรา ๑๖๒ ทวิ ซึ่งว่าด้วยผู้ตรวจการรัฐสภา

ประการสุดท้าย ขอเรียนถามผ่านท่านประธานรัฐสภาไปยังคณะกรรมการการเลือกตั้งว่า คณะกรรมการการเลือกตั้งนี้มีสิทธิที่จะเป็นองคมนตรีหรือไม่ คิดว่าผมคงจะได้รับคำตอบจากคณะกรรมการในอันดับต่อไป ขอบคุณมากครับ

ประธานรัฐสภา : ขอผู้แปรญัตติก่อนนะครับ คุณเอกภาพ และคุณอรุณพล คุณเอกภาพก่อน

นายเอกภาพ พลเชื้อ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม เอกภาพ พลเชื้อ พรรคเอกภาพ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดร้อยเอ็ด กระผมเองพร้อมกับพรรคเอกภาพทั้งหมด โดยการนำของท่านอุทัย พิมพ์ใจชน หัวหน้าพรรค ได้เสนอคำแปรญัตติในมาตรา ๑๑๕ โดยขอเพิ่มเป็นมาตรา ๑๑๕ ทวิ มีข้อความดังต่อไปนี้

มาตรา ๑๑๕ ทวิ ให้มีคณะกรรมการดำเนินการเลือกตั้ง ซึ่งเป็น

องค์กรอิสระมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ให้บริสุทธิ์ยุติธรรม

หลักเกณฑ์วิธีการแต่งตั้งและการให้พ้นจากตำแหน่งให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผล สาเหตุที่พรรคเอกภาพได้ยื่นคำแปรญัตติในมาตรา ๑๑๕ ทวินั้น เนื่องจากเมืองไทยเรายอมรับว่า เรานั้นปกครองระบอบประชาธิปไตย ซึ่งหัวใจหลักในการปกครองระบอบประชาธิปไตยก็คือ ให้ทุกคนมีสิทธิมีเสียงในการบริหารบ้านเมือง เมื่อประชาชนเรามีมากขึ้น ไม่สามารถจะให้ทุกคนมา ณ ตรงนี้ได้ จำเป็นต้องเลือกตัวแทน ก็คือการเลือกตั้งเลือกตัวแทนแต่ละระดับชั้น นอกจากการเลือกตั้งผู้แทนราษฎรแล้ว โนโอบายของรัฐบาลยังให้มีการเลือกตั้งตัวแทนท้องถิ่นทุกระดับ ท่านประธานที่เคารพ ที่ผ่านมาในการเลือกตั้งทุกครั้งที่ผ่านมา นั้น เราจะให้หน่วยราชการเป็นผู้ดูแล เป็นผู้กำกับดูแลในการเลือกตั้ง โดยเฉพาะกระทรวงมหาดไทย เมื่อพวกเราให้ข้าราชการซึ่งเป็นข้าราชการประจำ เป็นคณะกรรมการดูแลการเลือกตั้งนั้น ความเป็นกลางบางครั้งข้าราชการนั้นก็ไม่น่าเหมือนกัน เพราะกลัวว่าไม่มั่นใจว่าพรรคการเมืองที่ลงสมัครในเขตตัวเองนั้น จะได้เป็นรัฐบาลและมาควบคุมดูแลตัวเองหรือไม่ทำให้เกิดมีครหานินทาขึ้นบ่อยครั้ง ในการเลือกตั้งแต่ละครั้งต้องมีการฟ้องร้อง มีการร้องเรียนกันเป็นประจำว่า การเลือกตั้งนั้นไม่บริสุทธิ์ยุติธรรมและก็มีการทำบัญชีขึ้นมา อย่างที่ปรากฏพบเห็นมาเมื่อการเลือกตั้ง ๒๕๕๕/๒ ที่ผ่านมาในบางจังหวัดมีการพิมพ์รายชื่อผู้มีสิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งนั้นถึง ๑,๐๐๐ กว่าคน นอกจากนั้น เราก็เจอกันบ่อยๆ ในการเลือกตั้งนั้นมีการดับไฟในวันนับคะแนน มีการดับไฟเมื่อคะแนนจะขึ้นได้ ๆ กันมากี่ดับไฟ นี่ครับเพราะอะไร ปัญหามันเกิดขึ้นเราก็เห็นกันอยู่นอกจากนั้นมีการเปลี่ยนคะแนนกลางทางก็มีทำอย่างไรละครับ เมื่อเรานั้นจะ

ยอมรับการปกครองระบอบประชาธิปไตยแล้ว เราทำไม่ได้มีองค์กรอิสระ มาควบคุมดูแลการเลือกตั้ง ให้บริสุทธิ์ยุติธรรม ไม่ต้องไปอิงกระทรวงไหนเลย เป็นอิสระของมันเองในการดูแลการเลือกตั้ง และการให้ความรู้แก่ประชาชน ในเรื่องการปกครองระบอบประชาธิปไตยท่านประธานครับ ถ้าเรายังจำได้ อยู่เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ ปี ๒๕๓๔ นั้น คณะ รสช. ยึดอำนาจจากรัฐบาลที่มา จากการเลือกตั้ง เหตุผลหนึ่งที่ยึดอำนาจนั้น เนื่องจากการเลือกตั้งที่ผ่านมา นั้นไม่บริสุทธิ์ยุติธรรม มีการใช้เงินซื้อสิทธิซื้อเสียงความเป็นจริงแล้วจะจริง หรือเท็จก็ไม่มีการยืนยัน เมื่อเรารู้แบบนี้แล้ว ทำไม่ได้แก้ไข เมื่อ ปี ๒๕๓๕/๑ ในการเลือกตั้งหลังจากที่ รสช. ยึดอำนาจแล้ว และการเลือกตั้งเมื่อ ๒๕๓๕/๒ นั้น คณะ รสช. ได้ตั้งคณะกรรมการชุดหนึ่งขึ้นมาเพื่อ ดูแลการเลือกตั้งให้เกิดความบริสุทธิ์ยุติธรรมป้องกันครหาขึ้นมา นั่นคือองค์กร กลาง หมดเงินไปทำอะไร ในการตั้งองค์กรกลางนั้นดีไหม ดินะครับ ส่วนดีก็มี เยอะ แต่เป็นการทำที่ถูกละหุกไม่ได้วางแผนล่วงหน้า ไปจับคณะกรรมการ แต่ละจังหวัดบางคนมาไม่มีอาชีพอะไรเลยไม่รู้การเลือกตั้งเลย ก็ตั้งมาเป็น คณะกรรมการองค์กรกลาง เมื่อเป็นอย่างนี้แล้วนะครับ ถึงเวลาที่เราจะแก้ กฎหมายบ้านเมืองที่เป็นกฎหมายสูงสุดในการปกครองประเทศนั้น ทำไมเรา ไม่แก้กฎหมายให้ชัดเจนขึ้นมาว่า ให้มีองค์กรอิสระในการดูแลการเลือกตั้งที่ ผมและคณะพรรคเอกภาพ เสนอจะแตกต่างจากที่คณะกรรมการวิสามัญ ท่าน เพิ่มเติมเข้ามา ในของท่านนั้นระบุไว้แต่เพียงว่าให้มีคณะกรรมการดำเนินการ เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรขึ้นต่อรัฐสภาท่านพูดรวม ๆ กว้าง ๆ ไว้ อาจจะไปเอาคณะกรรมการชุดเดิมก็ได้ ให้มหาดไทยดูแลก็ได้ อย่างของพวก กระผมนี้ครับเป็นอิสระเลยไม่ขึ้นกับใครนะครับ อันนี้เพื่อให้การดูแลการ เลือกตั้งนั้นเป็นไปโดยความบริสุทธิ์ยุติธรรม ป้องกันครหาขึ้นมา ในการ เลือกตั้ง ผู้แทนที่เข้ามาจะได้ส่งผ่านคำว่าเราเข้ามา ไม่ได้ซื้อสิทธิ

ขายเสียง ผ่านการตรวจสอบแล้ว กรรมการก็มีหลายระดับ นอกจากนั้น นอกจากที่จะดูแลการเลือกตั้งแล้วเราต้องยอมรับว่า เมืองไทยเรานับแต่นี้ต่อไปจะไม่มีการยึดอำนาจรัฐประหาร เราจะส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตยไม่ว่าจะเป็นวุฒิสภา ท่านก็ให้ความร่วมมือด้วยกันอย่างดี เมื่อเรารู้แล้วว่าจะมีการปกครองระบอบประชาธิปไตยแล้ว เราก็ตั้งคณะกรรมการขึ้นมาคณะหนึ่งเป็นอิสระ มาให้ความรู้แก่พี่น้องประชาชน เริ่มตั้งแต่เด็กนักเรียนขึ้นมา จะทำอย่างไร จะวางแผนอย่างไร แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นในการแต่งตั้งคณะกรรมการชุดนี้เราเองก็ไม่ได้ปิดกั้นว่า จะเอาความคิดของเราอย่างเดียว เราก็เปิดกว้างในวรรคสอง มาตรา ๑๑๕ วรรคสอง บอกว่า หลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้ง และการให้พ้นจากตำแหน่งให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ ก็หมายความว่าเรานั้นต้องการที่จะให้กฎหมายนี้เข้าสู่อีกครั้งหนึ่ง เพื่อที่จะมีคณะกรรมการขึ้นมาแล้วจะให้ใครมาเป็นกรรมการในการเลือกตั้งองค์กรอิสระนี้ อาจจะไปมาจากท่านที่ทำงานราชการมา เคยมีฉายาข้าราชการแล้ว เป็นปลัดกระทรวง อธิบดี เป็น ผบ. เหล่าทัพมาเป็นกรรมการ หรือจะคัดเลือกแต่งตั้งมาจากท่านที่เคยเป็นประธานรัฐสภา ประธานสภา หรือเคยเป็นรัฐมนตรีมาแล้วนายกรัฐมนตรีมาแล้ว เอาพวกนี้ท่านที่มีอาวุโส มีประสบการณ์ทางด้านการเมือง หรืออาจจะเอา ส.ส. หรือวุฒิสภาที่ท่านนั้นเลิกเล่นการเมืองไปแล้ว ไม่เป็นสมาชิกพรรคการเมืองมาดูแลการเลือกตั้งในองค์กรอิสระ จะได้รู้ขั้นตอน วิธีการเลือกตั้งเป็นอย่างไร การป้องกันการซื้อสิทธิทำอย่างไร การทุจริตมีอย่างไร ก็ขอฝากคณะกรรมการว่า ถ้าท่านไม่ใจจืดใจดำเกินไป ถ้าเรายังอยากเล่นการเมืองต่อไปอยู่ ถ้าอยากให้การเลือกตั้งนั้นบริสุทธิ์ ยุติธรรม มีองค์กรอิสระนั้น ควรที่จะแก้ตามมาตรา ๑๑๕ ทวิ ของพรรคเอกภาพ ขอบคุยนับ

ประธานรัฐสภา : คุณอรุณพล สรสุชาติ

นายอรรถพล สุรสุชาติ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม อรรถพล สุรสุชาติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จากกรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา กรรมการเสี่ยงช่วงน้อย หลายประเด็นที่ผมได้ส่งวนค่าแปรญัตติไว้ และตั้งใจว่าจะพูด ท่านสมาชิกที่พูดก่อนหน้าผม ๒ ท่านไปนั้นก็พูดครอบคลุมถึงไปแล้ว แต่ผมคงใช้เวลาไม่มากที่จะเรียนกับท่านประธานในบางประเด็น ที่อาจจะเป็นการซ้ำ ในเจตนารมณ์ ซึ่งจริง ๆ แล้วในบทบัญญัติมาตรา ๑๑๕ นี้ ในขณะที่ทำงานในฐานะกรรมการ ผมเองเป็นผู้หนึ่งที่ได้เสนอแปรญัตติเพิ่มเติมในส่วนของคณะกรรมการเข้าไป ให้มีคณะกรรมการการเลือกตั้ง หรือว่าในชื่อตอนแรกที่เราเขียนกันไว้ว่าเป็นคณะกรรมการดำเนินการเลือกตั้ง ลักษณะของคณะกรรมการการเลือกตั้งที่ผมเสนอแปรญัตติเข้าไปในคณะกรรมการในระยะแรกนั้น เน้นคำซึ่งท่านคณะกรรมการได้มาคัดออกในภายหลัง ก็คือว่า ให้มีคณะกรรมการการเลือกตั้งซึ่งเป็นองค์กรอิสระ คำว่า องค์กรอิสระ ในที่นี้ ก็คงจะตอบปัญหาของท่านสมาชิกพรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดชุมพร ที่ได้ถามก่อนหน้านี้ ก็คือว่า ความตั้งใจที่จะให้องค์กรหรือคณะกรรมการการเลือกตั้งนั้น จะเป็นองค์กรถาวรหรือเป็นองค์กรชั่วคราว เหมือนอย่างเช่นองค์กรกลางในอดีตที่ผ่านมา ผมเรียนยืนยันว่า จากเจตนารมณ์ที่ได้เสนอในประเด็นนี้ เราอยากเห็นองค์กรที่เป็นองค์กรถาวร เราอยากเห็นองค์กรนี้ เป็นองค์กรที่มีความศักดิ์สิทธิ์ในการทำงาน หลายท่านที่นั่งอยู่เป็นกรรมการ ท่านอาจารย์สมยศ เชื้อไทย ผมขอประทานโทษที่ต้องเอ่ยนามท่าน ในฐานะกรรมการท่านก็เคยพูดไว้ว่า คราวที่แล้วท่านก็มีส่วนร่วมกับองค์กรกลางในการควบคุมการเลือกตั้ง แต่ในการทำงานขององค์กรกลางนั้นความเป็นอิสระ คนที่องค์กรกลางนำมาเป็นเจ้าพนักงานหรือเจ้าหน้าที่ที่ทำงานควบคุมการเลือกตั้งนั้น ไม่ได้มีความอิสระอย่างแท้จริง

บางคนเป็นข้าราชการมีการครอบงำจากบางส่วนและบางหน่วยงาน ซึ่งตรงนี้เป็นจุดที่ผมเรียนย้ำว่าคำว่า องค์กรอิสระ นั้นค่อนข้างจะสำคัญ และต้องการให้เป็นองค์กรถาวร

ประเด็นที่ ๒ ที่อยากจะเรียนชี้แจงในแง่ของหน้าที่ที่เราเองกันไว้ว่า คณะกรรมการการเลือกตั้งนั้นควรจะมีส่วนทำอะไร ท่านสมาชิกทั้ง ๒ ท่านก็ได้พูดไปแล้วว่า ในส่วนที่สำคัญที่สุดในเรื่องของ การเลือกตั้งส่วนหนึ่ง ที่องค์กรกลางในการเลือกตั้งคราวที่แล้วที่ผ่านมา นั้น ไม่สามารถจะเข้าไปก้าวล่วงเลย ก็คือในเรื่องของการแบ่งเขตเลือกตั้ง และการสำรวจจำนวนประชากรที่มีสิทธิเลือกตั้ง รัฐธรรมนูญฉบับนี้ที่เรากำลังแก้ไขกันอยู่นี้ เรามีการเปลี่ยนแปลงในหลักการว่า ให้เป็นไปตามจำนวนประชากร ถ้าประชากร ๑๕๐,๐๐๐ คน ให้เป็นจำนวนต่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ๑ คน นั้นแปลว่า ถ้ารัฐธรรมนูญฉบับนี้ผ่าน จะต้องมีการแบ่งเขตเลือกตั้งใหม่บ้าง จะต้องมีการเพิ่มจำนวนประชากรที่มีการคิดคำนวณที่จะเพิ่มเติมขึ้นบ้าง ในอดีตที่ผ่านมาการแบ่งเขตเลือกตั้งนั้นเป็นอำนาจเบ็ดเสร็จของกระทรวงมหาดไทย หรือในฐานะของตัวเองที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในกรุงเทพมหานครนั้น ก็เป็นหน้าที่ของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ตามกฎหมายของกรุงเทพมหานคร ตรงนี้ท่านประธาน เราเคยได้ยินกันใช่ไหม ว่าการแบ่งเขตนั้นมันพิลึกพิลั่นเพียงใดผมอยากยกตัวอย่างบางเขตในกรุงเทพมหานครที่อยู่ในเขตชานเมืองนั้น มีลักษณะที่แปลกประหลาดผิดกับเขตเลือกตั้งเขตอื่น ๆ ที่เป็นอยู่ในจังหวัดอื่น ๆ มีการแบ่งเขตกันตามถนน ว่าฝั่งหนึ่งของถนนเป็นเขตหนึ่ง อีกฝั่งหนึ่งของถนนเป็นอีกเขตหนึ่งมีการแบ่งตามคลอง ว่าคลองเขตหนึ่งอยู่ข้างหนึ่งก็เป็นเขตหนึ่ง พอข้ามไปอีกข้างหนึ่งก็เป็นอีกเขตหนึ่ง แต่ตรงนี้เองไม่ได้มีพื้นฐานหรือความแน่นอนเลยว่าการแบ่งเขตนั้นยึดจากอะไรเป็นหลัก แขวงของกรุงเทพมหานครก็มี สำนักงานเขตก็มีเขตของบางคนไปอยู่กลางเขตของ

อีกคนหนึ่ง เพราะว่าแบ่งตามคลองบางคลองหรือซอยบางซอยก็มี ตรงนี้เอง ทำให้เกิดคำครหาว่า ในกรุง เทพมหานครนั้นการแบ่ง เขตไม่เป็นไปโดยบริสุทธิ์ ยุติธรรม ผมอาจจะพูดตรงนี้อาจจะไม่อยากจะทำลงไปในเรื่องที่ว่า ในเรื่องของการบริหารกรุง เทพมหานครนั้น เป็นเรื่องทีนอกเหนือไปจากการบริหารในจังหวัดอื่น ๆ แต่ผมเชื่อว่าการแบ่ง เขตในจังหวัดอื่น ๆ ก็มีลักษณะใกล้เคียงกัน หลายสิ่งหลายอย่างครบถ้วนประธาน ที่จะต้องถูกกำหนดไว้เป็นบรรทัดฐาน เพื่อให้การ เลือกตั้ง ในอนาคตนั้น เป็นไปโดยความบริสุทธิ์ ยุติธรรม เรื่องผู้มีสิทธิเลือกตั้ง และความเรียบร้อยในการตรวจสอบสิทธิในการเลือกตั้งก็เป็นอีกอย่างหนึ่ง ที่ในการเลือกตั้งคราวที่แล้ว ถ้าเรียนตามท่านองคกรกลาง เรื่องที่ได้รับการร้อง เรียงมากที่สุดอีกเรื่องหนึ่ง ก็คือการที่ผู้ที่มีสิทธิที่จะ เลือกตั้ง ไปถึงคูหาที่จะ เลือกตั้งแล้ว พบว่าตัวเอง ไม่มีชื่ออยู่ บางคนก็มีที่อยู่มากกว่า ๑ ชื่อในประจำเลือกตั้งที่เดียวกัน บางบ้านที่เป็นบ้านเลขที่ที่กระผมเอง ในขณะที่หาเสียงเลือกตั้งนั้น เราส่งจดหมายถึงทุกบ้านตามบัญชีรายชื่อที่มีติดประกาศของผู้ของกรุงเทพมหานคร ท่านประธานทราบไหม จดหมายที่ติดกลับมาจากกรมไปรษณีย์โทร เลขที่ เขียนว่า ไม่มีบ้านเลขที่นี้อยู่ตามที่หน้าของนั้นจำไว้มีจำนวนไม่ต่ำกว่า ๕,๐๐๐ ฉบับ ในเขตเลือกตั้งของกระผม เพราะฉะนั้นในแง่ตรงนี้แล้ว ผมไม่ได้ชี้หรือไม่ได้อยากจะบอกว่า ใครทุจริตในการ เลือกตั้งครั้งที่ผ่านมา แต่ เป็นเพียงว่าถ้า เผื่อเรามีสิทธิที่จะป้องกัน เรามีสิทธิที่จะแก้ไขรัฐธรรมนูญ เพื่อจะวางกรอบในการ เลือกตั้ง ให้บริสุทธิ์ ยุติธรรม ให้คนที่มาจากการ เลือกตั้งอย่างสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอย่างเราทุกคนมีศักดิ์และมิตศรี ในการที่จะมาขึ้นทำานอยู่ในสภาตราบนี้ ผมว่าเป็นเรื่องที่น่าทำ

ประเด็นสุดท้าย ในเรื่องของบทเฉพาะกาลที่ผมคงจะต้องพูดถึง ในเรื่องของการทำงานของคณะกรรมการนั้นเรามีการประสานงานกับคณะกรรมการวิสามัญของสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งกำลังดำเนินการยก ร่างพระราช-

บัญญัติพรรคการเมืองอยู่ในขณะนี้ เรามีการพูดกันอยู่ตลอดเวลาว่า เมื่อ พ.ร.บ. พรรคการเมืองฉบับนี้จะผ่านสภาหรือกติกขาเข้ามาสภานั้น เราควรจะ มีการบรรจุเรื่องของคณะกรรมการการเลือกตั้งครั้งนี้เข้าไปด้วย เรามีการ ประสานงานด้วยเจตนารมณ์อยู่ตลอดเวลาว่า ครั้งนี้จะต้องเป็นองค์กรอิสระ และองค์กรถาวร ผมคงต้องขอไล่ลำดับเรียบเรียงซึ่งท่านประธาน คณะ กรรมการบริหารคงจะอนุญาต เพราะว่าเป็นเรื่องที่ผมคงจำเป็นต้องพูดว่า ใน การแก้ไขมาตรานี้ในเบื้องต้นไม่มีใครมีปัญหาเกี่ยวกับคำว่า องค์กรอิสระ เลย ในเบื้องต้นของกองการพิจารณา เราเพิ่งมาตัดคำว่า องค์กร อิสระ ออกใน การทบทวนในวาระสุดท้าย เพราะฉะนั้นการสงวนคำแปรญัตติของผมครั้งนี้ หลังจากที่ได้มีการประสานงานกับคณะกรรมการพิจารณาพระราชบัญญัติพรรค การเมืองมาตลอดเวลา แล้วก็กลับมาพิจารณาในรอบสุดท้าย เราตัดคำว่า องค์กรอิสระ ออกไป ผมยังอยากยืนยันในเจตนารมณ์ว่า ผมเห็นด้วยกับ คณะ กรรมการว่าจะต้องมีคณะกรรมการการเลือกตั้ง แต่ผมไม่เห็นด้วยถ้าเพื่อ เราจะตัดคำว่า องค์กรอิสระ นั้นออกไป จริงอยู่หลายคนอาจจะบอกว่า เรื่องของว่าจะ เป็นอิสระหรือไม่ เราออกกฎหมายตามมาก็ได้ แต่ผมว่าครั้งนี้ เป็นเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญไม่ได้ว่าข้าราชการของกระทรวงมหาดไทย นั้นจะ ไม่เป็นกลาง ผมไม่ได้ว่าข้าราชการของกรุงเทพมหานคร ในฐานะผู้ที่มี สิทธิควบคุมการเลือกตั้งนั้นจะ ไม่เป็นกลาง แต่ในขณะที่เดียวกับท่านประธาน ถ้าเพื่อเรามีองค์กรถาวรเหมือนอย่างในต่างประเทศ เหมือนอย่างในประเทศ อังกฤษนี้ มีการที่จะตรวจสอบบัญชีผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่สามารถจะปิดให้ ตรวจสอบได้ในทุกปี เราสามารถจะรู้ได้ว่าการแบ่งเขตเลือกตั้งนั้นขึ้นอยู่กับ พื้นฐานใด เราสามารถที่จะรู้ว่าใครบ้างที่จะไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งที่ไหน อย่างที่ประชาชนนั้นสามารถจะตรวจเช็คได้ตลอดเวลา มันไม่ดีกว่าหรือ หรือว่าเราจะต้องเอาตรงนี้ก็กลับไปที่จะให้ เป็นอำนาจของข้าราชการประจำ เบ็ดเสร็จที่ยังจะต้องควบคุมการเลือกตั้งที่จะต้องชี้หน้าในการเลือกตั้ง แล้ว

เมื่อไรละครับที่การเลือกตั้งนั้นจะบริสุทธิ์ ยุติธรรม เมื่อไรที่เราเอาอำนาจอันนี้กลับไป เป็นเรื่องของ การแบ่งอำนาจในลักษณะอำนาจเดิม ๆ เมื่อไรครบ ท่านประธานที่ประชาธิปไตยจะก้าวหน้า เมื่อไรที่การแก้ไขรัฐธรรมนูญจะเป็นรูปธรรมให้เราเห็นอย่างแท้จริง ผมอยากวิงวอนว่า คำว่า องค์การอิสระนั้นไม่ได้มีโทษกับใคร แต่เป็นการแสดงเจตนาว่าองค์กรถาวรในที่นี้ถึงแม้จะต้องมีการใช้งบประมาณเพิ่มเติม แต่มันเป็นการใช้งบประมาณเพิ่มเติมเพื่อพัฒนาประชาธิปไตย เพื่อขยายฐานประชาธิปไตยเพื่อความคุ้มครองให้การเลือกตั้งนั้นบริสุทธิ์ยุติธรรม และ เพื่อเป็นศักดิ์และเป็นศรีของตัวแทนของประชาชนที่นั่งอยู่ในสภานี้ทุกคน ขอกราบขอบพระคุณครับ ท่านประธานครับ

ประธานรัฐสภา : มีผู้แปรญัตติ ๓ คนที่ยกมือไว้ จะ เรียกตามลำดับก่อนครับ คุณสมบูรณ์ ทองบุราณ และ ก็คุณจักรพันธ์ คุณสมบูรณ์ก่อนครับ เอาที่แปรญัตติก่อน

นายสมบูรณ์ ทองบุราณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ยโสธร) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม สมบูรณ์ ทองบุราณ ส.ส. ยโสธร พรรคพลังธรรม ในนามสมาชิกรัฐสภา กระผมว่าการที่ให้มีคณะกรรมการการเลือกตั้งก็ต้องชอบธรรมอยู่แล้ว แต่ท่านประธานครับ ถ้าจะให้ดี ผมได้สงวนไว้ให้เดิมคำว่า ให้มีคณะกรรมการการเลือกตั้ง ซึ่งเป็นองค์การอิสระมีอำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมายบัญญัติ ท่านประธานครับ ทำไมกระผมจึงเน้นคำว่า ให้เป็นองค์การอิสระ ก็เนื่องจากว่าถ้าให้มีคณะกรรมการเฉย ๆ ขึ้นมา ถ้าถามกรรมการชุดนั้นก็ เป็นห่วงว่า การเลือกตั้งขึ้นมาเกิด บังเอิญ ส.ส. ท่านนั้นได้เป็นรัฐมนตรี บังเอิญกรรมการชุดนั้นไม่ทำตามสิ่งที่ผู้มีอำนาจชี้แจงมา ท่านผู้ว่าก็อยู่ไม่ได้ครับท่านประธาน และอีกอย่างหนึ่ง ท่านประธานคงได้ยินว่า บางแห่งมีการเลี้ยงหน่วยเลือกตั้ง ซื้อมือเลือกตั้ง ท่านประธานครับ คำ ๆ นี้ความสง่างามไม่เกิดขึ้น ตรงนี้ผมฝากถึงท่านประธานกรรมการพิจารณาอยู่ตรงนั้นครับ กระผมว่าเดิมเข้าไปเถอะท่าน

ประธาน ให้เจตนาารมณ์ของรัฐธรรมบัญญัติกำหนดไว้เลยว่า ให้เป็นองค์กรที่มีอิสระ เป็นตัวของตัวเอง อย่าให้คนที่มีส่วนได้เสียมาเป็นกรรมการ लेकर ท่านประธานให้เป็นองค์กรนอก ท่านประธานครับ ถ้าคนนอกนี้หมายถึงว่า ถ้ามีองค์กรอิสระขึ้นมาปี ภาพในการเลือกตั้งออกมาทุกคนส่งงาม ชาวสะฮาด ไม่มีพรรคฝ่ายค้าน ไม่มีฝ่ายรัฐบาลเสียประโยชน์ ได้ประโยชน์ ท่านประธานครับ กระผมขอวิงวอนให้กรรมการชุดนี้เดินไปหน่อยเดี๋ยวแค่นั้นเอง ไม่เสียหลายหรอกครับท่านประธานคงแสดงเจตนาทำนี้ แต่ที่สำคัญที่ผ่านมา ท่านประธานครับ กระผมเองยืนอยู่ตรงนี้ถ้าไม่มีองค์กรกลาง กระผมเอง นายสมบูรณ์ ทองบุราณ คงไม่มีโอกาสได้มายืนอยู่ตรงนี้ ท่านประธานครับ องค์กรนี้สำคัญมาก และองค์กรกลางเองก็ทำให้สภาพอยู่ตรงนี้ สมาชิกทุกท่านมีศักดิ์มีศรีเพิ่มมากขึ้น เพราะฉะนั้นอำนาจเงินจะหมดไป ถ้ามีองค์กรกลางที่มีอิสระ มีอำนาจเป็นตัวของตัวเอง ขอบพระคุณครับ ท่านประธาน

ประธานรัฐสภา : คุณจักรพันธุ์ครับ แล้วก็คุณสุทัศน์ แล้วที่นี้ผู้ไม่แปรญัตติพูดได้

นายจักรพันธุ์ ยมจินดา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ระยอง):
ท่านประธานที่เคารพ กระผม จักรพันธุ์ ยมจินดา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดระยอง พรรคประชาธิปัตย์ กระผมสงวนความเห็นในมาตรา ๑๑๕ นี้ เอาไว้คล้าย ๆ กับเพื่อนสมาชิกอีกหลายท่านที่ได้อภิปรายไปแล้ว ซึ่งผมจะใช้เวลาในส่วนนี้เพียงเล็กน้อย เพราะว่ากระผมสงวนโดยต้องการให้เพิ่มเติม คำว่า คณะกรรมการการเลือกตั้งซึ่งเป็นองค์กรอิสระเข้ามาในวรรคสอง ถ้าท่านประธานดูในมาตรา ๑๑๕ ที่คณะกรรมการได้เพิ่มเติมในวรรคสอง และวรรคสามขึ้นมา หรือถ้าใครอ่านตรงนี้แล้ว ก็ดูเหมือนว่าจะมีอะไรใหม่ขึ้นมาในรัฐธรรมนูญฉบับนี้ นั่นหมายความว่า มีคณะกรรมการการเลือกตั้ง ขึ้นมาคณะหนึ่ง จัดการเลือกตั้งทั่วไปในวาระที่มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแต่เมื่อเราพิจารณากันให้ดี อ่านกันทุกตัวอักษร ทูบบรรทัด ทุก

ตัวอักษรในวรรคสอง และวรรคสาม ที่เพิ่มเติมขึ้นมาไม่ได้มีอะไรใหม่เลย ครั้น ใหม่เพียงตัวอักษรนี้เท่านั้นเอง ทุกอย่างก็จะกลับไปอยู่เหมือนเดิม นั่นก็คือกระทรวงมหาดไทย ทำหน้าที่ในการจัดการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามเดิมผมอยากถามคณะกรรมการว่าทำไมคำว่า ซึ่งเป็นองค์กระอิสระ ใสเข้าไปไม่ได้ มีเหตุผลอะไร คำนี้เพียงคำเดียวซึ่งเพิ่มเติมเข้าไป จะเป็นหลักประกันได้อย่างไรว่า ต่อไปนี้คณะกรรมการการเลือกตั้งซึ่งจะมาทำหน้าที่ดูแลการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้นเป็นองค์กระอิสระ ซึ่งปราศจากความผูกพันในทางการ เมืองกับสถาบันใดสถาบันหนึ่ง ต่อไปนี้จะไม่มีการครหาในทางว่า คนเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยใช้อำนาจหน้าที่ตรงนั้น ในการที่จะจัดการเลือกตั้งในแต่ละครั้งให้เป็นไปตามความต้องการของตัวเอง ใช้อำนาจหน้าที่ตรงนั้นในการบีบบังคับข้าราชการประจำตั้งแต่กรมการปกครอง ไปจนถึงว่าผู้ราชการจังหวัด นายอำเภอ ทำให้การเลือกตั้งเป็นประโยชน์ในส่วนของพรรคตัวเองที่ดูแลอยู่ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ในขณะที่ดำรงตำแหน่งขณะที่มีการเลือกตั้ง จะปลอดจากคำกล่าวหาจะปลอดจากคำนิทาใด ๆ ทั้งสิ้น ผมเองได้ดูมาตรา ๘ ในบทเฉพาะกาล กระผมก็ไม่ได้คิดใจอะไร เพราะว่าผมเป็นคนหนึ่งที่อยู่ในคณะกรรมการวิสามัญ คณะกรรมาธิการวิสามัญแก้ไขกฎหมายพรรคการเมืองและกฎหมายเลือกตั้ง ซึ่งก็ได้มีการเตรียมรองรับในเรื่องเหล่านี้เอาไว้อย่างพร้อมมูล เพราะฉะนั้นในระยะเวลา ๒ ปี ผมมีความเชื่อมั่นว่าสามารถที่จะร่างกฎหมายที่จะให้มีคณะกรรมการเลือกตั้งตรงนี้ออกมารองรับรัฐธรรมนูญในมาตรา ๑๑๕ นี้ทัน เพราะฉะนั้นผมก็ไม่ได้คิดใจตรงนั้น และก็ไม่ได้คิดใจว่ารัฐธรรมนูญนั้นจะต้องเขียนระบุเจาะจงลงไปว่า คณะกรรมการการเลือกตั้งจะต้องมาจากใคร ที่ไหน อย่างไร เพื่อให้เป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมายเพราะฉะนั้นตรงนี้ผมอยากจะถามกรรมการนิคเดียวเท่านั้น ทำไมใส่คำว่าซึ่งเป็นองค์กระอิสระ ไม่ได้ ใสไปแล้วมันเสียหายตรงไหน มันทำให้

ประเทศชาติมีความเสียหายตรงไหน ถ้าตอบตรงนั้นผมได้ผมก็จะยอมรับ ขอรับ
พระคุณครับ

ประธานรัฐสภา : คุณสุพัฒนักรับ และต่อไปคุณพงษ์พัฒน์เตรียม
ครับ

นายสุพัฒนักร ธรรมเพชร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พัทลุง) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุพัฒนักร ธรรมเพชร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดพัทลุง พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธาน
ที่เคารพ มีผู้สงวนคำแปรญัตติในมาตรา ๑๑๕ ไว้ ถึง ๗๖ ท่านด้วยกัน ใน
จำนวน ๗๖ ท่านนั้น มีผู้สงวนคำแปรทั้งหมด ๒๑ ท่าน นั้นมีการสงวนคำแปร
เหมือนกัน เราเข้าใจแจ่มต่อคณะกรรมการวิสามัญในการแก้ไขกฎหมาย
รัฐธรรมนูญพร้อมกัน และขอต่อกรรมาธิการซึ่งทุกท่านทั้ง ๒๑ ท่าน แปร
เหมือนกัน แล้วขอชี้แจงเพื่อทำความเข้าใจ เพื่อต้องการที่จะให้กรรมาธิการ
ได้เห็นความสำคัญขององค์กรอิสระ ท่านประธานที่เคารพ สิ่งทีผู้สงวนคำแปร
นั้นก็คือให้มีคณะกรรมการเลือกตั้งซึ่งเป็นองค์กรอิสระ มีอำนาจหน้าที่ตาม
ที่กฎหมายบัญญัติ เพื่อดำเนินการควบคุมการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ให้บริสุทธิ์ยุติธรรม หลักเกณฑ์วิธีการแต่งตั้งกรรมการการเลือกตั้งและการให้
พ้นจากตำแหน่งให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ ในส่วนของกรรมาธิการนั้นต้อง
ยอมรับอย่างหนึ่ง ท่านประธานที่เคารพ มีความใจกว้างได้ส่วนหนึ่งแล้ว ก็คือ
ได้บัญญัติในวรรคสองและวรรคสามตามทีผู้สงวนคำแปรญัตติไว้ แต่ไม่ได้เพิ่ม
หรือไม่ได้บัญญัติในเรื่องขององค์กรอิสระไว้ จากกฎหมายรัฐธรรมนูญ
พุทธศักราช ๒๕๖๔ มีเฉพาะวรรคแรก ที่บัญญัติไว้ว่า ภายใต้บังคับบทบัญญัติ
แห่งรัฐธรรมนูญนี้ หลักเกณฑ์และวิธีการเลือกตั้งให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วย
การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร นั่นก็คือกฎหมายเดิม เราต้องการให้
ความสำคัญกับองค์กรอิสระ ซึ่งจากการเลือกตั้งแต่ละครั้งที่ผ่านพ้นมานั้น
หลาย ๆ ท่านที่เป็นเพื่อนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้วยกัน ประชาชนที่มาร่วม

กิจกรรมด้านการเมืองที่มาร่วมการเลือกตั้ง ที่มาใช้สิทธิ อยากให้มีการเลือกตั้งนั้นมีความบริสุทธิ์ยุติธรรมครั้งนี้เราต้องการอะไร ต้องการที่จะให้ระบอบประชาธิปไตยนั้นไม่มีใครที่จะว่ากล่าวได้ว่า ระบอบประชาธิปไตยนั้นต้องใช้ปัจจัยต้องใช้เงินอีกมากมาย ในการลงมาสู่สนามเลือกตั้งและต้องใช้ถึง ๑๐ ล้านบาท ๒๐ ล้านบาท เราไม่ต้องการอย่างนั้น ต้องการให้ประชาชนมีความสำนึกว่าถึงเวลาที่มีการเลือกตั้งแล้วต้องไปเลือกตั้ง ประชาชนไปด้วยมือ ๑๐ นิ้ว ไปเพื่อต้องการกาบทบาทให้บุคคลที่เป็นนักการเมืองที่ตัวเองมีความใฝ่ฝัน อยากจะให้เขาเป็นนักเมืองในความรู้สึที่เขาสบายอยากให้นักการเมืองที่เขาเลือกตั้งเข้ามานั้นเป็นนักการเมือง ซึ่งเขาได้เข้าใจถึงอุดมการณ์ของพรรคการเมืองแต่ละพรรค ตรงนี้คือสิ่งที่เราต้องการ แต่การเลือกตั้งที่ผ่านมานั้นมันไม่มีความยุติธรรม ไม่มีความบริสุทธิ์ ต้องยอมรับใครที่มีงบประมาณมากย่อมได้เปรียบในการใช้สิทธิ ในการที่จะมีสิทธิที่เป็นผู้แทนราษฎร ในขณะที่กฎหมายบัญญัติกำหนดไว้ชัดเจนในการใช้จ่ายในเรื่องของการเลือกตั้งต้องใช้จ่ายเท่ากัน แต่ในความเป็นจริงนั้นใช้จ่ายไม่เท่ากันครั้งนี้เอง ที่เราต้องการให้มีองค์กรอิสระขึ้นมาดูแลเรื่องของการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ผมเชื่อมั่นเหลือเกินว่าโดยเจตนาของกรมการชุดนี้ทั้ง ๕๐ กว่าท่านนั้น มีความต้องการเหมือนกัน เลขจึงบัญญัติไว้ว่าเป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ แต่รายละเอียดครั้งนี้เองที่เราอยากจะทำให้กรมการชุดนี้ได้บัญญัติในเรื่องขององค์กรอิสระใส่ไว้ในพรรคสอง เพื่อให้ความชัดเจนมากยิ่งขึ้นว่า ต่อไปนี้้องค์กรอิสระต้องเป็นองค์กรที่มีความถาวร ไม่ใช่เลือกตั้งเสร็จแล้วก็หมดกันไป หมดหน้าทีแล้ว ในขณะที่มีการทุจริตในเรื่องของการเลือกตั้ง องค์กรในชุดนี้ไม่มีโอกาสที่จะทำงานประสานต่อ ไม่มีโอกาสที่จะสานนโยบายของรัฐบาลได้ แต่ผมได้ฟังเพื่อนสมาชิกผู้ทรงเกียรติท่านหนึ่งคือท่านจักรพันธ์ ชุมจินดา ท่านสมาชิกจากระของได้อภิปราย อยากจะให้้องค์กรนี้นั้น เป็นองค์กรซึ่งไม่ขึ้นกับกระทรวงมหาดไทย และผมเชื่อ

เหลือเกินว่าสิ่งที่ทำให้มหาดไทยวันนี้เป็นลบบนการเลือกตั้ง เพราะมหาดไทยนั้นควบคุมดูแลเรื่องการเลือกตั้ง ในส่วนที่มหาดไทยดูแลนั้น ซึ่งที่ผ่านพ้นมาถ้าเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยแล้วต้องการจะให้คนของตัวเองต้องการให้พรรคของตัวเองชนะการเลือกตั้งทำได้ครับ เพราะนั่นก็คือการปกครองซึ่งจากข้างบนลงสู่ข้างล่าง โดยโครงสร้าง โดยแผนผังแล้วรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยต้องเป็นใหญ่ในกระทรวงมหาดไทย ตรงนี้เองจึงใช้อำนาจสั่งการลงไปสู่เบื้องล่าง ซึ่งเป็นอำนาจซึ่งไม่ให้ความยุติธรรมกับพรรคการเมืองหนึ่งพรรคการเมืองใด ซึ่งไม่เป็นพรรคการเมืองของคน เราอยากจะให้องค์กรนี้บัญญัติไว้ในกฎหมายรัฐธรรมนูญพรรคสอง ท่านประธานครับ ผมเรียนผ่านไปยังกรรมการ โดยเฉพาะท่านประธานซึ่งเป็นนักประชาธิปไตย เป็นคนยืนอยู่กับระบอบประชาธิปไตยนานแล้ว ย่อมเข้าใจดีว่าการเลือกตั้งที่ผ่านพ้นมา ในสมัยที่ท่านเป็นผู้แทนสมัยแรกจนถึงปัจจุบันนี้ท่านเป็นประธานกรรมการ ท่านก็คงจะเข้าใจว่าการเลือกตั้งไม่มีความบริสุทธิ์ยุติธรรม ผมขอท่านประธานครับ อยากจะให้องค์กรอิสระไม่ขึ้นต่อมหาดไทยขอบคุณครับ

ประธานรัฐสภา : คุณพงษ์พัฒน์ แล้วก็คือด้วยคุณมานะครับ

นายพงษ์พัฒน์ ธีรประเทืองกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (น่าน) : ท่านประธานที่เคารพ ผม พงษ์พัฒน์ ธีรประเทืองกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดน่าน พรรคพลังธรรม เนื่องจากประเด็นของผมนั้นตรงกับหลาย ๆ ท่านที่ได้อภิปรายไปแล้ว คือกรรมการดูแลการเลือกตั้งที่อยากจะให้เพิ่มคำวินิจฉัยองค์กรอิสระ เข้าไป ผมไม่อยากจะพรรณานถึงความเลวร้ายที่เกิดขึ้นซ้ำซากอีก ที่เกิดจากการเลือกตั้งที่ไม่บริสุทธิ์ยุติธรรมอันเนื่องมาจากการปราศจากองค์กรอิสระคอยดูแล และก็ไม้อยากจะกล่าวขวัญถึงคณะบุคคลผู้ซึ่งไม่มีศรัทธาเลื่อมใสต่อระบอบประชาธิปไตยที่แท้จริง ที่เคยดูแลการเลือกตั้งให้แก่รัฐสภาแห่งนี้มาซ้ำซาก และล้มเหลวตลอดนั้นอีก ผมใคร่ที่จะขอร้องและขอความ

ปรองดองประนีประนอมต่อคณะกรรมการธิการที่นั่งอยู่ข้างบนนี้ ได้กรุณาให้ความ
 ประนีประนอมยินยอมให้เพิ่มเติมคำว่า องค์กรอิสระ ลงไปตามที่บรรดา
 สมาชิกทั้งหลายได้พูดกันมายาวนานนั้น ทั้งนี้ก็เพื่อให้การแก้ไขรัฐธรรมนูญ
 ของเราในวันนี้ ในครั้งนี้เป็นไปเพื่อชาติบ้านเมืองอย่างแท้จริง ให้ปรากฏแก่
 สายตาของประชาชนที่เฝ้ามองอยู่มิใช่เป็นการแก้ไขเพื่ออย่างอื่น แล้วก็
 บรรดาสมาชิกทั้งหลายที่จะเข้ามาครั้งแล้วครั้งอีกในรอบ ๔ ปี หลาย ๆ
 สมัยติดต่อกันนั้นเข้ามาด้วยความชอบธรรมมีความสง่างามเป็นที่เคารพนับถือต่อ
 ประชาชนอย่างแท้จริง เราจะเข้าไป ณ ที่ใดก็มีความมองอาจ ไม่ใช่ไปสู่
 สถานที่ซึ่ง เขาแสวงแสวงแก้งกราบไหว้บูชาไปอย่างนั้นเอง และก็คอยส่องมอง
 ที่จะ เรียกร้องผลประโยชน์ คอยเรียกร้องให้เรา นำทรัพย์สินส่วนตัวไปช่วยให้
 เขาพัฒนาโน้นพัฒนานี้ นี้ก็เป็นเพราะว่าเราเข้ามาไม่ชอบธรรมซึ่งเขา
 มองเห็น เขาจึงไม่เคารพนับถือเรา โดยแท้จริงเมื่อเป็นอย่างนั้นแล้วสภา
 แห่งนี้ก็จะทรงเกียรติสมชื่อ เราทุกคนอยู่เสมอ และเราก็อยากจะได้ถึงตรง
 จุดนั้น คือให้ทรงเกียรติสมชื่อ ปรากฏแก่สายตาของประชาชนอย่างชื่นชมโดย
 แท้จริง จริใจต่อพวกเรา และในที่สุดอำนาจการยึดอำนาจอันไม่ชอบธรรม
 นั้นก็จะไม่ได้มาถึงอีกต่อไป และสภาแห่งนี้ก็มีความมั่นคง ผมขอกราบเรียน
 ร้องขอต่อคณะกรรมการเสริมท่านสมาชิกทั้งหลาย ที่ได้อภิปรายไปแล้วอีก
 ครั้งหนึ่ง ขอบขอบคุณครับ

ประธานรัฐสภา : คุณมานะครับ

นายมานะ กุสกูล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครพนม) :
 กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม มานะ กุสกูล ชาติพัฒนา จากจังหวัด
 นครพนม ท่านประธานครับ ผมเห็นด้วยกับที่คณะกรรมการได้เพิ่มเติมใน
 วรคสองและวรคสาม แต่ผมขอกราบเรียนท่านประธานคณะกรรมการว่า
 ที่ท่านบอกว่าผมเห็นด้วยในวันไปชี้แจงนั้น ผมบอกว่าถ้าตัวอักษรไม่ตรงกัน ผม
 ขอสงวน ท่านก็รับปากผม เสร็จแล้วกลายเป็นว่าผมเห็นด้วย ที่จริงของผมมัน

ก็ไม่ตรงใจอย่างนี้เท่าไร เพราะผมก็เพิ่มขึ้นไปเยอะเหมือนกัน ผมอยากกราบเรียนว่า จากการเลือกตั้งที่ผ่านมาทางรัฐบาลได้เคยมีการตั้งองค์กรกลางขึ้นมาเพื่อดูแลจัดการเลือกตั้ง ซึ่งเท่ากับเป็นผู้กลางยางตัวหนึ่ง ไม่ได้มีประโยชน์เลย เสียเงินภาษีของประชาชนเปล่า ๆ ท่านประธานครับ ในการเลือกตั้งปี ๒๕๓๑ ผมเป็นผู้หนึ่งที่สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ผมจะกราบเรียนเหตุการณ์เกิดขึ้นที่อำเภอโพธารมย์จังหวัดนครพนมสมัยนั้น จากเจ้าหน้าที่ของกระทรวงมหาดไทยเอง คือปลัดอำเภอ มีการช่วยเหลือผู้สมัครบางคนโดยทุจริต มีการเพิ่มคะแนนให้โดยที่ไม่มีผู้หย่อนบัตรคะแนน ผมสามารถที่จะยืนยันได้ เพราะอะไรครับ เพราะนักการเมืองบางคนเอาตำแหน่งเข้าไปต่อ ว่าถ้าท่านช่วยผมได้เป็น ส.ส. ท่านจะได้เข้าโรงเรียนนายอำเภอ ถ้าท่านช่วยผมเป็น ส.ส. อีกคนหนึ่งที่ถูกคดีก็ักฎหมายอยู่นั้นจะหลุดจากคดี จะดำรงตำแหน่งปลัดอำเภอต่อไป นี่คือข้อเท็จจริง มาในการเลือกตั้งปี ๒๕๓๕/๑ ท่านประธานทราบไหมครับว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐร่วมมือกันระหว่างกระทรวงมหาดไทย เจ้าหน้าที่ของกระทรวงมหาดไทยกับเจ้าหน้าที่ของกระทรวงศึกษาธิการ ทั้ง ๆ ที่ไม่มีการกาเบอร์คะแนนให้กับผู้สมัครบางคน แต่ครูซึ่งคุมการเลือกตั้งนั้นได้มีการบังคับให้ประชาชน ซึ่งเป็นกรรมการขานคะแนนได้อ่านคะแนนของผู้สมัครบางคน จนมีการฟ้องร้องกันถึงโรงถึงศาล นี่คือข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นมาในอดีต และในการเลือกตั้งซ่อมที่จังหวัดนครพนมที่ผ่านมาเมื่อก็ ท่านประธานคงจะจำได้ มีการใช้อำนาจของกระทรวงมหาดไทยในหลายอย่าง ผมอยากกราบเรียนว่า เป็นเหตุผลที่ผมสนับสนุนให้มีคณะกรรมการเลือกตั้ง และเป็นเหตุผลหนึ่งที่ยากให้บันทึกในที่ประชุมนี้ไว้ ในกรณีที่จะมีพระราชบัญญัติเกี่ยวกับคณะกรรมการเลือกตั้ง กรรมการเลือกตั้ง การจัดการเลือกตั้งให้เกิดความบริสุทธิ์ยุติธรรม ท่านประธานที่เคารพ ท่านประธานเชื่อไหมครับว่า มีการระดมตำรวจจากหลายจังหวัด ไม่ว่าจะเป็นหนองคาย ไม่ว่าจะเป็นเขตเลือกตั้งที่ ๒ ของจังหวัด

นครพนม ไม่ว่าจะ เป็นจังหวัดร้อยเอ็ด จังหวัดมหาสารคาม จังหวัดขอนแก่น แม้กระทั่งจังหวัดอุบลราชธานี เข้าไปอ้างว่าไปรักษาการ ท่านประธาน ท่าน เป็นสมาชิกสภาผู้แทนมาหลายสมัย ท่านเป็นนักกฎหมายมือหนึ่งของ เมืองไทยคนหนึ่งเหมือนกัน ท่านประธาน บุคคลเหล่านี้มีสิทธิเลือกตั้งหรือไม่ ในการเลือกตั้งซ่อมครั้งที่ผ่านมา ผลปรากฏว่ามีสิทธิลงคะแนน นี่คืออำนาจ ของคนที่ดูแลการเลือกตั้งมีสิทธิลงคะแนนครับ ดำรวจ ๘๒๐ กว่าคน ซึ่ง เข้าไปประจำอยู่ที่นี่ มีสิทธิลงคะแนนเลือกตั้ง ในการเลือกตั้ง เมื่อกี่นี้ทุกวันนี้ สิ่งที่ดำรวจเหล่านี้ไปปฏิบัติในพื้นที่ ด้านาย ก ช่วยผู้สมัครมืออยู่ ๒ เบอร์ ผม จะไม่บอกว่าเบอร์ไหนท่านประธาน ถ้าช่วยผู้สมัครเบอร์นี้ ซึ่งเป็นคนที่ทาง ผู้ดูแลการเลือกตั้งให้การสนับสนุนจะไปหาเสียงอย่างไรก็ได้ แต่ด้านาย ข ซึ่งช่วยผู้สมัครอีกเบอร์หนึ่งซึ่งผู้ดูแลการเลือกตั้งไม่ให้การสนับสนุน ต้นเข้า ดำรวจไปให้เซ็นชื่อ รีบเซ็นให้ผมหน่อย เวลานั้นผมมาถามแล้วบอกว่าผมมา ดูแลท่านแล้ว เทียงไปเซ็นชื่อเย็นไปเซ็นชื่อ นี่แหละครับคือการเลือกตั้งโดย บริสุทธิ์ ยุติธรรมหรือไม่ องค์กรกลางได้เข้าไปตรวจสอบท่าอะไรไม่ได้ ราษฎรในตำบลนาขมิ้น ๒๖ คน เอาเงินแบงก์ละ ๕๐ บาท ท่านประธาน เอามาแจ้งความกับองค์กรกลาง เงินแบงก์ ๕๐ บาท ราษฎรนั้นเป็นของคน ตำบลนาขมิ้นในหมู่บ้านนั้น บ้านโคกยางทุ่งน้อยของอำเภอโพธิ์สวรรค์ เป็น หมู่บ้านที่ยากจนมาก เงิน ๕๐ บาทเขาก็อยากได้ท่านประธาน แต่เขา ต้องการให้การเลือกตั้งมีความบริสุทธิ์ ยุติธรรม ไม่มีการซื้อเสียง ผลปรากฏ ว่าอย่างไรครับ องค์กรกลางก็ได้แต่ไปดูเลข ๆ งบประมาณ ๒ ล้านกว่าบาท ที่เอาเงินภาษีของประชาชนลงไปนั้น ไม่สามารถจะดำเนินการอะไรได้ ผู้แจ้งข้อหา ๒๖ ราย ว่าผู้ใหญ่บ้านเป็นคนเอาเงินไปแจกผลปรากฏว่าทำ อะไรไม่ได้ เพราะว่าได้ช่วยผู้สมัครซึ่งผู้ที่มีอำนาจในการดูแลการเลือกตั้งนั้น ส่งเสริมสนับสนุน แต่ขณะเดียวกันเกิดกรณีเดียวกันขึ้นมาในการเลือกตั้งครั้งนี้ ที่หมู่ที่ ๓ ตำบลท่าค้อ อำเภอเมืองเกิน ซึ่งเป็นการเลือกตั้งคราวเดียวกัน

ท่านประธาน มีผู้หญิงคนหนึ่งจูงโคมาตามถนนคอนกรีตในหมู่บ้าน ผู้ใหญ่บ้านก็ไปเตือนบอกว่า ไปดูว่าตัวเองมีสิทธิหรือยัง และโคอย่าให้โคถนนดินตกลงในถนนมาก เพราะชาวบ้านเขาร้องเรียนมาให้ไปดูการใช้สิทธิว่าตัวเองมีสิทธิเลือกตั้งหรือไม่ แต่นั่นละครับถูกตำรวจบางคน ซึ่งเคยไปข่มขู่ใหญ่บ้านว่าทำไมถึงสนับสนุนผู้สมัครของอีกพรรคหนึ่ง ทำไมไม่สนับสนุนฝ่ายรัฐบาล แต่นั่นละครับแจ้งความจับดำเนินคดี คนนี้คืออยู่ที่ศาล หาว่าใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบในการให้ควมให้โทษกับผู้สมัคร ผมอยากกราบเรียนท่านประธานผ่านทางคณะกรรมการว่า ท่านจะต้องขอให้ท่านบันทึกเจตนากรณีในการที่จะแก้ไขครั้งนี้ให้ได้ อย่าให้เป็นเหมือนองค์กรกลาง เพราะผมดูแล้วว่าไม่มีอำนาจอะไรเลย ในการออกกฎหมายที่จะตรากฎหมายต่อไปนั้น จะต้องเอาให้ชัดเจนว่า อำนาจของคณะกรรมการคณะนี้มีอะไรบ้าง ผมเห็นดีด้วยที่ท่านไม่ส่งไปป็นรัฐธรรมนูญ เพราะในการที่จะแก้ไขให้มันเข้ากับสถานการณ์นั้น หรือจะเพิ่มเติมอะไรนั้นมันเป็นการลำบาก แต่ถ้าเป็นพระราชบัญญัติเราสามารถที่จะแก้ไขเปลี่ยนแปลง หรือเพิ่มเติมอะไรได้ง่ายกว่ารัฐธรรมนูญมาก เพราะข้อบังคับของรัฐธรรมนูญนั้น ในการแก้ไขจะเห็นว่ามีความยุ่งยาก มีความลำบากมาก ที่ท่านเขียนไว้แค่นี้ แต่ว่าผมอยากจะให้ประเด็นนี้ การตั้งคณะกรรมการนั้นให้มันชัดเจนออกมาว่าให้อำนาจเขาจริง ๆ ไม่ใช่ให้อำนาจปลอม ๆ ไม่ใช่เขียนไปลอย ๆ บอกว่ามีอำนาจดำเนินการ ท่านประธานครับ โดยเฉพาะอีกอย่างหนึ่งก็คือเรื่องจำนวนผู้มีสิทธิจริง ๆ คายไปแล้ว ๑๐ ปี ก็ยังมีชื่ออยู่ในทะเบียนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เพราะอะไรครับ เพราะว่าในการพิมพ์รายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งนั้นก็ไปจ้างเขาเด็กที่จบ ม. ๖ ที่พอพิมพ์ดีดได้มา ทำไปทำมาเร่งเวลา ๓ วัน ๔ วัน พิมพ์เป็น ๓๐๐ - ๔๐๐ หมู่บ้าน ก็พากันเร่งพิมพ์ไปพิมพ์มาก็ลืมที่ค้ายข้างที่ยังไม่คายนางก็อยู่อย่างนั้นเลือกมา ๔ สมัยก็ยังอยู่แต่ผลปรากฏว่าตายไปก่อนเลือกตั้งเมื่อ ๔ สมัยที่แล้ว

ประธานรัฐสภา : คุณมานะ เห็นด้วยที่จะมีกรรมการ เลือกตั้ง นายมานะ กุศล สมาชิกรัฐสภาผู้แทนราษฎร (นครพนม) : ผม เห็นด้วยครับ แต่ผมอยากฝากเป็นประเด็นไว้ในกรณีที่เดือนคณะกรรมการ ท่านจะได้บันทึกไว้เป็นรายงานของท่าน แสดงความคิดเห็นของท่านว่า ในการตั้งคณะกรรมการ และการทำร่างพระราชบัญญัตินั้นสมควรที่จะแก้ไขปัญหา ต่าง ๆ ซึ่งผมได้กราบเรียนมาแล้ว ขอบพระคุณท่านครับ

ประธานรัฐสภา : นายชัย ชิดชอบ แล้วจะต่อด้วยคุณดดาวัลดี นายชัย ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บุรีรัมย์) : ท่าน ประธานรัฐสภาที่เคารพของกระผม กระผม นายชัย ชิดชอบ สมาชิกสภา ผู้แทนราษฎรจังหวัดบุรีรัมย์ สังกัดพรรคชาติไทย สมาชิกรัฐสภา ท่านประธาน ที่เคารพ การที่คณะกรรมการได้ดำเนินการแก้ไขมาตรา ๑๑๕ โดยเพิ่ม ข้อความ ๒ วรคด้วยกัน วรคแรก ให้มีคณะกรรมการ เลือกตั้งซึ่งมีอำนาจ หน้าที่ตามที่กฎหมายบัญญัติเพื่อกำกับดูแลการ เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ให้ บริสุทธิ์ ยุติธรรมหลักเกณฑ์และการแต่งตั้งในวาระสาม ให้มีกรรมการ เลือกตั้งพ้นจากตำแหน่งให้เป็นไปตามบทบัญญัตินี้ ท่านประธานครับ การ เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแต่ละครั้ง กระทรวงมหาดไทยซึ่งมีบทบาท สำคัญในการที่ทำการ เลือกตั้งทุกระดับ ตั้งแต่ระดับกรรมการสภาตำบล กรรมการหมู่บ้าน สุขาภิบาล เทศบาล ส.ก. ส.ข. องค์การบริหารส่วน จังหวัด คือ ส.จ. จนถึงผู้แทนราษฎร และจนถึงวุฒิสมาชิกคือการกลั่นกรอง อะไร ๆ ต่าง ๆ ก็เป็นของมหาดไทยทั้งสิ้น เพราะว่าเป็นคนที่ต้องเข้า ควบคุมในเรื่องทะเบียนประวัติอะไรต่าง ๆ เพราะว่ากรมตำรวจเป็นคนที่ ควบคุมในด้านทะเบียนประวัติ ท่านประธานครับ การเลือกตั้งหลาย ๆ ครั้ง สมัยก่อนโน้นท่านประธานครับ ไม่ค่อยเดือดร้อนเท่าไร ใบปลิวก็ถูก บางที เคนใช้โทรโข่งตามค้นหาเอาครับท่านประธาน เมื่อสมัยผมสมัครรับเลือกตั้ง

ปี ๒๕๕๘ - ๒๕๕๙ โน้น สายมากครับท่านประธาน มีค่าสมัคร ๑๐๐ บาทไป
อื่นใบสมัคร ก็เดินเอาผ้าขาวม้าเคียนเอว เดินตามท้องนา ท่านเหล่านั้น
ก็ได้รับเลือกตั้งมา เป็นผู้แทนราษฎรทำคุณประโยชน์ให้แก่ประเทศชาติมหาศาล
ท่านประธาน ไม่เชื่อถามรองหัวหน้าพรรคผมก็ได้ครับ คือ ๗๗๗ บุญเอื้อ
ประเสริฐสุวรรณ อย่างนี้เป็นต้น

ประธานรัฐสภา : คุณชัย ประเด็นอยู่ที่ว่าจะเห็นด้วยกับมีคณะ
กรรมการ

นายชัย ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บุรีรัมย์) : ครับ
กระผมกำลังจะให้ความแล้วก็พูดให้ท่านประธานได้เข้าใจ เพราะว่า การ
เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต้องให้คนอื่นเขาควบคุมดูแล ท่านประธาน
ทำไมสภาแห่งนี้เป็นผู้ที่มีบทบาทยุติออกกฎหมาย ทำไมเราไม่เอามาทำเอง
ท่านประธานเป็นท่านประธานรัฐสภา มีหน้าที่ควบคุมดูแลเป็นประธาน ก.ร.
เราออกกฎหมายเอง เลือกตั้งเองไม่ได้ เขียวหรือ มันเพราะเหตุใดจนเล่า
ด้วยเหตุนี้กระผมจึงต้องประท้วงกราบเรียนผ่านท่านประธาน ผ่านไปยังท่าน
ประธานกรรมการวิสามัญ และคณะกรรมการวิสามัญ ผมอยากจะเอา
คำแปรญัตติของคุณสงสุข ภัคเกษม ซึ่งเจ้าตัวได้เดินทางไปหาเสียงที่จังหวัด
เชียงใหม่ทอดกฐินอยู่ ให้กระผมได้กราบเรียนต่อท่านประธาน และประธาน
กรรมการว่าควรจะมีบทบัญญัติให้มีคณะกรรมการดำเนินการเลือกตั้งสมาชิก
สภาผู้แทนราษฎรขึ้นต่อรัฐสภา ชัดครับ รัฐสภา เราเป็นเจ้าของ เราออก
กฎหมายเอง แล้วก็ให้ความยุติธรรมเองที่นี่ เพราะว่าในกฎหมายมีผู้ตรวจการ
มีอะไรเยอะแยะครับที่เราจะเข้าไปต่อไปข้างหน้า ฉะนั้นการเลือกตั้งสมาชิก
สภาผู้แทนราษฎรนี้จำเป็นที่จะต้องขึ้นต่อรัฐสภา ให้เจ้าหน้าที่รัฐสภา ซึ่งเป็น
คนกลางดำเนินการมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินการเลือกตั้งสมาชิกสภา
ผู้แทนราษฎร ให้บริสุทธิ์ยุติธรรม อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการดำเนินการ

เลือกตั้งสภาผู้แทนราษฎรให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย บทบัญญัติแห่งกฎหมาย ก็คือกฎหมายเลือกตั้งที่ท่านจะต้องร่าง เสนอต่อสภาต่อไป อันนี้สำคัญครับ สภาเราจะเอาอย่างไร ให้มันยุติธรรมขนาดไหน เหมือนกับท่านประธานให้ความยุติธรรม พอผมยกมือโอบท่านประธานมองเห็นบ๊อง บอกว่าคุณช่วยคุณอภิปรายสิ เพื่อให้เหตุให้ผลในการดำเนินการที่จะออกกฎหมายรัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายแม่บทใหญ่ ฉะนั้นกระผมคิดว่า ถ้าเอาคำแปรญัตติของคุณสงสุข กัทเกษม ใส่อเข้าไปแทนจะเกิดประโยชน์มหาศาลครับท่านประธาน ดิกว่าที่จะเขียนเป็นอย่างอื่น อันนี้ท่านประธานดูสิครับ เรามีคำว่า รัฐสภา กฎหมายของเราในการที่จะดำเนินการปกครองประเทศชาติแผ่นดินนั้น เราจะตั้งอาศัยรัฐสภาแห่งนี้ เป็นบรรทัดฐาน เพราะว่าในการเลือกตั้งนั้น ในระหว่างเลือกตั้งวุฒิสมาชิกท่านยังดำรงตำแหน่งอยู่ ท่านอาจจะเข้าไปช่วยดูแลควบคุม เพราะท่านเป็นที่เลี้ยงช่วยดูแลได้ เพราะท่านเป็นคนกลางที่มีการเลือกตั้งมาแต่งตั้งมาที่ถูกต้อง กระผมคิดว่า การดำเนินการที่จะออกกฎหมายเลือกตั้งให้ได้รับความบริสุทธิ์ยุติธรรมนั้น ถ้าไม่ใช่รัฐสภาแล้วกระผมคิดว่า ความยุติธรรมไม่มี พอไปตั้งองค์การอิสระ ไปเอาอิสระตรงไหนครับท่านประธาน หรือไปตั้งอะไรต่าง ๆ ตามที่เขียนในวรรคสองนี้ กระผมเห็นว่า จำเป็นที่จะต้องอาศัยผู้ว่าราชการจังหวัด อาศัยนายอำเภอ เขาก็เอาคนของเขา นั้นแหละครับ แล้วเอากลางตรงไหนครับ ถ้าไปเอาองค์กรกลาง ประธานโทษ ท่านประธานที่เคารพ เงินแผ่นดิน ซึ่งเป็นภาษีอากรที่รัฐบาลชูดก่อน ๆ ได้ทำการเลือกตั้งไปนั้นสูญเสียเป็นเงินจำนวนมาก เราเคยพูดที่สภาแห่งนี้ท่านประธานก็คงได้ยินจนหูชาไปแล้ว แต่ว่าการติดตามงบประมาณรายจ่ายของแผ่นดิน ซึ่งมีท่านพิณิจ จันทสุรินทร์ เป็นประธานคณะกรรมการติดตามงบประมาณรายจ่ายของสภาผู้แทนราษฎร ท่านไม่ทำอะไรเลย ไม่เคยรายงานผลให้สภานี้ทราบเลยว่ามีไปใช้จ่ายอย่างไร ใช้เงินไปเท่าไร ตามใครก็ไม่รู้เรื่อง

ประธานรัฐสภา : ท่านพินิจไม่อยู่ครับ เอาว่าเรื่องนี้ไป

นายชัย ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บุรีรัมย์) : กระผมก็อยากจะให้ท่านพินิจได้รับทราบและได้ยิน ตรงไหนที่รับดำเนินการเสีย เพราะเงินภาษีอากรของแผ่นดิน ไม่ใช่ให้องค์กรกลาง เป็นองค์กรอะไรก็ไม่รู้ อยู่ตรงไหนก็ไม่รู้ อยากจะให้ท่านอัญญาภรณ์ช่วยชี้แจงด้วย เพราะท่านเป็นอาจารย์อยู่มหาวิทยาลัย แล้วก็มืองค์กรกลางเขาจะไม่รู้นายอะไรคือนายอะไรเป็นหมื่น ๆ ไร่ทั่วไปเลย ไม่รู้อะไรเป็นอะไร นี่กระผมหวังตรงนี้ การใช้จ่ายเงินของแผ่นดินจะเสียหาย ด้วยเหตุฉะนั้นกระผมจึงประทานคราบเรียนว่า อย่างไร ๆ มันจำเป็นที่จะต้องแก้ไขให้มันได้รับความยุติธรรม คือกระบวนการยุติธรรมอยู่ที่สภาแห่งนี้ ควรมีคำว่า รัฐสภาในการเลือกตั้ง จึงประทานคราบเรียนต่อท่านประธาน ให้ท่านประธานได้มีบัญชา หรือมีความคิดเห็นคล้าย ๆ กับกระผม เพื่อให้ท่านประธานได้มีอำนาจหน้าที่ เพราะกระผมเคยพูดที่แล้วว่า ท่านประธานเป็นคนไหนคนไหน เป็นคนมีอำนาจใหญ่ในสภาแห่งนี้ ควบคุมทั้ง ๒ รัฐสภา แต่ท่านยังอยู่ใต้ฝ่ายบริหารเวลาจะเปิดรัฐสภาท่านก็ต้องขออนุมัติจากรัฐบาลอีก มันไม่ถูกต้องนะครับ จึงต้องดำเนินการให้รัฐสภามีบทบาทในการที่จะควบคุมการเลือกตั้ง เพื่อความบริสุทธิ์ ยุติธรรม กราบขอบพระคุณท่านประธานที่อนุมัติให้กระผมได้พูดจากความจริงใจของกระผม เพื่อให้ท่านประธานได้ไปช่วยขบคิดปัญหานี้ให้แก่กระผมด้วย กราบขอบพระคุณท่านประธาน และสั่งให้นายพินิจ จันทรสุนทร ประธานคณะกรรมการไปสอบถามเงินองค์กรกลางที่ไปใช้จ่ายด้วย ขอบคุณครับ

ประธานรัฐสภา : คุณลดาวัลย์ แล้วด้วยคุณสวัสดิ์ และท่านกรรมการตอบเสียบ้าง

นางลดาวัลย์ วงศ์ศรีวงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พะเยา) :

ท่านประธานที่เคารพ คิฉัน ลดาวัลย์ วงศ์ศรีวงศ์ สมาชิกวุฒิสภา พรรค ประชาธิปัตย์ จากจังหวัดพะเยา คิฉันขอสนับสนุนการขอเสนอแก้ไขของทาง กรรมการการ อร์รคพล สรสุชาติ ขออภัยที่ต้องเเยี่ยนาม ในมาตรา ๑๑๕ ที่ อยากจะให้แก้ไขในวรรคสอง และวรรคสาม โดยเฉพาะในวรรคสอง ที่ อยากจะให้มิถณะกรรมการการ เลือกตั้ง ซึ่งเป็นองค์กรอิสระมีอำนาจหน้าที่ ตามที่กฎหมายบัญญัติ ตรงนี้ละคะ คิฉันเห็นว่าเป็นหัวใจสำคัญ ขอกราบเรียน ผ่านไปยังประธานกรรมการวิสามัญด้วยว่า อยากจะขอความกรุณาให้บรรจ คำว่า ให้คณะกรรมการการ เลือกตั้ง ซึ่งเป็นองค์กรอิสระ ตรงนี้ละคะจะทำ ให้เป็นสิ่งที่แสดงเจตนารมณ์ของวุฒิสภาในยุคนี้ รัฐสภาของเรานั้นเป็นกลไก ส่วนหนึ่งของระบอบประชาธิปไตย การพัฒนาประชาธิปไตยนั้นจำเป็นที่จะต้อง ทำให้มีการ เลือกตั้งบริสุทธิ์ ยุติธรรม การ เลือกตั้งที่บริสุทธิ์ ยุติธรรมจะเป็น ประโยชน์ต่อการพัฒนาทางด้านการเมือง ถ้าหากว่าเราไม่มีองค์กรที่จะมา กำกับดูแลการ เลือกตั้งที่เป็นอิสระ อาจจะทำให้การ เลือกตั้งนั้นเป็นไปอย่าง ไม่บริสุทธิ์ ยุติธรรม ทำให้ผู้ที่มีความตั้งใจจะมาแสวงหาผลประโยชน์จาก งบประมาณของแผ่นดินนั้นเข้ามาสู่การเมือง และอาจจะทำให้เกิดการทุจริต คอรัปชั่น และโยงโยไปจนกระทั่งถึงการก่อรัฐประหารได้ ฉะนั้นเราจำเป็น ที่ จะต้องแก้ไขตรงนี้ เวลานี้เป็นเวลาที่มีคุณค่าสำคัญที่รัฐสภาแห่งนี้จะทำการ พัฒนาการเมืองกัน โดยการออกกฎหมายให้มีคณะกรรมการการ เลือกตั้งที่เป็น องค์กรอิสระ ในการ เลือกตั้งครั้งที่ผ่านมามีองค์กรกลางเพื่อการ เลือกตั้งได้ ทำหน้าที่รณรงค์ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้เข้าใจถึงผลเสียของการขายสิทธิ ขายเสียง จนกระทั่งประชาชนตื่นตัวและลุกขึ้นมาต่อต้านการซื้อสิทธิ ซื้อเสียง งคการขายสิทธิ ขายเสียง ในพื้นที่ของคิฉันนั้นเกิดผลดีเป็นอย่างยิ่ง เพราะ ไม่เช่นนั้นคิฉันซึ่งไม่มีนโยบายที่จะซื้อเสียงนั้น ก็คงไม่สามารถเข้ามาสู่รัฐสภา แห่งนี้ได้ คิฉันยังมองเห็นประโยชน์มาก แต่การที่จะมีคณะกรรมการ

เลือกตั้ง แล้วไปขึ้นอยู่กับกระทรวงใดกระทรวงหนึ่งคิดเงินก็ไม่เห็นด้วย เพราะ
 หุกระทรวงนั้น กำกับดูแลโดยฝ่ายบริหาร ซึ่งให้คนไทยแก่ทุกคนได้
 เพราะฉะนั้นคณะกรรมการเลือกตั้งควรที่จะ เป็นอิสระสามารถวางกรอบงาน
 ของตนเองได้ โดยเฉพาะงานเกี่ยวกับการเลือกตั้งให้คณะกรรมการการ
 เลือกตั้งนั้นมีอิสระในการดำเนินการเกี่ยวกับบัญชีผู้มีสิทธิเลือกตั้ง หรือกำหนด
 เขตเลือกตั้ง ซึ่งจะไม่สามารถเอื้ออำนาจประโยชน์ให้แก่พรรคการเมืองใด
 พรรคการเมืองหนึ่ง ซึ่งมีผู้บังคับบัญชา ซึ่งเป็นฝ่ายบริหารของแต่ละกระทรวง
 โดยเฉพาะกระทรวงที่คณะกรรมการเลือกตั้งสังกัดอยู่ได้รับประโยชน์แยก
 ออกมา เป็นอิสระจะดีกว่า โดยระบุไว้ในกฎหมายรัฐธรรมนูญแห่งราช
 อาณาจักรไทย มาตรา ๑๑๕ ติกว่าณะคะ คิดเงินขอความกรุณาคณะกรรมการ
 ด้วย ขอบคุณมากค่ะ

ประธานรัฐสภา : คุณสวัสดิ์ครับ

นายสวัสดิ์ คำประกอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครสวรรค์) :
 ท่านผู้เป็นประธาน และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมได้พิจารณามาตรา ๑๑๕
 ซึ่งคณะกรรมการได้เพิ่มเข้ามาอีก ๒ พรรค เคยให้มีคณะกรรมการ
 เลือกตั้งขึ้นมาปฏิบัติตามกฎหมาย วิธีการเลือกตั้งซึ่งจะบัญญัติต่อไป เมื่อมองดู
 แล้วก็รู้สึกว่าเป็นเจตนาที่ดีของคณะกรรมการ ที่ต้องการจะให้มีการ
 เลือกตั้งเป็นไปด้วยความบริสุทธิ์ ยุติธรรมที่สุด จึงให้มีคณะกรรมการการ
 เลือกตั้งขึ้นมาคณะหนึ่ง ซึ่งจะมี ๑๐ คน ๒๐ คน ๕๐ คน ก็แล้วแต่ เป็นคณะ
 กรรมการควบคุมการเลือกตั้ง ผมเองเห็นเจตนาดีของคณะกรรมการที่ได้
 เพิ่มเติม ๒ พรรคนี้นี้ขึ้นมา แต่ด้วยใจจริงไม่เห็นพ้องด้วยเลย ด้วยประสบการณ์
 ที่ผ่านมา ขอเรียนท่านกรรมาธิการว่า การเลือกตั้งคราวที่แล้วก็ตี
 ครั้งก่อน ๆ ก็ตี หรือก่อนมาก็ครั้งที่ ๑๐ ครั้งก็ตี เราไม่เคยบัญญัติเรื่องคณะ
 กรรมการการเลือกตั้ง เราก็เลือกตั้งกันมาได้เรื่อย ๆ เราต้องพิจารณา

ค่อกันว่า การเลือกตั้งที่มีข่าวไม่ติดตรงนั้นตรงนี้ มันเรื่องอะไร เราต้องแก้
 ตรงนั้น การบริหารราชการแผ่นดินของประเทศไทยนี้ที่ประสบความสำเร็จล้มเหลว
 ทุกหน่วยราชการมักจะเห็นว่า การบริหารอันนี้ไม่ดี ไม่แก้ตรงนั้น ตั้ง
 หน่วยงานขึ้นมาใหม่ เมื่อไม่ติดตั้งหน่วยงานขึ้นมาใหม่ เคี้ยวนี้ท่านประธาน
 ที่เคารพ หน่วยงานต่าง ๆ ของทางราชการต่าง ๆ มากมายทำยกอง
 เหลือเกิน เสียสิ้นเงินงบประมาณแผ่นดินเป็นเงินเดือนของข้าราชการ
 ทั้งหลายทั้งปวงมากมายเป็นพิเศษ เราไม่ได้หาทางแก้ไขตรงจุดว่า ที่
 ดำเนินการมาแล้วบกพร่องอย่างไร แก้ตรงนั้นสิครับ ทำไมต้องไปตั้ง
 หน่วยงานขึ้นมาใหม่ ผมขอประทานกราบเรียนว่า การเลือกตั้งไม่ต้องเอา
 ไกล คราวที่แล้วบกพร่องตรงไหน ขอมริบบิมบกพร่องบ้าง การบกพร่องบ้าง
 ของการเลือกตั้งคราวที่แล้ว ท่านมาตั้งกรรมการควบคุมดำเนินการเลือกตั้ง
 มันแก้ได้ไหมครับ กรรมการการเลือกตั้งที่จะตั้งขึ้นใหม่นี้ อาจจะเป็น
 ข้าราชการบำนาญ อาจจะเป็นบุคคล พ่อค้าพาณิชย์ทั้งหลายทั้งปวง เราทั้ง
 กระทรวงมหาดไทย คราวที่แล้ว ๆ มาทุกครั้ง การเลือกตั้งเรามอบให้
 ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัดเป็นผู้มีอำนาจ นายอำเภอเป็นเครื่องมือของ
 ผู้ว่าราชการจังหวัด มีกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ใครต่อใครเป็นเครื่องมือ ขึ้นต้นเรา
 ต้องยอมรับว่า บุคคลซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ในวงราชการนั้นย่อมเป็นคนมีเกียรติ
 ต้องยอมรับเป็นคนมีวินัยและกลัวความคิดอย่างที่สุด ท่านยกตัวอย่างมาสัก
 จังหวัด ที่ผู้ว่าราชการจังหวัดเถนเอียงจนกระทั่งน่าจะเอาเข้าคุกเข้าตะราง
 มีไหมครับ ไม่มี เขารักษาสปิริต (Spirit) ของเขา เขารักษาวินัย
 ของเขาเราทุกคนมีหน้าที่เสียในขณะนี้ เห็นว่าไม่เรียบร้อยก็เปลี่ยนตัว
 เปลี่ยนตัวเปลี่ยนกันเรื่อยไป แล้วขอถามว่า ถ้าหากผู้ว่าราชการจังหวัดหรือ
 นายอำเภอซึ่งสนับสนุนช่วยเหลือผู้สมัครรับเลือกตั้งคนใดคนหนึ่ง การที่ตั้ง
 กรรมการนอกเข้าไปแทนเขานี้ นายอำเภอ ผู้ว่าราชการจังหวัดไม่สามารถ

จะช่วยให้ได้อาชีพหรือ ยี่งเขาไม่ได้เป็นกรรมการ ไม่มีหน้าที่ตามกฎหมาย บัญญัติไว้ เขาจึงช่วยได้มาก ไม่มีอะไรควบคุมเขา ผู้สมัครคนที่ เป็นเพื่อนกับ เขาเขาอาจจะช่วยได้เพราะเป็นเพื่อนฝูงกัน แต่ถ้าหากกฎหมายได้บัญญัติว่า ท่านเป็นกรรมการควบคุมการเลือกตั้ง การที่กฎหมายบัญญัติมอบอำนาจให้เขา ถ้าเขาล่าเอียง โทมนั่นแรง มีความผิด เพราะฉะนั้นท่านประธานที่เคารพ ผมขอยกตัวอย่างง่าย ๆ ครับ การเลือกตั้งคราวที่แล้วนี้ เรากลัวเหลือเกิน ว่าการเลือกตั้งจะไม่บริสุทธิ์ ยุติธรรม เราก็ตั้งองค์กรกลางขึ้นทั่วทั้งประเทศ องค์กรกลางที่ทุกข้อมัญญา ไปตั้งศาลี ศาลา ลูกน้องผมก็รับการแต่งตั้ง เรียกว่า ๔ ทหารเสือ หมดเงินไปก็ร้อยล้านบาท แล้วองค์กรกลางหรือ ๔ ทหารเสือซึ่งเป็นมือขององค์กรกลางนั้นได้จับผู้ทุจริตได้แม้แค่คนเดียวใหม่ มีการซื้อ เสียงกันทั่วประเทศใครจะปฏิเสธไม่ได้ องค์กรกลางทำอะไรได้บ้าง ผมถามเจ้าหน้าที่องค์กรกลางเขาบอกว่า เขาไม่มีความรับผิดชอบ ความสำนึกในความรับผิดชอบของบุคคลที่แต่งตั้งไม่มี แต่ความสำนึกของผู้ว่าราชการ จังหวัด นายอำเภอมีแน่นอน จึงต้องให้มีการเลือกบริสุทธิ์ ยุติธรรม มันเกี่ยวกับวินัยหน้าที่เกิดคดีคดีซื้อเสียงของเขา ขอประธานทราบเรียนครับ ท่านประธาน เรามักจะทิ้งสิ่งซึ่งเราเห็นแล้วเราไปคาดหวังว่าไม่ค่อยได้ผล ได้ผลหรือไม่ได้ผล พวกเราก็มาร่วมการเลือกตั้งแบบบริสุทธิ์ใจหรือไม่ครับทุกวันนี้ เราถือว่าบริสุทธิ์ละ บริสุทธิ์จากใคร ผู้ว่าราชการจังหวัดควบคุมการเลือกตั้ง นายอำเภอควบคุมการเลือกตั้ง กำนัน ผู้ใหญ่บ้านควบคุมการเลือกตั้ง เขามีวินัยถูกต้องโทษได้ ถูกจำคุกได้ บุคคลใดก็ตามเมื่อมีหน้าที่ตามกฎหมายแล้วความสำนึกมันเกิดขึ้นทุกคน เว้นแต่บางคนเท่านั้น เพราะฉะนั้นผมอยากจะถามกรรมการท่านมีความมั่นใจอย่างไร ท่านจะตั้งใครคณะกรรมการ ประธานโทษขอเอ่ยนาม จะตั้งดอกเตอร์สมภพ โหตระกิตย์ ซึ่ง ดีที่สุด ดอกเตอร์สมภพ ท่านสามารถรู้อะไรได้ทั่วประเทศ ท่านก็อยู่ที่กรุงเทพฯ

ท่านจะควบคุมอะไร ตั้งคุณสมบัติ คุณสมบัติ ท่านก็อยู่กรุงเทพฯ ท่านจะควบคุมอย่างไร ท่านจะไปรู้ตามบ้านนอกบ้านนาได้อย่างไร แต่ถ้าหากกระทรวงมหาดไทยมีหน้าที่ ปลัดกระทรวงมีหน้าที่ เอาคนนี่ละครับ ถ้าไม่เรียบร้อยเล่นงานคุณอารีย์ วงศ์อารยะ เขาจะสั่งการไปอย่างไร นี่แหละครับผมจะขอประทานกราบเรียนว่า ระบบบริหารราชการแผ่นดินของเราทุกกระทรวง ทบวง กรม ทุกวันนี้มันเพื่อ มันมากมายเกินขอบเขต สับสนอลหม่านกันหมด ท่านประธานที่เคารพ จะเจาะบ่อน้ำบาดาลสักบ่อหนึ่ง ๖ หน่วยงานแย่งกันทำไม่รู้จะเอาหน่วยงานไหนทำ แย่งกันไปหมด จะทำถนนสายเล็ก รพช. ก็ทำ กรมโยธาธิการก็ทำ องค์การบริหารส่วนจังหวัดก็ทำ กรมทางก็ทำ ซับซ้อนกันหมด ยิ่งกว่านั้นพัฒนาการก็ทำ งานมันมากมายถ่างกองเหลือเกิน บ้านเมืองทุกวันนี้ที่ไม่เจริญไปมัน ผมไม่โทษข้าราชการ ข้าราชการมีประสิทธิภาพ แต่ระบบบริหารราชการแผ่นดินของเราตามหน่วยการต่าง ๆ มันไร้ประสิทธิภาพ มันซ้ำซ้อนจนทำให้ข้าราชการเหมือนหนึ่งว่าเป็นคนไร้ประสิทธิภาพ

ประธานรัฐสภา : ท่านจะให้ตัดออกใช้หรือไม่ครับ

นายสวัสดิ์ คำประกอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครสวรรค์) :
ผมแย้งกับกรรมาธิการครับ

ประธานรัฐสภา : ตัดออกก็มีแต่พรรคหนึ่งครับ

นายสวัสดิ์ คำประกอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครสวรรค์) :
ผมไม่เห็นด้วย ผมขอยกตัวอย่างง่าย ๆ ว่า การตั้งหน่วยงานที่ซ้ำซ้อนขึ้นมาเป็นการเสียหายอย่างไร ท่านประธานที่เคารพ นี่ถ้าตั้งหน่วยงานขึ้นมาอีก หน่วยงาน คือหน่วยงานคณะกรรมการดำเนินการเลือกตั้ง ซึ่งก่อน ๆ เราเลือกตั้งกันมาตั้ง ๖๐ กว่าปีมาแล้ว ไม่เคยมีหน่วยงานตั้ง เราตั้งกันมาได้ อย่างไรก็ตาม ท่านประธานที่เคารพ ความบกพร่องทุกวันนี้ เกี่ยวว่าการเลือกตั้งไม่บริสุทธิ์ ยุติธรรม ไม่ใช่อู่ที่ผู้ว่าราชการจังหวัด ไม่ใช่อู่ที่กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน

ไม่ใช่อยู่ที่นายอำเภอ ซึ่งเป็นกลไกควบคุมการเลือกตั้งทุกวันนี้ ทุกวันนี้บุคคลเหล่านี้ไม่สามารถประสิทธิภาพประสาธให้คนนั้นได้เป็นผู้แทน คนนี้ไม่ได้เป็นผู้แทนบุคคลเหล่านี้ไม่มีประสิทธิภาพพอที่จะทำอย่างนั้น วินัยควบคุมเขา และบรรดาผู้แทนทั้งหลายทั้งปวงก็ไม่จำเป็นต้องไปฟังบุคคลเหล่านี้ การเมืองพัฒนาไปหมดแล้วไม่ต้องฟังพวกนี้ ฟังอะไรท่านประธานก็ย่อมทราบ ใครมีเงินเท่านั้นละครับถึงจะได้มา เป็นผู้แทนราษฎร เงินเท่านั้นที่จะสามารถประสิทธิภาพให้เป็นผู้แทนราษฎร เขาไม่ได้ฟังนายอำเภอ เขาไม่ได้ฟังข้าหลวงแล้วเขาฟังปัจจัย เพราะฉะนั้นขอประทานกราบเรียนว่า คณะกรรมการที่ท่านจะเลือกตั้ง ตั้งขึ้นมาควบคุมการเลือกตั้ง ดำเนินการเลือกตั้ง ควบคุมการใช้เงินได้ไหม ถ้าได้ข้าหลวงทำไม่ได้ ข้าหลวงเป็นคนไม่มีเกียรติอย่างนั้นหรือนายอำเภอเป็นคนไม่มีเกียรติหรือ เขาเป็นคนมีวินัย ตำแหน่งหน้าที่บังคับอยู่ ผิดถูกไปตลอด แต่คณะกรรมการของท่านทำผิดไล่เขาออกจากเขาเป็นกรรมการ มีกฎหมายอะไรบังคับเขา ผิดก็ผิดไป อย่างองค์กรกลางที่ตั้งไปแล้ว ผิดพลาดหมดไล่ใครออกสักคนใหม่ ไล่อย่างไร เขาไม่มีตำแหน่งหน้าที่ เพราะฉะนั้นจึงขอประทานกราบเรียนว่า นี่ก็เป็นส่วนหนึ่งที่ผมศับใจมานานแล้วว่า การบริหารราชการแผ่นดินของประเทศไทยประสบความล้มเหลวอย่างสิ้นเชิง ทุกหน่วยราชการก็เพราะหน่วยราชการมันมากเกินไป ไม่ได้หาความรับผิดชอบให้แก่หน่วยงานใดเลย เพราะฉะนั้นผมจึงไม่เห็นพ้องด้วยที่จะตั้งคณะกรรมการขึ้นมา ท่านประธานที่เคารพ ผมพูดอย่างนี้บรรดาเพื่อนผู้แทนหลายคนไม่เห็นด้วยหรือครับ เพราะผู้แทนส่วนมากอยากจะทำบริสุทธิ์ ยุติธรรม อยากบริสุทธิ์ ยุติธรรม ไม่มีการซื้อเสียง ไม่มีการโกงกินอะไรกันต้องการอย่างนั้น และเข้าใจว่าคณะกรรมการที่กรมการตั้งขึ้นเพื่อควบคุมการเลือกตั้งดำเนินการเลือกตั้งนี้จะประสิทธิภาพประสาธให้เขา เหลวทั้งเพครับ ท่านอย่าหวังเป็นอันขาด คณะกรรมการของคณะกรรมการที่ตั้งขึ้นมานี้

ไม่สามารถที่จะแก้ไขปัญหา ๑. ไม่มีวินัยควบคุมเขา เขาไม่มีหน้าที่โดยตรง ความสำนึกในความรับผิดชอบไม่มี เราก็หวังลม ๆ แด้ง ๆ หวังกันไปเออะ แก้กันไปเออะ เพราะฉะนั้นผมจึงอยากให้ท่านนายกฯ และกรรมการนี้ ในฐานะเป็นผู้บริหารราชการแผ่นดินว่าบ้านเมืองมันและแล้วทุกวันนี้ เราคิดแล้ว เราตั้งหน่วยงานขาดความรับผิดชอบ

ประธานรัฐสภา : สรุปว่าตัดออกใช่ไหม

นายสวัสดิ์ คำประกอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครสวรรค์) :
ท่านก็จะข้ามมาให้ตัดออก ผมก็บอกตัดออกแล้วต้องให้เหตุผลกัน

ประธานรัฐสภา : เหตุผลอะไรแล้ว

นายสวัสดิ์ คำประกอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครสวรรค์) :
ก็ให้เหตุผลขนาดนี้ ผมก็คิดว่าผมก็คงจะสู้ไม่ได้ แต่ต้องพูดให้เป็นที่เป็นที่ประจักษ์ชัด ไว้ในสภานี้ว่า การเลือกตั้งคราวต่อไป มีกรรมการเลือกตั้งแล้วตามที่ท่านตั้ง มันก็ยิ่งเหลวไหลไปใหญ่ เงินก็เปลืองไปใหญ่ ข้าหลวง นายอำเภอก็ขี้มเข่า ไม่ต้องมีหน้าที่ นั่นแหละถ้าหากข้าหลวง นายอำเภอจะใช้อำนาจหน้าที่ช่วย พรรคพวก ช่วยได้ดีกว่า ดีกว่าที่จะให้เขามีหน้าที่เสียเลย แทนที่จะปล่อยให้เสียเข้าป่า จับเสียมใส่ในกรงเสีย แกมีหน้าที่อย่างนี้ อย่างนี้จะดีกว่าแล้ว ท่านประธาน ผมถามท่าน ท่านเป็นผู้แทนราษฎรพระนคร มีกรรมการเลือกตั้งใหม่ ไม่มี เพราะไม่มี ท่านเลือกตั้งโดยไม่บริสุทธิ์

ประธานรัฐสภา : มีครับ กรุงเทพฯ มี

นายสวัสดิ์ คำประกอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครสวรรค์) :
ท่านเลือกตั้งบริสุทธิ์เพราะไม่มีกรรมการ

ประธานรัฐสภา : มี ผมมี กรุงเทพฯ มี

นายสวัสดิ์ คำประกอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครสวรรค์) :
แต่ กทม. เขาตั้งกรรมการดำเนินการ เขามีหน้าที่ของเขา กทม. เขาทำ

บัญชีเลือกตั้ง ดำเนินการเลือกตั้ง ผู้ควบคุมหน่วย กทม. เคยทำทั้งนั้นท่านก็เลือกตั้งมาโดยบริสุทธิ์ ยุติธรรม เพราะบุคคลซึ่งมีหน้าที่อยู่แล้ว ซึ่งกฎหมายให้อำนาจเขาแล้ว ท่านประธานที่เคารพ ผมขำอีกนิดหนึ่งว่าในมาตรา ๑๑๕ ของเดิมนั้นไม่ใช่ไม่มีกรรมการ แต่กรรมการทรงประสิทธิภาพยิ่งกว่ากรรมการในพรรคสอง พรรคสาม ท่านดูสิครับ ภายได้บังคับบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้หลักเกณฑ์และวิธีการเลือกตั้งให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วย การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร อันนี้ควบคุมหมด กฎหมายเลือกตั้งว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เขาจะระบุเลยว่า แต่ละจังหวัดใครมีอำนาจอย่างไร เขาระบุไว้ชัดเจน ผิดกฎหมาย ลงโทษเขาได้ แต่คณะกรรมการของท่านที่ตั้งขึ้น ผมถามว่าผิด เขากฎหมายอะไรบังคับเขาเอาวินัยข้อไหน เขาไม่ใช่เป็นข้าราชการ จึงขอประทานกราบเรียนผมต้องคัดค้านไว้ถึงจะแพ้แต่คัดค้านให้เป็นหลักฐาน เพราะมีอีกหลายเรื่องที่เราเพื่อฝันไปโดยไร้ประโยชน์

ประธานรัฐสภา : ได้ประโยชน์แล้วที่ท่านพูด

นายสวัสดิ์ คำประกอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครสวรรค์) : ผมอยากจะกราบเรียนอีกนิดท่านประธาน สภานี้มีภักจะคล้อยตามกัน ผมพูดนี้พวกเพื่อนผู้แทนไม่พอใจแล้ว ผมอยากจะกล่าวว่า เรามักจะคิดแบบเพื่อฝัน ผมอยากจะกล่าวว่า สภานี้เพื่อฝันแล้ว เพื่อฝันว่า อย่างนั้นจะดี อย่างนี้จะดีแล้วก็เหลวทั้งนั้น ผมขอยกตัวอย่าง องค์กรกลางบูชากันเหลือเกิน ถ้ามีองค์กรกลางแล้วเป้งเลข การเลือกตั้งบริสุทธิ์ ยุติธรรม ไม่มีการโกงกัน ไม่มีการใช้เงิน เป็นอย่างไรท่านประธาน ท่านใช้หรือเปล่า ขอขอบคุณ

ประธานรัฐสภา : ท่านกรรมาธิการคอยสักรอบหนึ่งดีไหม ท่านเจริญ คันขวงค์

นายเจริญ คันขวงค์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายเจริญ คันขวงค์ กรุงเทพมหานคร

พรรคประชาธิปัตย์ ต้องขอขอบพระคุณท่านประธานกรรมาธิการร่าง รัฐธรรมนูญ เพราะว่า เรื่องนี้ผมขอกราบเรียนว่า ผมได้นั่งฟังสมาชิกได้ อภิปรายกันมาเป็นเวลาหลายชั่วโมง โดยเฉพาะอย่างยิ่งก็คือว่า ปัญหา ส่วนใหญ่นั้นก็มีความหวาดระแวง ไม่มั่นใจว่าการเลือกตั้งนั้นซึ่งกระทำโดย กระทรวงมหาดไทยในอดีตนั้นจะบริสุทธิ์ ยุติธรรมพอ จึงพยายามที่จะคิดหาหนทางต่าง ๆ หลาย ๆ อย่าง ด้วยเหตุนี้สภาของเรานั้นก็ได้ตั้งคณะกรรมการขึ้นมาคณะหนึ่ง ให้ศึกษาถึง เรื่องว่า เราจะทำอย่างไรถึงจะให้ การเลือกตั้งผู้แทนราษฎรนั้นให้บริสุทธิ์ ยุติธรรม ซึ่งมีตัวกระผมเองและมี สมาชิกจากพรรคการเมืองทั้งฝ่ายค้าน ฝ่ายรัฐบาลเป็นกรรมาธิการอยู่ ซึ่ง ประธานคณะกรรมการกรรมาธิการแก้ไขร่างรัฐธรรมนูญ ท่านประจวบ ไชยสาส์น ก็ เป็นกรรมาธิการอยู่ด้วยท่านหนึ่ง หลังจากที่คณะกรรมการที่ตัวกระผมได้รับ เกียรติให้เป็นประธานได้ศึกษาเสร็จแล้ว คณะกรรมาธิการแก้ไขร่าง รัฐธรรมนูญนี้ก็ได้สอบถามว่า ได้ศึกษามาแล้ว เป็นอย่างไรบ้าง คณะ กรรมาธิการของกระผมก็ได้ทำ เรื่องนี้เสนอต่อกรรมาธิการแก้ไขร่างรัฐธรรมนูญ และก็ทราบว่า คณะกรรมาธิการดังกล่าวนั้นก็ได้อบรมรับผลการศึกษาและ วิธีการแก้ไขโดยเข้าไปผนวกไว้ จึงได้กำหนดลงในวรรคสองและวรรคสาม ของมาตรา ๑๑๕ ปัญหาก็คือว่า เมื่อที่นี้ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ชัย ชิตชอบ ของประธาณไทยที่กล่าวเอ่ยนาม ก็บอกว่าอยากจะให้คณะกรรมการอำนาจการ เลือกตั้งนี้เป็นของสภาผู้แทนราษฎรหรือของวุฒิสภา หรือฝ่ายรัฐสภาก็แล้วกัน เรื่องนี้คณะกรรมการที่กระผมได้ศึกษามานั้น ก็ได้เชิญหน่วยงานต่าง ๆ หลายหน่วยงาน ทั้งกระทรวงมหาดไทย ทั้งผู้เชี่ยวชาญจากต่างประเทศทั้ง นักวิชาการจากหลายพรรคหลายพวกหลายกลุ่ม มาให้ข้อมูลข้อเท็จจริงแล้ว ในที่สุดแล้วก็ได้สรุปได้ว่า ถ้าหากจะให้ด้วยคณะกรรมการเลือกตั้งได้ขึ้นต่อ สภาผู้แทนราษฎรแล้วนั้น ก็คิดว่าคงจะมีปัญหาต่อไปอีกมากมาย ลองนึก ภาพ ถ้าหากว่าท่านประธานรัฐสภาหรือประธานสภาผู้แทนราษฎร เป็นประธาน

ในเรื่องนี้ หรือจะให้เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เป็นประธานกรรมการ เลือกตั้งในเรื่องนี้ ขอดามหน่อยว่า จะมีกำลังคนมีความเชี่ยวชาญที่จะสามารถบันดาลให้มีการเลือกตั้งบริสุทธิ์ยุติธรรมได้หรือไม่ หลังจากที่ได้ศึกษา และพิจารณาอย่างรอบคอบแล้วก็เห็นว่า ไม่อาจจะกระทำได้ ทำไม่ถึงไม่อาจจะกระทำได้ เพราะว่า การเลือกตั้งนี้จะต้องลงมือเครื่องไม้เครื่องมือ อุปกรณ์ต่าง ๆ หลาย ๆ อย่าง ซึ่งจะต้องลงไปถึงระดับหมู่บ้าน ตำบล และ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทะเบียนบ้าน ซึ่งเรามีความจำเป็นที่จะต้องพึ่งหน่วยงานของกระทรวงมหาดไทยอยู่ ฉะนั้นกระทรวงมหาดไทยนั้น ถึงแม้ว่าคนระวางไม่ไร้วางใจอย่างไรก็ตาม แต่ด้วยความจำเป็นที่จะต้องเอาเข้ามามีส่วนช่วยเหลือในเรื่องนี้อยู่ จากการทำข้าราชการกระทรวงมหาดไทยหลายคนได้มาชี้แจงแล้ว ข้าราชการกระทรวงมหาดไทยนั้นได้พูดอย่างเปิดอกว่า จริง ๆ แล้วไม่มีใครกล้าเสี่ยงที่จะเข้ามาช่วยเหลือ แต่ว่าก็อาจจะมียางคนเข้าไปช่วยเหลือ เพราะว่าชอบพอกันส่วนตัว อาจจะเป็นไปได้ แต่ว่าจะเป็นทั้งทีมทั้งหน่วยงานนั้นคงจะเป็นไปได้ยาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งประชาธิปไตยขณะนี้กำลังเบ่งบาน ประชาชนเรียกร้องทวงสิทธิอันเต็มตัวของประชาชนขั้นพื้นฐาน ฉะนั้นจึงเป็นการเสี่ยงที่ข้าราชการกระทรวงมหาดไทย จะเข้ามาช่วยเหลือผู้หนึ่งผู้ใดโดยเฉพาะ ฉะนั้นปัญหานี้ก็คิดว่า แล้วจะอย่างไรดีเมื่อสักครู่นี้ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติท่านหนึ่งก็คิดว่า ควรจะมีหน่วยงานอะไรสักอย่างหนึ่ง อาจจะ เป็นประกอขด้วยข้าราชการบำนาญเป็นกรรมการก็เป็นได้แต่กรรมการ แต่ว่าจะให้ปฏิบัติงานนั้นก็คงจะไม่ไหว เพราะว่า จะลงไปหน่วยงานที่ทุจริตancarออกไปไกล ข้าราชการบำนาญนั้นก็อาจจะมิปัญหาได้ ฉะนั้นก็มานั่งคิดว่า จะทำอย่างไรดี ท่าน ส.ส. สุวโรช พะลัง ก็บอกว่าควรจะมีองค์กรอิสระ หรือหน่วยงานองค์กรกลาง บางคนก็พูดอย่างนั้น ท่านประธานที่เคารพ คราวที่แล้วนั้นมีท่านอาจารย์ที่ผมเคารพนับถือ เป็นผู้กำกับในเรื่องนี้คือ ท่าน

อาจารย์เกษม สุวรรณกุล เป็นอาจารย์ที่ผมเคารพนับถือ เป็นหัวหน้าหน่วยองค์กรกลางขึ้นมา แต่ก็มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหลายท่านไม่ไว้วางใจ คนที่ประกอบเป็นองค์กรกลางขึ้นมา เพราะคิดว่าหน่วยนี้บางคนนั้นก็ไปหาเสียงช่วยพรรคพวกของตัวเองอยู่ดีนั่นแหละ ไม่ได้ให้ความเป็นประกันว่าจะบริสุทธิ์ยุติธรรม ฉะนั้นมีคณะกรรมการบางคนที่คิดว่าควรจะมืองค์กรอิสระขึ้นมาควรจะระงับไปตอนนี้เสียด้วยซ้ำ ปัญหาต่อไปก็คือว่า ถ้าว่า องค์กรอิสระนี้จะมีความหมายกว้างขวางแค่ไหน แค่นั้นถือว่าองค์กรอิสระ แต่ว่าองค์กรอะไรก็ตามจะต้องมีผู้บังคับบัญชาดูแล ก็มีปัญหาว่าจะขึ้นกับใครดี ฉะนั้นในที่สุดคณะกรรมการซึ่งตัวกระผมเองเป็นประธานศึกษาอยู่นั้น จึงคิดว่าควรมีหลายหน่วยงานมาประกอบกัน และมีการถ่วงดุลกันโดยที่กระทรวงมหาดไทยยังต้องมีส่วนสำคัญอยู่ แล้วในขณะที่เดียวกันอาจจะให้มิ้นายกรัฐมนตรีเข้ามาถ่วงดุล แล้วก็อาจจะให้มีประธานสภาเข้ามาถ่วงดุลในสิ่งต่าง ๆ นี่อาจจะต้องมีการถ่วงดุลกันหลาย ๆ อย่าง จะให้หน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งกระทำนั้น ก็ยังขาดการไว้วางใจซึ่งกันและกัน แต่ว่าถ้าหากถ่วงดุลกันมาก คณะกรรมการก็ไปศึกษาว่า อาจจะดูย่ำแย่เกินไปจนทำอะไรไม่ได้เลยอย่างนั้นก็มี แต่ว่าอย่างไรก็ตามท่านประธานสภาที่เคารพ กระผมคิดว่า คณะกรรมการนั้นได้ศึกษามาเสร็จแล้ว แล้วก็ได้ระงับไประยะเวลาหนึ่ง เพราะต้องการดูว่าแนวทางของรัฐธรรมนูญฉบับนี้จะไปทางไหน แล้วมาบัดนี้มาถึงมาตรา ๑๑๕ แล้ว กระผมคิดว่าคณะกรรมการดังกล่าวนั้นจำเป็นจะต้องเรียกมาประชุม แล้วก็ทบทวนทิศทางและแนวทางต่อไป ซึ่งจะเป็นรายละเอียดของมาตรา ๑๑๕ แต่กระผมเห็นว่ามาตรา ๑๑๕ ที่เขียนไว้แบบนี้ เอาหลังมันไว้ก็พอ ไม่ควรจะมีรายละเอียดลึกลงไป แต่ว่าอย่างไรก็ตามในมาตรา ๑๑๕ นี้ก็ได้พยายามที่จะให้หลักประกันแก่ประชาชนทั้งประเทศว่า ควรจะให้มีคณะกรรมการเลือกตั้ง ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมายบัญญัติ

เพื่อกำกับดูแลการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ให้บริสุทธิ์และยุติธรรม ส่วนหลักเกณฑ์วิธีการนั้น ให้กรรมการเลือกตั้งพิมพ์จากตำแหน่งให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ อันนี้ก็เขียนไว้กว้าง แล้วก็จะมีกฎหมายลูกพ่วงซึ่งตัวกระผมเองเป็นประธานนั้น เข้ามารองรับเพื่อจะขยายมาตรา ๑๑๕ อีกทีหนึ่ง ฉะนั้น กระผมจึงเห็นว่า ที่เขียนไว้แบบนี้แล้วเป็นสิ่งที่เหมาะสมแล้วไม่ควรจะเขียนละเอียดต่อไป กระผมจึงคิดว่า ควรจะยึดตามร่างของกรรมาธิการ คือมาตรา ๑๑๕ นี้เป็นหลัก ขอขอบพระคุณครับ

ประธานรัฐสภา : ท่านกรรมาธิการจะตอบไหมครับ ผมขอเวลาเดี๋ยวนะครับ ขอเวลาพักสัก ๑๐ นาที ผมทำธุระส่วนตัวหน่อย

พักประชุมเวลา ๑๕.๔๕ นาฬิกา

เริ่มประชุมต่อเวลา ๑๕.๕๕ นาฬิกา

ประธานรัฐสภา : เชิญครับ คุณสุรศักดิ์

นายสุรศักดิ์ บัวขาว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุบลราชธานี) :

ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม สุรศักดิ์ บัวขาว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอุบลราชธานี พรรคชาติพัฒนา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ต่อประเด็นมาตราที่ มาตรา ๑๑๕ ซึ่งคณะกรรมการได้เพิ่มเติมขึ้นมาขึ้นนั้น กระผมซึ่งเห็นว่าท่านผู้อภิปราย ท่านอาวุโสเมื่อตะกี้ที่อภิปราย ไปนั้นผมเห็นกับท่านว่า ข้อความที่เพิ่มในวรรคสองและวรรคสามนั้นน่าจะตัดออกไป สิ่งที่ผมอยากจะทำให้ตัดที่ผม เห็นว่าน่าจะตัดออกไปนั้น การที่จะให้มีคณะกรรมการเลือกตั้งขึ้นมาอีกคณะหนึ่งตามกฎหมายรัฐธรรมนูญนั้น กระผมเห็นว่าเท่าที่ผ่านมานั้นองค์กรกลางก็คืทางรัฐบาลชุดก่อน ๆ นั้นได้กำหนดขึ้นมาว่า ให้มีคณะกรรมการหรือองค์กรกลาง ให้ควบคุมการเลือกตั้ง โดยเจตนารมณ์ของการตั้งคณะกรรมการชุดนี้ขึ้นมาขึ้นนั้นก็เนื่องจากว่า การซื้อเสียงเลือกตั้งเท่าที่ผ่านมานั้นมันมีมาก ทางรัฐบาลชุดนั้นก็เห็นว่า น่าจะให้มีคณะกรรมการหรือองค์กรกลาง ให้มีเป็นกรรมการการเลือกตั้งในคราวนั้น แต่ปรากฏว่าในการเลือกตั้งในครั้งนั้นเป็นผลให้เห็นแล้วว่า เป็นวิธีการ โกงเลือกตั้งอย่างถูกต้องตามกฎหมาย ที่ผมบอกอย่างนี้นั้นก็คือหลังจากที่มีการประกาศรับสมัครรับเลือกตั้ง แล้วมีคณะกรรมการองค์กรกลางขึ้นมา ก็ปรากฏว่า ขอมรับกันใหม่ว่าในการเลือกตั้งแต่ละครั้งนั้น จะต้องมีการซื้อเสียงขายเสียงกันในส่วนภูมิภาค ในเขตกรุงเทพมหานครของท่านอาจจะไม่มีแต่ต่างจังหวัดยอมรับว่า ต้องมี เพราะองค์กรครั้งนี้เมื่อก่อนไม่เคยมี พอมีองค์กรนี้ขึ้นมา ผมเห็นว่า หากผู้สมัครรับเลือกตั้งรายใดมีเงินที่จะไปซื้อเสียงจะต้องไปติดต่อกับคณะกรรมการ หรือองค์กรกลางในหมู่บ้านนั้นหรือเขตเลือกตั้งนั้นนั่นแหละครับคือการซื้อเสียงแบบ

ถูกต้องตามกฎหมายหรือการโกงเลือกตั้งถูกต้องตามกฎหมาย ผมเห็นว่าถ้าไม่มีน่าจะดีกว่า เพราะเท่าที่ผมได้ดูแล้วว่าในการเลือกตั้งครั้งก่อน ๆ นั้น ก่อนที่จะมีองค์กรกลางก็ดี หรือมีคณะกรรมการครั้งนี้ก็ดี ผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นกรรมการ ข้าราชการของกระทรวงมหาดไทยเป็นกรรมการ อย่างน้อยที่สุดคณะกรรมการชุดนี้หรือองค์กรครั้งนี้ก็เป็นข้าราชการ ซึ่งมีความรับผิดชอบ ในด้านวินัยอยู่แล้ว กระผมเห็นว่าน่าจะคัดออกไปในพรรคสองและพรรคสาม ให้คงเหลือเฉพาะตามร่างเดิมของมาตรา ๑๑๕ ให้เป็นไปตามภายใต้ข้อบังคับ ของบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้ ให้มีหลักเกณฑ์และวิธีการเลือกตั้งให้กำหนดใน กฎหมายเลือกตั้ง ในครั้งต่อไป ส่วนมากองค์กรกลางหรือคณะกรรมการ เลือกตั้งนั้นผมให้ตัดไปทั้งสองพรรค ขอขอบคุณครับ

ประธานรัฐสภา : คุณศิริศักดิ์แล้วคุณไพจิตร แล้วกรรมาธิการ ตอบสักครั้งหนึ่ง

นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชุมพร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ศิริศักดิ์ อ่อนละมัย ส.ส. ชุมพร พรรค ประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ก่อนอื่นต้องขอขอบพระคุณท่านประธาน ก็รับทราบที่ท่านได้เรียกชื่อของกระผมเมื่อสักครู่นี้ บังเอิญผมก็ไปติดภารกิจ เช่นเดียวกับท่านเหมือนกัน ผมต้องขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานให้ได้ รับทราบว่า จริง ๆ แล้วในการแก้ไขเพิ่มเติมของท่านกรรมาธิการนั้น ก็ต้อง ยอมรับว่าต้องเห็นด้วย แต่ว่าจะให้เห็นด้วยในถ้อยคำและความหมายทุก ประการนั้น ผมคงจะบอกว่าไม่ได้ เพราะเนื่องจากว่า ผมอยากจะทำขออนุญาต เรือนชี้แจงให้ท่านประธานได้รับทราบว่าถ้าสมมุติว่าการเลือกตั้งทุก ๆ ครั้ง มัน เป็นไปด้วยดี ท่านสมาชิกทั้งหลายก็คงจะไม่มาอภิปรายเกี่ยวกับขอให้มีการ บัญญัติเพิ่มเติมเข้าไปหรือว่ามี การตัดทอนถ้อยคำบางตอนว่า ให้มี คณะ กรรมการเลือกตั้งซึ่งเป็นองค์กรอิสระ นั้นเป็นเพราะเหตุไรครับท่านประธาน

เป็นเพราะว่า คำว่า องค์กรกลาง หรือ องค์กรเฉพาะกิจ ที่ถูกจัดตั้งขึ้น เมื่อการเลือกตั้ง ๒ ครั้งที่ผ่านมา นั้น ก็มักจะสร้างปัญหาให้กับพี่น้องประชาชน และสร้างปัญหาให้กับผู้สมัครรับการเลือกตั้ง เพราะเนื่องจากว่าหน้าที่และบทบาทขององค์กรกลางนั้นไม่ชัดเจนเท่าที่ควร เพราะฉะนั้นเราจึงอยากเห็น ว่าต่อไปนี้ควรจะมืองค์กรองค์กรหนึ่งซึ่ง จะไม่ขึ้นกับฝ่ายบริหาร และองค์กรดังกล่าวนี้จะป็นองค์กรอิสระที่สามารถกำหนดและควบคุมดูแลการเลือกตั้งให้เป็นไปด้วยความบริสุทธิ์และยุติธรรม สิ่งเหล่านี้ซึ่งใคร ๆ ก็อยากจะได้ ใคร ๆ ก็อยากจะได้ ผมก็อยากจะได้ ผมก็อยากจะได้ เรียนให้ท่านประธานได้รับทราบ ว่า ปัญหาที่มันเกิดขึ้นนั้นเพราะอะไร เพราะความไม่เป็นธรรม เพราะความไม่เป็นกลาง เพราะฉะนั้นการเลือกตั้งทุก ๆ ครั้งที่ผ่านมา มันก็จะมีปัญหาเกิดขึ้นมากมาย ไม่ว่าจะเป็นทางฝ่ายเจ้าหน้าที่ผู้ดูแลการเลือกตั้งก็ตาม ที่ถูกจัดตั้งโดยส่วนกลาง ท่านประธานที่เคารพ ผมอยากจะทราบว่า ท่านกรรมการ ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร ในเมื่อกรรมการหลายท่านก็เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และปัญหาที่เกิดขึ้นในการเลือกตั้งนั้นท่านก็รู้ว่า ตัวปัญหามันอยู่ตรงไหน และควรจะแก้ไขอย่างไร ผมได้อ่านข้อความในมาตรา ๑๑๕ ในวรรคสอง และวรรคสาม ว่า ให้มีคณะกรรมการการเลือกตั้งซึ่งมีอำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมายบัญญัติ เพื่อกำกับดูแลการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ให้บริสุทธิ์และยุติธรรม แต่ก็ไม่พอหรอกครับ มันจะต้องมีการกำหนดให้ชัดเจนไปเลยว่าอย่างนี้เพื่อน ๆ สมาชิกหลายต่อหลายท่านได้อธิบายว่า น่าจะมีองค์กรอิสระอย่างที่ผมได้กราบเรียนให้กับท่านประธานได้รับทราบ เพื่อที่จะได้ไปควบคุมดูแล แต่ถ้าจะบอกว่าองค์กรกลางที่เขย่ง หรือว่าองค์กรเฉพาะกิจที่เขยได้ดำเนินการไปเมื่อการเลือกตั้งครั้งที่ผ่านมานั้น ไม่ดีหรือไม่ดีหรือไม่ ดีครับ แต่ก็ยังดีในลักษณะที่เป็นเสือกระดาษ อย่างน้อยที่สุดความเกรงกลัวจะเกิดขึ้นหรือไม่ก็ตาม แต่สิ่งที่มันเล็ดรอดเข้ามาได้นั้น การแก้ไข

ด้วยชั้นเชิงและเล่ห์เหลี่ยมนานาประการมันก็เกิดขึ้นมากมาย และองค์กรกลางเอง เขาก็ไม่สามารถที่จะเข้าไปดำเนินการได้อย่างเต็มที่ เพราะอำนาจหน้าที่มันอยู่ในขอบเขต ดำเนินการซึ่งถูกกรอบไว้ถูกวางไว้เป็นข้อจำกัด เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้ผมอยากจะเรียนให้ท่านกรรมการฯ ขอร้องเถอะครับ ขอให้ได้เพิ่มเติมองค์กรอิสระเข้าไปด้วยคือการจัดตั้งองค์กรอิสระเพื่อที่จะได้ไปกำกับดูแลการเลือกตั้งให้เป็นไปด้วยความบริสุทธิ์ ยุติธรรม ตามวัตถุประสงค์ของท่านกรรมการฯ ทุก ๆ ท่านนะครับซึ่งผมเองก็เข้าใจว่าความจริงแล้วท่านก็รู้ว่าปัญหาที่มันเกิดขึ้นนั้น เพราะอะไรผมก็ยังขอยืนยัน ณ ที่นี้ว่า ขอให้มีการเพิ่มเติมให้มีคณะกรรมการการเลือกตั้งซึ่งเป็นองค์กรอิสระมีอำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมายบัญญัติ ขอบพระคุณครับ

ประธานรัฐสภา : คุณไพจิตครับ

นายไพจิต ศรีวรขาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครพนม) :
ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระหม่อม ไพจิต ศรีวรขาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครพนม พรรคความหวังใหม่ ท่านประธาน มาตรา ๑๑๕ นั้น พรรคสอง ที่คณะกรรมการได้กำหนดเพิ่มเติมเข้ามาโดยสาระทั้งพรรคสามด้วยนั้น นับว่าเป็นเจตนาผมที่เป็นความใหม่อีกประการหนึ่งของรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ซึ่งไม่เคยมีกำหนดไว้ในการเขียนรัฐธรรมนูญ มันคงจะเกิดจากภาพของการพบกับอุปสรรคปัญหาในการเลือกตั้งที่เกิดขึ้น ผมเชื่อในประสบการณ์ซึ่งถือว่าเป็นบทเรียนที่มีค่าต่อการที่จะพัฒนาทางการเมืองของคณะกรรมการ ที่จะให้เป็นบรรทัดฐานในการที่จะกำหนดในบทบัญญัติในวรรคนี้ เป็นเรื่องที่น่าอินติภาพขององค์กรกลางที่ดำเนินการเป็นหน่วยที่ดำเนินการเลือกตั้ง ในการเลือกตั้ง ๒ ครั้งที่ผ่านมา เราขอรับกันว่า มันมีส่วนที่ยังบกพร่องในส่วนที่จะทำให้องค์กรนี้มีอำนาจในการที่จะควบคุมตรวจสอบ และบรรลุดุจดประสงค์ในการที่จะควบคุมการเลือกตั้งให้

บริษัทที่ ยุติธรรม แต่ก็ต้องยอมรับกันว่าหน่วยงานตรงนี้เป็นเจตนาอย่างหนึ่งของผู้ที่ดำเนินการ เลือกตั้งที่จะคอยกำกับในบางส่วนให้เกิดความเกรงกลัวไปสู่จุดหมายในการที่จะทำให้มันถูกต้องตามครรลองครองธรรมในการ เลือกตั้งที่น่าจะดีกว่า ผมเชื่อว่ากรรมการหรือสภาผู้แทนเราจะได้มีโอกาสได้พิจารณาในบทสรุปตรงนี้เพื่ออนุมัติให้เป็นไปตามกรอบเสริมข้อบกพร่องต่าง ๆ ขององค์กรหรือคณะกรรมการที่เราอาจจะลอกจากการทำงาน ในส่วนหนึ่งที่เป็นประสบการณ์ขององค์กรกลางที่ได้ดำเนินการมาแล้ว นี่เป็นคุณูปการอย่างหนึ่งที่ทำให้ผลของการเลือกตั้ง เรายอมรับกันว่าผลของการเลือกตั้งอาจจะไม่พัฒนาทั้งหมดร้อยเปอร์เซ็นต์ แต่ต้องยอมรับว่าการพัฒนาของผู้ที่เข้ามาสู่ระบบการ เลือกตั้ง ในยุคนี้สมัยนี้ ได้พัฒนาขึ้นแล้วบุคคลที่ได้ผ่านการเลือกตั้งมาทั้งหมดนั้น มิได้เข้ามาโดยที่บอกว่ามีเงินมีทองถือกระเป๋ามาแล้ว เข้ามาได้ แต่การทำงานทั้งหมดเหล่านี้ได้ตั้งสมและเกิดข้อสรุปและบทเรียนที่เกิดขึ้น ผมชื่นชมในเจตนาที่สำคัญที่เขียนไว้ว่า ให้คณะกรรมการ เลือกตั้งชุดนี้ มีบทบาทในการกำกับดูแลที่เขียนไว้ในบทนี้ คำว่า กำกับดูแลนั้นก็หมายถึงว่า คณะกรรมการชุดนี้ ถ้าหากจะต้อง เขียนให้ไป เป็นผู้ดำเนินการ จัดการ เลือกตั้งเองนี้ ผมก็ยังมีมองภาพที่ค่อนข้างที่จะสับสน เพราะกระบวนการของการเลือกตั้ง การดำเนินการ เลือกตั้งนั้นจะต้องสั่งสมประสบการณ์ จะต้องเป็นผู้มีคนมีเครื่องมือ เครื่องมือค่อนข้างมากมาย ซึ่งหน้าที่ตรงนี้เราต้องยอมรับไว้ว่า รัฐบาลแต่ละยุคหรือคณะผู้บริหารแต่ละชุดได้มีบทเรียน มีบทสรุป มีกฎหมาย มีคณะบุคคลที่ทำ ใน เรื่องเหล่านี้ แม้ยอมรับกันว่ากระทรวงมหาดไทยเองที่เป็นผู้ดำเนินการ เลือกตั้ง มีข้อบกพร่องหลายประการ แต่ก็ต้องยอมรับว่าบุคคลเหล่านี้ได้พัฒนาการทำงานทางการเมือง การดำเนินการ เลือกตั้งมีประสบการณ์ มีระเบียบ มีกฎเกณฑ์ มีข้อจำกัดที่จะทำไม่ถูกต้องไม่ชอบค่อนข้างมากกำหนดไว้อยู่แล้ว เพราะฉะนั้นถ้าหากมีหน่วยงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง คณะกรรมการการเลือกตั้งนี้มาควบคุม ซึ่งจะบัญญัติไว้ในกฎหมาย

บทบัญญัติของกฎหมายที่จะออกมาให้สอดคล้องกับข้อกำหนดในรัฐธรรมนูญ จะทำให้คณะกรรมการชุดนี้ไปควบคุมคณะกรรมการ หรือผู้ที่มีอำนาจที่จะต้องดำเนินการเลือกตั้งให้แสดงผลของการเลือกตั้งให้ไปสู่จุดหมายคือ ใต้บริสุทธิ ยุติธรรมตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญยิ่งขึ้น ซึ่งผมเชื่อมั่นว่าในการพิจารณากฎหมายที่เกิดขึ้นเป็นกฎหมายหลังจากที่รัฐธรรมนูญฉบับนี้ออกไปแล้ว ไม่ว่าจะเป็นพระราชบัญญัติการเลือกตั้ง พระราชบัญญัติพรรคการเมืองอะไรทั้งหลาย จะออกมาอนุมัติให้สอดคล้องเสริมบทบาทของชุดนี้ ในการที่จะควบคุม ติดตาม ตรวจสอบ ไม่ว่าจะเป็นทั้งในระดับชาติ คณะกรรมการชุดนี้ควรจะมีตั้งแต่ระดับชาติ. ในการที่กำหนดทิศทางกรอบฤทธิ์เดชต่าง ๆ ของคณะกรรมการชุดนี้ ให้สามารถให้เหตุผลให้โทษต่อผู้ที่จัดการดำเนินการเลือกตั้งที่ไม่ถูกไม่ชอบทั้งหลาย ในขณะที่เดียวกันก็ต้องมีเครื่องมือเครื่องมือพอสมควร ผมเชื่อว่าการเจตนารมณ์ คงจะทำให้เป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งที่เป็นผลให้การเลือกตั้งจากนี้ไป แทนที่จะให้เฉพาะผู้ที่ดำเนินการเลือกตั้งหน่วยเดียวที่ทำแล้วก็เสร็จเด็ดขาดเดี๋ยวนี้ ถ้าใครรู้ว่ามันไม่ถูกไม่ต้องก็ไปพึ่งกระบวนการยุติธรรม ซึ่งเป็นอีกชั้นหนึ่งที่ต้องใช้เวลา ซึ่งต้องใช้หลักฐานอะไรค่อนข้างมาก แต่ถ้าเรามีคณะกรรมการการเลือกตั้งชุดนี้ควบคุมเป็นองค์กรหนึ่งที่จะไปพึ่งศาลสถิตยุติธรรม เพื่อที่จะควบคุมตรวจสอบในการทำงานของฝ่ายที่มีหน้าที่โดยตรง ผมคิดว่าจุดนี้น่าจะเป็นส่วนหนึ่งของความเด่น และความมุ่งประสงค์ที่ถูกตั้งของรัฐธรรมนูญที่เขียนไว้ในรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ซึ่งผมคิดว่าตรงนี้ก็คงจะยังไม่มียุทธวิธีที่จะต้องชี้แจงกันครั้งนี้ แต่เมื่อได้เขียนไว้ตรงนี้ก็ถือว่า เป็นเจตนาที่สำคัญ เป็นกรอบในการที่จะให้ฝ่ายบริหาร เข้ามาดำเนินการจัดระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้มีหน่วยงานนี้ เราอาจจะไม่สามารถที่จะให้หน่วยงานนี้เป็นผู้ที่ประสิทธิประสาทความบริสุทธิ์ ยุติธรรมทั้งหมดได้ แต่จะมีหน้าที่ในการควบคุม ตรวจสอบ และเป็นอิสระในการทำงาน ซึ่งจะใช้บุคคลที่เกี่ยวข้องทั้งในส่วนที่เป็นเรื่องของฝ่ายยุติธรรมของบ้านเมืองก็ดี มามีบทบาทในครั้งนี้

ผมเชื่อว่าฝ่ายบริหารที่มีหน้าที่ในการดูแล เขาก็เกรงกลัวในเรื่องความบริสุทธิ์ยุติธรรมที่เกิดขึ้น ถ้าหากได้มีอำนาจมีกฎหมายที่สมบูรณ์ยิ่ง เพราะฉะนั้นจุดนี้ผมก็เห็นด้วยกับคณะกรรมการ ควรที่จะได้คงตามที่ได้เขียนไว้ตามวรรคหนึ่งและวรรคสองของมาตรา ๑๑๕ ซึ่งเป็นความใหม่ที่ต้องแก้การยกย่อง และก็ได้ดำเนินการไว้ในรัฐธรรมนูญที่จะมีใช้ต่อไป ขอบขอบคุณครับ

ประธานรัฐสภา : เชิญครับท่านประธาน

นายประจวบ ไชยสาส์น (ประธานคณะกรรมการ) :

กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม ประจวบ ไชยสาส์น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอุดรธานี พรรคชาติพัฒนา สมาชิกรัฐสภา ในฐานะประธานกรรมการวิสามัญ ท่านประธานที่เคารพ กระผมต้องขอขอบพระคุณท่านสมาชิกรัฐสภาแห่งนี้ ที่ได้กรุณาแสดงความคิดเห็นต่อกรณีที่กรรมการได้เพิ่มเติมสาระสำคัญในมาตรา ๑๑๕ กำหนดให้มีกรรมการการเลือกตั้งขึ้นมา แล้วก็เพิ่มเติมจากอำนาจหน้าที่ที่จะดำเนินการเลือกตั้งให้เป็นไปอย่างบริสุทธิ์ ยุติธรรมตามกฎหมายเลือกตั้ง หรือพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่เราเคยใช้มา แล้วองค์การขององค์กรใหม่นี้ก็ให้เป็นไปตามกฎหมายที่ท่านสมาชิกแห่งรัฐสภาแห่งนี้ จะได้ดำเนินการตราพระราชบัญญัติอนุมัติให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญต่อไป ต้องขอเรียนว่าที่ท่านกรรมการเสียงข้างน้อยได้อภิปรายไว้นั้น กระผมต้องขอกราบเรียนว่าเป็นความจริง แล้วท่านกรรมการอาวุโสและท่านสมาชิกผู้อาวุโส ซึ่งท่านได้รับมอบหมายจากสภาผู้แทนราษฎรให้ทำหน้าที่ในฐานะประธานคณะกรรมการวิสามัญศึกษา เพื่อแก้ไขกฎหมายเลือกตั้งและกฎหมายพรรคการเมือง ซึ่งกระผมก็ได้มีส่วนในการเข้าไปเป็นกรรมการชุดนั้นด้วย ใช้เวลาประชุมกันมาเกือบ ๒ ปีแล้ว เราได้เก็บรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ได้เชิญทั้งภาครัฐและเอกชน ผู้ที่มีอำนาจมีประสบการณ์ในการดำเนินการ

เลือกตั้งที่ผ่านมา ว่าอุปสรรคและปัญหานั้นอยู่ที่ไหน ในที่สุดคณะกรรมการ
ชุดนั้นก็ได้รับความเห็นว่าจะมีคณะกรรมการขึ้นมาชุดหนึ่ง เป็นคณะกรรมการ
ระดับนโยบาย เป็นคณะกรรมการระดับชาติเพื่อที่จะกำหนดนโยบายและ
ทิศทางการเลือกตั้ง เพื่อที่จะกำกับดูแลการเลือกตั้งให้เป็นไปอย่างบริสุทธิ
ยุติธรรม เพื่อไม่ให้หน่วยงานราชการหน่วยใดหน่วยหนึ่งหรือองค์กรใดองค์กร
หนึ่งมีอำนาจแต่ผู้เดียว นั่นก็เป็นเป้าหมายและทิศทางที่เราเดินไปสู่การพัฒนา
ระบอบประชาธิปไตย ก็คือการมีส่วนร่วมในทางการเมือง เพราะประชาธิปไตย
จะพัฒนาได้นั้น ทุกคนในบ้านเมืองทุกองค์กรในประเทศจะต้องเข้ามา
มีส่วนร่วมในการจัดการ การคัดเลือกผู้ที่จะเข้ามาทำหน้าที่ในฐานะที่เป็น
สมาชิกสภานิติบัญญัติ ที่ต้องออกกฎหมายไปควบคุมกำกับดูแลกันทั้งบ้าน
ทั้งเมือง และจะต้องไปทำหน้าที่ในฐานะเป็นผู้บริหารประเทศซึ่งตรงนี้แหละ
ครับ คณะกรรมการชุดนั้นได้ปรึกษากันก่อนที่จะมีการพิจารณากฎหมาย
รัฐธรรมนูญด้วยซ้ำไป เมื่อมีการพิจารณากฎหมายรัฐธรรมนูญมาถึงมาตรา
นี้ กรรมการชุดนั้น ได้ส่งรายละเอียดหลักการบางประการมาให้คณะ
กรรมการ ได้พิจารณาเพื่อที่จะบรรจุหลักการนี้ไว้ในรัฐธรรมนูญ ส่วน
รายละเอียดนั้นก็คงจะไปกำหนดไว้ในพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้อง เช่นอาจจะมี
พระราชบัญญัติขึ้นมาฉบับหนึ่ง โดยเฉพาะเพื่อรองรับสถานภาพของคณะ
กรรมการชุดนี้ หรือจะกำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการเลือกตั้งก็สุดแล้วแต่
ท่านประธานที่เคารพ ครั้งแรกคิดว่าจะกำหนดไว้ว่าองค์กรนี้น่าจะเป็นอิสระ
แต่เมื่อดูสาระสำคัญและข้อเท็จจริงแล้ว การที่จะบัญญัติให้องค์กรใดเป็นอิสระ
ภายใต้การบริหารราชการแผ่นดินของเราที่มีอยู่ในขณะนี้ก็จะต้องอยู่ภายใต้
อำนาจอธิปไตยของบ้านเมือง คืออยู่ที่ ๆ จะไปอิสระก็คงจะทำให้เกิดปัญหา
ดังนั้นจะเขียนกฎหมายออกมาอย่างไร จะต้องมีผู้รักษาการให้เป็นไปตาม
พระราชบัญญัติ คือถ้าอยู่ฝ่ายบริหารก็ต้องมีนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีจะต้อง

เป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติ ครั้นจะสังกัดรัฐสภาก็คงจะต้องมี
 ประธานรัฐสภาหรือประธานสภาผู้แทนราษฎรสุดแล้วแต่ เป็นผู้รักษาการให้
 เป็นไปตามพระราชบัญญัติ ดังนั้นกรรมการก็ได้รับข้อมูลจากกรรมการ
 วิสามัญ ซึ่งถือว่าเป็นองค์กรที่ทางสภาผู้แทนราษฎรแต่งตั้งไปทำการศึกษาราย
 ละเอียดลงละเอียดลึก เพื่อเป็นคำปรึกษาหารือให้แก่คณะกรรมการ
 แก้วรัฐธรรมนูญ ซึ่งมีอีกหลายคนที่ท่านได้ทำหน้าที่ช่วยเหลือให้ความคิดเห็น
 แก่กรรมการวิสามัญเป็นอย่างดีทั้งในสภาและนอกสภา ซึ่งกรรมการเรา
 รับฟังความคิดเห็นเหล่านั้นตลอดมา ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิก
 ผู้ทรงเกียรติ คืออภิปรายในลักษณะที่ขอร้องให้กรรมการได้ยอมรับในการที่
 จะเอาถ้อยคำบางคำมาใส่ไว้ในรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติม โดยเฉพาะ
 วรรคสองให้มีถ้อยคำ เช่นคำว่า เป็นองค์กรอิสระ แต่หากว่าท่านสมาชิกอีก
 หลายท่านก็มีความเห็นที่ไม่จำเป็น แล้วควรที่จะควรวางของ
 กรรมการและอีกหลายท่านก็ยังมีความเห็นที่ไม่ควรจะมีบัญญัติไว้ใน
 วรรคสองและวรรคสามด้วยซ้ำไป กรรมการนั้นได้ทำหน้าที่พยายามที่จะ
 สรรหาแนวความคิด เพื่อที่จะมาบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญให้สามารถนำไปปฏิบัติ
 ได้ แต่อย่างไรก็ตามความเห็นของกรรมการนั้นก็ไม่ใช่ว่าจะสิ้นสุด แล้ว
 ความเห็นกรรมการนั้นก็ไม่ใช่ว่าจะถูกต้องทุกสิ่งทุกอย่างเสมอไป ในเมื่อ
 ท่านสมาชิกแห่งสภานี้มีความเห็นที่แปลกแตกต่างกันออกไปหลายสิ่งหลายอย่าง
 แต่กรรมการก็ยังขอยืนยัน และต้องขอขอบคุณท่านประธานกรรมการ
 วิสามัญแก้ไขกฎหมายเลือกตั้งและกฎหมายพรรคการเมือง ซึ่งท่านได้ศึกษาราย
 ละเอียดซึ่งยิ่งกว่ากรรมการแก้ไขรัฐธรรมนูญที่ท่านให้การสนับสนุน
 ดังนั้นกรรมการจึงขอกราบเรียนท่านประธานว่า กรรมการขอขอร้องไว้ตาม
 ร่างเดิมของกรรมการ ขอขอบคุณครับ

ประธานรัฐสภา : มีตกค้างอยู่ ๒ คน ยกมือนานแล้วก็เห็นใจ
 ครับ ความจริงอยากจะมีด คุณตรีพล ลั่น ๆ หน่อยครับ เคี้ยวจะได้ลงมติ
 เสียที

นายตรีพล เจาะจิตต์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) :
 ท่านประธานที่เคารพ กระผม ตรีพล เจาะจิตต์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 จังหวัดนครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา กระผม
 ขออนุญาตแสดงความคิดเห็นไม่นานนักหรือครับ ท่านประธานที่เคารพ เรื่อง
 ที่เรากำลังอภิปราย กำลังพูดกันอยู่นั้น ผมว่าเป็นเรื่องสำคัญที่สุดของชาติ
 เพราะว่าเราปกครองในระบอบประชาธิปไตย ประชาธิปไตยนั้นประชาชน
 เป็นใหญ่ในแผ่นดินปกครองเพื่อประชาชน โดยประชาชน และของประชาชน
 เพราะฉะนั้นการบริหารในระบบนี้ผมว่าต้องรอบคอบ และการเลือกตั้งเป็น
 ปัจจัยหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับระบบนี้ ในระบบประชาธิปไตยเราเลือกตั้งเพื่อที่จะ
 เลือกตัวแทน ตัวแทนของคน ๕๘ ล้านคนไปทำหน้าที่แทน ผู้แทนคือคนที่ทำ
 หน้าที่แทนประชาชนทั้ง ๕๘ ล้านคนที่มีผู้แทนที่มีโอกาสได้มารับใช้ประชาชนทั้ง
 ๕๘ ล้านคนนั้น ท่านประธานที่เคารพ บางครั้งบางโอกาสบางท่านก็เป็นฝ่าย
 บริหารซึ่งบริหารทั้งประเทศ แล้วก็บางส่วนก็จะต้องมาทำหน้าที่ในทาง
 พิจารณากฎหมาย พิจารณาพระราชบัญญัติซึ่งกฎหมายและพระราชบัญญัตินั้นก็
 ปกครองคนทั้งประเทศอีก เพราะฉะนั้นการเลือกตั้งผู้แทนมาทำงานแทนคนทั้ง
 ประเทศจึงเป็นเรื่องที่สำคัญ คณะกรรมการเลือกตั้งจริง ๆ แล้วถึงแม้เราจะ
 มีกรรมการเลือกตั้งขึ้นมาแล้ว มีได้หมายความว่ากรรมการเลือกตั้งจะบริสุทธิ์
 เพราะว่าคงไม่มีประเทศใดในโลกนี้ที่ผมได้ศึกษามาว่าจะมีการเลือกตั้งบริสุทธิ์
 ยุติธรรม แต่ว่าคณะกรรมการเลือกตั้งก็ควรจะมี เพราะว่ามีคณะกรรมการ
 เลือกตั้ง มันน่าจะดีกว่าที่ไม่มี เพราะในประวัติศาสตร์การเลือกตั้งของเรา
 ปัญหาทยอยเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ เพิ่มขึ้นเรื่อย ถ้าหากว่าเราไม่มีองค์กรหนึ่ง

องค์กรใดมาสังกัดกัน หรือมาหาแนวทางใหม่ การเลือกตั้งก็คงจะมีปัญหาตลอดไป เพราะฉะนั้นผมเห็นด้วยที่ว่าจะให้มีคณะกรรมการเลือกตั้ง ที่มีคณะกรรมการเลือกตั้งจะปฏิบัติภารกิจได้มีประสิทธิภาพมากขึ้นเพียงใดนั้น ผมคิดว่าขึ้นอยู่กับโครงสร้าง โครงสร้างของคณะกรรมการเป็นเรื่องที่สำคัญ ถ้าหากว่ามีโครงสร้างของคณะกรรมการที่แข็งแกร่ง มีหน้าทีและมีอำนาจ ผมมีความมั่นใจว่าน่าจะมีภารกิจสำเร็จ กระผมขออนุญาตแสดงความคิดเห็นในความคิดเห็นของกระผมคิดว่า เราน่าจะมีคณะกรรมการเลือกตั้งแห่งชาติขึ้นมา อาจจะประกอบด้วยคณะกรรมการที่เป็นผู้ที่มีเกียรติ มีทั้ง เกียรติคุณ มีเกียรติเพราะว่าวุฒิสูง มีทั้ง เกียรติคุณ มีทั้ง เกียรติศักดิ์และเกียรติยศ ร่วมกันเป็นกรรมการ ก็โดยสรุปแล้วเป็นผู้ที่มีชื่อเสียง จะจำนวนเท่าไรนั้นก็แล้วแต่นั้นเป็นรายละเอียด เป็นคณะกรรมการชุดใหญ่ แล้วต่อจากนั้นผมก็ยังมีความคิดเห็นต่อไปว่า น่าจะมีคณะกรรมการเลือกตั้งระดับจังหวัด แล้วผมก็มีความคิดเห็นต่อไปว่า คณะกรรมการเลือกตั้งนี้ควรจะควบคุมกำกับดูแลการเลือกตั้งทุกระดับ ทุกระดับตั้งแต่ท้องถิ่นจนถึงระดับประเทศ เพราะฉะนั้นคณะกรรมการเลือกตั้งควรจะ เป็นองค์กรที่ถาวร มิใช่ว่าเลือกตั้งครั้งหนึ่ง ตั้งมาครั้งหนึ่ง เลือกตั้งครั้งหนึ่งแล้วยกเลิก อย่างนั้นผมว่าไม่ประสบผลสำเร็จแน่ เพราะฉะนั้นผมก็อยากจะสรุปว่าโครงสร้างควรจะเป็นดังนี้ เรามีคณะกรรมการเลือกตั้งแห่งชาติ แล้วควรจะ มีหน่วยงานรองรับ อาจจะต้องตั้งชื่อว่า สำนักงานคณะกรรมการเลือกตั้งแห่งชาติ อาจจะมีผู้อำนวยการ หรือ เลขาธิการ อะไรก็แล้วแต่ เป็นหน่วยงานธุรการ ที่ทำงานเกี่ยวข้องกับกาเลือกตั้ง เกี่ยวข้องกับพรรคการเมือง แล้วเป็นหน่วยงานที่ถาวร แล้วต่อจากนั้นตามจังหวัดต่าง ๆ ก็มีคณะกรรมการเลือกตั้งระดับจังหวัดองค์กรนี้ที่สำคัญคือว่า ให้มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับเรื่องพรรคการเมือง และเกี่ยวข้องกับ การเลือกตั้งทุกชนิด ไม่ว่าจะเป็นการออกกฎหมาย ระเบียบ ไม่ว่าจะ

การกำหนดเขตเลือกตั้ง ไม่ว่าจะเกี่ยวข้องกับเรื่องการกำกับดูแลเวลาเลือกตั้ง ต้องมีหน้าที่ครอบคลุมให้หมด มีหน้าที่อย่างเดิขวไม่พอนะครับ ที่คณะกรรมการองค์รกลางในสมัยที่ผ่านมา มีแค่หน้าที่ แต่ไม่มีอำนาจ ผมก็อยากที่จะเรียนท่านประธานผ่านไปยังท่านประธานกรรมาธิการว่า มันต้องมีอำนาจ ทำอย่างไรถึงมีอำนาจ การที่จะให้คณะกรรมการชุดนี้มีอำนาจนั้นก็ควรจะมีกฎหมายรองรับ และควรจะเป็นกฎหมายรองรับโดยเฉพาะของคณะกรรมการเลือกตั้งแห่งชาติ ถ้าทำดั่งนี้ได้ผมมีความมั่นใจว่า การปฏิบัติการกิจของคณะกรรมการเลือกตั้งแห่งชาตินั้นจะประสบผลสำเร็จ ผมขอสรุปดั่งนี้ครับ

ประการที่ ๑ คณะกรรมการเลือกตั้งแห่งชาติจะต้อง เป็นองค์กรที่ถาวร จะต้องมีหน่วยงานที่รองรับเพื่อทำงานธุรการและบริหารงานตลอดปี เหมือนกับหน่วยงานอื่น

ในประการที่ ๒ ต้องมีหน้าที่ที่เด่นชัด และหน้าที่นั้นจะต้องเกี่ยวข้องกับเรื่องพรรคการเมือง และเกี่ยวข้องกับการเลือกตั้งในทุกรูปแบบกำกับดูแลควบคุมในทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้งและพรรคการเมือง

ในประการที่ ๓ จะต้องมีกฎหมายรองรับ

ท่านประธานที่เคารพ กระผมเห็นด้วยกับคณะกรรมการ และขออนุญาตเปลี่ยน เนื้อความบางส่วนไม่ทราบจะได้หรือไม่ ผมขออนุญาตเปลี่ยน เนื้อความดั่งนี้ ให้มีคณะกรรมการเลือกตั้งแห่งชาติโดยให้ เป็นองค์กรที่ถาวร ท่านประธานกรรมาธิการบอกว่าอิสระบางทีอาจจะมีปัญหา ก็ขอให้มีคณะกรรมการเลือกตั้งแห่งชาติโดยให้ เป็นองค์กรที่ถาวร และมีกฎหมายบัญญัติรองรับโดยเฉพาะ เพื่อกำกับดูแลพรรคการเมืองและควบคุมการเลือกตั้งให้บริสุทธิ์ ยุติธรรม ผมปรารถนาที่จะเห็นคณะกรรมการเลือกตั้งแห่งชาติเกิดขึ้นในคณะกรรมการชุดนี้ และผมมีความมั่นใจว่าถ้าเราไม่มีวันเริ่มต้น เราก็ไม่มีวันสำเร็จ ท่านประธานครับขอบคุณมาก

ประธานรัฐสภา : คุณณรงค์แล้วก็ต่อด้วยคุณวีระกร สั้น ๆ หน่อย
ครับ

นายณรงค์ นิยมไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม ณรงค์ นิยมไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดเชียงใหม่ พรรคประชาธิปัตย์ ในนามสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ
ในมาตรา ๑๑๕ ซึ่งมีการพิจารณากันใช้เวลานานหลายชั่วโมงนั้นก็เห็นสมควร
อย่างยิ่ง เพราะเป็นเรื่องสำคัญที่สุด สำคัญที่สุดเป็นหัวใจของประเทศชาติ
บ้านเมือง เพราะว่า ๓๖๐ คน ซึ่งนั่งอยู่ในสภาผู้แทนราษฎรนั้นมาจากการ
เลือกตั้ง กรรมการได้มีการแก้ไขเพื่อจะให้มีการเลือกตั้งบริสุทธิ์ ยุติธรรม
ขึ้น นั่นก็เป็นสิ่งที่ดีที่สุด และผมอยากให้สภาแห่งนี้ได้บันทึกไว้ว่า สาเหตุ
ทั้งหลายทั้งปวงซึ่งเราจะต้องมีการแก้ไขรัฐธรรมนูญและ เขียนไว้อย่างชัดเจน
แล้วก็จะต้องมีกฎหมายอะไรต่อมิอะไรออกมาอีก เพื่อจะรองรับรัฐธรรมนูญ
ฉบับนี้ กระผมเห็นว่าสิ่งที่เราจะต้องพูดกันให้ชัดเจนที่สุด นั่นก็คือผู้สมัครอย่าง
ผมอย่างท่านประธาน จะใช้วิชาเทพหรือวิชามารเท่านั้นเอง ที่กระผมย้ำ
อย่างนั้นเพื่อให้บันทึกไว้ว่า คนที่จะมาลงรับสมัครเลือกตั้งนั้นต้องมีสำนึกว่า
ตัวเองจะเล่นการเมืองในระบอบใช้วิชาเทพหรือวิชามาร วิชาเทพก็คือไม่
ชื่อเสียงก็ไปยกมือไหว้แล้วขอคะแนนแล้วก็บอกถึงอุดมการณ์ บอกถึงงานที่
เราจะทำให้แก่บ้านเมืองแก่ชาติแก่แผ่นดิน แต่คนที่ใช้วิชามารนั่นคือชื่อ ชื่อ
ทุกอย่างที่ขวางหน้า ชื่อแม้กระทั่งชีวิตคน แล้วคนที่ใช้วิชามารนั้นละครับทำให้
เราต้องมานั่งเขียนรัฐธรรมนูญกัน มานั่งคิกหน้าคักหลังกัน มานั่งคิกไขมานั่ง
เอาแหทอดเพื่อจะจับ ถ้าพูดกันตรง ๆ ให้ตรงเป้า พวกที่ชื่อเสียงนั้นละครับที่
เราจะสกัดกัน ที่เราตั้งคณะกรรมการขึ้นมา ผมเห็นว่าคิดที่ผ่านมารามา
พูดแล้วบันทึกไว้ตรงนี้ว่า นั่นคือจะว่าเป็นองค์กรกลางก็ได้ องค์กรกลางถูก
ตั้งขึ้นอย่างปัจจุบันทันด่วนย่อมมีข้อไหน ท่านประธานครับองค์กรกลาง

บางหน่วยบางแห่ง ซึ่งปรากฏว่ามีห้วคณะเนนเข้าไปสมัคร เป็นองค์กรกลาง แล้วก็ไปหาเสียงให้ผู้สมัครคนนั้น ภาพขององค์กรกลางเลยไม่สวยไม่งาม ความจริงองค์กรกลางเขาตั้งเพื่อให้ความบริสุทธิ์ ยุติธรรมถูกต้อง แต่คนที่เข้าไปเป็นองค์กรกลางคือกรรมการที่ไปอยู่หน่วยเลือกตั้งนั้นต่างหาก ไปปะปนไปทำลายองค์กรกลาง ไปปรับเงินจากผู้สมัครรับเลือกตั้งซึ่งใช้วิชามาร เป็นการหาเสียง นี่ต้องบันทึกไว้ในสภาแห่งนี้ ท่านประธานครับ ผมเป็นคนมาจากลูกทุ่ง ผมต้องพูดแบบลูกทุ่งและให้ชาวบ้านฟังและเข้าใจด้วย ผมจะไม่พูดแบบวิชาการ เพราะผมเป็นผู้แทนราษฎรมาจากบ้านนอก ต้องพูดกันแบบลูกทุ่งให้เข้าใจกันว่า ต้องบันทึกไว้ว่าการกระทำบางอย่างจะเอาร้อยเปอร์เซ็นต์ไม่ได้ มีการทำลายองค์กรกลางกันโดยวิธีนี้ ผู้สมัครเลือกตั้งบางคนใช้วิชามารอีกท่านประธานโดยไปคิดสินบนองค์กรกลาง แต่องค์กรกลางไม่เล่นด้วยก็มี กรรมการหน่วยเลือกตั้งบางหน่วย ท่านประธานที่เคารพ บางหน่วยนะครับไม่ใช่ทุกหน่วยบางหน่วยนั้นนะครับมีการไปขอเงินค่าอาหารกลางวันสำหรับผู้สมัครรับเลือกตั้งเพื่อเอามาเป็นค่าอาหารกลางวัน นี่แสดงว่ากรรมการซึ่งมีการจัดสรรกันนั้นมีใจอะไรครับ มีใจเอนเอียงไปหาผู้สมัครซึ่งใช้วิชามารเหมือนกัน โดยให้สตางค์หน่วยละ ๑,๐๐๐ บาทบ้าง ๒,๐๐๐ บาทบ้าง ชื่ออาหารกลางวันให้คนเรานะครับเมื่อได้กินอาหารกลางวันสักมื้อหนึ่ง ก็ต้องมีการตอบแทนกันบ้างและบางหน่วยเลือกตั้งท่านประธานครับบันทึกไว้กรุงเทพฯ ท่านประธานคงไม่มีแค่ในกฎต้องยอมรับว่ามีบ้านนอกยอมรับว่ามี ไปยื่นหน้าหน่วยดูหาเลือกตั้งแล้วชี้แนะชี้หน้าว่าต้องเลือกเบอร์นั้นเบอร์นี้ โดยได้รับอามิสสินจ้างจากคนที่ใช้วิชามารเหมือนกัน เห็นไหมครับ อันนี้ต้องบันทึกไว้เหมือนกัน เพื่อให้บันทึกไว้ว่าสิ่งเหล่านี้ อีกนิดครับ ท่านประธาน อีกอันหนึ่งนั่นคือกฎหมายเลือกตั้งให้พรรคการเมืองส่งตัวแทนของพรรคการเมืองไปกำกับดูแลหน่วยเลือกตั้งได้ แต่กระผมเห็นแล้วปรากฏ

ไม่มีพรรคการเมืองไหนที่จะส่งตัวแทนเข้าไปกำกับดูแลทั้ง ๆ กฎหมายเปิดช่องให้ สาเหตุที่พรรคการเมืองไม่กล้าส่งตัวแทนเข้าไปกำกับดูแลหน่วยเลือกตั้งทุกหน่วยเลือกตั้งได้ เพราะอย่างไรครับ เพราะหน่วยงานของทางราชการได้ให้มีการแต่งตั้งก่อน ถ้าพรรคการเมืองแต่งตั้งเข้าไปคนนั้นถูกถอดออกเอาของพรรคนักการเมืองเข้าไปใส่ก็จะถูกหาว่า ไปรังแกกรรมการเลือกตั้งหน่วยนั้นอีก เห็นไหมครับมีกฎหมายอยู่ว่าพรรคการเมืองสามารถแต่งตั้งกรรมการไปกำกับไปสอดส่องดูแลได้ และได้เขียนเสียงดูเหมือนว่าถ้าผมจำไม่ผิดวันละ ๑๒๐ บาทด้วยซ้ำไป ได้ทั้งวันไปตลอดนั่งและก็วันจริง ๆ รวมแล้วได้ ๒๔๐ บาท แต่พรรคการเมืองบางพรรคไม่ได้ส่งตัวแทนไปเลยทั้ง ๆ ที่เขาเปิดให้ แล้วเราก็มารุดกัน ณ แห่งนี้ว่าไม่บริสุทธิ์ ยุติธรรม กฎหมายเปิดให้ทำไมไม่เปิด แต่สรุปแล้วท่านประธานต้องบันทึกไว้ว่า ผมก็เห็นด้วยกับกรรมาธิการว่าจะตั้งกรรมการแห่งชาติขึ้น เพื่อจะดูแลกำกับคนที่ใช้วิชามาร คือคนที่ซื้อเสียงนั่นเอง ขอบพระคุณมากครับ

ประธานรัฐสภา : คุณวีระครับ

นายวีระกร คำประกอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครสวรรค์) :
ท่านประธานที่เคารพ เพื่อนสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ผม วีระกร คำประกอบ จากจังหวัดนครสวรรค์ สมาชิกรัฐสภา ท่านประธาน ตามมาตรา ๑๑๕ นี้ ในฐานะที่ผมเองก็เป็นคณะกรรมการวิสามัญที่พิจารณาในเรื่องของกฎหมายพรรคการเมืองและกฎหมายเลือกตั้งอยู่แล้ว ผมคิดว่าทางกรรมาธิการเราได้ส่งรายงานแล้วข้อเสนอแนะและมีร่างของกฎหมายแนบไว้ให้กับท่าน เพื่อนสมาชิกทุกท่านคงจะได้อ่านกันแล้ว ผมคิดว่าสิ่งที่เราพูดกันทั้งหมดก็เป็นความคิดเห็นที่ตรงกันกับกรรมาธิการวิสามัญคณะที่ผมได้เป็นอยู่ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าน่าจะได้เวลาที่เราจะยุติการอภิปรายได้แล้ว เพราะถ้าอ่านจากรายงานของคณะกรรมาธิการกฎหมายเลือกตั้ง และกฎหมายพรรคการเมืองแล้ว

ครอบคลุมหมด และวันนี้ผมคิดว่าการอภิปรายที่ค่อนข้างที่จะเข้าสู่เนื้อหา
เข้าไปข้างหน้า ก็ต้องขอทราบเรียนว่า ถ้าเป็นไปได้เราไปมาดราอันติกว่า
ชอบคุณครับ

ประธานรัฐสภา : ตั้งใจแล้วเห็นคุณยกมือ ตั้งใจจะปิดตั้งนาน
แล้ว

(ประธานรัฐสภามีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานรัฐสภา : ผมจะเรียนหาหรือว่าเราได้ถืออภิปรายมา
๒ ชั่วโมงเศษ พุดกัน ๒๐ กว่าคนแล้ว บางคนก็พูดรอบ ๒ เพราะฉะนั้นขอ
ประธานมติว่า ผู้ใดเห็นควรปิดอภิปราย กรุณายกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานรัฐสภา : ผู้ใดไม่เห็นด้วย กรุณายกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานรัฐสภา : ไม่มีนะครับ มาตรา ๑๑๕ นี้ เป็นมาตราที่
คณะกรรมการเพิ่มวรรคสองเข้าไปและมีผู้แปรญัตติด้วย การอภิปรายนั้นก็ม
อภิปรายให้ตัดก็มี ให้ตัดออกคงไว้ตามร่างเดิม เพราะฉะนั้นประเด็นที่จะถาม
ว่า จะคงไว้ตามร่างเดิมหรือเห็นควรเพิ่มเติม ถ้าเห็นควรเพิ่มเติมก็จะถาม
ต่อไปว่า เพิ่มเติมตามคณะกรรมการหรือตามที่มีผู้แปรญัตติ ผมจะถามเรื่อง
คงไว้ก่อน ผู้ใดเห็นควรคงไว้ตามร่างเดิม กรุณายกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานรัฐสภา : ไม่มีนะครับ ผู้ใดเห็นด้วยตามที่คณะกรรมการ
เพิ่มเติม กรุณายกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานรัฐสภา : ผู้ใดเห็นด้วยตามที่ผู้แปรญัตติ กรุณายกมือขึ้น
ครับ

(มีสมาชิกมือเป็นส่วนน้อย)

ประธานรัฐสภา : เป็นส่วนน้อยครับ เชิญครับท่านเลขาธิการ
มาตรา ๑๑๖

นายพิณิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑๑๖ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๑๗
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๑๘ มีการแก้ไข มีกรรมาธิการและสมาชิกของสวณ

ประธานรัฐสภา : คุณอรรถพลแปรญัตติไว้จะอภิปรายใหม่ ไม่
อภิปรายนะครับ ไม่มีใครคิดใจ

นายพิณิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑๑๘ ไม่มีการแก้ไข มีผู้แปรญัตติ
ของสวณ

ประธานรัฐสภา : เชิญครับคุณชินวรณ์

นายชินวรณ์ บุญเกียรติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
(นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ชินวรณ์ บุญเกียรติ
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ จากนครศรีธรรมราช ในฐานะ
สมาชิกรัฐสภา กระผมได้ขอแปรญัตติเอาไว้ในมาตรา ๑๑๘ เป็นวรรคสอง
ของมาตรานี้ ซึ่งได้เพิ่มเติมว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้แทนปวงชน
ชาวไทย ท่านประธานที่เคารพ กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า
จริง ๆ แล้วผมมีเจตประสงค์ที่ต้องการจะให้ร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้
มุ่งเน้นถึงอำนาจของประชาชนที่มาจากการเลือกตั้งไว้ในหมวดนี้อย่างชัดเจน
ทั้งนี้ก็เพราะว่าในการส่งมอบอำนาจของพี่น้องประชาชน เพื่อให้มาใช้อำนาจ
ในการปกครองแผ่นดินในระบอบรัฐสภานั้น ถือว่าเป็นอำนาจสูงสุด เพราะว่ามี
เสียงประชาชนนั้นเป็นเสียงสวรรค์ที่จะชี้ขาด ในระบอบรัฐสภานั้นเราจะต้อง
ปกครองกันด้วยเสียงข้างมาก และต้องเคารพกันด้วยเสียงข้างน้อย นี้คือโดย

หลักการ เพราะฉะนั้นผมเห็นว่า ในหมวดของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร นั้นน่าจะ
จะได้มีการเพิ่มเติมในวรรคสองของมาตรา ๑๑๘ ว่า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
นั้นเป็นผู้แทนของปวงชนชาวไทย

เหตุผลอีกประการหนึ่ง ที่กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธาน
ก็คือว่า ในการเลือกตั้งที่ผ่านมานั้นก็จะมีที่เกี่ยวข้องถึงวิธีการในการ
เลือกตั้งที่เกี่ยวข้องถึงการควบคุมและการกำกับการเลือกตั้ง ที่บรรดาเพื่อน
สมาชิกได้กรุณาอธิบายในมาตรา ๑๑๕ ในเรื่องของการให้มีคณะกรรมการ
เลือกตั้ง ซึ่งตรงนี้จะเป็นเรื่องที่สำคัญว่า การเลือกตั้งนั้นเป็นกลไกหรือ
เป็นปัจจัยสำคัญในการส่งมอบอำนาจในระบอบประชาธิปไตย แน่แน่นอนที่สุดว่า
การเลือกตั้งไม่ใช่เป็นประชาธิปไตย แต่การเลือกตั้งนั้นเป็นวิธีการในระบบ
ตัวแทน ในระบบการส่งมอบอำนาจของพี่น้องประชาชน โดยให้พี่น้องประชาชนนั้น
เป็นผู้ส่งมอบอำนาจโดยวิธีการเปิดเผยและลงคะแนนลับ เพราะฉะนั้นผมคิด
ว่าถ้ารัฐธรรมนูญได้เพิ่มเติมไว้ในมาตรา ๑๑๘ นี้ว่า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
มีฐานะเป็นตัวแทนของปวงชนชาวไทย ก็จะเพิ่มความสำคัญมากยิ่งขึ้น
แต่อย่างไรก็ตามผมได้มาติดตามการพิจารณาของคณะกรรมการในตอนที่ ๔
บทที่ใช้แก่สภาทั้งสองได้มีบทบัญญัติไว้ในมาตรา ๑๒๓ ว่า สมาชิกวุฒิสภาและ
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรย่อมเป็นผู้แทนปวงชนชาวไทย และต้องปฏิบัติหน้าที่
เพื่อประโยชน์ส่วนรวมของปวงชนชาวไทย เพราะฉะนั้นผมก็ไม่คิดใจใน
มาตรา ๑๑๘ วรรคสอง ตามที่กระผมได้ขอสงวนความเห็นไว้ ขอขอบคุณครับ

ประธานรัฐสภา : มาตรานี้กระผมถามการไม่ได้แก้ไข ก็ผ่านไป
ไม่ได้ ไม่ได้แปรญัตติไว้พูดไม่ได้ นะครับ ต่อไปมาตรา ๑๒๐ ครับ

นายพิณิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑๒๐ มีการแก้ไข มีการถามการ
และผู้แปรญัตติขอสงวน

ประธานรัฐสภา : ไม่มีใครคิดใจ ผ่านครับ

นายทินิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑๒๑ ไม่มีการแก้ไข มีผู้แปรญัตติ
ของสงวน

ประธานรัฐสภา : ผ่านไปครับ

นายทินิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑๒๒ มีการแก้ไข มีผู้แปรญัตติ
ของสงวน

ประธานรัฐสภา : เชิญครับคุณเรวัต

นายเรวัต สิริบุญกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กาญจนบุรี) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายเรวัต สิริบุญกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดกาญจนบุรี พรรคชาติไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ
ในมาตรา ๑๒๒ ซึ่งคณะกรรมการได้แก้ไขและเพิ่มเติมขึ้นมาใหม่ กระผม
อยากจะกราบเรียนว่า ความจริงแล้วที่เพิ่มเติมมาพรรคแรก ซึ่งก็เป็นสิ่งที่
น่าเพียงพอแล้ว และเป็นเรื่องที่ถูกต้องแล้วด้วย

มาตรา ๑๒๒ ภายหลังจากที่คณะรัฐมนตรีเข้าบริหารราชการแผ่นดิน
แล้ว พระมหากษัตริย์จะได้ทรงแต่งตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้เป็นหัวหน้า
พรรคการเมืองในสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในสังกัดมิได้
ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีและมีจำนวนมากที่สุดในบรรดาพรรคการเมือง ซึ่ง
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในสังกัดมิได้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรี แต่ไม่น้อยกว่า
หนึ่งในห้าของจำนวนสมาชิกทั้งหมด เท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎรในขณะ
แต่งตั้ง เป็นผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร

ท่านประธานครับ ครองนี้เพียงพอแล้ว ความจริงการเป็นผู้นำ
ฝ่ายค้านนั้น ถ้าอยู่ ๑ ใน ๕ กระผมคิดว่าอย่างในขณะนี้ได้ ๑ ใน ๕ ก็

ส.ส. ประมาณ ๗๒ คนด้วยกัน ถ้าพรรคใดก็แล้วแต่ซึ่งมี ๑ ใน ๕ มี ส.ส. ถึง ๗๒ คน ก็เป็นผู้นำฝ่ายค้านอย่างนี้ถูกต้องครับ เพราะว่าในการเป็นผู้นำฝ่ายค้านนั้นจะต้องเป็นผู้ที่มีบารมี มี ส.ส. มาก และก็เป็นที่เชื่อถือของในพรรคด้วยกันด้วย ทีนี้เมื่อทางคณะกรรมการมาแก้ไขเพิ่มเติมว่า ในกรณีที่ไม่มีการเลือกตั้งเมืองใดในสภาผู้แทนราษฎรที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในสังกัดมิได้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีจำนวนไม่ถึง ๑ ใน ๕ นั้นก็ให้มีการเลือกสนับสนุนเลือกพรรคการเมืองที่มีสมาชิกในสังกัดมิได้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีทั้งหมดที่มีอยู่เป็นผู้นำฝ่ายค้าน คือหมายความว่า จะเลือกผู้นำฝ่ายค้านให้มีอยู่ในทุกสมัยทั้ง ๆ ที่ไม่ถึง ๑ ใน ๕ ในกรณีอย่างนี้ กระทบเห็นว่าจะจริง ๆ แล้วที่ระบุไว้ ๑ ใน ๕ ในวรรคแรกนั้นก็เพื่อให้ผู้นำฝ่ายค้าน ถ้าสมมุติว่าการเลือกตั้งฝ่ายรัฐบาลหรือเสียงข้างมากมากกว่า ๑ ใน ๕ นั้นจัดตั้งรัฐบาล จัดไม่ได้แล้วก็เป็นพรรครองลงมาก็จัดตั้งอย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นกระทบคิดว่าการแก้ไข ยังบอกไปอีกว่า ในกรณีที่มีเสียงสนับสนุนเท่ากันให้จับสลากอย่างนี้ สมมุติว่าผู้นำฝ่ายค้านเลือกตั้งเข้ามาได้ ส.ส. คนละ ๒๐ เสียงเท่ากัน อย่างนี้ ท่านประธานครับ ๒ พรรคมี ๒๐ เสียง ๒๐ เสียง ๔๐ เสียง แล้วก็มาจับสลาก เป็นผู้นำจับสลากมันไม่น่าฟัง ผู้นำฝ่ายค้านจับสลากขึ้นมา ท่านประธานว่าอย่างไร มันไม่ถูกนะครับ ไม่ถูกเลยทีเดียว ผมไม่เห็นด้วยเลยว่า ไอ้ไอ้เป็นผู้นำฝ่ายค้านทั้งที่มาจับสลาก มันน่าจะบอกว่าเมื่อไม่เที่ยงพอที่จะให้มีผู้นำฝ่ายค้านตลอดทุกสมัยก็หมายความว่า พรรคที่มีเสียงทั้งหมดรวมกันแล้วสนับสนุนคนใดคนหนึ่งขึ้นมาเป็นอย่างนี้ กระทบก็ว่ามันน่าจะเหมาะกว่าจะไปจับสลากขึ้นมาเป็นผู้นำฝ่ายค้าน มันใช้ไม่ได้หรอกครับ กระทบอยากจะให้กรรมการได้โปรดพิจารณาแก้ไขตรงนี้เถอะครับ มันไม่เหมาะ ท่านรองท่านอื่น ผมว่าท่านก็เห็นด้วยกับผมท่านแก้ไขเสียเถอะครับ มันไม่เหมาะสมเลยเอาอย่างที่ผมกราบเรียนแก้ไขใหม่ ถ้าหากว่าเลือกตั้งมาแล้วไม่ถึง

๑ ใน ๕ มีพรรคการเมืองใดก็แล้วแต่ พรรคใดพรรคหนึ่งหรือหลายพรรค รวมกันแล้วสนับสนุนให้คนใดคนหนึ่ง เป็นผู้นำฝ่ายค้าน อย่างนี้ผมเห็นด้วย เพราะถ้าอย่างนี้ทุกพรรคก็เห็นด้วยว่า บุคคลนี้เป็นผู้ที่สมควรจะมีบารมีที่ พรรคการเมืองทุกพรรคสนับสนุน ขอบขอบคุณท่านประธาน

ประธานรัฐสภา : คุณเทพครับ

ร้อยโท คุณเทพ ไสกระจ่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ศรีสะเกษ) :
 ท่านประธานที่เคารพ กระผม คุณเทพ ไสกระจ่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดศรีสะเกษ พรรคพลังธรรม ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมเห็นด้วยกับท่าน สมาชิกที่อภิปรายเมื่อสักครู่นี้ท่านประธานครับ สิ่งทีคณะกรรมการได้บัญญัติ เพิ่มขึ้นมานั้น ผมคิดว่ากำลังจะทำให้สภาของเรามีความสับสนมากขึ้นจาก สภาที่ปรากฏอยู่ในขณะนี้ ท่านประธาน เมื่อเราจัดตั้งรัฐบาล เราจะจัด ตั้งจากซีกที่รวบรวมสมาชิกสนับสนุนผู้นำพรรคการเมืองใดพรรคการเมืองหนึ่ง เป็นเสียงข้างมากแล้วไปจัดตั้ง โดยให้ผู้นำพรรคที่เป็นแกนนำเป็น นายกรัฐมนตรีบางครั้งเราจัดตั้งรัฐบาลไม่ได้ เมื่อสมาชิก ๒ ฝ่ายจำนวน เท่า ๆ กัน เราเรียกว่าสภาแตก แต่ต่อไปนี้เมื่อเราสามารถจัดตั้งรัฐบาล ได้แล้ว เราจะมีพรรคเสียงข้างน้อยอยู่กลุ่มหนึ่ง จะมีจำนวนเท่าไร เรายังคาดไม่ได้ เท่าที่เราเคยทำกันมานั้น พรรคที่มีเสียงเกิน ๗๕ เสียง ก็จะเป็นผู้นำฝ่ายค้านซึ่งในขณะนี้เรามีท่านบรรหาร ศิลปอาชา ผู้นำพรรค ชาติไทยเป็นผู้นำฝ่ายค้าน เป็นโดยอัตโนมัติ แต่ก็มีกรณีโปรตุเกส ซึ่งก็ถือ ว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้อง แต่สิ่งที่กรรมการบัญญัติเพิ่มเข้ามาผมไม่เข้าใจว่าท่านมี เหตุผลประกอบอย่างไร ถ้าในสมัยต่อไปพรรคการเมืองที่จะรวมเป็นฝ่ายค้าน มีสมาชิกในพรรคไม่เกินพรรคละ ๓๐ เสียง เสร็จแล้วต้องมาหาผู้นำฝ่ายค้าน โดยให้สมาชิกพรรคใดพรรคหนึ่งไปควานหาเสียงในการสนับสนุนจากต่างพรรค ผมก็เข้าใจว่าจะต้องมีการหาเสียงมีการซื้อเสียงกัน ถ้าไม่เกิดภาวะที่ตกลง กันได้ เพราะฉะนั้นการที่จะหาผู้นำฝ่ายค้าน โดยวิธีการต่าง ๆ ที่จะให้พรรค

ซึ่งไม่มีเสียงถึง ๑๒ เสียง มาสนับสนุนพรรคโคพรรคหนึ่งนั้นคงจะเป็นวิธีการที่สับสนอลหม่านมาก ท่านประธาน และเมื่อมีเสียงก้ำกึ่งระหว่าง ๒ กลุ่ม ก็จะต้องใช้วิธีจับสลาก ซึ่งก็เป็นวิธีการที่ตกลงมาก ก็ไม่รู้ว่าใครจะเป็นกรรมการจับสลากครั้งนั้น ไม่ทราบว่าท่านประธานหรือเปล่า และที่สำคัญพรรคสุดท้ายบอกว่า สมาชิกซึ่งสนับสนุนหัวหน้าฝ่ายค้านนั้นยังมีสิทธิถอดถอนได้ด้วย ท่านประธานอุสึกริบ ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร ย่อมพ้นจากตำแหน่ง เมื่อขาดคุณสมบัติดังกล่าวในวาระหนึ่งหรือวาระสองวาระหนึ่งคือท่านสมาชิกพรรคซึ่งมีผู้นำฝ่ายค้านเป็นหัวหน้านั้นไม่ถึง ๑๒ เสียงเป็นอันว่าพ้นไป แล้ววาระสองถ้าสมาชิกที่ไปหาเสียงมาสนับสนุนตัวเองเป็นผู้นำฝ่ายค้าน ซึ่งถือว่าเป็นเสียงข้างมากในฝ่ายค้าน ปรากฏว่าวันใดวันหนึ่งสมาชิกในฝ่ายค้านไม่เอาแล้ว ไม่สนับสนุนแล้ว คนนั้นก็ต้องพ้นไป ความสับสนเกิดขึ้นแน่นอน เพราะฉะนั้นผมจึงกราบเรียนว่าร่างรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๓๔ นั้นคืออยู่แล้วใช้ได้ดีอยู่แล้ว กรรมการไปร่างขึ้นมาใหม่ทำไม และผมอยากจะถามว่าความจำเป็นตรงนี้ก็คืออะไร ผมจึงกราบเรียนว่าอยากจะให้กรรมการตัดตรงนี้ออกไปเสีย ไม่ต้องบัญญัติเพิ่มขึ้นมา ได้โปรดเถอะครับ เพราะผมคิดว่าน่าจะเป็นความสับสนอย่างแน่นอน ถ้ารัฐธรรมนูญฉบับนี้ใช้ ขอกราบขอบพระคุณมากครับ

ประธานรัฐสภา : คุณเทพถาณนิต ที่จะคงพรรคหนึ่งไว้คณะกรรมการเขามีคำว่า หนึ่งในห้า ด้วย จะเอาไว้ด้วยไหม หนึ่งในห้า

ร้อยโท กุเทพ ไสกะระจ่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ พรรคหนึ่งนั้นเป็นสิ่งที่ปรากฏอยู่ในรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันแล้ว ขอให้ตัดเฉพาะพรรคสองเป็นต้นไปเท่านั้นเอง หนึ่งในห้าต้องคงอยู่ครับ

ประธานรัฐสภา : หนึ่งในห้า คงอยู่ คุณวีระกรครับ

นายวีระกร คำประกอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครสวรรค์) :

ท่านประธานที่เคารพ ผม วีระกร คำประกอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจาก
จังหวัดนครสวรรค์ พรรคชาติไทย สมาชิกวุฒิสภา ในมาตรา ๑๗๒ คงมีปัญหา
ในวรรคสอง ในวรรคสองนั้นมีข้อที่ใคร่ขอทราบเรียนถามทางกรมการ
๒ ประเด็นด้วยกัน

ประเด็นที่ ๑ ในกรณีที่มีจำนวนพรรคการเมือง ซึ่งเป็นพรรค
การเมืองฝ่ายค้านมีจำนวนไม่ถึง ๑ ใน ๕ เป็นไปได้ไหมว่า เราจะเอา
หัวหน้าพรรคการเมืองซึ่งเป็นพรรคใหญ่ที่สุด ซึ่งไม่ได้สังกัดรัฐบาลมาเป็นผู้นำ
ฝ่ายค้าน ในกรณีนั้นเอาหัวหน้าพรรคการเมืองที่มีสมาชิกมากที่สุด ซึ่งไม่ใช่
สังกัดฝ่ายรัฐบาลมาเป็นผู้นำฝ่ายค้าน นั่นคือประเด็นที่ ๑ ผมคิดว่าในกรณีที่
พรรคการเมืองมีสมาชิกบังเอิญเท่ากันพอดี อันนั้นก็คงจะเป็นเรื่องที่จะต้อง
สลับกันเป็นหรืออะไร ซึ่งคงจะไม่เหมาะนักสำหรับการเขียนว่า ใช้วิธี
จับสลาก เพราะว่าผู้นำฝ่ายค้านจับสลากคงอย่างไรชอบกล เพราะฉะนั้นใคร
ขอเสนอว่า ถ้าเป็นไปได้ใช้คำว่า ให้หัวหน้าพรรคการเมืองซึ่งสมาชิก
สภาผู้แทนราษฎรในสังกัดมีได้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีที่มีจำนวนสมาชิกของพรรค
มากที่สุด ผมคิดว่าก็คงจะแก้ไขปัญหาเกือบทั้งหมดได้ ยกเว้นในเรื่องกรณีที่
พรรคการเมืองฝ่ายค้านมีสมาชิกเท่ากันก็ให้ใช้วิธีตกลงกัน หรือจะสลับกันเป็น
ท่านละ ๑ ปี โดยตกลงกันเองว่าใครจะเป็นก่อนเป็นหลังก็อยากที่จะให้แก้ไข
ในเนื้อหา

๒. ก็คือใคร่ขอทราบเรียนว่า เป็นไปได้ไหมในเรื่องถ้อยคำ
คำว่า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในสังกัดมีได้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรี ก็เป็น
ความที่ค่อนข้างยาว ยาวประมาณเกือบ ๑ บรรทัด แล้วใช้ถ้อยคำเดียวกันนี้
ทั้งหมดประมาณ ๔ ครั้งในมาตราเดียว จึงทำให้ผู้ที่อ่าน ความจริงแล้วก็
เข้าใจ แต่ว่าอ่านแล้วก็ใช้คำพูดที่ยาว แล้วก็ซ้ำกันหลายครั้ง ในวาระที่ ๒
คงไม่มีปัญหา แต่วาระที่ ๑ ถ้าเป็นไปได้ก็อยากจะทราบเรียนท่านกรมการ
ได้กรุณาแก้ไขถ้อยคำ ในประเด็นที่ ๑ ผมอยากเรียนว่าขอให้แก้ไขเนื้อหา

เป็นหัวหน้าพรรคที่มีสมาชิกมากที่สุดในปีกฝ่ายค้านเป็นผู้นำฝ่ายค้าน กรณีที่พรรคการเมืองมีสมาชิกเท่ากันให้ตกลงกันเอง หรือจะสลับกันเป็นก็ได้ นั่นคือเนื้อหาที่ขอแก้ไข และประเด็นที่ ๒ ก็คือขอให้แก้ไขด้วยคำเพื่อไม่ให้อ่านแล้ววอกวน อ่านแล้วงง เพราะถ้อยคำยาว คำว่า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในสังกัดมิได้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรี นี่ค่อนข้างยาว ถ้าเป็นไปได้ขออยากให้ช่วยแก้ไขด้วยแล้วก็จะแก้ไขเนื้อหาตามที่ผมเรียนด้วย ขอบขอบคุณครับ

ประธานรัฐสภา : คุณมอนอินทร์ครับ

นายมอนอินทร์ รินคำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : ขอบคุณท่านประธาน กระผม นายมอนอินทร์ รินคำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงใหม่ พรรคพลังธรรม ท่านประธาน สภาแห่งนี้มีสมาชิกที่ทรงเกียรติเรายังจะใช้คำว่า จับสลาก อยู่อีกหรือครับ ผู้นำฝ่ายค้านเป็นตำแหน่งที่มีเกียรติเป็นตำแหน่งที่โปรดเกล้าฯ ด้วย ไปจับสลากแล้วก็ให้พระองค์ท่านโปรดเกล้าฯ นี้ผมว่าไม่ค่อยจะสวย เพราะฉะนั้นบ้านเมืองเป็นประชาธิปไตยถึงขนาดนี้แล้ว น่าจะมีการเลือกตั้งในฝ่ายค้านด้วยกันก็เลือกตั้งเข้ามา บางพรรคอาจจะได้สมาชิกมากที่สุดก็จริง แต่รู้ตัวว่าไม่เหมาะสมก็อาจจะเลือกตั้งอีกคนหนึ่งก็ได้ เพราะฉะนั้นท่านประธาน ผมอยากจะขอฝากท่านคณะกรรมการว่า ตำแหน่งนี้เป็นตำแหน่งที่มีเกียรติ เป็นตำแหน่งซึ่งเป็นหัวหน้าฝ่ายค้าน แล้วก็อยากจะให้มีการเลือกตั้ง เพราะว่าตำแหน่งนี้เป็นตำแหน่งที่โปรดเกล้าฯ ผมขอขอบคุณครับ ท่านประธาน

ประธานรัฐสภา : คุณมานะครับ

นายมานะ กุศล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพ ผมอยากจะกราบเรียนถามไปยังคณะกรรมการว่า ในกรณีที่พรรคการเมืองร่วมจัดตั้งรัฐบาลขึ้นมา อาจจะมีสมาชิกซึ่งเป็น ส.ส.อยู่ประมาณ ๓ - ๔ ท่าน แล้วไม่รับตำแหน่งรัฐมนตรีเลยนี้ จะอยู่ฝ่ายค้านหรือรัฐบาลครับ ตามมาตรา นี้ จะต้องมาเลือกผู้นำฝ่ายค้านหรือว่าท่านจะต้องไป

อยู่ฝ่ายรัฐบาล ไม่มีสิทธิมาเลือกผู้นำฝ่ายค้าน ขอให้ตอบให้ชัดเจนด้วยครับ ข้อที่ ๒ ก็คือท่านตัดคำว่า จับสลาก ออกได้ไหมครับ หากวิธีอื่นเถอะครับ มันดูกระไรอยู่ เราก็ก้าวมาถึงขั้นนี้แล้ว ผู้นำฝ่ายค้านก็คือนายกฯ เอง ถ้าจะว่ากันไปแล้ว กลายเป็นนายกฯ เองจับสลาก มันฟังดู ท่านประธานคิดว่าอย่างไร กราบขอบพระคุณครับ

ประธานรัฐสภา : คุณจ่านงค์ โพธิสาโร ครับ

นายจ่านงค์ โพธิสาโร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ศรีสะเกษ) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม จ่านงค์ โพธิสาโร ส.ส. ศรีสะเกษ พรรคชาติไทย สมาชิกรัฐสภา โครชอกราบเรียนถึงมาตราที่กำลังพูดกันนี้คือ มาตรา ๑๗๒ รู้สึกว่ามีปัญหา ถ้าดูแล้วตามระบอบของประชาธิปไตย ความจริงเรื่องพรรคฝ่ายค้านผมว่าการเมืองข้างหน้าไม่แน่นอน ถ้าเกิดต่อไปข้างหน้าพรรคการเมืองของเราเหลือแค่ ๒ - ๓ พรรค และ ๑ พรรค ไปเป็นรัฐบาลหมด หรือเรียกว่า เกือบเป็นรัฐบาลทั้งสภา แล้วก็เหลือฝ่ายค้าน สมมุติว่าประมาณสัก ๒๐ - ๓๐ คนอย่างนี้ ต่อไป ๒๐ - ๓๐ คน ก็ไม่มีหัวหน้าฝ่ายค้านแล้วนะครับก็หมายความว่า สภานี้ก็เป็นสภาเผด็จการของประชาธิปไตยไป เพราะฉะนั้นการเขียนกฎหมายที่บังคับในระบบที่ผมเห็นว่าไม่ยุติธรรม เพราะเหตุการณ์ข้างหน้าประชาธิปไตยไม่มีความแน่นอนอย่างไรสักอย่าง ต้องบังคับไว้ว่าต้อง ๗๒ คน เพิ่ม ๑ ใน ๕ เข้าไป อันนี้ผมไม่เห็นด้วยเหมือนที่เพื่อนสมาชิกได้อภิปรายมาแล้ว ท่านประธาน มันควรจะเปิดช่องไว้ว่าถ้าไม่มีอย่างนี้แล้ว ถ้าเกิดว่าไม่มีถึง ๑ ใน ๕ ก็อาจจะให้พรรคที่มีจำนวนสมาชิกมากที่สุดได้เป็นผู้นำฝ่ายค้าน หรือไม่เช่นนั้นต้องให้รวมกันหลายพรรคไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๕ ถ้าอย่างนั้นจะเป็นประชาธิปไตยมากกว่า ถ้าอย่างนั้นคือไปรัฐสภาเรานี้ถ้าไม่มีผู้นำฝ่ายค้านเสียอย่างแล้ว การรวมตัวที่จะค้านอะไรต่าง ๆ ก็รู้สึกว่าจะไม่ค่อยจะเป็นผลในทางระบอบประชาธิปไตย เพราะทำงานด้านเดียว ไม่มีฝ่ายค้าน อีกประเด็นหนึ่ง ประเด็นที่เพื่อน

สมาชิกได้พูดเมื่อคืนนี้และเพิ่งจบไป สมมุติว่าพรรคของเรามีผู้แทนราษฎร ๒ คน ก็ไม่ได้เป็นรัฐมนตรีสักคนหนึ่ง แต่เกิดฟลุคขึ้นมาเขาให้เป็นประธานสภาขึ้นมา ในกรณีอย่างนี้ผมก็ไม่เข้าใจว่าจะทำอย่างไร ก็อยากขอทราบว่าทาง กรรมการเขาเขียนไว้ได้อย่างไร และในกรณีที่ผมกราบเรียนยกเป็นตัวอย่างนี้ เราจะทำอย่างไร ขอขอบพระคุณครับ

ประธานรัฐสภา : เชิญครับ

นายจักรพันธุ์ ขมจินดา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ระยอง) :
 ท่านประธานสภาที่เคารพครับ กระผม จักรพันธุ์ ขมจินดา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดระยอง พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ใน มาตรา ๑๕๒๒ ผมว่าความชอบกลที่เกิดขึ้นก็ตรงที่สมาชิกหลายท่านมีความ เห็นพ้องกันก็คือวิธีการจับสลากของผู้นำฝ่ายค้าน ตรงนี้ผมเข้าใจว่าท่าน กรรมการต้องแก่นะครับ ประเด็นที่ ๒ ผมยังไม่เห็นด้วยว่าหัวหน้าพรรค การเมืองที่มีสมาชิกมากที่สุดในกลุ่มของฝ่ายค้านในสภาจะเป็นผู้นำฝ่ายค้านได้ เพียงคนเดียว จะเป็นใครก็ได้ในกลุ่มของฝ่ายค้านที่เขายอมรับกัน ท่าน ประธาน ไม่แน่นอนครับหัวหน้าพรรคการเมืองบางทีอาจจะไม่ได้รับเลือกตั้ง ก็ได้ เมื่อหัวหน้าพรรคการเมืองที่ไม่ได้รับการเลือกตั้ง และกฎหมาย รัฐธรรมนูญยุติเอาไว้แบบนี้ จะเอาผู้นำฝ่ายค้านมาจากตรงไหนครับ ผม ว่าจะเป็นใครก็ได้ในกลุ่มซีกฝ่ายค้านเขียนเสียว่า กลุ่มซีกฝ่ายค้านยอมรับให้ เป็นผู้นำฝ่ายค้าน ตรงนี้ก็เหมาะสมแล้ว แล้วท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรก็ นำความขึ้นกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง แค่นี้ก็น่าจะ จบและก็ไม่ยาก เพราะว่าในรัฐธรรมนูญก็ระบุไว้ อย่างตำแหน่งหัวหน้าฝ่าย บริหาร นายกรัฐมนตรีมาจากผู้แทนราษฎรแค่นั้นเอง ไม่ได้ระบุว่าจะต้องเป็น หัวหน้าพรรคการเมืองที่มีเสียงมากที่สุดในสภา หรืออะไรต่าง ๆ พวกนี้ แค่นี้ ก็น่าจะพอ ขอขอบพระคุณครับ

ประธานรัฐสภา : ไม่มีผู้อภิปราย ท่านกรรมการเชิญครับ

นายนิพนธ์ วิเศษยุทธศาสตร์ (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นิพนธ์ วิเศษยุทธศาสตร์ ศ.ศ. อย่างทอง พรรคชาติไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภาและกรรมการ ผมอยากจะกราบเรียนข้อข้องใจของท่านสมาชิกตามที่ได้อภิปรายไปนั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งของท่านวีระกรนั้น ทางกรรมการ ได้ตัดทอนด้วยคำไปเป็นในลักษณะที่ท่านได้อภิปรายไปแล้วคือ ที่มีตำแหน่งรัฐมนตรี หลายพรรค หลายตอนด้วยกันนั้นได้ตัดออก โดยใช้ข้อความพรรคสองว่า ในกรณีที่ไม่มีพรรคการเมืองใดในสภาผู้แทนราษฎรมีลักษณะที่กำหนดไว้ตามพรรคหนึ่ง ให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้เป็นหัวหน้าพรรคการเมือง ซึ่งมีได้รับเสียงสนับสนุนข้างมากจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในพรรคการเมืองที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในสังกัดมิได้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรี เป็นผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งเหลือคำว่า รัฐมนตรี คำเดียวเท่านั้น

ที่นี้ขออธิบายถึงเหตุผลว่า ทำไมเราถึงเพิ่มพรรคสองนั้น เนื่องจากว่าการมีผู้นำฝ่ายค้านนั้นคงจะต้องมี เพราะทุกท่านก็เห็นด้วยกับพรรคหนึ่ง ซึ่งจำเป็นต้องมีผู้นำฝ่ายค้าน แต่กรณีรัฐธรรมนูญเดิมนั้นได้กำหนดว่า ฐานะผู้นำฝ่ายค้านนั้นจะต้องมีสมาชิกไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๕ ของจำนวนสมาชิกทั้งหมด เราได้พิจารณาว่าถ้าหากกรณีที่พรรคการเมืองซึ่งมีเสียงข้างมากที่สุดไม่ถึง ๑ ใน ๕ ถ้าเราไม่ระบุในพรรคสองไปเราก็ไม่สามารถที่จะตั้งผู้นำฝ่ายค้านขึ้นมาได้ แต่เราจะหาวิธีใดที่จะสามารถตั้งผู้นำฝ่ายค้านให้ดีที่สุดโดยวิธีใด เมื่อไม่มีพรรคใดพรรคหนึ่งที่มีเสียงเกิน ๑ ใน ๕ ก็จำเป็นต้องให้สมาชิกพรรคฝ่ายค้านทั้งหมดมาร่วมกันพิจารณาจากตำแหน่งหัวหน้าพรรค ซึ่งเราถือว่ามีความสำคัญของแต่ละพรรคการเมืองมาเลือกกันเองว่าท่านผู้ใดในจำนวนหัวหน้าพรรคทั้งหมด ซึ่งคงจะเป็นที่ยอมรับละครับว่าในระหว่างสมาชิกพรรคแต่ละพรรคนั้น หัวหน้าพรรคคงจะต้อง เป็นหัวหน้าและเป็นผู้นำของแต่ละพรรค เมื่อกรณีที่มีเสียงเท่ากันเราจะใช้โดยวิธีใดที่จะ

เป็นธรรมชาติที่สุด จะให้ใครมาคัดตีนครีบถ้าเสียงเท่ากันว่าท่านนั้นจะเป็นผู้นำฝ่ายค้าน ท่านนี้จะเป็นผู้นำฝ่ายค้าน ก็คงอาจจะไม่มีกรายยอมรับกัน แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นอาจจะไม่มีระบุในที่ไหนว่าจะใช้เลือกโดยวิธีใด แต่เรามองเห็นถึงความเป็นธรรมชาติที่สุดแล้วก็โดยวิธีการจับสลาก ซึ่งคงจะไม่ใช่เป็นเรื่องที่น่าละอายอะไรมากนักถ้าว่าจะได้มาโดยการจับสลาก เพราะมันมีเสียงเท่ากันจริง ๆ แล้วเราก็ไม่มีวิธีใดที่จะให้ความเป็นธรรมมากกว่าวิธีนี้แล้ว แสดงว่าคุณสมบัติของทั้ง ๒ ท่านที่มีเสียงสนับสนุนเท่ากันก็คงจะดีพอกัน เป็นที่ยอมรับพอกันแต่ในกรณีทางสภาผู้แทนราษฎร เองนั้นข้อบังคับไม่มีกำหนดไว้ ว่าถ้ามีการเลือกตำแหน่งประธานสภาผู้แทนราษฎร ถ้าเกิดเสียงเท่ากันในที่ประชุมจะใช้วิธีใด แต่ในข้อบังคับของวุฒิสภามีว่าถ้าเท่ากันให้จับสลาก แล้วตำแหน่งประธานวุฒิสภาก็เป็นตำแหน่งที่สูง มีเกียรติและทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ เหมือนกัน เพราะฉะนั้นวิธีนี้มีผมคิดว่ากรรมวิธีการได้พิจารณาอย่างรอบคอบถึงเหตุถึงผล เราได้ถกกันถึงปัญหาต่าง ๆ ถ้อยคำดังกล่าวเราก็พิจารณาเหมือนกันว่าเหมาะไหมการใช้วิธีจับสลาก แต่สรุปแล้วเราก็ไม่มีวิธีดีกว่านี้อีกแล้ว เพราะฉะนั้นทางกรรมวิธีการเองก็ยืนยันด้วยเหตุด้วยผลดังที่ได้เพิ่มเติมตามวรรคสอง แล้วในกรณีที่ท่านสมาชิกผู้แปรญัตติได้อภิปรายถึงเรื่องกรณีถ้าหากว่าใช้ถ้อยคำว่า สมาชิกในสังกัดเป็นรัฐมนตรี ในกรณีที่สมมุติว่ามีผู้แทน ๒ ท่าน แล้วได้รับเลือกเป็นประธานสภาผู้แทนราษฎร ที่ท่านจำนงค์ โภธิสาร ได้อภิปรายไปนั้นเราจะถือเป็นฝ่ายไหน ถึงแม้จะเป็นประธานสภาผู้แทนราษฎรเราก็จะต้องถือว่าเป็นฝ่ายค้าน เพราะประธานสภาผู้แทนราษฎรนั้นท่านต้องเป็นกลาง ท่านคงเข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่ได้ แต่เราเขียนไว้ว่าไม่ได้เป็นผู้บริหาร ไม่ได้เป็นรัฐมนตรี คือไม่ได้เป็นฝ่ายรัฐบาลแน่นอน ก็ต้องอยู่ฝ่ายตรงข้าม อันนี้ข้อความก็คงจะชัดเจน สำหรับคุณสมบัติอีกประการหนึ่งที่ผู้นำฝ่ายค้านนั้นจะพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๑๒๖ แต่เราก็

คำนี้ว่าตามพรรคสองนั้นเราได้เขียนไว้ว่าจะต้องเป็นหัวหน้าพรรค แต่ถ้าขาดคุณสมบัติจากการเป็นหัวหน้าพรรคเมื่อไรก็ต้องพ้น อย่างที่ได้ผ่านมาแล้วถ้ามีการเปลี่ยนแปลงหัวหน้าพรรคเมื่อไร ผู้นำฝ่ายค้านก็ต้องเปลี่ยนไป เพราะฉะนั้นกรรมการก็ขอยืนยัน ตามที่กรรมการได้แปรญัตติเพิ่มเติมมาครับ.

ประธานรัฐสภา : คุณเรวัตครับ

นายเรวัต สิริบุญกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กาญจนบุรี) :

ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายเรวัต สิริบุญกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกาญจนบุรี พรรคชาติไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา กระผมได้ฟังท่านกรรมการได้ชี้แจงไปแล้ว ก็ไม่ทราบที่ท่านประธานกรรมการไปไหนผมอยากจะกราบเรียนว่า ถึงแม้ว่าถ้าเป็นอย่างนี้มันก็ยังไม่สบายใจเท่าที่จะฟังว่าให้มีการจับสลากอยู่นั่นเอง ถ้าสมมุติว่าน้อยเกินไปเราก็ตัดทิ้งสิครับไม่ต้องไปเอาถ้าไม่ถึง ๑ ใน ๕ เราไม่เอาเลย ไม่ต้องมีผู้นำฝ่ายค้าน ของเดิมรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ปี พ.ศ. ๒๕๓๔ เขาก็ไม่มี เขามีเพียงแต่ ๑ ใน ๕ ถ้าไม่ถึง ๑ ใน ๕ ไม่สมควรจะเป็น เพราะว่าคุณค่าแห่งผู้นำฝ่ายค้านนั้นเป็นตำแหน่งที่มีเกียรติ เป็นตำแหน่งที่ต้องโปรดเกล้าฯ แล้วเอาจับสลากไปโปรดเกล้าฯ อย่างนี้มันก็ไม่ถูกต้อง ไม่ถูกต้องจริง ๆ ผมเองไม่ทราบว่าคณะกรรมการจะใส่ไว้ทำไม จะคือดึงไปทำไม ผมฟังท่านสมาชิกพูดทุกท่านและเห็นด้วยว่าไม่สมควรจะมี ท่านประธานกรรมการไปไหนครับ ท่านประธานให้มาชี้แจงหน่อยเถอะครับ ว่าตรงนี้ถ้าไม่ถึงตัดออกไปพรรคสองตัดออกให้คงพรรคแรกไว้ไม่ถึง ๑ ใน ๕ ไม่สมควรเป็นผู้นำฝ่ายค้านครับ

ประธานรัฐสภา : คุณอุเทพครับ

ร้อยโท อุเทพ ไสกระจ่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ศรีสะเกษ) :

ท่านประธานที่เคารพ กระผม อุเทพ ไสกระจ่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

จังหวัดศรีสะเกษ พรรคพลังธรรม ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ที่ท่านกรรมาธิการ ได้ชี้แจงเมื่อสักครู่นี้ ทำให้กระผมเกิดความสับสนในกรณีที่ท่านบอกว่า ถ้าสมาชิกพรรคใดพรรคหนึ่งมีเพียง ๒ ท่าน แล้วบังเอิญท่านหนึ่งไปเป็นประธานสภาผู้แทนราษฎร แล้วท่านบอกว่ายังถือว่าเป็นฝ่ายค้าน ผมว่าผิดข้อเท็จจริงเรา เคยมีประวัติศาสตร์สมัยที่ท่านอุทัย พิมพ์ใจชน ไปเป็นประธานสภาผู้แทนราษฎร ในขณะที่ท่านมีสมาชิกอยู่ในพรรคของท่านเป็น ส.ส. เพียง ๓ ท่าน ก็ยังถือว่าเป็นฝ่ายรัฐบาล เพราะฉะนั้นเวลาลงมติถึงมติดูอยู่กับฝ่ายรัฐบาล เมื่อท่านตอบว่าเป็นฝ่ายค้านอย่างนี้ มันก็จะเกิดความสับสนขึ้นมา ผมยังไม่เข้าใจว่าทำไมกรรมาธิการไม่ยอมรับว่าสมาชิกพรรคที่ไม่ได้เป็นรัฐมนตรี ถ้าเขาบอกว่าเขาอยู่ฝ่ายรัฐบาลเขาจะไปปรับตำแหน่งไหนก็ตาม แต่ไม่ใช่ตำแหน่งรัฐมนตรี ก็ถือว่าเป็นฝ่ายรัฐบาลผมอ่านดูเหมือนกับว่า ท่านพยายามเลี่ยงคำว่า ฝ่ายรัฐบาล ฝ่ายค้าน ในขณะที่ท่านใช้คำว่า หัวหน้าพรรคฝ่ายค้าน และมีท่านสมาชิกถามคำถามไว้สักครู่นี้ ในกรณีที่พรรคการเมืองนั้น หัวหน้าพรรคไม่ได้รับเลือกตั้ง ไม่ได้เป็น ส.ส. แต่มีจำนวนมาก จะทำอย่างไร และในกรณีที่สำคัญก็คือว่า ผมเห็นว่าท่านมีเหตุผลที่จำเป็นจะต้องให้มีผู้นำฝ่ายค้าน ผมเข้าใจ พรรคสองต้องการให้เป็นอย่างนั้น ผมก็เห็นด้วย แต่วิธีการที่กำหนดนี้ ผมพยากรณ์ได้ว่า จะสร้างธรรมเนียมประเพณีในการหาเสียงสนับสนุนในสภา ซึ่งก็เป็นเรื่องธรรมดาครับ แต่ถ้าจำกักลงไปถึงว่าต้องจับสลากแล้ว ผมคิดว่าท่านไม่เปิดทางให้มีวิธีอื่นที่ดีกว่า ผมคิดว่าการหาเสียงมันจะต้องมีจุดลงตัวได้แน่นอน เพราะฉะนั้นผมจึงไม่เห็นด้วยในวิธีจับสลาก และกราบเรียนว่าคงต้องเลี่ยงใช้คำว่า ในสังกัดมิได้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรี ได้ใหม่ครับ เพราะว่าตรงนี้ผมคิดว่ามันสับสนจริง ๆ ครับ

ประธานรัฐสภา : คุณพินิจครับ

นายพินิจ จันทรมนุญต์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กาญจนบุรี) :

กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับ ผม พินิจ จันทร์สมบุญ พรศพลังธรรม จังหวัดกาญจนบุรี ท่านประธานครับ ผมได้ฟังทางคณะกรรมการพิจารณาแล้วท่านผู้แทนได้พิจารณาแล้ว มันก็เกิดข้ออุกคิตในสิ่งหนึ่งที่ว่าเราจะต้องอุกคิตได้ว่า กรณีที่ศักร์ศรีแต่ละคนได้เลือกเข้ามาแต่ละพรรคเกิดมีเสียงเท่ากัน เราจะบอกใครจะดี ใครจะเด่น ใครจะดังกว่ากัน เสียงที่ประชาชนเลือกเข้ามานี้ เราจะบอกใครจะแน่กว่ากัน อันนี้มันก็คงจะบอกกันไม่ได้ แต่กรณีที่เป็นบทบังคับออกมาว่า ให้มีการเลือกโดยการจับสลาก ผมคิดว่าเป็นสิ่งที่ก็พอรับได้ ถ้าพูดกันจริง ๆ แล้ว ท่านประธานยอมรับไหมครับว่า เอละมีเสียงของฝ่ายค้าน เกิดสมมุติว่ามี ๒๐ เสียงเท่ากัน เราจะบอกเสียง ๒๐ เสียงนั้นมาจากประชาชนที่ไม่มีคุณภาพ และอีกฝ่ายหนึ่งมีเสียงประชาชนที่มีคุณภาพมากกว่า อย่างนี้ได้ไหมครับ ไม่ได้ เพราะกรณีจับสลากจะเป็นข้อยุติซึ่งดีที่สุด แล้วก็คิดว่ามันไม่ขัดอะไรเลย มันกลับเป็นขนบธรรมเนียมประเพณีที่จะปฏิบัติต่อไป เพื่อลดราวาศอกในความขัดแย้งต่าง ๆ ท่านประธานยอมรับไหมครับว่า ถ้าเกิดว่าไม่มีบทบัญญัติตรงนี้ไป แม้กระทั่งการเป็นผู้นำฝ่ายค้านต่อไปมีผลประโยชน์ มีเงินเดือนประจำตำแหน่ง มีเลขา มีฝ่ายค้าน มีรถประจำตำแหน่งใช้ แล้วเป็นประเพณีแล้วนะครับ เดียวนี้เป็นผู้นำฝ่ายค้าน มีเกียรติภูมิ มีศักร์ศรี และมีเกียรติยศ และในทำนองเดียวกันก็มีเลขา จุดนี้ก็เป็นความสำคัญอย่างหนึ่งถึงแม้ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๒ นี้ จะบัญญัติไว้เฉพาะกรณีตัวบุคคลคือผู้นำฝ่ายค้าน แต่ก็ยังมีกฎหมายต่อเนื่องในร่างพระราชบัญญัติต่าง ๆ แม้กระทั่งเงินเดือน หรืองบประมาณที่จะให้แก่ผู้นำฝ่ายค้านด้วย ผมฝากไว้ด้วยครับ ขอบพระคุณ

ประธานรัฐสภา : ไม่มีผู้อภิปราย เจริญกรรมาธิการชี้แจง เจริญครบท่านนิพนธ์

นายนิพนธ์ วิเศษยุทธศาสตร์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ กรณีผู้นำฝ่ายค้านนี้ ผมอยากจะกราบเรียนว่า ก็คงเป็นที่ยอมรับ

ว่าจำเป็นจะต้องมี เพราะเราก็มีอยู่แล้ว แต่เราแก้ไขปัญหาคือขัดข้องทั้งหมด ถ้าไม่ถึง ๑ ใน ๕ เราไม่สามารถตั้งได้ ถ้าเราไม่เพิ่มพรรคสอง แต่วิธีการที่ได้กราบเรียนแล้วว่า การจับสลากนั้น ข้อบังคับวุฒิสมาชิกก็มี แล้วในกรณีที่เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ถ้าเสียงเท่ากันจะใช้วิธีใด จะให้ผลัดกันเป็นหรืออย่างไร คงไม่ได้ ก็วิธีการที่ดีที่สุดก็คือจับสลาก ผมได้กราบเรียนแต่ต้นแล้วว่า ข้อบังคับของสภาผู้แทนราษฎรไม่มี แต่เรายังไม่เกิดนะครับ ถ้าในสภาผู้แทนราษฎรเลือกตำแหน่งประธานสภาผู้แทนราษฎรเกิดเท่ากัน เราจะใช้วิธีใดละครับ ผลัดกันเป็นคนละ ๒ ปีหรืออย่างไร ก็คงจะต้องเขียนให้ชัดเจน ผมอยากจะกราบเรียนว่า เราต้องยอมรับความจริง เราอย่าไปฝันหรือพูดให้บิดเบือนไปจากความเป็นจริง พรรคไหนที่ร่วมรัฐบาลแล้วปฏิเสธตำแหน่งรัฐมนตรี ผมอยากจะถาม มีไหม เราพูดความจริงกันสิครับคงไม่มีหรือครับ แหม่ พรรคร่วมรัฐบาลบอกว่า พรรคผมเสียสละ ไม่เอาเลยตำแหน่งรัฐมนตรีให้พรรคอื่นเป็นหมด แต่ผมเป็นพรรคร่วมรัฐบาล เอาตำแหน่งที่รองกว่าตำแหน่งรัฐมนตรี กระผมอยากจะดูตัวอย่าง พรรคไหนครับผมจะยกย่องแล้วก็จะจารึกไว้ในดวงใจเลยครับ อยากจะดูเหมือนกันพรรคไหนสักพรรคหนึ่งเป็นตัวอย่างสักที แล้วผมจะยอมแก่

ประธานรัฐสภา : คุณคุณเทพ เชิญ

ร้อยโท คุณเทพ ไสกระจ่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ศรีสะเกษ) :

ท่านประธานที่เคารพ กระผม คุณเทพ ไสกระจ่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดศรีสะเกษ พรรคพลังธรรม ในฐานะสมาชิกรัฐสภาผมให้ตัวอย่างกับท่านได้ ผมยกประวัติศาสตร์ให้ดูแล้วว่า ครั้งหนึ่งพรรคชื่ออะไรผมจำไม่ได้ เพราะเปลี่ยนมาหลายชื่อแล้ว แต่มีท่านอุทัย พิมพ์ใจชน เป็นหัวหน้าพรรค และมีสมาชิกเป็น ส.ส. อยู่ ๓ ท่าน พรรคไหนก็แล้วแต่แล้วบังเอิญท่านรับตำแหน่งประธานสภาผู้แทนราษฎร แล้วสมาชิกพรรคท่านไม่ได้เป็นรัฐมนตรีเลย ในกรณีอย่างนั้นเคยเกิดมาแล้ว และท่านใช้คำว่า สมาชิกในสังกัดมิได้

ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรี แสดงว่าตรงนั้นจะต้องมาอยู่ฝ่ายที่จะต้องเลือกผู้นำฝ่ายค้าน ตรงนี้ผมยกตัวอย่างให้ท่านเห็น แต่ว่าในหลักความจริงคือว่าสมาชิกพรรคนั้นต้องอยู่กับฝ่ายรัฐบาล ผมพยายามอธิบายแล้ว ท่านประธาน แต่ว่าถ้าท่านยังไม่มองเห็นตัวอย่างกระผมก็จนปัญญา ตามกรรมวิธีการแล้วกัน ขอบุญครับ

ประธานรัฐสภา : ใครจะพูดอีกใหม่ ไม่พูดแล้วนะครับ มาตรานี้เดิมมีผู้แปรญัตติไว้ แต่ผู้แปรญัตติไม่คิดใจ เท่าที่อภิปรายส่วนหนึ่งอาจจะได้เฉพาะวรรคหนึ่งตามร่างเดิม และที่กรรมวิธีการได้เพิ่มเติมขึ้นนิดหนึ่ง ส่วนวรรคสองอยากให้ตัดออก ผมจะขอถามมตินะครับ

(ประธานรัฐสภามีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานรัฐสภา : ท่านผู้ใดเห็นควรคงไว้เฉพาะวรรคหนึ่ง กรุณายกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย)

ประธานรัฐสภา :: ท่านผู้ใดเห็นควรตามที่คณะกรรมธิการเพิ่มเติม กรุณายกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนใหญ่)

ประธานรัฐสภา : ส่วนใหญ่เพิ่มเติมตามคณะกรรมธิการ เชิญท่านเลขาธิการ

นายพินิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ส่วนที่ ๔ บทที่ใช้แก่สภาทั้งสอง ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๒๓ มีการแก้ไข มีกรรมวิธีการและผู้แปรญัตติของสงวน

ประธานรัฐสภา : คุณวิเชียร

นายวิเชียร คัมถ่อง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตรง) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม วิเชียร คัมถ่อง พรรคประชาธิปัตย์ จาก

จังหวัดศรีสะเกษ มาตรา ๑๕๓ ตามร่างเดิมเขียนไว้ว่า สมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรย่อมเป็นผู้แทนปวงชนชาวไทย ต่อมาคณะกรรมการเพิ่มเติมขึ้นมาว่า และต้องปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวมของปวงชนชาวไทย ท่านประธาน ผมอยากจะเรียนกับท่านประธานว่าคำว่า ผู้แทน คือใคร ความจริงผู้แทนคือคนที่มาทำหน้าที่แทน ซึ่งเรารู้กันอยู่ทั่วไปใช่ไหมครับ ทำหน้าที่อะไร ทำหน้าที่ในฝ่ายบริหาร ทำหน้าที่ในฝ่ายนิติบัญญัติใช่ไหมครับ นั่นคือผู้แทน เพราะฉะนั้นในเมื่อผู้แทนของเรามีหน้าที่ในลักษณะดังที่กล่าวมาแล้ว อยากรู้อยากถามว่าทำเพื่อใครถ้าไม่ใช่ทำเพื่อประชาชน โดยเหตุนี้ในคำนิยามของนักปราชญ์หลาย ๆ ท่านบอกว่า การปกครองระบอบประชาธิปไตยคือการปกครองของประชาชน โดยประชาชน เพื่อประชาชนและในขณะที่เดียวกันก็มีคำนิยามซึ่งนักปราชญ์บางท่านได้กล่าวไว้ว่า การปกครองในระบอบประชาธิปไตย เป็นการปกครองโดยถือหลักเอาเสียง ส่วนใหญ่ แต่ต้องรับฟังเสียงส่วนน้อย จากหลักปรัชญาดังกล่าวนี้นี้เราจึงเห็นได้ว่า ลักษณะของการปกครองระบอบประชาธิปไตยคืออะไร เพราะฉะนั้นที่ทางฝ่ายคณะกรรมการเขียนเอาไว้เพิ่มเติมว่า ต้องปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวมของปวงชนชาวไทย ผมคิดว่าในข้อความตรงนี้ไม่จำเป็นต้องมี เพราะถึงอย่างไรผู้แทนก็ต้องทำหน้าที่เพื่อปวงชนชาวไทย เพื่อส่วนรวมอยู่แล้ว ท่านประธานครับ

ประธานรัฐสภา : คุณสุรเชษฐ์ครับ

นายสุรเชษฐ์ แวอาแซ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นราธิวาส) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสุรเชษฐ์ แวอาแซ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนราธิวาส พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมเห็นว่าท่านประธานลืมชื่อผมเสียแล้ว

ประธานรัฐสภา : ไม่ลืมครับ

นายสุรเชษฐ์ แวอาแซ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นราธิวาส) :
ยกมือตั้งแต่มาตรา ๑๑๕ ด้วยเข้าไป ท่านประธาน

ประธานรัฐสภา : คือเห็นใจผมบ้าง ประชาธิปไตยยกมือตั้ง
๘ คนก็ต้องสลับไปสลับมาพอดีหมด ให้โอกาสต่อไป คราวนี้จะยกให้ไว ๆ

นายสุรเชษฐ์ แวอาแซ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นราธิวาส) :
ต้องขอบคุณท่านประธานที่ให้โอกาส อันที่จริงแล้วในมาตรา ๑๒๓ ผมได้
แปรญัตติตัดข้อความออกทั้งหมด ทั้งมาตรา อันที่จริงแล้วผมเน้นให้ความสำคัญ
ในมาตรา ๑๑๕ มาก เพราะการที่จะได้มาเป็นผู้แทนของปวงชนชาวไทยนั้น
แสนที่จะยากลำบาก ท่านประธาน เพราะตรงนั้น ผมเสียค่าที่ไม่ได้แสดง
ความคิดเห็น แต่ผมก็ได้แปรญัตติเพิ่มในมาตรา ๑๑๕ ที่จะให้เพิ่มข้อความที่ว่า
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้นเป็นผู้แทนปวงชนชาวไทย ดังที่เพื่อนสมาชิก
คุณชินวรณ์ บุญเกียรติ ได้อภิปรายมาเบื้องต้นว่า เนื่องจากได้มาบัญญัติไว้ใน
มาตรา ๑๒๓ เลขก็ทำให้ผมนั้นไม่คิดใจที่จะอภิปรายในมาตรา ๑๑๕ เพราะ
ฉะนั้นในมาตรา ๑๒๓ ซึ่งผมแปรญัตติให้ตัดข้อความออกไปทั้งหมดนั้น
เนื่องจากว่ามาตรา ๑๑๕ เราขึ้นตามของกรมการและได้ยกประโยชน์ที่ผม
ให้เพิ่มในมาตรา ๑๑๕ มาใส่ในมาตรา ๑๒๓ ซึ่งร่วมกับสมาชิกวุฒิสภาว่า
เป็นผู้แทนของปวงชนชาวไทย ตรงนี้ผมเห็นด้วยว่า วุฒิสมาชิกและสมาชิกสภา
ผู้แทนราษฎรนั้น ย่อมเป็นผู้แทนปวงชนชาวไทย เพื่อเป็นเกียรติเพราะทั้งสอง
สถานัน้ เข้ามาทำหน้าที่เป็นตัวแทนของพี่น้องประชาชน ถึงแม้ว่าวุฒิสมาชิกจะ
เป็นที่เลื่อง หรือจะมีหน้าที่ในการกลั่นกรองของสภาผู้แทนแล้ว ก็เป็นเกียรติ
ทั้งสองสภา ทั้งวุฒิสมาชิกและสมาชิกสภาผู้แทนนั้น ย่อมเป็นตัวแทนของพี่น้อง
ประชาชน เพราะฉะนั้นตรงที่ไม่เห็นด้วยกับการที่ไปเพิ่มข้อความในมาตรานี้
ดังที่ท่านสมาชิกได้ขึ้นมาอภิปรายเมื่อสักครู่นี้ว่า คำว่า และต้องปฏิบัติหน้าที่
เพื่อประโยชน์ส่วนรวมของปวงชนชาวไทย นั้น ผมเห็นว่าข้อความค่อนข้าง

จะเป็นข้อความที่หุ่มเฟือย เพราะฉะนั้นในมาตรา ๑๒๓ ตามที่ผมได้แปรญัตติ ให้ตัดนั้นผมให้คงไว้ว่าตามที่กรมการก็ได้บัญญัติไว้เฉพาะคำว่า สมาชิกวุฒิสภา และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ย่อมเป็นผู้แทนปวงชนชาวไทย ส่วน และต้องปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวมของปวงชนชาวไทย นั้นควรตัดออก เพราะฉะนั้นผมขอเสนอว่า ให้ตัดออกข้อความที่ขีดเส้นใต้ ของขอบคุลครับ

ประธานรัฐสภา : คุณประสพครับ

นายประสพ บุษราคัม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) :
 ท่านประธานที่เคารพ กระผม ประสพ บุษราคัม ส.ส. อุดรธานี พรรคชาติพัฒนาในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมรู้สึกจะโง่จริง ๆ กระมังท่านประธาน เพราะว่าผมอ่านอย่างไร ผมก็ไม่เข้าใจ ที่ไม่เข้าใจอันตรงนี้ว่า และต้องปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวมของปวงชนชาวไทย คำว่า ส่วนรวม นี้ ถ้าเป็นภาษาไทยอ่านดูแล้วก็คงจะพอเข้าใจ แต่ถ้าแปลเป็นภาษาอังกฤษนี้ท่านจะแปลว่าอย่างไรคำว่า ส่วนรวม นี้ท่านจะเอาขนาดไหน ท่านจะแปลว่า คอมมูนิตี (Community) ไหม หรือว่าท่านจะเอาเป็นโซเชี่ยล (Social) หรือท่านจะเอาเป็นอะไรเพราะฉะนั้นตรงนี้ ผมว่าท่านเขียนไว้แบบนี้แล้วคนที่ เป็นสมาชิกวุฒิสภาหรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนี้จะปฏิบัติงานไม่ได้ ผมว่าปฏิบัติไม่ได้ นะครับท่านประธาน กรมการก็จะต้องถูกขึ้นมาชี้แจง ผมยกตัวอย่างว่า กฎหมายเวนคืน กฎหมายเวนคืนก็กระทำไม่ได้เพราะอะไร กฎหมายเวนคืนไปเวนคืนที่ของชาวบ้านมา เสร็จแล้วก็บอกว่า นี่ผมจะเอามาทำเพื่อส่วนรวมนะ ส่วนค่าเวนคืนก็ให้ ๓๐๐ บาท ให้ ๒๐๐ บาทเหมือนที่เคยผ่านมา นั่นละครับตรงนี้เราสามารถชี้เป้าให้เห็นชัดเจนว่า ประชาชนจะถูกละเมิดสิทธิส่วนตัว ท่านประธาน สิทธิเสรีภาพของประชาชนไม่ได้หมายถึงส่วนรวม ต้องฟังให้ดี แล้วสิทธิของมนุษย์ชนก็ไม่ได้ถึงส่วนรวม เพราะฉะนั้นหลายสิ่งหลายอย่างที่กฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้เขียนไว้แล้ว อย่างสิทธิส่วนตัว

สิทธิอะไรต่อมิอะไรที่เขียนไว้แล้ว ผู้แทนราษฎรจะไปตั้งกระทู้ จะไปยื่นญัตติ จะไปออกกฎหมายรับรองสิ่งเหล่านั้นก็ไม่ได้ เพราะฉะนั้นครั้งนี้สำคัญที่สุดผมว่าอย่าปล่อยไปเลย ๆ ผมอ่านแล้วผมไม่เข้าใจ ถ้าเราตัดทิ้งเสีย ถ้าตัดทิ้งจะว่าสมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรย่อมเป็นผู้แทนปวงชนชาวไทยสมบูรณ์ที่สุด แล้วทั้งสองสภานี้จะทำหน้าที่อะไร หน้าที่นั้นก็อยู่ในกฎหมายรัฐธรรมนูญแล้วแล้วท่านมาเขียนไว้อีกทำไมครั้งนี้ ไม่มีเหตุและผลเลย และจริง ๆ แล้วผมว่าแนวความคิดนี้อาจจะเป็นแนวความคิดของคนที่ไม่เข้าใจการเมือง เออะอะก็ว่าเพื่อชาติ เพื่อแผ่นดินไปเลย ไม่ได้บอกว่่า เพื่อประชาชนสักทีหนึ่ง เคี้ยวนี้บ้านเมืองเราเวลาปกครองก็บอกว่่า เราเป็นเสรีนิยม แต่เวลาพูดก็ว่าเพื่อชาติเพื่อสังคม เวลาพูดแล้วพูดเป็นสังคมนิยม นะครับท่านประธาน แต่ว่ากระทำเป็นเสรีนิยม เพราะฉะนั้นตรงนี้อันตรายผมว่ากรมการมีเหตุผลอะไรที่จะใส่เข้าไป ถ้าใส่เข้าไปแล้วจะขัดกับกฎหมายรัฐธรรมนูญมาตราที่ผ่านมาหรือไม่ จะต้องตอบให้ชัดเจน ถ้าไม่ชัดเจนผมว่าน่าจะเอาออกที่เพิ่มเติมมา มันฟังเพือย ไม่เกิดประโยชน์ ถ้ากฎหมายรัฐธรรมนูญยังฟังเพือยอยู่ นะครับท่านประธาน ผมว่าก็หมดแล้วละหลักในการปกครองประเทศ แม้แต่กฎหมายธรรมนูญนักกฎหมายเขาก็ไม่ได้เขียนให้ฟังเพือย กรมการชุดนี้เขียนตรงนี้ผมว่าฟังเพือยครับท่านประธาน สั้น ๆ ขอบคุณครับ

ประธานรัฐสภา : คุณจ่านงค์

นายจ่านงค์ โทธิสาโร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ศรีสะเกษ) :
 ท่านประธานที่เคารพ กระผม จ่านงค์ โทธิสาโร ส.ส. ศรีสะเกษ พรรค
 ชาติไทย สมาชิกรัฐสภา สำหรับมาตรา ๑๒๓ ที่คณะกรรมการได้ไปเดิม
 ข้อความในวรรคหลังที่ว่า และต้องปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวมของ
 ปวงชนชาวไทย กระผมเองก็คงมีความคิดเห็นคล้าย ๆ ท่านสมาชิกที่ได้

อภิปรายไปแล้ว ผมก็ไม่เข้าใจ เราใช้กฎหมายรัฐธรรมนูญมาหลายฉบับแล้ว เขาก็เขียนเพียบบอก สมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรย่อมเป็นผู้แทนปวงชนชาวไทย ก็ครอบคลุมไปหมดแล้วเพราะการมาของผู้แทนราษฎรเรามาจากการเลือกตั้ง โดยเฉพาะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เราเป็นตัวแทนของปวงชนชาวไทยอยู่แล้ว และจะไปเป็นอย่างอื่นได้อย่างไรแล้วความหมายที่ว่าเพื่อประโยชน์ส่วนรวมผมไม่เข้าใจ อันไหนประโยชน์ส่วนรวมจะนั่นต่อไป ถ้าเป็นประโยชน์ส่วนตัว สมมุติว่าใครสักคนหนึ่งมาขอร้องผู้แทนราษฎรไปช่วยประสานงานและติดต่ออะไรก็แล้วแต่ในฐานะผู้แทนราษฎร คงจะผิดกฎหมายรัฐธรรมนูญ เพราะว่าไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวม ขอไทยต้องออกชื่อท่านประสพที่พูดเมื่อตะกี้ี้ ยังมีแรงที่จะต้องมองอื่น ๆ อีกหลายอย่าง ความจริงอาจจะไปผิดกฎหมายอื่น ๆ ซึ่งมีผลกระทบ และถ้าอะไรที่ไม่ใช่ส่วนรวมแล้ว ไม่ใช่เพื่อประโยชน์ส่วนรวมแล้วรู้สึกว่าคุณทำไม่ได้ทุกอย่างพอเป็นผู้แทนราษฎรแล้วต้องเป็นส่วนรวมทั้งสิ้น อันนี้ผมว่าเขียนกฎหมายรัดคอตัวเอง กระผมไม่เข้าใจว่าเขาร่างกฎหมายรัฐธรรมนูญกันเขาร่างกันอย่างไร ทำไมต้องยืดยาว วันก่อนผมพูดครั้งหนึ่งแล้วว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้ทำไมหยุมหิมมาก ฉะนั้นอันนี้ผมไม่เห็นด้วยเลขควรจะต้องออกไปในวรรคหลังทั้งหมดที่เพิ่มเข้ามาที่ว่า ต้องปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวมของปวงชนชาวไทย ก็เอาสั้น ๆ แค่นี้ เพราะว่าไม่เห็นด้วยเลขให้ตัดออกไปเถอะครับ ถึงจะเป็นรัฐธรรมนูญที่สมบูรณ์

ประธานรัฐสภา : คุณมอนอินทร์

นายมอนอินทร์ รินคำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายมอนอินทร์ รินคำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัด เชียงใหม่ พรรคพลังธรรม ท่านประธานผมก็ซึกจะเห็นด้วยกับท่านสมาชิกผู้อภิปรายหลาย ๆ ท่านด้วยกัน ท่านประธานคำว่า ผู้แทนราษฎร คือ

คนที่มีความรู้ที่จะรับใช้บ้านใช้เมือง ไม่ต้องห่วงหรือคนที่มาสมัคร เป็นผู้แทนราษฎร เราจะต้องมีการอภิปรายหาเสียง ต้องไปสนทนากับประชาชนว่า เข้าไปแล้วจะไปแก้ไขกฎหมายให้ราษฎรได้อยู่เย็นเป็นสุข จะรับใช้เพื่อชาติบ้านเมือง บอกกันอยู่แล้วท่านประธาน เข้ามาเสร็จก็มาถวายสัตย์ปฏิญาณอีก ๒ ครั้ง ๓ ครั้งเรามาเขียนทำไมเขียนบอกว่า จะต้องปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวมของปวงชนชาวไทย แน่แน่นอนอยู่แล้วครับท่านประธาน เพราะฉะนั้นการเขียนรัฐธรรมนูญ การร่างรัฐธรรมนูญถ้าผิดหรือมากเกินไปก็ไม่สวย กระผมคิดว่าถ้าหากตัดออกก็จะเป็นการดี ขอขอบคุณท่านประธาน

ประธานรัฐสภา : คุณชินวรณ์และก็ต่อด้วยคุณวิระกร

นายชินวรณ์ นุชย เกียรติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

(นครศรีธรรมราช) : เรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม ชินวรณ์ นุชย เกียรติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคประชาธิปัตย์ จากนครศรีธรรมราช กระผมได้ขอแปรญัตติในมาตรา ๑๒๓ โดยขอตัดออกทั้งมาตรา แต่มาตรา ๑๘ เมื่อตัดก็กระผมได้กราบเรียนต่อท่านประธานสภาแล้วว่า ผมเห็นด้วยกับคณะกรรมการที่จะไม่เพิ่มในวรรคสองคือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรย่อมเป็นผู้แทนของปวงชนชาวไทย เนื่องจากว่ากรรมการได้มาบัญญัติไว้ในมาตรา ๑๒๓ ว่าสมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรย่อมเป็นผู้แทนของปวงชนชาวไทย แต่ผมไม่เห็นด้วยที่กรรมการได้เพิ่มเติมในเนื้อความต่อไปที่ว่า และต้องปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวมของปวงชนชาวไทย ซึ่งตรงนี้เพื่อนสมาชิกรัฐสภาแห่งนี้ได้ชี้แจงเหตุผลไปหลายประการแล้ว ผมจะไม่กราบเรียนชี้แจงให้เกิดความซ้ำซ้อน แต่ผมอยากจะเรียนประเด็นที่สำคัญที่ผมไม่เห็นด้วยกับคณะกรรมการนั้น นอกจากเป็นการฟุ่มเฟือยแล้วในมาตรา ๑๕๑ ท่านประธานรัฐสภาได้มีบทบัญญัติเอาไว้ว่า วุฒิสภาและสภาผู้แทนราษฎรมีอำนาจควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินโดยบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้ อันนี้เป็นบทบัญญัติที่ได้กล่าวเอาไว้ชัดเจนว่าให้วุฒิสภาและสภาผู้แทนราษฎรมีอำนาจใน

การควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินและมาตรา ๑๖๐ ประชาน ได้มี บทบัญญัติเอาไว้ เช่นเดียวกันว่า ในกรณีต่อไปนี้ให้รัฐสภาประชุมร่วมกัน ผมคิดว่าตรงนี้จะ เป็นประเด็นสำคัญที่เป็นบทบัญญัติ ที่เราจะสามารถจะตีความได้ทั้ง โดยเจตนารมณ์ และโดยบทบัญญัติที่เป็นลายลักษณ์อักษร ตั้งแต่ (๑) - (๑๔) นั่นคืออำนาจหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ไม่ว่าจะเป็น การให้ความเห็นชอบแห่งหนังสือสัญญาตามมาตรา ๑๗๕ หรือการแก้ไข เพิ่มเติมรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๒๑๑ เหล่านี้เป็นต้น ทั้ง ๑๔ วงเล็บซึ่งผมจะ ไม่ขอรบกวนเวลาของประธานรัฐสภา ผมจึงอยากจะกราบเรียนว่าการที่ กรรมาธิการได้มาเพิ่มเติมนอกเหนือจากประเด็นที่กระผมได้ขอสงวนความเห็น ไว้ในมาตรา ๑๑๕ ซึ่งท่านประธานกรรมาธิการก็ให้เห็นด้วยกับตามที่ผมได้ขอ แปรญัติเอาไว้ แต่การที่มาเพิ่มเติมว่า ต้องปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ ส่วนรวมของปวงชนชาวไทย นั้น คิดว่าจะจะเป็นประเด็นที่จะทำให้เกิดความ ตีความและเกิดความฟุ้งเฟ้อ เนื่องจากมาตรา ๑๕๒ และในมาตรา ๑๖๐ ก็ ได้กล่าวเอาไว้แล้ว นอกจากนั้นโดยนิตินัยแห่งความเป็นสมาชิกสภาผู้แทน- ราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาก็เป็นที่ทราบ และเป็นเจตนารมณ์ของผู้ที่อาสาที่นั่ง ประชานเข้ามาทำหน้าที่ในส่วนนี้อยู่แล้ว ขอขอบคุณ

ประธานรัฐสภา : คุณวีระกรครับ

นายวีระกร คำประกอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครสวรรค์) : ท่านประธานที่เคารพ เพื่อนสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ผม วีระกร คำประกอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร นครสวรรค์ พรรคชาติไทย สมาชิกรัฐสภา ท่าน ประชานผมเห็นด้วยกับเพื่อนสมาชิกแล้ว ก็อยากจะให้ทางท่านกรรมาธิการได้ กรณาตัดสินในส่วนที่เพิ่ม เพราะว่า ๑. ก็คือเป็นเรื่องของความฟุ้งเฟ้อในการ ที่ระบุไว้โดยที่ไม่มีความหมายใด ๆ ทั้งสิ้น ๒. ก็คือคงเป็นปัญหาในเรื่องของ การที่จะมานั่งคิดว่าคำว่า ต้องปฏิบัติหน้าที่ส่วนรวม นั้นทำส่วนตัวได้หรือไม่

แล้วก็คงไม่เคยมีรัฐธรรมนูญในชุดไหนที่จะต้องมาเขียนกันไว้แบบนี้ โดยปกติแล้วเวลาเราพิจารณาร่างพระราชบัญญัติถึงเรื่องของหน่วยราชการใดก็ตามจะมีอำนาจหน้าที่ของหน่วยราชการนั้น เขียนไว้เลยว่า มีหน้าที่ทำอะไร ในส่วนของรัฐธรรมนูญ เมื่อพูดถึงรัฐสภา คือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือรัฐสภาแล้ว ก็มีการเขียนหน้าที่ไว้อย่างชัดเจนว่า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภามีอำนาจหน้าที่ใด ๆ บ้าง แต่ไม่ได้เขียนรวมไว้ในมาตราเดียวกัน เนื่องจากอำนาจหน้าที่ของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภานั้น มีรายละเอียดที่ต้องเขียนไว้ท่านประธาน ถ้าเราจะดูคงจะไม่ใช่เฉพาะที่เพื่อนสมาชิก ขอภัยที่ต้องเอ่ยนาม คุณชินวรณ์ ได้กล่าวเมื่อสักครู่มี หน้าที่ของสภาทั้งสองสภานั้น ได้เขียนไว้ชัดเจนในหลายมาตราด้วยกัน ไม่ว่าจะเป็นมาตรา ๑๓๖ มาตรา ๑๓๗ ในการขอเปิดสมัยประชุม หรือการเปิดประชุมสภา หรือมาตรา ๑๔๒ ที่พูดถึงเรื่องของร่างพระราชบัญญัติต่าง หรือจะเป็นในมาตรา ๑๕๐ ที่พูดถึงเรื่องสภา ทั้งสองสภามีหน้าที่พิจารณางบประมาณ หรือจะพูดในมาตรา ๑๕๑ ที่พูดถึงทั้งสองสภา มีอำนาจในการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน หรือจะเป็นมาตรา ๑๕๓ ซึ่งพูดถึงทั้งสองสภา มีอำนาจในการตั้งกระตุ้มตามผู้บริหารบ้านเมือง หรือมาตรา ๑๕๔ ซึ่งพูดถึงสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหนึ่งในห้าเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อควบคุมการฟังกงานของรัฐบาล ยังไปถึงมาตรา ๑๖๐ ซึ่งกล่าวถึงรัฐสภามีการประชุมร่วมกันเพื่อมีหน้าที่ดังต่อไปนี้ที่ท่านประธานก็คงจะเห็นว่า เมื่อเป็นดังนั้นแล้วได้กำหนดหน้าที่ไว้ชัดเจนว่าหน้าที่ทั้งสองสภา ทำอะไรกันบ้างในมาตราต่าง ๆ ตามที่ผมได้กราบเรียนไปแล้ว ดังนั้นเมื่อหาสาระที่ทางกรรมาธิการได้เพิ่มขึ้นในมาตรา ๑๓๓ นี้จึงเป็นคำพูดที่ผมว่าผมเพื่อย แล้วก็อยากจะกราบเรียนว่าผมเพื่อยแล้วถ้ามีความหมายก็คงจะไม่ว่าอะไร แต่ผมเพื่อยแล้วไม่มีความหมายแล้วยังถามจะต้องมานั่งตีความว่า ส.ส. วุฒิสภา จะทำอะไรที่เป็นการส่วนตัวได้หรือไม่

ชิงวุ่นเข้าไปใหญ่ แล้วถ้าเกิดเขียนไว้แบบนี้ กำหนดหน้าที่ให้ทำหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวมโดยทั่วไป ผู้แทนราษฎรมีต้องไปทำทุกชนิดหรือครบที่เป็นเรื่องของส่วนรวม ไปเจอตรงไหนที่ สมมุติการจราจรติดขัด ผู้แทนจะลงไปเป็นจราจร โบกธงด้วยไหม อะไรไหม หน้าที่จะเลอะกันไปใหญ่ ผมว่าหน้าที่เรากำหนดกว้างจนเกินกว่าเหตุ ท่านประธาน อะไรที่เป็นประโยชน์ของส่วนรวมต้องมีหน้าที่ ว่าส่วนรวมตรงไหน หน้าที่ที่สองสภานี้จะทำกัน ต้องกำหนดไว้ชัดเจนแน่นอนครบ ทำเพื่อส่วนรวม กำหนดเสนอ เสนอญัตติกิติหรือ เสนอกระทู้ก็ไม่ได้เคยพูดหรือครบว่า ญัตตินี้เป็นเรื่องของกระผม ส่วนตัว หรือกระทู้ซึ่งเป็นเรื่องของส่วนตัวของกระผม เป็นเรื่องของแผ่นดิน เรื่องของประเทศชาติบ้านเมืองทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นกฎหมายต่าง ๆ หรือว่า จะเป็นมาตรา ๑๕๐ พูดถึงงบประมาณแผ่นดิน ก็ไม่ได้พูดถึงงบประมาณที่จะต้องเอามาจ่ายให้กระผมส่วนตัว แต่เป็นเรื่องของราชการบ้านเมืองแผ่นดิน ดังนั้นหน้าที่ต่าง ๆ ซึ่งกำหนดไว้ทุกมาตราที่ผมกราบเรียนแล้ว มีความหมายรวมไปถึงส่วนรวม แต่ลงไปรายละเอียดว่า จะทำอะไรกันบ้าง แต่ถ้าท่านเขียนไว้รวม ๆ อย่างนี้ เพื่อประโยชน์ของส่วนรวม ผมเกรงว่าผู้แทนอาจจะทำอะไรที่กว้างเกินกว่าหน้าที่ผู้แทนราษฎรควรจะเป็น เพราะอะไรก็ตามถือว่าเป็นประโยชน์ส่วนรวมทั้งสิ้นประชาชนเองก็จะไม่เข้าใจ นึกว่าอะไร ๆ ก็จะต้องผู้แทนราษฎร ถ้าเป็นประโยชน์ส่วนรวมเป็นงานทอดกฐินเป็นเรื่องของส่วนรวม ผู้แทนต้องทำ ไม่ได้ทำไม่ได้เพราะเป็นเรื่องของรัฐธรรมนูญเขียนไว้มาตรา ๑๕๓ ผมว่าต่อไปจะไปกันใหญ่ผมว่าถ้าระบุไว้กันในรายละเอียดแล้ว มาตรานี้ผมเห็นสมควร ыхาคต่อรองกับทางกรรมาธิการ เมื่อสมาชิกส่วนใหญ่เห็นว่าสมควร ตัดไปเถอะครับ แล้วก็ไม่ได้มีความหมายใด ๆ ที่จะมาเสริมให้เกิดขึ้นหรือไม่เกิดขึ้น ก็เป็นที่รู้ ๆ กันอยู่ว่าสมาชิกทั้งสองสภา ควรจะต้องทำอะไรกันบ้าง กำหนดไว้ในรายละเอียดอยู่แล้วจะไปใส่เพื่อความเก๋ไก๋อะไรขึ้นมา ผมว่าจะไปรุ่นวายกันทีหลัง ขอบพระคุณครับ

(การประชุมดำเนินการมาถึงตอนนี้ ศวสตราจารย์มารุต นุนนาค ประธานรัฐสภา ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้นายมีชัย ฤชุพันธุ์ รองประธานรัฐสภาปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณชัชวาลย์ครับ

นายชัชวาลย์ ชมภูแดง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ร้อยเอ็ด) :

ท่านประธานที่เคารพ กระผม ชัชวาลย์ ชมภูแดง จากจังหวัดร้อยเอ็ด พรรคชาติไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา สำหรับการเพิ่มเติมในมาตรา ๑๒๓ ตอนที่๓ของกรรมาธิการนั้น ผมคิดว่าท่านกรรมาธิการคงอยากจะทำให้สอดคล้องกับคำปฏิญาณตนของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ที่ปฏิญาณต่อสภาตาม มาตรา ๑๒๔ เพราะในคำปฏิญาณนั้นบอกว่า ข้าพเจ้า ขอปฏิญาณว่าข้าพเจ้า จะปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เพื่อประโยชน์ส่วนรวมของปวงชนชาวไทย ท่านควรจะต้องเอาข้อความนี้ทั้งหมดมาแปะไว้ในมาตรา ๑๒๓ ตอนที่๓ ซึ่งจริง ๆ แล้วท่านประธานที่เคารพ มาตรา ๑๒๓ พุคถึงสถานภาพของสมาชิกวุฒิสภา และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ว่าเป็นตัวแทนของปวงชนชาวไทย ซึ่งผมว่าไม่จำเป็นที่จะต้องมาพูดถึงหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติ หน้าที่จะต้องปฏิบัติ นั้นเรามีบัญญัติไว้ในทุกมาตรา ในมาตราต่าง ๆ ที่ ขอประธานอภิปรายวีระกร คำประกอบ ได้กราบเรียนต่อท่านประธานนั้นมียอยู่แล้ว เพียงแต่ว่า ในการปฏิบัติหน้าที่เหล่านั้น เราจะสำนึกอยู่ตลอดเวลาว่าภาระหน้าที่ตามที่บัญญัติ นั้น เราจะทำเพื่อส่วนรวม ทำเพื่อปวงชนชาวไทยทั้งหมด ซึ่งก็มีอยู่ในคำปฏิญาณของเราอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นในมาตรา ๑๒๓ นั้น กระผมเห็นว่าไม่มีความจำเป็นอย่าให้เกิดความฟุ้งเฟ้อ เลยกท่านกรรมาธิการ ให้ชัดเจนลงไปว่าให้มาตรา ๑๒๓ เป็นเรื่องสถานภาพของสมาชิกวุฒิสภา และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เท่านั้น ส่วนภาระและหน้าที่นั้นให้ไปบัญญัติไว้ในมาตราอื่นเถอะครับ อย่าให้น้ำอยู่เกี่ยวกับสถานภาพเลยจะรุ่นวาย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณพิเชษฐครับ

นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กระบี่) :
 ท่านประธานสภาที่เคารพ ผม พิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 จังหวัดกระบี่ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมคิดว่าความเห็นของท่านสมาชิก
 ผู้แสดงความเห็นอภิปรายมา เกือบทุกท่านก็จะเห็นห้องตรงกันทั้งหมด ผม
 เองเห็นด้วยในข้อความที่ว่า สมาชิกวุฒิสภา หรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 ย่อมเป็นผู้แทนของปวงชนชาวไทย และก็รัฐธรรมนูญของเราทุกฉบับที่มีมา
 เราก็คงจะเขียนเอาไว้แบบนี้เพียงเท่านั้น เหมือนกับร่างเดิมที่คณะ
 กรรมการการได้เคยเสนอเข้าสู่สภานี้ก็คือเขียนเอาไว้เช่นนี้เหมือนกัน ผมคิด
 ว่าการที่เราเป็นปวงชนชาวไทยย่อมติดอยู่ในสำนึกของสมาชิกวุฒิสภา และก็
 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุกคนที่เราไม่เคยลืมถึงภาระหน้าที่เหล่านี้ แต่วันนี้
 การที่เรามีข้อความเพิ่มขึ้นมาอีกวรรคหนึ่ง ก็เสมือนหนึ่งมีสาเหตุเกิดขึ้น ผม
 ไม่พูดว่าผมเพื่อหยอกครับ เพราะว่ารัฐธรรมนูญนี้ เรามีอะไรที่ผมเพื่อ ๆ
 อยู่เยอะมากพอแล้ว แต่สาเหตุที่จะทำให้คิดไปได้ก็คือว่า เสมือนหนึ่งว่าวันนี้มี
 ท่านสมาชิกวุฒิสภาบางท่านไม่ปฏิบัติหน้าที่ หรือปฏิบัติหน้าที่ไม่ได้ปฏิบัติเพื่อ
 ปวงชนชาวไทย หรือมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบางท่านไม่ปฏิบัติหน้าที่ หรือ
 การปฏิบัติหน้าที่ไม่ได้ปฏิบัติเพื่อปวงชนชาวไทย สิ่งเหล่านี้จึงจำเป็นจะต้องมา
 เขียนบังคับเอาไว้เช่นนั้นหรือ นอกจากว่าเป็นสิ่งที่ผมเพื่อแล้ว ผมคิดว่าเป็น
 สิ่งที่ไม่ได้ให้เกียรติแก่สภานี้ ไม่ได้ให้เกียรติแก่วุฒิสภา และก็ไม่ได้ให้เกียรติ
 แก่สภาผู้แทนราษฎรด้วย เหมือนกับว่าเป็นการประจานกัน หรือเหมือนกับว่ามี
 การกำหนดหน้าที่ ที่เสมือนหนึ่งกำหนดให้เด็ก ๆ จะต้องปฏิบัติกันทั่วไป ท่าน
 ประธานที่เคารพ เราเห็นด้วยในทุกอย่างหลาย ๆ อย่าง ไม่จำเป็นก็ไม่
 อยากที่จะให้มีการต่อรอง หรือมีการห้วงคึงกันแต่สิ่งเหล่านี้มันทักใน
 รัฐธรรมนูญวันนี้ เป็นสิ่งแปลกใหม่ที่เกิดขึ้น เสมือนหนึ่งพฤติกรรมของสมาชิก

วุฒิสภา หรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้แปรเปลี่ยนไป และขาดสำนึก บางอย่างที่เราจำเป็นต้องเขียนเข้าเอาไว้อย่างนั้นหรือ เพราะฉะนั้นกระผมไม่เห็นกับข้อความที่ต่อเติมมา และก็ขอประทานว่า ท่านกรรมการที่ส่วนใหญ่เราก็เป็นสมาชิกทั้งสองสภานี้ด้วยกัน ได้โปรดพิจารณาในสิ่งที่กระผมขอท้วงติงไว้ปรากฏเป็นบันทึกไว้ ณ ที่นี้ด้วย ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญกรรมการ

นายจำลอง ครุฑขุนทด (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม จำลอง ครุฑขุนทด กรรมการ กระผมขอกราบเรียนท่านสมาชิก ผู้มีเกียรติว่า เหตุผลที่กรรมการได้เพิ่มเติมข้อความดังกล่าวลงไป หาใช่ เป็นความคิดใหม่ ๆ อะไรของกรรมการไม่ การเพิ่มข้อความดังกล่าว นั้นเป็นหลักการสำคัญอย่างหนึ่งที่เราจำเป็นต้องบัญญัติไว้ ทั้งนี้เพื่อให้สมาชิกได้ สำนึกถึงหน้าที่ของตนเอง ว่าแท้จริงแล้วเมื่อได้รับเลือกตั้งมานั้น ท่านไม่ได้ อยู่ในอาณัติมอบหมายใด ๆ จากผู้เลือกตั้ง ท่านไม่ได้มีหน้าที่จะต้องดูแล เฉพาะเขตเลือกตั้งของท่าน หรือผู้เลือกตั้งของท่านเท่านั้น แต่ท่านต้องมี หน้าที่ในการที่จะดูแลปวงชนชาวไทยทั้งหมดเพื่อประโยชน์ส่วนรวม เพราะ ฉะนั้นจุดนี้เป็นจุดหลักการสำคัญของอำนาจหน้าที่ของสมาชิกแห่งสภานี้ เพราะ ฉะนั้นกรณีเช่นนี้ จึงไม่ใช่เป็นกรณีที่เราบัญญัติไปโดยไม่มีมีความหมายใด ๆ อย่างที่สมาชิกบางท่านได้กล่าวหาว่ารัฐธรรมนูญในอดีตตั้งแต่ปี ๒๕๓๕ ถึง พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้บัญญัติข้อความเหล่านี้ไว้ยืดยาวยิ่งกว่านี้อีก ท่านประธาน ซึ่งเป็นข้อความที่น่าสนใจ ผมอยากจะอ่านรัฐธรรมนูญในอดีต มาตรา ๔๕ ของ ปี ๒๕๕๑ ท่านเขียนไว้ว่า สมาชิกวุฒิสภาและสภาผู้แทน ย่อมเป็นผู้แทนของ ปวงชนชาวไทย ไม่อยู่ในความผูกมัดแห่งอาณัติมอบหมายใด ๆ และต้องปฏิบัติ หน้าที่ตามความเห็นของตนโดยบริสุทธิ์ใจ เพื่อประโยชน์ส่วนรวมของปวงชน ชาวไทย และ โดยเฉพาะอย่างยิ่งรัฐธรรมนูญปี ๒๕๓๕ ที่กำลังใช้อยู่ในปัจจุบัน

ก็กำหนดไว้ในมาตรา ๑๑๗ ซึ่งบัญญัติไว้ในทำนองเดียวกัน เพราะฉะนั้น
 กรรมาธิการเองก็เห็นความสำคัญ และเห็นความสำคัญของสมาชิกทั้งหลายที่
 เห็นว่ารัฐธรรมนูญควรมีข้อความสั้นเข้า เราจึงไม่ได้เอาข้อความทั้งหมดที่มี
 อยู่ในรัฐธรรมนูญเก่า ๆ มาไว้ แต่คงจะย่อลงมาเพื่อให้เกิดความชัดเจน
 และรัดกุมยิ่งขึ้น ซึ่งข้อความทั้งหลายก็อยู่ในหลักการที่ว่า สมาชิกนั้นจะต้อง
 ปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวม จริงอยู่รัฐธรรมนูญนี้มีบทบัญญัติบังคับไว้ว่า
 หน้าที่ของสมาชิกแต่ละท่านมีหน้าที่อย่างไรแต่หน้าที่ที่กำหนดไว้เหล่านั้น จะมี
 มาตรานี้เป็นตัวกำกับ เป็นวัตถุประสงค์นำทางว่า จะปฏิบัติหน้าที่ตามบท
 กฎหมายนั้น ๆ ก็ด้วยเพื่อวัตถุประสงค์อย่างอื่นก็คือเพื่อประโยชน์ของปวงชน
 ชาวไทยเท่านั้น เพราะฉะนั้นข้อความตรงนี้ถึงแม้ว่าจะมีความสั้น แต่มี
 ความหมายมาก และเป็นหลักการสำคัญที่เห็นสมควรจะต้องบัญญัติไว้ และ
 โดยเฉพาะอย่างยิ่งในมาตราต่อไป จึงต้องมีบทบัญญัติให้สมาชิกแห่งภณานี้
 ต้องปฏิบัติตนว่าจะปฏิบัติด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เพื่อประโยชน์ส่วนรวมของ
 ปวงชนชาวไทย เพราะฉะนั้นกรรมาธิการจึงได้บัญญัติส่วนนี้เข้าไว้ จึง
 กราบเรียน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : คุณเรวัต

นายเรวัต สิริกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กาญจนบุรี) :
 ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายเรวัต สิริกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 จังหวัดกาญจนบุรี พรรคชาติไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานผมได้
 ฟังท่านกรรมาธิการได้ชี้แจงบอกว่า เพื่อให้สำนึกในหน้าที่ ผมจะเรียนถา
 นิดหนึ่ง คำปฏิญาณนี้ ข้าพเจ้า (ชื่อผู้ปฏิญาณ) ขอปฏิญาณว่า ข้าพเจ้าจะปฏิบัติ
 หน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เพื่อประโยชน์ส่วนรวมของปวงชนชาวไทยทั้งจะ
 รักษาไว้ และปฏิบัติตามซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยทุกประการดังนี้
 สำนึกหน้าที่ใหม่ ตรงนี้สำนึกใหม่ ตอบผมชนิดหนึ่ง สำนึกหน้าที่ใหม่ ถ้าปฏิญาณ

อย่างนี้แล้วไม่สำนึกหน้าที่ แล้วจะไปสำนึกอะไร นี่สำนึกหน้าที่ทั้งปฏิกายด้วย ทั้งสำนึกหน้าที่ด้วยตอนเปิดสมัยประชุมเข้ามาครั้งแรก แล้วจะต้องไปสำนึกหน้าที่อะไรอีก คำปฏิญาณต่อหน้าองค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว อย่างนี้ใช้ใหม่ ต่อพระพักตร์ เพราะฉะนั้นก็ต้องตอบผมชนิดหนึ่งตรงนี้ที่ปฏิญาณอย่างนี้ สำนึกต่อหน้าที่ใหม่ ถ้าสำนึกต่อหน้าที่ ตรงนี้ต้องตัดออก ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณพินิจ

นายพินิจ จันทรสมบุญณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กาญจนบุรี) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม พินิจ จันทรสมบุญณ์ พรรคพลังธรรม จังหวัดกาญจนบุรี ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธาน ในมาตรานี้ถ้าดูให้ดีแล้วรัฐธรรมนูญที่กำลังใช้อยู่ปัจจุบันในปี ๒๕๕๓ เราก็บัญญัติไว้ แล้วบทบัญญัติที่บัญญัติไว้ให้ประชาชนหรือว่าคนที่เข้ามา เป็นวุฒิสภา วุฒิสมาชิก สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสำนึกที่จะประพฤติ ปฏิบัติ เพื่อประโยชน์ส่วนรวมของปวงชนชาวไทย เขียนไว้อย่างนี้เป็นการคอกย้ำให้รู้สำนึกในหน้าที่ เรายอมรับใหม่ว่าการที่มาเป็นผู้แทนราษฎร มาเป็นวุฒิสมาชิก วุฒิสภานั้น เป็นบุคคลที่มีเกียรติ เป็นบุคคลที่เป็นบุคคลสาธารณะ ซึ่งสามารถตรวจสอบได้ เป็นบุคคลที่พิเศษกว่าบุคคลอื่นเศษกว่าบุคคลทั่วไป เพราะฉะนั้นการที่จะมีบทบัญญัติไว้ให้สำนึกอยู่เสมอว่า เราจะต้องปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ของส่วนรวมของปวงชนชาวไทย ผมเห็นว่าอย่างนี้ดีแล้ว และเป็นสิ่งที่เราทำมาในแต่ก่อน จารีตประเพณีอันดีงาม มีความถูกต้องในการบัญญัติรัฐธรรมนูญอย่างอื่นที่เขียนไว้ยังเขียนได้ ข้อความสั้น ๆ อย่างนี้ อย่างคณะกรรมการมาพิจารณาได้พิจารณาอย่างละเอียดถี่ถ้วน แล้วยังบัญญัติอย่างนี้ ผมเห็นว่าถูกต้องและเหมาะสมที่สุดแล้ว เราต้องยอมรับความจริงว่าคนที่มาเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นวุฒิสภานั้น เป็นแบบอย่างหรือเป็นตัวอย่างของบุคคลชาวไทยที่จะต้องสำนึกอย่างลึกซึ้งและต้องปฏิบัติอย่างละเอียดถี่ถ้วน ถ้าผิคนหนึ่งเขาเรียกว่า ผิดมากเพราะฉะนั้นจุดนี้จะต้องบัญญัติไว้ผมเห็นด้วย ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณประสพ

นายประสพ บุญราศี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) :
 ท่านประธานที่เคารพ ฟังทางกรรมาธิการชี้แจงแล้วผมมีความเห็นว่า เขียน
 กับไม่เขียน มีค่าเท่ากัน ถ้าท่านไม่เขียนไว้แบบนี้โดยหน้าที่ โดยที่บัญญัติ
 ไว้ในกฎหมายรัฐธรรมนูญก็ออกมาในลักษณะนี้อยู่แล้วท่านเขียนอีกทำไม ผมว่า
 เขียนไม่เขียน มีค่าเท่ากัน หรือท่านบอกว่าถ้าไม่เขียนแล้วจะเสียหาย
 ตรงไหน ผมอยากเรียนถามท่านว่า ถ้าไม่เขียนไว้ตรงนี้แล้ว บทบัญญัติต่าง ๆ
 สิทธิเสรีภาพของประชาชน สิทธิส่วนตัว สิทธิมนุษยชน สิทธิหน้าที่ทำไม่ได้หรือ
 อย่างไร แล้วตรงนี้ก็มาตรา ๑๒๔ นี้ท่านก็เขียนไว้มาตรา ๑๒๔ แล้วว่า
 การปฏิญาณตนแม้แต่ชั้นศาลเราก็กฎหมายตน ก็เขียนไว้ตรงนี้อยู่แล้ว หรือเขียน
 ไว้มาตรา ๑๒๔ กับมาตรา ๑๒๓ ต้องดกขี้ยาเพื่อให้เกิดความสำนึก ถ้า
 เช่นนั้นแล้วก็แปลว่ามาตราอื่น ๆ ถ้ามีคำว่าสมาชิกวุฒิสภา หรือสมาชิกสภา
 ผู้แทนราษฎร ต้องใส่ทุกครั้งไปเลยหรือว่าจะต้องทำงานเพื่อส่วนรวม จะ
 ต้องทำงานเพื่อส่วนรวม เหมือนผมไปประเทศเกาหลีเหนือ พอเขาเอ่ยชื่อ
 คิม อึง ซุง ทุกคำเลยเขาบอกว่า ผู้นำผู้ยิ่งใหญ่ คิม อึง ซุง เมื่อไรก็ ผู้นำ
 ผู้ยิ่งใหญ่ คิม อึง ซุง เมื่อไรก็ ผู้นำผู้ยิ่งใหญ่ อย่างนั้นหรือ เพราะฉะนั้น
 ไม่เขียนกับเขียน มีค่าเท่ากัน ท่านตอบผมหน่อยท่านอาจารย์ปรีชากรับ ถ้าไม่
 เขียนแล้วจะเสียหายตรงไหน ผมถามตรงนั้น ผมว่า เขียนกับไม่เขียน มีค่า
 เท่ากัน อย่างไรเราก็ออยู่แล้วมาตรา ๑๒๔ แล้วนอกจากนี้ถ้าเขียนไว้
 อย่างนี้ผมถามท่านเถอะ สิทธิส่วนตัวอย่างนั้นะครับ สิทธิในการนับถือศาสนา
 สิทธิเสรีภาพของประชาชนสิทธิเสรีภาพของประชาชน สิทธิความเป็นอยู่
 ของคนอย่างนี้เป็นส่วนรวมไหม ผมถามท่านว่า สิทธิมนุษยชนนั้นเป็นส่วนรวม
 หรือไม่ครับ ผมถามท่านประเด็นนี้ประเด็นเดียว กรรมาธิการตอบผมหน่อย
 ถ้าท่านบอกว่า สิทธิมนุษยชน สิทธิส่วนตัวนั้นเป็นเรื่องของส่วนรวมแล้ว ผมจะ

โอ. เค. อย่างท่านว่า แต่ถ้าหากท่านบอกว่า สิทธิส่วนตัวไม่ใช่ส่วนรวม ฟังให้ตื่นะครับ ส่วนตัวกับส่วนรวม ๑. เขียนไม่เหมือนกันถ้าเขียนไม่เหมือนกันภาษาไทยเราจะต้องแปลว่า ไม่เหมือนกัน เป็นไปได้ไหมถ้าท่านจะลงชื่อดิฉัน เขียน ขอบอกว่า ต้องปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ของปวงชนชาวไทยคือทำทั้งส่วนรวม ทำทั้งส่วนตัว แต่ส่วนตัวนั้นเป็นของประชาชน ส่วนรวมก็เป็นของประชาชน แล้วส่วนตัวก็เป็นของประชาชน ผมถามท่านชัดเจนเลยว่า สิทธิส่วนตัวเป็นส่วนรวมไหม ถ้าท่านเขียนส่วนรวมไว้ตรงนี้ก็แปลว่า สิทธิส่วนตัวตามมาตรา ๔๓ ก็ทำไม่ได้ อันนี้ต้องพูดกันให้ชัดเจนกรณีการ มีแต่นักกฎหมาย ถามอาจารย์ปรีชาเลยว่า สิทธิส่วนตัวมาตรา ๔๓ นั้น ชัดกับส่วนรวมของท่านไหม กับมาตรา ๑๒๓ เอามาตราเดียวกันให้ชัด ๆ เลย อาจารย์ปรีชาลุกขึ้นมาอ่านสิทธิในครอบครัวสิทธิส่วนตัว มาตรา ๔๓ ว่าอย่างไร แล้วอันเดียวกับส่วนรวมตรงนี้ใหม่อันเดียวกันไหมครับ เพราะฉะนั้นผมว่าอย่าคือสิ่งเลยคิดว่าว่า ส่วนรวม ออกถ้าคิด ส่วนรวม ออก แปลว่า ประโยชน์ทั้งส่วนตัวและส่วนรวมของปวงชนชาวไทยตรงนี้สำคัญที่สุดครับ ท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ท่านสมาชิก เราได้อภิปรายมาตราบนี้มานานพอสมควร แล้วก็ได้อภิปรายกันโดยทั่วถึงแล้ว ผมจะขอมติว่าจะคงไว้ตามที่ร่างกรรมการ ตามที่กรรมการแก้ไขหรือจะคงไว้ตามที่ร่างเดิม เพราะผู้สงวนไว้คัดค้านคำแปรญัตติไปแล้ว

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภามีสัตถุญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ท่านผู้ใดเห็นควรให้เป็นไปตามร่างของกรรมการ กรุณายกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นจำนวนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ท่านผู้ใดเห็นควรให้เป็นไปตามร่างเดิม กรุณายกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เสียงข้างน้อย ก็เป็นอันว่าเป็นไปตามร่างของกรรมาธิการ เชิญต่อไปครับ

นายพินิต อรรถะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑๒๔ ไม่มีการแก้ไข มีผู้แปรญัตติของสองน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณประเทืองครับ

นายประเทือง คำประกอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

(นครสวรรค์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม ประเทือง คำประกอบ ส.ส. จังหวัดนครสวรรค์ พรรคชาติพัฒนา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา กระผมขอแปรญัตติมาตรา ๑๒๔ ไว้ดังนี้ คือการปฏิญาณที่รัฐธรรมนุญเก่า ๆ ได้เขียนไว้ กระผมคิดว่ามันไม่ค่อยเห็นหนัก กระผมก็อยากจะเพิ่มเติมว่า เพราะเราปฏิญาณทีเดียวดัง ๓๐๐ คน รู้สึกมันไม่ค่อยขลัง อยากจะให้หลังสักหน่อย ก็อยากจะให้มาปฏิญาณทีละจังหวัดในครั้งแรกของการเปิดสมัยประชุม เพราะจะได้ เป็นที่รับรู้ของสมาชิกด้วยกัน เพราะ เราปฏิญาณทีเดียวดัง ๓๐๐ คน ผมว่ามันเป็นหมู่ไปแล้วการปฏิญาณก็อยากจะให้เห็นหนักว่า ผมแก้ไปว่า ข้าพเจ้าสมาชิกสภาผู้แทนจังหวัดให้ระบุไปด้วยว่าจังหวัดไหนอย่างกระผมก็จะปฏิญาณว่าจังหวัดนครสวรรค์ จะปฏิบัติหน้าที่อะไรก็ว่าไปแล้วก็มีเพิ่มเติมว่า โดยชื่อสัตย์สุจริตและมีคุณธรรม มีความเสียสละและรับผิดชอบต่อนหน้าที่ด้วยความบริสุทธิ์ใจ คืออันนี้อยากให้เข้าไปว่า การปฏิบัติหน้าที่ของเรามีความซื่อสัตย์สุจริตและก็มีคุณธรรมพอสมควร แล้วก็อยากให้ปฏิญาณทีละจังหวัดที่ผมขอแก้ไปอย่างนั้น ก็ไม่ทราบว่าท่านสมาชิกจะเห็นด้วย

เพราะว่าไหน ๆ เป็นกันมาแล้วก็อยากจะให้หลังหมอยศครับ และการปฏิญาณก็ขอให้ปฏิญาณทีละจังหวัด จังหวัด ๗ คนก็ไปยื่นหน้าเข้าแถว ๗ คน ปฏิญาณกันเลย ถ้าคนเดียวก็คนเดียว ผมว่าจะขลังดีผมเสนอไปอย่างนั้น ไม่ทราบว่ามันคณะกรรมการมีความเห็นอย่างไรไม่ทราบ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : กรรมการจะตอบไหมครับ

นายจำลอง กรุขขุนทด (กรรมการ) : ท่านประธานครับ ผมเห็นว่าคำปฏิญาณเดิมคืออยู่แล้ว

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : คุณประเทืองยังคิดใจใหม่ครับ ไม่คิดใจแล้วนะครับ โดยที่มาตรานี้กรรมการไม่ได้แก้ไข เป็นอันว่าผ่านไปเชิญต่อไป

ศาสตราจารย์ไพศิษฏ์ พัฒนกุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑๒๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๒๖ ไม่มีการแก้ไข มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ผู้สงวนไม่คิดใจ

ศาสตราจารย์ไพศิษฏ์ พัฒนกุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑๒๗ มีการแก้ไข มาตรา ๑๒๘ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๒๙ มีการแก้ไข มาตรา ๑๓๐ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๓๑ มีการแก้ไข มีการรวมการขอสงวนคำแปรญัตติ และสมาชิกขอแปรญัตติ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณปรีชา

นายปรีชา สุวรรณทัต (กรรมการ) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม นายปรีชา สุวรรณทัต สมาชิกพรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะกรรมการเสียงข้างน้อย กระผมคงต้องขออภัย ด้วยความเคารพต่อท่านกรรมการเสียงข้างมาก กระผมมีความจำเป็นที่จะต้องขอสงวนและขอแปรญัตติในส่วนของมาตรา ๑๓๑ ที่ปรากฏอยู่ในของท่านกรรมการ ก็คืออยู่

ในของวรรคสาม ก็โดยมีเหตุผลที่สำคัญว่า เอกสิทธิ์ที่ได้รับตามมาตรา ๑๓๑ วรรคแรก กระผมไม่ติดใจประการใด แต่เอกสิทธิ์นั้นไม่ควรจะไปคุ้มครองง้อยศฐาที่กล่าวแล้ว เป็นความคิดในทางอาญา หรือความรับผิดชอบในทางแพ่ง ในกรณีที่ได้มีการถ่ายทอดเสียงหรือในกรณีที่ได้มีการออกไปทางโทรทัศน์ ท่านประธานที่เคารพ ความสำคัญเราเน้นอยู่แล้วเราขอรับอยู่แล้วว่า ง้อยศฐา ดังกล่าวนั้น เป็นความคิดในทางอาญา แล้ว เป็นทางรับผิดชอบในทางแพ่ง การกล่าวง้อยศฐาและได้มีการเผยแพร่กระจายเสียงออกไป ไม่ว่าจะโดยวิธีทางใด นอกจากเป็นเรื่องของการกระทำความเสียหายกระทบสิทธิอันชอบธรรมของคํานุคคลสมาชิกผู้นั้นแล้ว แต่ในขณะที่เดียวกันอย่าลืมว่า นอกเหนือจากการละเมิดตัวบุคคลแล้ว ยังก่อให้เกิดความเสียหายที่กระจายไปต่อบุคคลภายนอก สิ่งนั้นคือเนื้อหาสาระต่าง ๆ นั้น นอกเหนือตัวบุคคล ความคิดอาญาได้เกิดขึ้นแล้วความเสียหายได้เกิดขึ้นแล้ว ไม่ใช่เพียงในสภาแห่งนี้ ออกไปทั่วประเทศของประเทศไทย กระผมอยากจะกราบเรียนว่า แม้เพียงบุคคลนั้น สมาชิกผู้นั้นอาจจะมีโอกาสกล่าวแก่ง้อยศฐาในสภา แต่คงมีได้ปลงล้างความเสียหายหรือเนื้อหาสาระที่ได้ออกไปกระทบต่อบุคคลนั้น และบุคคลภายนอก สาธารณชนได้รับทราบแล้ว สิ่งนี้มีความสำคัญมาก การที่เราได้รับการละเมิด ไม่ว่าจะในทางอาญา หรือไม่ว่าในทางแพ่ง หลักกฎหมายทั่วไป บุคคลนั้นย่อมมีสิทธิที่จะป้องกันโดยขอด้วยกฎหมายต่อการละเมิดที่มาละเมิดสิทธิต่อบุคคลนั้น สมาชิกในสภาที่ย่อมได้รับสิทธินี้เช่นเดียวกัน ท่านประธานครับ เพราะฉะนั้น จึงเป็นความชอบธรรมของสมาชิกผู้หนึ่งที่จะต้องไปกล่าว หรือ ไปพิสูจน์ในกระบวนการยุติธรรมในทางศาล เหตุใดมีเหตุผลประการใดท่านกรรมาธิการ เสียงข้างมากจึงไปยกเว้นให้เอกสิทธิ์ที่จะไม่ต้องถูกฟ้อง หรือสิทธิที่จะได้รับการชดใช้ ละเมิดในทางแพ่ง กระผมเห็นว่าบทบัญญัติดังกล่าวนี้ขัดต่อหลักกฎหมายทั่วไป และรัฐธรรมนูญไม่ควรที่จะบัญญัติเอกสิทธิ์ดังกล่าวนี้ไว้ กระผมขอให้เหตุผลดังกล่าวนี้ ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณประสพครับ

นายประสพ บุษราคัม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) :
 ท่านประธานที่เคารพ กระผม ประสพ บุษราคัม ศ.ส. อุดรธานี พรรค
 ชาติพัฒนา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ผมว่าเรื่องนี้เป็น
 เรื่องใหญ่ เมื่อตะกัณนี้ท่านอาจารย์ปรีชา สุวรรณทัต ขออนุญาตต้องเอ่ยนาม
 ท่านทูตไว้ชัดเจน แต่ท่านลืมนึกไปว่า กฎหมายบางอย่างซ่อนอยู่ในประเพณี
 ผมไม่ใช่อาจารย์สอนกฎหมาย แต่ทำไมนักมวยต่อกันบนเวทีตายแล้ว ตาย
 คาเวที บาดเจ็บขาหักแขนหัก ตาบอด เขาถูกจับไหมครับ นั่นละอาจารย์ใน
 มหาวิทยาลัยเขาสอนว่า กฎหมายอาญาซ่อนอยู่ในประเพณี เราตัดคำว่า ขาด
 เจตนา ออกไป นักฟุตบอลบ้านเราเตะกันไปเตะกันมา มีนักฟุตบอลท่านหนึ่ง
 เป็นประตูดูกเพื่อนเตะตายคาสนามก็ไม่เห็นเป็นไร นั่นละครับคือกฎหมายมัน
 ซ่อนอยู่ในประเพณี อันนี้นักกฎหมายทุกคนก็รู้ ถ้าเราอมรับว่าประเพณีซ่อนอยู่
 ในกฎหมายหรือกฎหมายซ่อนอยู่ในประเพณีแล้ว มาดูว่าพวกเราในฐานะ
 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภาเรามาทำหน้าที่อะไร เราเป็นตัวแทนของ
 ที่นั่งประชาชนมาควบคุมฝ่ายบริหาร ผมจะย้ำประเด็นให้ชัดเจนว่าเอาสั้น ๆ
 ให้เข้าใจเลย ว่าเราเป็นฝ่ายนิติบัญญัติ เป็นผู้ออกกฎหมาย แล้วเราควบคุม
 ฝ่ายบริหาร ฝ่ายบริหารก็คือคณะรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรีเป็นคนที่ดูแลเงิน
 ภาษีอากรของประชาชน ถ้าที่ประชุมแห่งนี้ปิดปากตัวแทนของประชาชน ถ้า
 เราไม่รู้เราเห็นว่า มีรัฐมนตรีบางท่านมีพฤติกรรมไม่น่าไว้วางใจแล้วเราพูด
 ไม่ได้ แล้วเราจะมีประโยชน์อะไรที่เราจะมาทำหน้าที่แทนที่น้องประชาชน
 มาถึงวันนี้กฎหมายรัฐธรรมนูญหลายฉบับ เขาให้ประเพณีซ่อนอยู่ในกฎหมายมา
 ตลอด มาเมื่อกฎหมายของ รสช. คนที่ไม่มาจากการเลือกตั้งอยากเป็นใหญ่
 ในแผ่นดิน พรรคก็ไม่มา สภาก็ไม่สน แต่อยากเป็นใหญ่ในแผ่นดินก็เขียน
 กฎหมายรัฐธรรมนูญมาว่า เวลาเขาลอยมา มาเป็นรัฐมนตรี มาเป็นนายกฯ

ใครก็ตามว่าเขาไม่ได้ ในที่สุดตรงนี้จะครบท่านประธาน สมัยเผด็จการน้ำมันท่วมปากประชาชน เขาสิ้นอำนาจเมื่อไร น้ำลดเมื่อไรถึงเห็นต่อผูดอย่างทุกวันนี้ พอน้ำเริ่มลดก็เห็นรถไฟอยู่ไหนหมกก็ไม่ทราบ ถ้าเป็นอย่างนี้ เรานิติบัญญัติมาดูแลฝ่ายบริหารคนเป็นรัฐมนตรีทุกวันนี้ก็สบายดี ถึงแม้ว่าโกงหรือจะโกงไม่มีใครกล่าวหาได้ เพราะอะไร ต้องเข้าใจว่าเราไม่ใช่ตำรวจ เราไม่ใช่อัยการ เราเป็นตัวแทนประชาชนมาทำหน้าที่เหมือนหมาเห่า หมาเฝ้าบ้านให้กับพี่น้องประชาชน พอรู้ว่าขโมยมาหมาเห่าแล้วเท่านั้นเองแล้วเดี๋ยวนี้เนื่องจากกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับเผด็จการเขียน มาถึงวันนี้ผมรู้สึกน้อยใจ เราเป็นนิติบัญญัติ เราออกกฎหมายเอาไปให้ตุลาการเป็นคนดูแลในการตัดสิน มาถึงวันนี้เราเป็นคนร่างกฎหมายให้ตุลาการ วันนี้พวกเราทะเลาะกันเองว่ากันเอง ด้อยมวชนเวทีกันเอง เสร็จแล้วก็วิ่งไปให้ศาลคลิกโรงรศาลแล้ว เพราะฉะนั้นอำนาจของนิติบัญญัติเดี๋ยวนี้อยู่ที่ไหน อยากรเป็นนักมวย อยากรจะเป็นนักกีฬา พอขึ้นเวทีถูกเขาตบทีเดียวเลย วิ่งแจ้นไปฟ้องศาลแล้ว ตรงนี้ผมว่าในโลกไม่มี ไม่มีประเทศใดในโลกอาจารย์ปรึกษาช่วยคอบหมหน้อยสิ มีไหม ว่าผู้แทนราษฎรมาพูดในสภาแล้วฟ้องกันไม่มีหรือกไม่มีเพราะฉะนั้นในสภาเขาให้อิสระเต็มที่ในการพูด ในการคอบได้กัน ผมพยายามจะพูดให้พี่น้องประชาชนให้เข้าใจว่า เรามีมาอยู่ในสภาเหมือนนักมวยอยู่บนเวทีเมื่อสวมหมแล้วเราก็คือต่อกัน เกิดจะขาหัก แขนขาดจะตายก็ตายคาเวทีก็จบกันไป แล้วเวลาผู้แทนราษฎรเราทำหน้าที่ตรงนี้ ถ้าเราพูดไม่ได้ อะไรก็ไม่ได้ในที่สุดพวกเรามาอยู่ก็ไม่ได้ทำหน้าที่เพื่อประชาชน ผมจึงแปรพฤติไว้แบบนี้ผมแปรพฤติเอาไว้ก่อนข้างจะสมบูรณ์กว่าของกรมการบอกว่ สมาชิกผู้ใดกล่าวถ้อยคำใด ๆ ต่อสมาชิกด้วยกัน ผมใช้คำว่า สมาชิกด้วยกัน แล้วต่อรัฐมนตรี รัฐมนตรีนี้ทำไมต้องใส่รัฐมนตรี ก็รัฐมนตรีบางท่านไม่ได้เป็นสมาชิกสภา อย่างรัฐมนตรีที่ไม่ได้ผ่านการเลือกตั้งมา อยู่ ๆ ก็ลอย

จากพี่มาเป็นรัฐมนตรี รัฐมนตรีนี้เวลาสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกล่าวหา รัฐมนตรีต่อว่ารัฐมนตรี มันจะไปผิดอย่างไรละครับตรงนี้ แล้วนอกจากนี้ผม เขียนไว้ชัดเจนอีกว่า คนที่มานั่งข้างบน นอกจากสมาชิกวุฒิสภาแล้ว นอกจาก จะเป็นรัฐมนตรีแล้ว ใครอีกละครับมานั่งอยู่ตรงนั้น ก็คณะกรรมการวิสามัญ อย่างไรก็ตามอย่างไรละครับ คนที่สภาแต่งตั้งขึ้นมาเป็นวิสามัญ ก็มานั่งอยู่ข้างบนนั้น โอกาสการกระทบกันมันก็เกิด เพราะฉะนั้นผมจึงบอกว่าสมาชิกที่ดี รัฐมนตรี ก็ดี กรรมการวิสามัญก็ดี และผู้เกี่ยวข้องโดยตรง ผู้เกี่ยวข้องโดยตรง หมายความว่าอย่างไรรัฐมนตรีเวลาจะ โกงนะครับท่านประธาน มันโกง คนเดียวไม่ได้หรอก มันจะต้องมีผู้เกี่ยวข้องโดยตรง สมมุติว่ารัฐมนตรีโกง กับบริษัทนั้น โกงกับ นาย ก นาย ข โดยตรง แล้วผู้แทนราษฎรก็พูดไม่ได้ว่า รัฐมนตรีคนนี้สงสัยแล้วละตอนนี้ เกิดความสงสัยว่าเมืองสารจังหวัดนี้มีรัฐมนตรี คนหนึ่งไปขายเครื่องปั้นไฟฟาขายไปให้เอกชนแล้ว ตอนนี้ราคาพาร์ (Par) เท่าไร ๒๒ บาท แต่อยู่ในตลาดมีคมัน ๔๔ บาทแล้ววันนี้ ยังไม่ได้เข้าตลาด เลย มันได้ ๔๔ บาทแล้ว ถ้าพูดอย่างนี้ก็ฟ้องกันอีกแล้ว มีแหละครับเหล่านี้คือ ผู้เกี่ยวข้อง ผู้เกี่ยวข้องคือใครคือคนที่ร่วมโกงกับรัฐมนตรีนั้นละครับ เพราะ ฉะนั้นจุดนี้เป็นจุดที่ว่า ถ้าเราจะให้สมาชิกกล่าวกับสมาชิกด้วยกัน กล่าวกับ รัฐมนตรี กล่าวกับคณะกรรมการวิสามัญและผู้เกี่ยวข้องโดยตรง คนเหล่านี้ ที่ผมเอ่ยนามมาครับท่านประธานเราอยู่สภาด้วยกัน สมมุติว่าผมนี่กล่าวหา รัฐมนตรี ก กล่าวหาคณะกรรมการวิสามัญ กล่าวหาใครก็ตาม ก็ตอบได้กัน ไปได้ นั่นก็แปลว่าทุกคนอยากมาเป็นนักการเมืองสิครับ คุณอยากเป็น นักการเมือง คุณอยากเป็นนักมวย สวมนวมมาแล้วคุณต้องทำใจให้ได้สิตรงนี้ ถ้าคนไหนทำใจไม่ได้ตรงนี้ อย่างมาเป็นนักการเมืองสิครับ อย่างมาเป็น นักการเมือง อยู่ข้างนอกโน่น ไม่ต้องมาเป็นนักการเมืองหรอกตรงนี้ก็เลย บอกว่า เราเป็นฝ่ายนิติบัญญัติ เราจะควบคุมฝ่ายบริหารได้ ก็ตรงนี้แหละครับ

ควบคุมได้ เสร็จแล้วพรรคต่อมานะครับท่านประธาน บอกว่าเวลาพูดแล้ว เอกสิทธิ์อันนี้ท่านผู้สื่อข่าวก็ดี ผู้พิมพ์ ผู้โฆษณาก็ดี วิทยุโทรทัศน์ก็ดี ถ้า พรรคหนึ่งมันเอกสิทธิ์ได้ พรรคสองก็ต้องเอกสิทธิ์ได้สิ ผมเคยพูดนะครับ ผม ยังจำอยู่ไม่หายว่า เต๋ยวี่นี่เขาชกมวยกันอยู่ที่เวทียอนกีตามในประเทศไทย คนเล่นการพนันมูมแดงมูมน้ำเงิน เล่นกันโนเวทียอนกีแล้วไม่ผิด แต่ที่ห้อง ประชาชนผมเปิดโทรทัศน์ ก็ดูมวยสนามเต๋ยวี่กันนั่นละ เวลาที่ห้องประชาชน ผมไปเล่นมูมแดง มูมน้ำเงิน ดำรงไปจับนะครับ อันนี้แหละผมว่ากฎหมายมัน ไม่ให้ความเป็นธรรม ไปจับเขาอย่างไร ทีเวทียอนกีเวลานี้ เล่นกันได้ แล้ว ที่ห้องประชาชนผมก็เปิดโทรทัศน์ โทรทัศน์มันค้นสนามมวยราชดำเนินไปอยู่ บ้านผมโน่น ชาวบ้านก็เล่นกัน อันนี้ผมว่ามันจะถือเป็นไฮเทคนะครับท่าน ประธาน เป็นเรื่องธรรมดาว่า คนอยู่สนามมวยราชดำเนินนี่ ถ้าคนทั่วประเทศมาดูมวยหมด มันจะไปนั่งตรงไหน มันต้องไปนั่งอยู่บ้านผมโน่น เอกสิทธิ์เหล่านี้ มันเป็นเรื่องของความเจริญก้าวหน้าในด้านวิทยาศาสตร์ เพราะฉะนั้นเอกสิทธิ์นี้ต้องคุ้มครองไปด้วย แล้วก็ผู้พิมพ์ผู้โฆษณานะครับ มัน ต้องคุ้มครองไปหมด นี่แหละครับท่านประธาน ของผมนี้สมบูรณ์ที่สุด ถ้าไม่มี เอกสิทธิ์ในสภานี้ ในที่สุดคนเป็นนักมวยด้วยกัน ค่อยกันแล้วก็ไปฟ้องศาล เรา นี้ไม่รู้จะทำอย่างไร อาจเขาใหม่ ออกกฎหมายแล้วตัวเองต้องวิ่งเข้าไปหา ศาล เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่าพวกเราเป็นผู้แทนราษฎร ถ้าไม่พร้อมที่จะให้ใครซักพัก ไม่พร้อมที่จะมาพูดกันที่นี่ ไม่พร้อมที่จะมาเป็นปากเป็นเสียงแทนประชาชนแล้ว ไม่รู้จะมากันทำไมตามทาง กรรมวิธีการ ผมว่ากรรมวิธีการก็ใจดีเหลือเกิน กรรมวิธีการก็แปรผู้คดีไว้ ก่อนข้างจะตีท่านประธาน แต่ผมค้นปากไม่หายเลยว่ามีหลายคนไปออก โทรทัศน์ผมดูแล้ว ทำไม่บ้านเมืองเราเวลาอ่านกฎหมายแล้วอ่านเพื่อจะเสี่ยง หรืออย่างไร เขาบอกว่าสมาชิกรักซึ่งอยู่ในที่ประชุม บางคนบอกว่าสมมุติว่าผม

นาย ก มาค่าเขาถอด ๆ ค่าเขาเสร็จแล้วก็จะไปทำธุระส่วนตัวของท่าน มาจุดเมื่อตะกี้นี้ วิ่งออกห้องน้ำไป แล้วก็บอกว่าถ้าวิ่งออกไปพันประตูแล้วก็ แปลว่าไม่ได้อยู่ในที่ประชุม คนที่เขาจะตอบได้ก็ตอบได้ไม่ได้ ถ้านักกฎหมาย แปลกฎหมายอย่างนี้ บ้านเมืองไม่รู้จะอยู่กันอย่างไร เคียวนี้ท่านประธาน ทราบไหมว่า อย่างผมนี้ ส.ส. ประสพ นุชราติမ် วันนี้ผมมาประชุม คำว่า ผมมาประชุม มาตรงไหน มาตรงเซ็นชื่อ เซ็นชื่อเสร็จก็แปลว่าผมมาประชุม เพราะฉะนั้นคนที่ค่าเขาถอด ๆ แล้ววิ่งหนี คุณเซ็นชื่อก็แปลว่าคุณอยู่ในที่ประชุม คำว่า อยู่ในที่ประชุม หมายความว่าอย่างนี้ ผมไม่อยากจะเห็นรัฐมนตรี บางท่าน ขอไทย ไปออกทีวี ไปยกตัวอย่างอันนี้ขึ้นมา บอกว่าเวลาเขาค่ากัน แล้ววิ่งหนี เข้าห้องน้ำ คนที่อยู่ก็ตอบได้ไม่ได้ พุดกันแต่ที่บ้านเมืองอยู่ไม่ได้ท่าน ประธาน เพราะฉะนั้นถ้าผมแปรไม่ได้เอาแต่ของกรรมาธิการก็ยังมี ถ้าผมขอ ๑๐๐ เปอร์เซ็นไม่ได้ ของกรรมาธิการก็ได้ประมาณ ๘๐ เปอร์เซ็น ก็ยังดี ท่านประธาน แต่ถึงอย่างไรก็ตามผมว่า การกระจายเสียงวิทยุเขาไม่มี ความคิดหรือกวิทยุ โทรทัศน์ไม่มีความผิด ต่อไปประเทศไทยเราใครก็ตามถ้า ส่งคลื่นวิทยุ ส่งโทรทัศน์ก็จับติดคุกหมดสิครับท่านประธาน อันนี้มันเป็นเรื่อง ไฮเทค อันนี้มันเป็นเรื่องความเจริญของประเทศชาติ เพราะฉะนั้นผม กราบเรียนสั้น ๆ ว่า ผมแปรอดีตคราวนี้ก็หวังใจว่าสภาเราเป็นสภาที่มาจาก ประชาชน เราไม่ใช่สภาเผด็จการ เราไม่ใช่สภาที่คนที่ไม่มาจากประชาชน เรามาร่างกฎหมายเอง วันนี้เราก็จะมาร่างกฎหมายปิดปากตัวเอง ผมก็ไม่ทราบเหมือนกัน ผมกราบเรียนท่านประธานสั้น ๆ เพียงเท่านี้ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณสมัคร

นายสมัคร สุนทรเวช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

(กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สมัคร สุนทรเวช ประชากรไทย กรุงเทพมหานคร ผมนั่งรอวันนี้มาหลายวัน เพราะเหตุว่าถ้าหากว่า บ้านเมืองของเราจะทำการบางอย่างที่ท่านผู้แปรอดีตหลายท่านกำลังอยาก

จะให้ทำ และกำลังจะทำกันอย่างที่ทางฝ่ายรัฐบาลอยากจะเป็น กระทบที่บ้านเมืองนี้ไม่น่าอยู่ไม่น่าเป็นผู้แทนราษฎร เพื่อให้เรื่องนี้เป็นที่เข้าใจกันชัดเจน ผมพูดนี้ผมสนับสนุนกรมการเสียงข้างมาก แต่ยังมีข้อบกพร่องอย่างที่ ขอบประธานโทมคุณประสพได้ช่วยถึงเมื่อสักครู่ เรื่องสมาชิกที่อยู่ในที่ประชุม กระทบจะแสดงเรื่องนั้นตอนหลัง วันนี้ควรจะเป็นโอกาสให้นักการเมืองที่ทำหน้าที่อย่างผมตลอดมาตั้งแต่อยู่สภาฯ ตั้งแต่อยู่สภาโคโนซึ่งผมมีโอกาสได้ใช้ก่อนปี ๒๕๑๗ ผมต้องทบทวนประวัติศาสตร์ เพราะว่าแม้แต่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมที่ชื่อว่า พลเอก เกรงูย สุทธานินทร์ ออกชื่อท่านได้แม้แต่ท่านจะล่องลับไปแล้ว เพื่อจะได้บอกว่า ผมเริ่มต้นงานของผมตั้งแต่ตรงนั้น กระทรวงกลาโหมมีข้อบกพร่องในเรื่องงบประมาณ ผมอภิปรายที่สภาโคโน ผมเริ่มทำหน้าที่ของผมตั้งแต่ตรงนั้น และตั้งแต่บัดนั้นมาไม่เคยเปลี่ยนแปลงความคิด นั่นคือว่าเป็นรัฐมนตรีก็เคยเป็น ถูกอภิปรายไม่ไว้วางใจที่นี่ มีคนอภิปรายว่ากล่าวผม ๒๔ คน ผมไม่เคยเอาข้าราชการประจำมาสักคนเดียว ผมว่าของผมคนเดียว ต้องเล่าทบทวนอย่างนี้ เพราะว่าพฤติกรรม พฤติกรรมที่เป็นนักการเมืองอย่างผมนั้น เวลาที่ผมจะทำหน้าที่ต่อไปไม่ได้แล้ว เพราะเหตุว่าได้เกิดมีความคิดกันใหม่ขึ้นมา อย่างที่ประธานโทมท่านกรมการเสียงข้างน้อยได้ช่วยถึงเมื่อสักครู่ ผมขอเรียนทบทวนว่า โดยปฏิบัติทั่วไปแล้ว ในสภาผู้แทนราษฎรในแต่ละประเทศนั้น ต้องมีภูมิคุ้มกันอันนี้ไว้ ไปด้วยประเทศไหนก็จะมีเอาไว้ จะมากจะน้อยก็สุดแท้แต่ต้องมี ถ้าบ้านเมืองเราไม่มีภูมิคุ้มกันอย่างนี้ ไม่มีประโยชน์เลยที่นักการเมืองฝ่ายที่เป็นคนดูแลการบริหารรัฐบาลจะทำหน้าที่ไม่ได้เลย ระยะที่มีความเปลี่ยนแปลงที่แล้ววามผมมีคืออยู่ในศาลเวลานี้ ๔ คดี เคาระหัดิวา ประณีประนอมได้ ๒ คดี ถ้าไม่อย่างนั้นจะต้องมี ๖ คดี ทำไม่ผมถึงมาโคนครองอย่างนี้ แล้วทำไมแต่ก่อนนี้ผมไม่โคนครอง ผมขอเรียนว่ารัฐธรรมนูญที่ใช้กัน

มาเดิมแม้จะไม่ค่อยดีเท่าไร แต่ถึงกระนั้นศาลก็ยังเอาข้อความที่เขียนไว้ไม่
 รัศคุดเท่าไรเอาไปพิพากษา เพื่อจะให้แลเห็นเลยว่า แม้จะมีการกล่าวหาซึ่ง
 ไม่เป็นความจริง แต่เรื่องราวก็จบลงได้โดยที่วาคนพูดจะยังอยู่ในสถานะ
 สุดแท้แต่ บริษัทเขาก็ต้องแน่ใจว่าเขาไม่เสียหาย แม้จะมีการพูด ท่าน
 ประธานคงจำได้ว่า เมื่อเวลาที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติท่านหนึ่ง ท่านไปกล่าวหา
 ว่าบริษัทขายสังกะสีบริษัทหนึ่ง โกงภาษีรัฐบาลไปหลายพันล้านท่านพูดแล้วก็มี
 การถ่ายทอดผ่านกรมประชาสัมพันธ์ ผู้คนทั่วบ้านทั่วเมืองได้ยินบริษัทสังกะสี
 ฟ้องท่าน ส.ส. ผู้นั้นเป็นจำเลยที่ ๑ ฟ้องกรมประชาสัมพันธ์เป็นจำเลยที่ ๒
 เเคราะห์ดินะครับไปฟ้องรัฐบาลเป็นจำเลยที่ ๓ เมื่อฟ้องเสร็จแล้วดำเนินคดี
 ต่อสู้กัน โจทก์ได้นำสืบให้แลเห็นว่า นอกจากโจทก์จะไม่ได้โกงภาษีไปหลาย
 พันล้านแล้ว โจทก์ยังถูกรัฐบาลเรียกเก็บภาษีเกินไป จนรัฐบาลต้องเอาภาษี
 ไปคืนโจทก์ สู้กัน ๓ ศาล แต่ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า แม้จำเลยจะทำให้โจทก์ต้อง
 เสียหายสักปานใดก็ตาม แต่จำเลยก็ได้รับอนุมัติคุ้มครองตามมาตรา ๑๑๔
 ฉบับ ๒๕๒๑ นี้ กรมประชาสัมพันธ์ก็มีความคิดครับ แต่ว่าได้รับนิรโทษกรรม
 เพราะทำตามคำสั่งของรัฐบาล ผมยังนึกว่าถ้าฟ้องรัฐบาลอีกที่ศาลจะตัดสิน
 อย่างไร แต่เมื่อไม่ฟ้องรัฐบาลก็เป็นตัวอย่าง ท่านประธานครับ เรื่อง
 เหนือนี้ว่าจะพอสู้กันได้ แต่ปรากฏว่าคนอย่างผม ซึ่งเข้าไปตรวจสอบเข้าไป
 ดูแลไม่ว่าใครจะเป็นรัฐบาลผมดูแหลมด ต้องแน่ใจว่านักการเมืองอย่างผมนั้น
 สกปรกไม่ได้ครับ เพราะผมไปตามทำความสะอาดคนอื่นเขา ไม่ได้เด็ดขาด
 แต่ว่าผมไม่ใช่พนักงานเมืองที่จะต้องโฆษณาตัวเองว่าไม่อย่างนั้น ไม่อย่างนี้
 ไม่ต้องครับ แต่พฤติกรรมของผมนั้นถ้าในสภาใครมีการพลาถหลังทำอะไร
 สกปรกผมจะดำเนินการทันที ขอเรียนท่านประธานว่า เหตุที่ทำให้ต้องมีการ
 พุดกันวันนี้ นั้น ท่านประธานคงจำได้ แต่ผมจะไม่ทบทวนให้ลึกนัก ผมโดนด้วย
 มาตราที่ว่า ๑๑๔ วันหนึ่งผมอภิปรายในสภานี้ ผมพูดถึง เรื่องรัฐมนตรีว่าการ

กระทรวงแห่งหนึ่งว่ามีคนไปหา แล้วก็ไปขอร้องให้รันเขตที่อยู่ริมถนนทางหลวงนั้นให้เข้าไปสัก ๓ กิโลเมตร ให้พื้นที่ป่าสงวนสัก ๓ กิโลเมตร ที่ที่เขาครอบครองกันอยู่ซึ่งไม่มีเอกสารสิทธิ์นั้น จะได้ทำเอกสารสิทธิ์ได้ และจะได้มีมูลค่ามีราคาขึ้นมาว่ากันว่าไปขอรัฐมนตรี' แล้วก็มีการเรียกร้อง ผมก็เอาเรื่องนั้นมาพูดในสภามีการถ่ายทอดโทรทัศน์ มีถ่ายทอดวิทยุ ผมพูดก็ไปขายเรียบร้อยเลย ไม่มีการฟ้องร้อง ไม่มีการดำเนินคดี ก็นับว่าเป็นรัฐมนตรีที่มีน้ำใจไมตรีอย่างที่ท่าน ศ.ศ. ผู้มีเกียรติจากจังหวัดอุดรธานีได้พูดมาเมื่อสักครู่นี้ แปลว่าเป็นนักมวยต่อกันแล้วก็ไม่เอาเรื่องเป็นโรงเป็นศาล ท่านไม่ดำเนินคดีอะไรอย่างไรเลยแต่อยู่ถัดมาไม่กี่วัน เลขาท่านเกิดเดินทางไปที่อำเภอ นั้นและจังหวัดนั้น แล้วไปสอบอะไรมาเสร็จ กลับมาสัมภาษณ์หนังสือสยามรัฐ ออกข่าวชัดเจนเลยนะครบถ้วนตัวกำนันเฮงนั้น ชื่อจริงชื่อนี้นามสกุลนี้ ตัวกำนันฮวดชื่อนี้นามสกุลนี้ ๒ คนนั้นมีที่ดินอยู่รวมกัน ๑,๕๐๐ ไร่ แล้วก็อำเภอ นั้นอยู่ในจังหวัดระยอง ผมเห็นค่าแกลงอย่างนั้น เขาหลงท้ายเขาต้องการพูดแต่เพียงว่า ทั้ง ๒ คนบอกว่าไม่เคยไปหารัฐมนตรี แล้วไม่เคยรู้จักรัฐมนตรี เลขา รัฐมนตรี เห็นว่านั่นเป็นประโยชน์นั้นเป็นสิ่งที่จะเป็นประโยชน์กับเขา เขาเอามาสัมภาษณ์หนังสือพิมพ์ ผมก็เห็นว่าเป็นประโยชน์กับผม ผมก็ติดข้อความจากหนังสือพิมพ์เอามาลงในคอลัมน์ที่ผมเขียนหนังสือเป็นประจำวัน แล้วเพื่อให้ท่านผู้อ่านของผมเห็น ผมก็เอาสิ่งซึ่งสภาถอดเทปจากบันทึกเสียงมาเป็นข้อความที่เขาจะส่งไปให้ตรวจราชการการประชุม ผมติดข้อความจากแผ่นนั้นเอามาเทียบให้ดู แล้วก็บอกท่านผู้อ่านดูสิครับผมไม่เคยบอกเลยว่า อำเภอ นี้อยู่จังหวัดไหน อุตสาห์ไปหาจังหวัดเจอ ผมไม่เคยเอ่ยชื่อจริงของกำนันฮวด กำนันเฮง ก็อุตสาห์ไปเอาชื่อจริง นามสกุลจริงแล้วสุดท้ายก็บอกว่าผมไม่เคยเอ่ยเลข ๒ คนมีที่ดินเท่าไร ก็เลขได้รู้ว่า มีอยู่ ๑,๕๐๐ ไร่ ลองสิครับ ลองรันไปได้ ๓ กิโลเมตร จริง ๆ อย่างว่าจะ

ก็มันจะเป็นประโยชน์กับท่านทั้ง ๒ ขนาดไหนอย่างไร ผมเขียนหนังสือ
 เท่านั้นละครับ ผมโดนฟ้องคดีโดยข้อหาอะไรครับ โดยข้อหาที่ว่าผมเอา
 เอกสารของสภาไปเผยแพร่ และถือว่าไม่มีภูมิคุ้มกัน เชื้อใหม่ครับเมื่อโดน
 ฟ้องผมเอาทนาย ๑๐ คน มานั่ง ทนาย ๘ คนใน ๑๐ คน บอกว่า คำว่า ให้
 หมายถึงผู้พิมพ์ผู้โฆษณารายงานข่าวนั้นด้วยเขาบอกว่า ผู้พิมพ์ผู้โฆษณาคือ
 ผู้พิมพ์ผู้โฆษณาของสภาเท่านั้น ผู้พิมพ์คือพนักงานการพิมพ์ในสภา ผู้โฆษณาคือ
 คนพิมพ์เอกสารอยู่ของสภา นอกนั้นแล้วไม่คุ้มครองเชื้อใหม่ครับ รายการนี้
 เพราะทนายจะไม่ยอมให้ตัวความยอมความ ผมต้องไปหาทนายที่สามารถจะ
 พูดกับผู้พิพากษาได้ ต้องเจรจาความกันเพื่อจะยอมความเพื่อจะขอขมา
 เพราะเขาบอกเขาไม่ต้องการให้ผมผู้ประเด็นนี้ ผมจะต้องลดจำนวนคดีลงไป
 ในศาล เพราะอย่างนี้ผมถึงได้ทำหนังสือแล้วบอกด้วยวาจาให้คนที่ร่าง
 รัฐธรรมนูญฉบับเมื่อ ๒๕๓๔ บอกว่าขอช่วยดูตรงนี้ดีเถอะ ถ้าไม่มีการเขียน
 คำจำกัดความที่ไหน ให้เขียนในอิกวรรคหนึ่งต่อไปว่า คำว่า ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา
 นั้นให้หมายถึงผู้พิมพ์ผู้โฆษณาหนังสือพิมพ์รายวันหรือที่รายงานข่าวสภาด้วย
 ขอบไปเท่านั้นทุกอย่างก็จะปลอดภัยหมดทุกอย่าง ผมขอไปอย่างนั้น แต่กลับ
 ออกมากลายเป็นว่า ถ้าพูดในสภามีการไม่ถ่ายทอดแล้วก็คุ้มกัน แต่ถ้ามีการ
 ถ่ายทอดแล้วไม่คุ้มกัน ยิ่งไปกว่านั้นยังบอกว่า คนที่ได้รับให้ประธานชี้ให้พูด
 แล้วละก็ได้รับภูมิคุ้มกัน ไม่น่าเชื่อ ส.ส. ในสภาพูดไม่มีภูมิคุ้มกัน แต่คนอื่นซึ่ง
 เข้ามาเป็นรัฐมนตรีมาเป็นนายกรัฐมนตรีมานั่งในสภาทำงานประธานชี้ให้พูดแล้ว
 ได้รับความคุ้มกัน ตามรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันผมออกชื่อหมอยกก็ได้จะ ได้ชัดเจน
 ถ้าคุณธารินทร์ นิมมานเหมินท์ หรือว่าคุณศุภชัย พานิชภักดิ์ ถ้าทั้ง ๒ ท่านนี้
 ถูกขึ้นคำใครในสภา หรือลากใส่ใครในสภาฟ้องไม่ได้ เรื่องนี้ได้เกิดเหตุขึ้นมา
 แล้ว นายกรัฐมนตรีชี้คนคนที่อยู่ในสภาเข้าไปกล่าวหาแก่นกลางสภานี้เอง
 ขึ้นศาลได้รับความคุ้มกันตามมาตรา ๑๑๖ เพราะอย่างไร เพราะคนนั้นไม่ได้

เป็นผู้แทนราษฎร และพูดในสภา โดยที่ประธานสภาชี้ให้พูดแล้ว ได้รับความ
 คำนึงตามมาตรา ๑๓๖ ท่านประธานคิดดูสิครับ เวลานั้นท่านประธานเปิดอ่านดู
 ที่แปรญัตติ สมาชิกฝ่ายรัฐบาลทั้งนั้นแปรญัตติเรื่องนี้เพื่อจะลากเอาไปใช้ใน
 สิ่งที่ รสช. ทำไว้ โหนดำ รสช. กันนัก โหนดำ รสช. กันนักทำไปถึง
 จะเอาผลที่ รสช. ทำเอาไว้อย่างนี้เอามาคุ้มกันผลประโยชน์ของตัวเองผม
 ไม่เคยคิดเพราะผมแน่ใจว่าคนที่ เป็นรัฐบาลอยู่เวลานี้มีความ เป็นนักการเมือง
 มีความรู้สึกนึกคิดว่า วันหนึ่งคุณก็ต้องมาเป็นฝ่ายค้าน วันหนึ่งคุณก็เป็นรัฐบาล
 วันหนึ่งต้องได้ใช้ประโยชน์นี้ ถ้าแก้ตามที่ว่านี้มาแล้วตามกรรมมาธิการ เสีย
 ข้างมาก จะได้ใช้ประโยชน์แน่ คือรัฐมนตรีตกปรกไม่ได้ เรื่องบางอย่างมัน
 หาใบเสร็จมาแสดงไม่ได้ แต่ในการเมืองนั้นเมื่อเข้ามาในสภาแล้ว
 อธิบายความแล้ว ชี้แจงเท่านั้นละครับ รัฐมนตรีไม่รู้จะเอาหน้าไว้ไหนแล้ว
 ไปฟ้องคดีตรงนั้นได้ ถ้าหากว่าจะดำเนินคดี แต่วามันไม่มีใบเสร็จรับเงินคน
 พูดมันก็แน่ เปิดช่องให้รัฐมนตรีเล่นงานคนพูดได้ แต่โปรดดูสิครับว่า บริษัท
 สังกะสีที่ผมยกตัวอย่างนั้นเขาได้รับความเสียหายจากเรื่องนี้ไหม ไม่เลยครับ
 เขาได้รับการยกย่องสรรเสริญว่านอกจากไม่โกงรัฐบาลแล้ว รัฐบาลยังเอา
 เงินเขาเกินไปด้วย ส.ส. ที่พูดนั้นจะด้วยหัวใจดีอย่างไรก็ตามแต่
 ประชาชนก็ยังเลือกกลับมา เพราะถือว่าเป็นคนที่ดูแลรักษาผลประโยชน์
 แท้จริงอย่างไร เขาอาจจะเสียหาย ความนิยมชมชอบอาจจะไม่มี แต่เขายัง
 เป็นผู้แทนราษฎรได้ แต่นั่นหมายความว่า คนทุจริตหรือราษฎรบังหลวงจะอยู่ใน
 บ้านเมืองนี้ไม่ได้ถ้าเรามีเวทีสำหรับพูดอย่างนี้ จะอยู่ที่ ๆ จะปิดประตู ถาม
 สิครับ บอกว่าถ้าจะพูดเรื่องนี้ให้ไปคุยทั้งหมด อย่าลืมนำรายงานออกไป
 ข้างนอกนี้ประมุขลับข้อความออกไปนี้ ใช่ครับ มีบางส่วนถูกต้อง แต่มีบางส่วน
 ถูกบิดเบือนผมเคยเจอมาแล้ว อภิปรายไม่ไว้วางใจ พูดอย่างนี้อย่างไม่มีมีการ
 ถ่ายทอด พอออกไปข้างนอกกลายเป็นอีกอย่างหนึ่งไปแล้ว เพราะฉะนั้นถ้าปิด

ประจวบประจวบกันละก็ ไม่มีความหมายครับ แล้วถ้ามันเป็นการประมาณคนที่ถูกกล่าวหาไม่ได้มัน มันก็จะไม่มีความเครงกลัวอะไรกันอย่างนี้ เวลาที่รัฐมนตรีรัฐบาลชุดนี้สายเลข โครว่าไม่ได้ โครฟ้องไม่ได้ โครกล่าวไม่ได้ ฟ้องเลข เอาคดีขึ้นไปศาล ไม่มีทางหรือครับ ใบเสร็จรับเงินไม่มีใครบอกผมได้รับเงินจำนวนเท่าอัน ๆ เท่านั้นแล้วก็เซ็นรับไว้แล้ว ไม่มีใครทำอย่างนี้ แต่ถ้าเขาลำดับความว่าอย่างนี้ ๆ แล้วจะถามว่าคุณทำอย่างนั้นจริงหรือเปล่าคุณทำอย่างนี้เพื่ออย่างนี้ เมื่อตอนอภิปรายไม่ไว้วางใจนั้น มีการพูดกันในสิ่งที่ไม่มีคนในบ้านเมืองนี้สนใจเลย ผมเองแะจะต้องไม่ได้ เพราะว่าปิดปากเพราะว่าคดีอยู่ในศาล แต่ว่าสิ่งที่พิชุนน์ให้เห็นชัดเจนเลย ว่าได้มีการเปลี่ยนแปลงสเปคซิฟิเคชัน (Specification) คือข้อจำกัดจำเพาะที่ทำเอาไว้ ประมวลกันครั้งแรกออกมาอย่างนี้ราคาสูง ต่อมาได้มีการเปลี่ยนแปลงลดสเปคซิฟิเคชันจากเสาเหลี่ยมมาเป็นเสากลม พิชุนน์ให้เห็นชัดเจนเลย เรื่องนี้อธิบายความให้เห็นชัดเลย ว่า ใครมีคนเกี่ยวข้องกันอย่างไร ไม่มีใครสนใจเรื่องนี้เลย ไม่มีใครสนใจเลย แล้วก็เหมือนยังจะยกข้อสรรเสริญกันอยู่ ผมบอกได้เลยว่า ถ้าผมมีภูมิคุ้มกันผมจะทำหน้าที่ให้คุ้มค่าราคาที่ผมรับเงินเดือนมาทำหน้าที่นักการเมืองอย่างผมนี้เราตัดสินใจแล้วนี้ครับ เราดำเนินการอย่างนี้ แต่ว่าเสี่ยงถูกเสี่ยงจะวางวันหนึ่งต้องเข้าตาราง ผมก็คิดว่าไม่คุ้ม แต่ผมต้องทำหน้าที่นี้ เพราะมันเป็นสันดานเสียแล้วว่าเราต้องการให้บ้านเมืองสะอาดใครก็ตามแต่ที่ไม่เคยแะต้องใคร เลยดีเหลือเกิน ไม่แะต้องไม่พูดจา ไม่นั่นเลย คนนี้เขายกข้อสรรเสริญว่าดีแต่คนที่จะแสดงว่าใครทุจริตคิดไม่ชอบตยบ้านเมืองกลายเป็นคนเลวไปดูที่เปรตุดติกันเข้ามาสิครับ รักษาผลประโยชน์ของรัฐบาลกันทั้งนั้น คิดว่ากำลังนี้พวกกูเป็นรัฐบาลต้องป้องกันอย่างนี้ใช้ประโยชน์ ไม่มีใครอายเลยว่าค่า รสช. เขาโครม ๆ แต่เอาสิ่งที่ รสช. ทำไว้มาคุ้มกันผลประโยชน์ของตัวเอง ผมไม่เคยคิดไม่เคยเชื่อเลย ผมไม่

เคยเชื่อเลยว่าท่านนายกรัฐมนตรีซึ่งมีความรู้สึกนึกคิดทางการเมืองเหมือนกัน มาเวลานั้น ผมต้องแน่ใจว่าท่านนายกฯ ต้องสนับสนุนให้ใช้เรื่องนี้ เพราะวันหนึ่งท่านอาจจะต้องเป็นหัวหน้าฝ่ายค้าน ปรากฏว่าไม่เลยครับ ท่านนายกฯ ท่านบอกว่าท่านไม่ยุ่ง เรื่องของสภาแต่อ่านดูรายงานนี้แล้วรัฐบาลทั้งนั้น ป้องกันกันเต็มที่เลย แล้วจะมาบอก มาอวดว่าเป็นอย่างไร ไม่ได้หรอกครับ ท่านประธานที่เคารพ สิ่งที่กรรมการเสียงข้างมากทำไว้ดีพอสมควรแล้ว แต่จะมีข้ออย่างที่คุณประสพ นุชราคม ได้เอ่ยถึงผู้ที่อยู่ในที่ประชุม สมาชิกจะอยู่ในที่ประชุมออกไปอยู่นอกที่ประชุมก็แปลว่าไม่ได้ใช้อย่างนั้นหรือ รัฐมนตรีถูกกล่าวหา รัฐมนตรียังไม่เข้าที่ประชุมเรากล่าวหาตรงนี้ ก็แปลว่ากลายเป็นเขาอยู่นอกที่ประชุม โคนห้องได้เลขอย่างนั้นหรือ ผมจึงให้ส่ง เอกสารเข้าไปให้ท่านประธานกรรมการเข้ามา เพราะผมไม่มีสิทธิ เพราะผมไม่ได้แปรญัตติเอาไว้ตรงนั้น ผมส่งไปให้เพียงแค่ว่า ถ้าหากว่าคณะกรรมการรับข้อเสนอบอกผม จะเพิ่มเติมเป็นวรรคสี่ ท่านประธานครับ ผมเพิ่มเติมวรรคสี่ ว่าอย่างไร ๓ วรรคที่มาจากผมเห็นด้วย วรรคสี่ ผมบอกว่า สมาชิกซึ่งอยู่ในที่ประชุมสภา หมายถึงสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุกคนที่มีชื่อเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอยู่ในสภานั้น อย่างนี้เราปิดล้อมหมดเลย ๓๖๐ คน ไม่ว่าจะอยู่ตรงไหน อยู่บ้าน อยู่ในสวน อยู่ที่ไหนต่อไหน ถือว่าเป็นคนที่อยู่ในสภามาก อย่างนี้มันถึงจะชัดกันได้ ที่ผมยกประโยชน์ให้รัฐมนตรี ๒ - ๓ คนที่มาจากที่อื่น ยกประโยชน์ให้ เพราะพวกนั้นไม่ได้คุ้มกัน แต่ว่ารายที่เป็นรัฐมนตรีมาจากเลือกตั้งด้วยกันแล้ว ชัดกันในสภา เอาสิทธิแลกกันคนละหมัด แลกข้อมูลกัน อย่างนี้มันถึงจะยุติธรรม ถ้าไม่อย่างนั้นแล้วนักการเมืองฝ่ายค้านก็ถูกเขานินทาว่ากล่าว ถ้าอ่านหนังสือพิมพ์เขาก็บอกว่าฝ่ายค้านไม่มีน้ำยา ฟิงวิทฤกษ์ นินทา ฝ่ายค้านไม่มีน้ำยา ไม่เข้าทำ งานของฝ่ายค้านจะทำได้ต่อเมื่อมีเอกสิทธิ์คุ้มกัน แล้วถ้าคุ้มกันแล้วสภาก็เอาไปสาดเปรอะและเพอะแล้ว คน

พูดเสียหลายเอง ผมเห็นบรรดา ขอบประธานโทษ หนังสือพิมพ์หลายฉบับมี
 คอลัมน์เขียนกัน คนเขียนข่าวสังคมหน้า ๔ คีนักแหละครับ ผมต้องใช้คำนี้เลย
 ว่า คัดจริตเขียนแสดงกันเป็นทำนองว่าถ้ามีภูมิคุ้มกันอย่างนี้จะต้องสกรอก
 สาดความใส่ความกันใหญ่ ท่านประธานกฎหมายที่ใช้กันมา อย่างมาตรา ๑๑๔
 ของรัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๒๑ ใช้มา ๑๓ ปีครึ่ง มีคดีขึ้นศาลคดีเดียว คือคดี
 บริษัทสังกะสีที่ว่ำนันคดีเดียว แล้วเป็นสิ่งที่ว่าเขาอาจจะได้ข้อมูลของเขา
 มาพูด บางคนพูดเสียหลาย แต่บริษัทซึ่งดีในสายตาของผู้คน เพราะนอกจาก
 ไม่โกงแล้วยังถูกรัฐบาลเรียกภาษีไป แล้วก็เอาทรัพย์สินคืนจากรัฐบาล เรื่อง
 อย่างนี้ทั้งหมด ๑๓ ปีครึ่ง มีคดีนี้คดีเดียว แต่ทำไมสมัยนี้จะให้เป็นแสนดีกัน
 หมดยังไรก็ไม่ทราบได้ ว่ากล่าวกันเหยียดกัน ล้อกันมาที่สมมาตรฯ
 มาตรา โน้นมาตรานี้ ทีนี้ก็มาตรามาตรา ๑๓๑ มีคนปรากฏอยู่ในคอลัมน์หน้า ๔
 หนังสือพิมพ์หลายฉบับ ผมต้องใช้คำซ้ำอีกที่ว่า คัดจริตเขียนกันขึ้นมาเป็น
 ทำนองว่า ถ้าปล่อยให้ ส.ส. ได้เอกลิทธิก็จะค่ากันใหญ่สาดเสีย เทเสี
 กันใหญ่ มันทำได้อย่างไรครับท่านประธาน ถ้ามันเรื่องเกี่ยวข้องกับเรื่อง
 ขกมาพูดท่านประธานก็ต้องยอมให้พูดได้ ไม่มีสาระไม่เกี่ยวข้องท่านประธาน
 ก็ต้องห้ามไม่ให้พูดแล้ว แล้วคนที่ให้พูดนั้นยังถ่ายถอดโทรทัศน์ ฆ่าตัวตายกลาง
 สภาถ้าเอาความเท็จมาพูดถึง แต่ถ้ารู้แล้วมีภูมิคุ้มกัน สภาไม่ใช่ศาล ในศาลนี้
 ตะกรับ ผมเคยเจอมาแล้วถ้าให้ท่านประธานฟังก็ได้ เพราะคดีมันยุติไปแล้ว
 ต่อสู้กัน ผมสู้เพื่อป้องกันไม่ให้ไปขายของบ้านเมืองนั้นไปถูกละเมิด มีคนไป
 ละเมิด ตัดถนนข้ามไปผมตรวจสอบเรื่องนี้แล้วผมก็พูดในสภา ผมเขียนหนังสือ
 เพราะอะไรครับ เพราะผมมีเอกสารแสดงว่าไปขอหัวหน้ากองไม่อนุมัติ ไป
 ขอผู้อำนวยการกองไม่อนุมัติ ส่งมาอธิบดีไม่อนุมัติ ส่งมาปลัด ปลัดไม่อนุมัติ
 ส่งมาให้รัฐมนตรีรัฐมนตรีเรียกปลัด เรียกอธิบดีไปเจรจา แล้วก็อนุมัติให้
 ตัดถนนที่ว่าได้ ท่านประธานครับ ผมรู้สึกนี้ แสดงหลักฐานด้วยแน่ใจว่ามี

๒ ประเด็นคือไม่อนุมัติ จนกระทั่งไปอนุมัติโดยรัฐมนตรี ผมถือว่าได้มาโดยใช้ อิทธิพล ผมแสดงให้เห็นด้วยว่ามีการขอตัดถนน ๖ เมตร แต่ผมถ่ายมาให้ดู ด้วยว่าบางคน ๒๐ เมตร บางคน ๔๐ เมตร ทำเป็นที่จอดรถด้วย ทำเป็น โรงเฟอร์นิเจอร์ด้วย ไปจุดบ่อน้ำด้วย ไปจุดที่เก็บน้ำด้วย ผมขึ้นศาล ท่าน ประธานเชื้อใหม่ครับว่าผมแพ้กคดีนี้ ศาลวินิจฉัยอย่างเดียวว่าถ้าเขาได้ ไปอนุญาตตามถูกต้อง แปลว่าผมไม่มีสิทธิค่า ที่ผมว่าไปนั้นเป็นการหมิ่นประมาท ไม่น่าเชื่อ เวลานี้ผมยังติดอยู่คนเดียว อธิบดีกรมป่าไม้ซึ่งควรจะต้องไปให้การ เพราะอธิบดีกรมป่าไม้สอบสวนคืบเรียบร้อยแล้วมีความคิดในเรื่องนี้ แต่ อธิบดีกรมป่าไม้ปฏิเสธที่จะไปศาลในฐานะพยานของผม บอกว่าเป็น เรื่อง คดีความกำลังคาราคาซังกันอยู่ การไปปรากฏตัวให้ปากคำที่กรมป่าไม้จะ ทำให้เสียรูปคดี เสียรูปคดี ก็ผมแพ้ ผมต้องขอขมา ผมต้องลงหนังสือพิมพ์ หลายวัน ท่านประธานครับ เรื่องอย่างนี้ถามสิทธิรับว่า ผมทำอย่างนี้เพื่ออะไร ผมทำอย่างนี้เพื่อไม่ให้ใคร ไปละเมิดในที่กฎหมายห้ามไม่ให้ทำ นั่นผมได้อะไร จากใครใหม่ ได้หน้าได้ตาว่าเป็นคนดังใหม่ แต่ผมรักยกกฎหมายป่าสงวนว่า ไม่ให้ใครไปละเมิด แต่ว่าคนที่ไปดำเนินการนั้นขณะคดี ศาลวินิจฉัย อย่างเดียวบอกว่า เพราะว่าเขาได้รับใบอนุญาตแล้ว เพราะฉะนั้นผมเป็น คนหมิ่นประมาท แต่ว่าถ้าล่อกันในสภานี้เป็นอย่างไร การวินิจฉัยจะเป็น อีกอย่างหนึ่งเลย ข้อมูลอย่างเดียวกันนั้นเองถ้าพูดกันในสภาแสดงให้เห็น อย่างนี้ คนในสภานั้นจะรู้ทันทีเลยว่าคนนั้นได้ทำอะไรไว้อย่างไร ถ้าเอา รูปถ่ายมาแสดงให้ดูว่าอย่างนี้เป็นอย่างไร อย่างนี้ไม่ต้องวินิจฉัย พูดจบแล้ว ก็รู้แล้วว่าอะไรเกิดขึ้น เห็นไหมครับว่าในสภานี้ไม่เหมือนคดีความในศาล ไม่มีทางหรือกรับ ถ้าลากไปศาล คนเอ๋ยถึงต้องแพ้นับยังคำ แต่ว่าถ้าได้แฉ กันในสภาอธิบายให้ฟังว่า คุณทำอย่างนี้จริงหรือไม่ ทำไมคุณถึงทำอย่างนี้ ทำไมถึงทำอย่างนี้ ทำไมถึงเป็นอย่างนั้น เท่านี้ละครับ ถ้ายืนยันว่าได้ทำจริง

เท่านี้ก็ไม่ต้องลงโทษ ไม่ต้องตัดสินแล้ว คนในสภาจะรู้ทันทีว่ารัฐมนตรีคนนั้นสกปรกหรือไม่ หากินหรือไม่ เข้าไปพัวพันกับเรื่องนี้หรือไม่ งานการเมืองมันพูดกันในเรื่องเท่านี้เท่านั้นแต่จะไปคิดว่าต้องไปศาล ผมเห็นด้วยกับท่านผู้มีเกียรติจากจังหวัดอุดรธานีที่เอ่ยถึง ท่านอ้างเหตุผลน่ารับฟังได้ เป็นข้อตกลงกันแล้ว เป็นประเพณีปฏิบัติเทียบเคียงกันได้ชัดเจน ถ้าเข้ามาอยู่ในเวทีนี้แล้วต้องสู้กัน ผมพูดได้เต็มปากเพราะผมเป็นมาแล้วทั้งผู้แทนราษฎรและเป็นรัฐมนตรี และเป็นรัฐมนตรีที่ถูกอภิปรายไม่ไว้วางใจ ซัดกันเรียงแถวเลข ๒๔ คน แต่ผมก็ยังอยู่ได้จนทุกวันนี้ผมถามซัดใครต่อใครต่อใครหลายคนนั้น ผมยังพิสูจน์ให้เห็นได้เลขในเวลาต่อมาว่าสิ่งที่ผมพูดนั้นถูกต้อง มีคนพยายามจะเอาสิ่งที่ผมกล่าวหาขึ้นไปทำให้ถูกต้องตามกฎหมาย ด้วยความพยายามจะไปทำที่โน่นทำที่นี่เพื่อที่ของตัวเองจะได้รับการเทียบเคียงว่าที่นั่น ทำที่นี้จะทำได้เวลานี้ยังเป็นที่ยืดหยุ่นอยู่ ยังเป็นที่ยืดหยุ่นที่ไม่มีที่ไหน จึงได้มีความพยายามจะทำที่อื่น เอาอันนี้สงฆ์ที่อื่นมา เกี่ยวพันกับที่ของตัวเอง เรื่องอย่างนี้มันเพื่อประโยชน์ของใคร ผมจะตั้งขนาดไหน ถ้าเป็นอย่างนี้ แต่ว่าผมมีหน้าที่ซึ่งต้องรักษาความศักดิ์สิทธิ์ของกฎหมายในบ้านเมืองถ้าใครทำอะไรผิด ผมต้องเอามาว่ากล่าว ผมขอเรียนท่านประธานว่าที่พูดตรงนี้ผมเห็นว่ากรมการเสี่ยงข้างมากนั้นได้ดำเนินการ เอาไว้ดีพอสมควร แต่ว่าจะต้องมีการตีความว่ากล่าวกันอย่างนั้น ฉะนั้นถ้าใส่วรรคสี่อย่างที่กระผมอ่านให้ฟัง ผมไม่ได้ขอแก้ไขอย่างอื่น ท่านกรมการต้องเห็นชอบกับเรื่องนี้ถ้ากรมการเต็มใจไปอย่างนั้นได้ กระผมก็คิดว่าไม่ต้องไปวิพากษ์วิจารณ์ไม่ต้องไปตีความและสิ่งที่มันต่อไปเห็นรัฐธรรมนูญฉบับนี้ประกาศใช้เมื่อไรผมจะได้ทำหน้าที่ของผมอย่างเต็มภาคภูมิในสภานี้ ไม่ว่าจะเป็นผู้แทนราษฎรฝ่ายไหน ผมทำหน้าที่ของผมเสมอ เป็นรัฐมนตรีก็โง่งไม่ได้ เพราะเราต้องถูกเขาลากไล่ได้ เป็นผู้แทนฝ่ายค้านก็ต้องลากไล่รัฐมนตรีได้ ถ้ามีเหตุผลมีขอบเขต ต้องหมายความว่าเราได้ช่วยทำหน้าที่ผู้แทนราษฎร ที่มันจืดชืดกันทุกวันนี้ ที่มันว่ากล่าวใครกัน

ไม่ได้ ทุกคนจะเป็นนายแสนดีกันหมด จะให้ฝ่ายค้านต้องแสนดีด้วย ผมว่า ถ้าเป็นอย่างนี้แล้วบ้านเมืองนี้ก็ไม่น่าจะดำเนินกิจกรรมทางการเมืองกันต่อไป ใครได้อำนาจรัฐครองตำแหน่งกันไปก็ทำกันตามใจชอบท่านประธานครับ ผมไม่เชื่อก็คว่า เวลานี้เป็นวาระที่อภิปรายไม่ไว้วางใจใครอย่างไรก็ตาม แต่ท่านประธานลองให้รัฐธรรมนูญฉบับนี้ลองผ่านมาในช่วงนี้สิครับลองผ่านมาประกาศราชกิจจาใช้ได้แล้วไม่มีทะเลาะกัสนกันเอาไว้ละก็ ก็คงได้ลงมือกันตรง ๒ ปีที่เหลือนี้ละครับ แม้จะมีบางคนออกไปแล้ว แม้จะมีบางคนกำลังนั่งอยู่ ถ้ามีภูมิคุ้มกันแบบนี้ประชาชนจะได้เห็นเลขที่ว่าดี ๆ กันนั้นหนาแน่นมันซ่อนความสกปรกไว้ตรงไหนอย่างไร ผมแน่ใจว่าผมทำงานอย่างนี้ตลอดมาผมกล้าพูดได้ เพราะผมเป็นอย่างนี้ โดยไม่ต้องโฆษณาต่อหลอกให้ใครว่าไม่อย่างนั้นไม่อย่างนี้ ไม่อย่างนั้นไม่อย่างนั้น ไม่ต้องครับ ถ้าสมัคร สุนทรเวช แล้วละก็ เป็นรัฐมนตรีก็ตรวจสอบได้ เป็น ส.ส. ฝ่ายค้านยิ่งตรวจสอบรัฐมนตรีใหญ่ บ้านเมืองเราจะสะอาดต้องมีเวทีที่มีความปลอดภัย ให้คนที่มิข้อมูลมาพูดกันในสภา ท่านประธานครับ วันนี้ผู้คนทั้งบ้านทั้งเมืองฟังกันอยู่ ถ้า ส.ส. ชี้กรัฐบาลที่ได้แปรรูปดีจะป้องกันรัฐบาลกันไว้ ท่านจะมาพูดจาแสดงความอย่างไร ประเดี๋ยวประชาชนที่บ้านจะได้ฟังแล้วจะได้รู้เลขครับว่า รัฐบาลนี้ไม่แท้จริง เพราะว่ากลัวสิ่งที่เป็นภูมิคุ้มกัน กลัวคนจะเอาความลับ ความสกปรกที่ทำกันไว้มาเปิดเผย ผมแน่ใจว่าถ้ารัฐธรรมนูญนี้ออกได้ทัน ผมยังบอกได้ว่าผมเปิดเผยได้ เพราะมีประเด็นมากมายที่เราจะแสดงให้เห็นในสภาวันนี้ละครับ บอกได้ทันทีเลขครับว่าใครโกงอย่างไร ใครเอาอะไรไปเท่าไร และใครไม่สุจริตอย่างไร ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณวิเชียร

นายวิเชียร คันท่อง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตรง) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม วิเชียร คันท่อง พรรคประชาธิปไตย จาก

จังหวัดศรีสะเกษ ท่านประธานครับ ความจริงเกี่ยวกับเรื่อง เอกสิทธิ์และความคุ้มครอง ในการอภิปรายในสภา เป็นสิ่งที่พวกผมปรารถนา เหมือนกัน ปรารถนาที่จะได้เห็นในการพูดการแสดงออก ซึ่งความคิดเห็นโดยสุจริตของแต่ละคน แต่ฉันแหละครับในบางครั้งบางคราวเราก็ต้องยอมรับว่ายังมีนักการเมืองบางท่าน มีนักการเมืองบางคนได้ใช้เวทีตรงนี้เป็นการใส่ร้ายป้ายสี หรือไม่นั้นก็ใส่ร้ายซึ่งกันและกันในลักษณะที่ว่า เพราะฉะนั้นถ้าหากว่ามีการใส่ร้ายป้ายสีซึ่งกันและกันแล้ว มันจะทำให้ภาพของสภานี้ตกต่ำ ในส่วนตัวของกระผมกระผมอยากจะเห็นว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุกท่าน นั่นคือตัวแทนของประชาชน เวลาจะพูดจะจาอะไร จะกล่าวอะไรก็ตามเป็นผลประโยชน์ของประชาชน แม้กระทั่งว่าการอภิปรายเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญฉบับนี้ จริงอยู่ในบางท่านก็อาจจะไม่เห็นด้วยในเรื่องบางมาตรา แต่นั่นคือการแสดงออกซึ่งความคิดเห็นของแต่ละคน ท่านประธานที่เคารพ ในการบริหารราชการแผ่นดินเหมือนกัน สภานี้เป็นที่ควบคุมผู้บริหารราชการแผ่นดิน เป็นผู้ควบคุมฝ่ายรัฐมนตรี เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าให้เอกสิทธิ์และความคุ้มครองแก่บรรดาสมาชิกให้มีสิทธิ ให้มีการแสดงออกซึ่งความคิดเห็นรวมถึงพยานหลักฐานต่าง ๆ เวลาเรามีโอกาสที่จะซักถามฝ่ายบริหาร ผมคิดว่าเป็นสิ่งที่ดี แต่ฉันแหละครับท่านประธาน ถ้าหากว่าเราให้เอกสิทธิ์มากจนเกินไป ผมก็เสียใจว่าบางทีมีการกล่าวเกิดความเสียหาย เอาข้อมูลที่ไม่มีความจริงมาพูดในที่นี้ ใครจะได้รับความเสียหาย เพราะโดยปกติแล้วเขาบอกว่าวันหนึ่งพูดกัน คนที่พูดมากที่สุดก็ตกประมาณ ๒๕,๐๐๐ คำ เขาว่าอย่างนั้น พูดเรื่องส่วนตัวเสียประมาณ ๕,๐๐๐ คำ นอกจากนั้น ๒๐,๐๐๐ คำเป็นการพูดเรื่องคนอื่น ท่านประธานครับ สังคมนี้ที่มองในขณะนี้มันจะหลงไปสู่ที่ต่ำก็เนื่องมาจากว่าเราลงเฉพาะ เรื่องที่มันไม่ดี ทำให้คนสนใจ ทำให้คนวิพากษ์วิจารณ์กันมาก เพราะคนชอบวิพากษ์วิจารณ์ เรื่องสิ่งที่ไม่ดี ด้วยเหตุนี้ผมจึงอยาก

กราบเรียนต่อท่านประธานว่า ตามกฎหมายรัฐธรรมนูญที่ร่างนี้คืออยู่แล้ว ไม่ใช่
 ไม่ดี แต่ที่นี้ถ้าหากว่าจะให้ดียิ่งกว่านั้นอย่างน้อยในการกล่าวด้วยคำในที่
 ประชุมนี้ต้องให้ความคุ้มครองกับบุคคลอื่นด้วย ด้วยเหตุนี้ในวรรคสองของ
 มาตรา ๑๓๑ ผมขอเพิ่มที่เขียนเอาไว้ว่า เอกสิทธิ์ตามวรรคหนึ่งไม่คุ้มครอง
 สมาชิกผู้กล่าวด้วยคำในการประชุมสภาที่มีการถ่ายทอดทางวิทยุกระจายเสียง
 หรือวิทยุโทรทัศน์ หากด้วยคำที่กล่าวในที่ประชุมไปปรากฏนอกบริเวณรัฐสภา
 และการกล่าวด้วยคำนั้นมิได้ลักษณะ เป็นความคิดทางอาญา หรือละเมิดสิทธิใน
 ทางแห่งต่อบุคคลอื่น เขาไม่ให้พูด เขาไม่คุ้มครองถ้ามีการถ่ายทอด ผมอยาก
 จะเพิ่มว่า เว้นแต่เรื่องที่เป็นผลประโยชน์ต่อส่วนรวม ถ้าหากว่าเป็นเรื่อง
 ผลประโยชน์ของส่วนรวมแล้ว ถึงจะกล่าวอย่างไรก็ไม่เป็นความคิด นั่นคือสิ่ง
 ที่อยากขอเพิ่มเติมในวรรคนี้ นอกจากนี้การเขียนกฎหมายรัฐธรรมนูญ
 วรรคสามนี้ ผมคิดแล้วว่ามีปัญหาเหมือนดังที่บางท่านได้พูดมาแล้วก็คือว่า
 สมาชิกที่พูดในที่ประชุมกับบรรดาสมาชิก ถ้าหากว่าสมาชิคนั้นไม่อยู่ในที่ประชุม
 เดินออกนอกที่ประชุมอะไรมันจะเกิดขึ้น เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าคนหนึ่งคนใด
 เดินออกนอกที่ประชุมแล้ว แล้วมีการกล่าวหาตึงมีความเสียหายอะไร เกิดขึ้น
 เขาก็มีโอกาสที่จะฟ้องร้องได้ เพราะฉะนั้นการเขียนกฎหมายในลักษณะที่ว่ามี
 มันจะเกิดปัญหาในทางคดีความกันต่อไป มันอาจจะเกิดปัญหาในการตีความกัน
 ต่อไป เพราะฉะนั้นในวรรคสามนี้ผมอยากจะให้ทางฝ่ายกรรมการได้ชี้แจง
 ด้วยว่า ถ้าเป็นในลักษณะที่ว่ามีจะให้ความคุ้มครองกับผู้ที่อภิปรายในสภา
 หรือไม่ ขอขอบคุณครับ ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณเทพ ผู้สงวน
 คำแปรญัตติ

ร้อยโท เทพ ไสกระจ่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ศรีสะเกษ) :
 ท่านประธานที่เคารพ กระผม เทพ ไสกระจ่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

จังหวัดศรีสะเกษ พรรคพลังธรรม ในฐานะสมาชิกรัฐสภา กระผมได้แปรญัตติ
ในมาตรา ๑๓๑ รวม ๓ พรรคด้วยกัน

พรรคแรกนั้น กระผมคิดว่าได้ตรงกับที่กรรมาธิการได้บัญญัติ
ไว้แล้ว ในพรรคแรกที่กระผมขอแปรญัตติ ซึ่งตรงกับพรรคสองของคณะ
กรรมาธิการ แต่ท่านก็ยังเขียนข้อความซ้ำกับที่กรรมาธิการได้เขียนไว้ ผมก็
ไม่คิดใจ ส่วนพรรคสุดท้ายผมเข้าใจว่ากรรมาธิการได้ไปบัญญัติไว้ใน
มาตรา ๑๓๑ ทวิ ก็ตรงกับที่กระผมพยายามจะอธิบายกับท่านประธานตรงนี้ก็
ไม่คิดใจ ที่ติดใจก็คือดูเหมือนว่ากระผมได้แปรในพรรคสอง ซึ่งเป็นส่วนที่
เพิ่มเติมขึ้นมาเกี่ยวกับเรื่องการคุ้มครองสมาชิกในเวลาอภิปรายในสภาแห่งนี้
ว่าถ้าเราจะให้สิทธิคุ้มครองนั้น ก็คงจะคุ้มครองในกรณีที่สมาชิกจะพูดสิ่งใด
ถ้ารู้ว่าสิ่งนั้นจะกระทบสิทธิคนอื่น ตัวเองไม่แน่ใจว่าเป็นข้อเท็จจริงที่จะพิสูจน์
ในชั้นศาลได้ที่จะทำให้ตัวเองชนะคดีได้ ก็จะสามารถบอกกับท่านประธานว่า
ท่านประธานครับต่อไปนี่ผมจะเปิดเผยข้อมูลสำคัญ ผมไม่แน่ใจว่าเรื่องที่จะพูด
ต่อไปนี่จะมีผลทางคดีอย่างไรหรือไม่ ผมขอความกรุณาจากท่านประธานได้ให้
หยุดการถ่ายทอด สมมติ แล้วผมก็ให้ท่านประธานหยุดการถ่ายทอด ผมก็กล่าว
ถ้อยคำตรงนั้น ก็ได้รับการคุ้มครอง ผมได้ขอแปรญัตติเข้าไปอย่างนี้ ซึ่งคณะ
กรรมาธิการไม่เห็นด้วย แต่คณะกรรมาธิการได้บัญญัติให้มีการคุ้มครองในกรณีที่
ที่สมาชิกซึ่งอยู่ในที่ประชุมสภา ขณะที่มีการถ่ายทอดแล้วผู้อภิปรายเป็นสมาชิก
ด้วยกัน อภิปรายพาดพิงถึงได้รับการคุ้มครอง ตรงนี้ข้อปฏิบัตินั้นสมาชิกหลาย
ท่านก็อภิปรายไปแล้วว่ามันทำได้ยาก เพราะคำว่าสมาชิกผู้อยู่ในที่ประชุมนั้น
เรายังไม่รู้ว่าความหมายที่แท้จริงว่าหมายถึงใคร แม้แต่ท่านสมาชิกผู้อาวุโส
หัวหน้าพรรคประชากรไทย ท่านได้กรุณาอภิปรายเมื่อสักครู่ว่าถ้าท่านเพิ่ม
บทบัญญัติในวรรคสี่ ให้หมายถึง คนทุกคนที่มีชื่ออยู่ในนี้คนทุกคนที่มาอยู่ในสภา
แห่งนี้ โดยไม่จำแนกว่าอยู่ในห้องนี้ หรือว่าอยู่ในบริเวณสภา กระผมคิดว่า

ในหลักปฏิบัติแล้วก็คงทำได้ยาก เพราะข้อเท็จจริงที่เราเห็นอยู่ในขณะนี้ก็คือว่าสมาชิกที่มาประชุม เวลาเราลงชื่อแล้วเรามีประชุมกรรมการด้วยสภาตอนนี้กำลังประชุมอยู่ แต่ที่มันไม่มีสมาชิกผู้ฟัง ผู้ชมทางทีวี อาจจะมองว่าสภานี้ทำไมไม่มีคนมาประชุม แต่จริง ๆ แล้วสมาชิกส่วนใหญ่อยู่ในบริเวณสภานี้แหละ ได้รับฟังเสียงที่เราพูดกันอยู่นี้ชัดเจนรู้เรื่องว่ากำลังทำอะไร แต่บางครั้งก็ต้องมีการกิจที่จะต้องพูดคุยกันอยู่ข้างนอกตรงนี้เป็นที่รู้จักกัน หรือบางท่านอาจจะอยู่ในห้องน้ำก็เป็นที่รู้จักกัน เพราะฉะนั้นการที่เราจะมานิยามความหมายของคำว่าสมาชิกผู้อยู่ในสภา ให้หมายถึงทุกคนที่มาลงชื่อแล้วผลปฏิบัติเป็นอย่างไรต่อไปครบท่านประธาน ท่านที่อภิปรายสนับสนุนการแปรญัตติของกรรมการที่จะให้การคุ้มครอง ยกเหตุผลว่าเหมือนนักมวยต่อยคนละหมัด กระผมกราบเรียนว่าถ้าเป็นอย่างนั้นมันก็ไม่มีปัญหาอะไร แต่เวลานี้ไม่ใช่เวลาที่นักมวยครบท่านประธาน ผมอยู่ที่นี้มา ๒ ปีผมรู้ว่าท่านประธานเองก็ลำบากในการควบคุมการประชุม แม้จะมีใครมานั่งอยู่ตรงนี้แล้วมีอีกคนหนึ่งพูดถึง จะให้พูดกันทีละคำทีละหมัด ผมคิดว่าในหลักปฏิบัติมันทำได้ยากมาก เพราะฉะนั้นน้ำหนักในการแสดงออกของแต่ละคน จึงหวั่น เวลามันไม่สมควรแน่ จะใช้กฎเกณฑ์ของเวทีมวยมาตรงนี้ ผมจึงไม่เห็นว่ามันจะรับได้ ท่านประธานที่เคารพ เพราะฉะนั้นถ้าบอกว่าสมาชิกทุกคนหมายถึงคนที่อยู่ในที่ประชุมนี้แล้ว เมื่อมีการลงชื่อก็โดยข้อเท็จจริงแล้วเขาอาจจะไม่ได้อยู่ตรงนั้นแต่มีผู้อภิปรายทักต้วงถึงเขา และเขาไม่ได้มีโอกาสมาแลกหมัดด้วย แล้วคนนั้นจะทำอย่างไร ปัญหาปฏิบัติเกิดขึ้น ประเด็นต่อไปที่บอกว่าถ้าไม่มีการคุ้มครองแล้วเราทำหน้าที่ตรงนี้ได้ไม่ได้ เพราะเราตรวจสอบไม่ได้เต็มที่ ปัญหาไม่น่าจะอยู่ที่ว่าไม่สามารถพูดความจริงได้ การที่เรามีข้อบังคับอยู่ตรงนี้มีบทบาทญัตติตรงนี้ ผมสังเกตุการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้ทรงเกียรติในรอบ ๒ ปีที่ผ่านมาก็เห็นว่าปฏิบัติหน้าที่ได้มีประสิทธิภาพ

กระผมชมเชยประสิทธิภาพของท่านเหล่านั้น ที่ได้อภิปรายด้วยเหตุด้วยผล ทำให้กระผมได้เห็นข้อเท็จจริงบางอย่างผมก็มาพบตรงนี้ แต่ถ้าเผื่อท่านไม่แน่ใจว่าตรงนั้นเป็นข้อเท็จจริงที่ท่านจะไปต่อผู้ใดในชั้นศาล กระผมก็คิดว่าท่านก็คงไม่อาจจะก้าวล่วงไปเพื่อทำให้ตัวเองต้องไปติดการอยู่ตรงนั้น ท่านมีสิทธิที่จะเลือกว่าท่านจะไปศาลหรือเปล่า แต่เท่าที่ผมฟังดูหลายครั้งหลายโอกาสที่หมิ่นเหม่ว่าจะไปศาลได้แต่ก็ไม่ได้ไป เพราะปรากฏว่าข้อเท็จจริงที่ท่านเปิดเผยนั้นมันฟังได้และสภาก็เห็นว่าเป็นสิ่งที่มีเหตุผล เพราะฉะนั้นถ้าเราจะพูดความจริงกันตรงนี้ก็ถ้าแน่ใจว่ามันจริง กระผมก็ไม่รู้เหมือนกันว่าทำไมจะต้องกล่าวการไปศาลสิ่งที่เราต้องการให้เกิดขึ้น ในที่นี้เราไม่ใช่ฝ่ายรัฐบาลแล้วมาคุ้มครองรัฐบาลเพราะเรารู้อยู่แก่ใจว่ารัฐบาลนี้จะไปอีกกี่เดือนเราไม่รู้ สมาชิกอีกซักหนึ่งอาจจะได้มาเป็นรัฐบาลแทนก็ได้ แต่เราเห็นว่สิ่งที่ รสช. ได้ผลิตขึ้นมานั้นมีหลายสิ่งที่มีนเลวร้ายเราก็รู้ แต่สิ่งหนึ่งที่คิดว่า เป็นผลดีก็คือสิ่งนี้ ซึ่งถ้าสิ่งนั้นมันเป็นสิ่งดีไม่ว่าใครจะผลิตขึ้นมา ไม่ว่าใครจะทำขึ้นมา เราก็ยอมรับได้ว่ามันเป็นสิ่งที่ดี อย่างน้อยที่สุดก็ทำให้สภาแห่งนี้เกิดภาพที่ดีมากขึ้นในการอภิปรายไม่ลับสนอหล่ม่าน ถ้าประเภทแลกหมัดกันแล้วผมคิดว่าคงลับสนอหล่ม่านมากไม่ก้าวล่วงไปถึงขั้นมีการร่นววยลับสนเหมือนในสภาต่างประเทศบางประเทศซึ่งผมไม่อยากจะไปพูดถึง สิ่งที่มีนเกิดขึ้นดังามมาแล้วผมคิดว่า ในจุดนี้มันยอมรับได้ เพราะฉะนั้นผมจึงไม่เห็นด้วยกับกรรมาธิการนะครับ ผมกราบเรียนย้ำตรงนี้ว่าที่กรรมาธิการไปให้การคุ้มครองโดยเขียนกำกับว่า ผู้ที่อยู่ในที่ประชุมสภาซึ่งยังไม่นิยามความหมายผมเห็นด้วยกับท่านหัวหน้าพรรคประชากรไทยที่บอกว่านิยามความหมายควรให้ชัดเจน แต่ผมเห็นเฉพาะในเรื่องการนิยามความหมายเท่านั้น แต่ไม่เห็นด้วยในการที่จะเอามาคุ้มครองถึงขั้นปฏิบัติเพราะผมรู้ว่า ในที่สุดก็ทำไม่ได้ ผมจึงคัดค้านขอสนับสนุนเสียงข้างน้อยของท่านอาจารย์ปรีชาที่แปรญัตติไว้ ขอกราบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณอรรถพลสงวนครับ

นายอรรถพล สรสุชาติ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม อรรถพล สรสุชาติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ สมาชิกรัฐสภา ในฐานะกรรมาธิการเสียงข้างน้อย ท่านประธานครับ ในประเด็นมาตรา ๑๑๑ ซึ่งเป็นเรื่องของเอกสิทธิ์ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภานั้นก็มีท่านสมาชิกหลายท่านได้พูดไปในหลายประเด็น ผมคิดว่าในประเด็นที่ผมอยากจะหยิบยกขึ้นมา เรichenผ่านท่านประธานไปยังท่านกรรมาธิการ ซึ่งจริง ๆ แล้วก็เคยได้อภิปรายพูดคุยกันไว้ในคณะกรรมาธิการด้วย แต่ก็อยากจะผ่านท่านประธานถึงท่านสมาชิกรัฐสภาทุกท่านด้วย คือตั้งนี้ เริ่มค้นแล้วเมื่อมีการร่างรัฐธรรมนูญในอดีตที่ผ่านมา ในมาตราที่ว่าด้วยเอกสิทธิ์นั้น เราจะให้เอกสิทธิ์ในการประชุมรัฐสภาอย่างเต็มที่ เพื่อที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรก็ดี สมาชิกวุฒิสภาก็ดี ในฐานะสมาชิกรัฐสภานั้นจะได้พูดได้จากัน โดยที่ไม่ต้องเป็นห่วงในเรื่องที่จะตามมา ไม่ต้องเป็นห่วงในเรื่องที่จะเป็นผลต่อการปฏิบัติงานของท่าน ถ้าท่านมีข้อมูลอะไรเราก็เอามาพูดคุย ท่านประธานครับ การกระทำในลักษณะนั้นยังปรากฏอยู่ในวรรคหนึ่ง คือในมาตรา ๑๑๑ ตรงนี้เราจะต้องมองกันว่าเราเริ่มต้นในการพัฒนาประชาธิปไตยนั้นเราพูดกันถึงว่า ในวรรคแรก เราได้รับการควบคุมกันน้อยมาก ต้องยอมรับว่าเราพูดได้เกือบทุกอย่าง เรามีเอกสิทธิ์คุ้มครอง ถ้าเมื่อมีแต่เฉพาะวรรคหนึ่ง แต่เพียงวรรคเดียว ต่อมาเมื่อระบบและระบอบของการประชุมสภานั้นเปลี่ยนไป ในขณะนี้ที่มีการถ่ายทอดทางทีวี ก็คือถ่ายทอดทางวิทยุก็ดี ก็มีผลที่ว่าอะไรก็ตามที่เราพูดกันในที่ประชุมสภาแห่งนี้ ซึ่งก็ต้องเรียนให้หลาย ๆ ท่านที่ติดตามกันอยู่ก็คือว่า ที่ประชุมสภาตามที่ได้ติดตามกันในที่ประชุมกรรมาธิการนั้น หมายถึงภายในรั้วรอบขอบชิดของสภาหรือรัฐสภา ซึ่งครั้งนี้ไม่ว่าจะมีการถ่ายทอดวงจรปิดหรือไม่ หรืออย่างไรก็ตามถือว่าไม่มีเอกสิทธิ์คุ้มครองถ้าไม่มีการถ่ายทอดวิทยุ หรือโทรทัศน์ แต่เมื่อ

ในยุคโลกาภิวัตน์ตามมา มีการถ่ายทอดออกไปทางสื่อสารมวลชนที่จะไปถึงยังพี่น้องประชาชนทางบ้าน ทางคณะกรรมการวิชาการชุดเดิมที่ได้ยกร่างรัฐธรรมนูญไว้ก็มีกรายกร่างในพรรคสองที่บอกว่า ถ้าเพื่อสมาชิกผู้กล่าวด้วยคำในการประชุมสภาที่มีการถ่ายทอดทางวิทยุกระจายเสียง หรือวิทยุโทรทัศน์ หากด้วยคำที่กล่าวในที่ประชุมไปปรากฏนอกบริเวณรัฐสภา และการกล่าวด้วยคำนั้นก็มีลักษณะ เป็นความคิดทางอาญา หรือละเมิดสิทธิในทางแพ่ง ในคนอื่นนั้นท่านไม่มี เอกสิทธิ์คุ้มครอง ณ จุดตรงนี้เอง เมื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้มอบหมายให้คณะกรรมการวิสามัญไปศึกษา ในชุดของสภาผู้แทนราษฎรนั้นเราก็บอกกันว่า ถ้าเพื่อตีความกันว่า การพูดในสภานั้น เรามีเอกสิทธิ์เต็มยกเว้นในช่วงที่มีการถ่ายทอด ก็ให้เติมไปในวรรคสาม ว่าถ้าเพื่อเป็นสมาชิกผู้ที่ต้องการ จะกล่าวด้วยคำที่คิดว่าล่อแหลม ที่คิดว่าหลักฐานของท่านนั้นอาจจะ เป็นผลในการที่จะได้ถ่ายทอดไปสู่บุคคลที่ ๓ หรือบุคคลอื่นที่อยู่นอกเหนือที่ประชุมรัฐสภา ก็ขอให้มีการหยุดการถ่ายทอด ท่านประธานครับ หลายคนอาจจะบอกว่า จริง ๆ แล้วตอนนี้ก็ขอให้ท่านประธานเปิดการประชุมลับก็ได้ ถ้าเผื่อต้องการจะพูดอะไรที่เป็นเรื่องล่อแหลม แต่ที่ผมกำลังขอแปรญัตติและแปรไว้ ในวรรคสามตรงนี้ไม่ใช่ตรงนั้น ตรงนี้คือการประชุมโดยเปิดเผย นักข่าวก็ยังสามารถฟังอยู่ได้ โทรทัศน์วงจรปิดของสภาก็ยังสามารถที่จะเผยแพร่ให้กับทุกคนทราบได้ แล้วท่านผู้ที่อภิปรายตรงนั้นก็ยังได้รับเอกสิทธิ์คุ้มครองโดยเต็มที่ ท่านประธานครับ กระผมเองในฐานะกรรมการก็ได้พยายามเสนอในประเด็นนี้ ผมเองไม่เห็นว่าจะตรงนี้จะ เป็นเรื่องของ การเคียดแค้น การกระทำ การในสภา เราทำงานกันในสภา การอภิปรายไม่ไว้วาจใจใด ๆ ก็คือการพูดให้พวกเราในสภาที่เป็นเสียงข้างมาก ที่จะต้องลงคะแนน เป็นเสียงข้างมาก ว่าจะไว้ใจหรือไม่ไว้ใจกันอย่างไรได้ เชื่อฟังและได้ เชื่อถือ รัฐสภาคือการแสดงเหตุผลภายในห้องประชุมตรงนี้ แน่หนอนข้อมูลที่จะ

เป็นข้อมูลทางสาธารณะนั้นอาจจะต้องถูกเผยแพร่ไปข้างนอกบ้าง แต่ถ้ามีการไปกระทบกับสิทธิส่วนตัวทางใดทางหนึ่งแล้ว เราม่าจะเอาเรื่องนี้เข้ามาพูดกันเพียงในสภาเท่านั้น เรื่องนี้ในการแปรญัตติในวาระสามของผมไม่ได้เป็นการปิดกัน ท่านประธานที่เคารพหลายท่านก็ได้ให้เหตุผลอย่างอื่น ๆ มากแล้ว ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการอภิปรายในสภาในอดีตที่ผ่านมา แต่ผมเองต้องยอมรับว่าจิตใจตรงนี้ เพราะว่าเหตุผลที่กรมการเสียดังข้างมากบางท่านได้พูดไว้กับผมในที่ประชุมกรมการนั้นก็บอกว่า เพราะว่าเรื่องที่ผ่านมาในการประชุมอภิปรายไม่ไว้วางใจนั้นมีเรื่องหรือมิตติความอยู่ที่ศาลมากเกินไป ไม่เป็นการเสริมสร้างระบอบประชาธิปไตยที่เราทำงานกันตรงนี้ ตรงนั้นผมคงไม่เห็นด้วย เพราะว่าคำพิพากษาของศาลนั้นถือเป็นที่สุดอยู่แล้ว แต่ผมอยากยกประเด็นใหม่เป็นประเด็นเดียว และเป็นประเด็นสุดท้ายตรงนี้ ว่าเป็นไปได้หรือไม่ที่มีการเสนอแปรญัตติตรงนี้ ก็ต้องยืนยันกันอีกครั้งว่า เป็นการแปรญัตติในช่วงสุดท้ายแล้วของการทบทวนของคณะกรรมการเป็นไปไม่ได้หรือไม่ว่า จะเป็นไปตามที่ท่านอัยการที่ร่วมเป็นกรมการอยู่ด้วยท่านหนึ่ง เคยพูดไว้ว่า จะเป็นการตีความได้ใหม่ว่า ถ้าเมื่อรัฐธรรมนูญฉบับนี้ผ่าน ถ้ามาตรา ๑๑๑ นี้ผ่าน จะตีความกันได้ว่าสมัชชานั้นมีเอกสิทธิ์เต็มที่จะกล่าวสำหรับผู้ที่อยู่ในห้องประชุม เป็นไปไม่ได้หรือไม่ว่าจะตีความกันว่า กฎหมายนี้เป็นกฎหมายเป็นคุณแล้วจะทำให้ความคิดความที่ค้างอยู่ในศาลนั้นต้องยกเลิกไปทั้งหมด ผมขอตั้งประเด็นนี้เพื่อถามท่านกรมการผ่านไปที่ท่านประธานรัฐสภาไว้ ณ โอกาสนี้ แต่นี้ครับ ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณสุวโรชครับ
คุณมอนอินทร์ เต๋ยวนะครับ เพราะว่าให้ผู้สงวนเขาพูดเสียก่อน ได้ด้วย
คุณมอนอินทร์พูดทีหลัง

นายสุวโรช พะลัง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชุมพร) :

กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายสุวโรช พะลัง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชุมพร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ต่อกรณีเอกสารที่ผู้คุมกันตามมาตรา ๑๓๑ นั้น กระผมเองก็เป็นผู้หนึ่งที่ได้ยื่นขอแปรญัตติไว้ด้วย ซึ่งก็มีส่วนหนึ่งที่ได้รับการพิจารณาจากทางคณะกรรมการไต่ถามแล้ว แล้วก็มีอีกส่วนหนึ่งที่ทางคณะกรรมการเสียงข้างมากไม่เห็นด้วย ซึ่งก็คงปรากฏอยู่ในมาตรา ๑๓๑ วรรคสาม นั่นก็คือเอกสารตามที่ทางคณะกรรมการเสียงข้างมากได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ควรจะได้รับการคุ้มครองเฉพาะ เป็นเรื่องที่พูดกันในสภาด้วยกันระหว่างมวลหมู่สมาชิกเท่านั้น ซึ่งตรงนี้กระผมเองออกจะมีความเห็นที่ไม่เห็นด้วยตามมติของคณะกรรมการดังกล่าว ก็ขออนุญาตชี้แจงแสดงเหตุผลประกอบการใช้ดุลพินิจพิจารณาของสมาชิกรัฐสภาดังต่อไปนี้ท่านประธานที่เคารพ

สำหรับในเรื่องดังกล่าวนี้เราต้องยอมรับความจริงว่า ในมวลหมู่สมาชิกด้วยกันนั้นก็เหมือนกับสังคมของทั่ว ๆ ไป ย่อมมีปะปนระคนกันไปทั้งคนที่พูดจริงและคนที่พูดไม่จริง ในบางครั้งและในบางคราว ผมเองตลอดระยะเวลา ๒ ปีที่อยู่ในสภาแห่งนี้ ผมได้เห็นอะไรหลายสิ่งหลายประการ ซึ่งผมไม่ได้คาดและผมไม่ได้คิดมาก่อน ก็ได้พบเห็นในหลายสิ่งหลายประการว่า ความจริงที่สมาชิกแต่ละท่านในสภาได้พูดนั้น เราจะเอาความจริงตรงนั้นมาพิสูจน์กันอย่างไรว่าใครคือคนที่พูดจริง ใครคือคนที่เอาข้อเท็จจริงมากล่าวในที่ประชุมสภาอันทรงเกียรติตรงนี้ เราต้องยอมรับความจริงว่า สิ่งหนึ่งที่เราจะไปพิสูจน์ได้นั้นก็คือที่ศาลสถิตยุติธรรม เพราะที่ศาลสถิตยุติธรรมนั้นได้มีบทบัญญัติของกฎหมายได้มีประมวลกฎหมายอาญาซึ่งเป็นข้อกำหนดของกฎหมายที่จะเปิดโอกาสให้แต่ละฝ่ายได้พิสูจน์ความจริงว่า เขาเหล่านั้นได้พูดจากรัฐสภาอันทรงเกียรตินี้พูดความจริงหรือไม่จริง และก็ยังมีเปิดช่องไว้มีรายละเอียดต่าง ๆ ซึ่งอีกสักครู่หนึ่งผมก็จะหยิบยกตัวบทมาตราโดยสังเขปให้

ท่านประธานได้เห็น แต่อย่างไรก็ตามก็ขออนุญาตทราบเรื่องถึงภาพที่ปรากฏในช่วง ๒ ปีที่ผมได้ปฏิบัติหน้าที่ในฐานะที่เป็นผู้แทนปวงชนชาวไทย มีหลายครั้งมีหลายคราว มีการพิสูจนกัน มีการอภิปรายพาดพิงซึ่งกันและกัน อีกฝ่ายหนึ่งก็กล่าวหาว่าเรื่องเหล่านั้นไม่เป็นความจริง จนกระทั่งมีการฟ้องร้องกันที่ศาล และในที่สุดก็ได้มีการประนีประนอมยอมความกันซึ่งสมาชิกที่ถูกกล่าวหาในเรื่องนั้นผมเสียค่ายมาก ท่านก็คือผู้อาวุโสในพรรคประชาธิปไตยซึ่งรายละเอียดผมไม่อยู่ในสถานะที่จะหยิบยกมาอภิปรายได้ เพราะผมไม่มีรายละเอียดเพียงพอที่จะมาชี้แจงแสดงเหตุผลในเรื่องดังกล่าว แต่ทราบเพียงว่าได้มีการขอขมาได้มีการขอภัยซึ่งกันและกัน และมีการถอนคำฟ้องถอนคำร้องทุกข์ในเรื่องดังกล่าว กดีเสร็จเด็ดขาดไปจากศาล แต่สิ่งตรงนั้นที่ยังติดอยู่ในหัวใจของผมว่า ถ้าหากวันนั้นเราไม่ได้มีการเปิดโอกาสให้พิสูจนความคิดกันที่ศาล ปล่อยให้ท่านประธานซึ่งนั่งอยู่ตรงนี้เป็นผู้ตัดสิน เป็นผู้ให้ข้อเสนอแนะว่าใครคือพุดจริง ใครคือพุดเท็จ ผมก็คิดว่าท่านประธานก็คงจะอิหลักอิเหลื่อพอสมควรในเรื่องดังกล่าวนี้ เพราะไม่สามารถที่จะรู้ได้ว่าเอกสารต่าง ๆ ที่เอามายื่นขึ้นกันในสภาอันทรงเกียรติครั้งนี้ ได้มีการถ่ายภาพติดปะติดปะต่อกันแค่ไหนเพียงไร ภาพตรงนั้นเป็นภาพจริงหรือภาพเท็จ ภาพตรงนั้นเป็นภาพที่ได้มีการเสริมแต่งกันหรือไม่ ซึ่งผมก็คิดว่าท่านประธานก็คงไม่อยู่ในสถานะที่จะพิสูจนในเรื่องดังกล่าว จากความอิหลักอิเหลื่อตรงนี้ท่านประธานลองหลับตานึกภาพดู ถ้ามีผู้หนึ่งเกิดขึ้น มีลูที่ ๒ เกิดขึ้นแล้วพุดกันไปพุดกันมา พุดกันมาก็พุดกันไป จนในที่สุดความซุกมุ่น ความอลหม่านในสภานี้จะเกิดขึ้นขนาดไหน พอถึงเวลาตรงนั้นผมคิดว่าแต่ละคนก็ไม่มีใครยอมรับความคิดซึ่งกันและกันหรอก เพราะแต่ละคนก็ต่างคนต่างอ้างว่าตัวเองถูก ไม่มีใครหรือบอกของตัวเองผิด เพราะฉะนั้นการที่จะพิสูจนความคิดถูกตรงนี้ ผมคิดว่าขอพระกรรมแล้วที่จะนำเรื่องดังกล่าวนี้ไปพิสูจนกัน

บนศาล และคนที่กล่าวความจริงผมก็คิดว่า ถ้าหากการอภิปรายในสถานนั้น ในเบื้องต้นเรามีความสุขจิตใจเสียอย่างหนึ่ง ตรงนี้ก็ได้รับการคุ้มครองตามประมวลกฎหมายอาญาอยู่แล้ว เพราะว่าตามประมวลกฎหมายอาญาว่าด้วยความผิดฐานหมิ่นประมาทนั้น ในเบื้องต้นนั้นถ้าใครไปกล่าวใส่ความบุคคลที่ ๓ คือมีเจตนาทุจริตตั้งแต่เบื้องต้นมันก็ผิดอยู่แล้ว แต่ถ้าในขณะที่เดียวกันผู้ที่กล่าวหรือไขข่าวข้อความดังกล่าวนั้น ในรัฐสภาอันตรงเกิดขึ้นตรงนี้ ถ้าพูดด้วยความสุขจิตใจ พูดด้วยสิ่งที่เป็นความจริงก็ได้รับการคุ้มครองตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๒๕ ซึ่งได้ระบุไว้อย่างชัดเจนว่า ผู้ใดแสดงความคิดเห็นหรือข้อความโดยสุจริต และก็ (๓) ตีชมด้วยความเป็นธรรมซึ่งบุคคลหรือสิ่งใดอันเป็นวิสัยของประชาชนย่อมกระทำ และก็ (๔) ว่าในการแจ้งข่าวด้วยความ เป็นธรรมในเรื่องการดำเนินการอันเปิดเผยในการประชุมบุคคลนั้นไม่มีความผิดฐานหมิ่นประมาท นี่ก็เป็นบทที่พิสูจน์ถึงความคุ้มครองของผู้ที่กล่าวหรือไขข่าวเรื่องดังกล่าวแล้วว่า ในเบื้องต้นนั้นต้องยอมรับความจริงเสียก่อนว่า คนที่กล่าวหรือไขข่าวนั้นพูดเรื่องจริงหรือไม่ ถ้าพูดเรื่องจริงก็ได้รับความคุ้มครองอยู่แล้ว แต่ตราบใดก็ตามถ้าเริ่มต้นมันไม่สุจริต ไม่จริงเสียแล้ว มันก็ต้องเป็นเรื่องธรรมดาที่จะต้องปล่อยให้เรื่องดังกล่าวนั้นไปพิสูจน์กันที่ชั้นศาลว่าใครคือผู้ที่กล่าวเท็จ ใครคือผู้ที่กล่าวจริง ซึ่งก็เป็นเรื่องปกติอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นผมคิดว่า ในสิ่งที่กฎหมายรัฐธรรมนูญปีพุทธศักราช ๒๕๓๔ ได้บัญญัติเอาไว้วันนั้น ก็เป็นสิ่งที่ให้ความคุ้มครองกับบุคคลทั่ว ๆ ไปโดยเสมอภาคผมเองก็ขออนุญาตชี้แจงแสดงเหตุผลในเรื่องเหล่านี้เพียงแค่นี้ เพราะเรื่องอื่น ๆ นั้นท่านสมาชิกหลายท่านได้อภิปรายในสิ่งที่ผมเองก็คิดว่าจะอภิปรายอยู่แล้ว แต่ผมขอเสริมหรือเพิ่มเติมในสิ่งที่ยังขาดตกบกพร่องไปเพียงแค่นี้ขอขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณมอนอินทร์

นายมอนอินทร์ รินคำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) :

ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม นายมอนอินทร์ รินคำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา กระผมได้ฟังการอภิปรายทั้งฝ่ายเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย และผมก็ได้นำมาพิจารณาพิจารณา ดูว่า ผมซึ่กจะเห็นด้วยในการที่จะบรรจุข้อความต่าง ๆ เหล่านี้ลงในมาตรา ๑๑๑ เพราะว่าการอภิปรายถ้าไม่มีการระมัดระวังความเสื่อมเสียทั้งหลายก็จะเกิดขึ้นในสภาแห่งนี้ อันที่จริงแล้วในสภาแห่งนี้ เป็นสภาอันทรงเกียรติ ๑๕๐,๐๐๐ คนต่อผู้แทน ๑ คน และส่วนมากก็เป็นผู้หลักผู้ใหญ่ผู้ที่มีการศึกษา แล้วที่ส่วนมากก็ได้รับการเลือกตั้งอยู่เป็นประจำ พอมาอภิปรายถ้าไม่ไว้ระวังใจ จุดมุ่งหมายอย่างเดียวจะต้องล้มให้ได้ ไม่คำนึงถึงความผิด ความถูกอะไรทั้งนั้น กระคายแผ่นดินอะไรไม่รู้ จดหมายอะไรไม่รู้ บอกว่าท่านประธานดูที่นี่ หลักฐานผมมีอย่างนั้นอย่างนี้ ผมจะเอาไปให้ประธานหลังจากประชุมเสร็จเรียบร้อย ผมถามประธานได้รับไหม บอกไม่ได้รับ ไม่เอามาให้เลย เห็นไหมครับ แล้วคนที่ฟังทางบ้าน ประชาชนตั้งกี่ล้านคนได้ฟังการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เขามองว่าคณะรัฐมนตรีก็ดี หรือใครคนหนึ่งที่ย่อถึงนั้นได้เสื่อมเสียไปแล้ว และคนภายนอกเขาจะมีโอกาสใหม่ที่จะขึ้นมาพูดในสภาแห่งนี้ แล้วรัฐมนตรีตอบโต้ก็ไม่ถนัดปากนัก ทั้ง ๆ ที่รู้ดีตัวเองก็ไม่ได้มีความคิด ท่านประธานที่เคารพ ผมคิดว่าบ้านนี้เมืองนี้ยังมีคนที่มีความรู้ความสามารถ คนดี ๆ ยังมีอีกเยอะ แต่ไม่มีใครอยากจะมาลงสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เพราะโดนคำกล่าวหาใส่ร้ายป้ายสีอย่างนี้ อย่าง ๆ พณฯ พลเอก เปรม นี้น่าจะลงไหม อย่างท่านประธานจะลงไหม ผมถามท่าน ท่านจะลงไหม อย่างท่านอดีตนายกฯ อานันท์ ท่านจะลงไหม ข้าราชการพิพากษาศาลอุทธรณ์ ศาลฎีกาผู้มีความรู้ความสามารถในด้านกฎหมายเยอะแยะถามจะลงไหมอย่างครูบาอาจารย์ ศาสตราจารย์ เกือบ

ทั้งนั้นจะลงโทษ ไม่ลงหรือครับจะเขียนว่าขตายเกิดอย่างนี้ อย่างที่อยู่กันในสภาพแห่งนี้ เพราะอะไร เพราะมีการคุ้มครองไว้ อยากรจะพูดอะไรก็พูดไป ท่านประธานครับ ที่นี้ผมอยากจะกราบเรียนว่า ถ้าสมมุติว่ามันเป็นความจริง นาย ก นาย ข รัฐมนตรีคนนั้นใคร โกงจริง ๆ พูดสิครับกลัวอะไร บอกว่าหลักฐานไม่มี ก็หลักฐานไม่มีเราจะรู้ได้อย่างไรว่าเขาผิดเขาถูก มันมีคดี ๒ คม พูดไปคนนั้นก็อาจจะดี คนนั้นอาจจะเสียอย่างท่านประธาน บอกท่านประธานโกงอย่างนั้น โกงอย่างนี้ หลักฐานก็ไม่มี คนอยู่ทางบ้านก็ฟัง ท่านมีชัยเอาแล้ว อย่างนั้นอย่างนี้ ท่านพอใจไหมครับท่านประธานไม่มีใครพอใจหรอก พูดออกไปแผ่ไปทั่วประเทศ ทีวี ทุกช่อง แต่ทุกเครื่องที่เปิดเครื่องไว้เห็นหมด ฟังรู้หมด สิ่งเหล่านี้มันน่าจะเกิดขึ้นในบ้านเมืองของเราในสภาพแห่งนี้ น่าจะเป็นคนที่มีความซื่อสัตย์สุจริต จะต้องเป็นคนที่ถูกกล่าวหาความจริงได้ หลักฐานเขาเรียบร้อยแล้วถึงจะเอามาพูด ไม่ใช่ว่าหลักฐานไม่มีเอาเขามาพูด ถ้าเป็นตัวเองละชอบใหม่การที่คณะกรรมการแก้ไขอันนี้แก้ไขเพื่อใคร ที่นั่งอยู่นั้น ท่านประจวบน่าจะเป็ใคร ๒ - ๓ ท่านนี้ฝ่ายค้านทั้งนั้น แล้วแก้ไขอย่างไร เมื่อฝ่ายค้านตัวเองมาแก้แล้วไปศาลรัฐบาล ว่ารัฐบาลมะตุ้มการ ถูกไหมครับท่านประธาน ผมไม่เห็นด้วยคำกันอย่างนี้ แต่ก็ไม่ถูกอยู่แล้ว นี่แหละครับท่านประธาน แล้วอย่างนี้ยังจะมาคุ้มครองกันอีก มันไม่ไปกันใหญ่หรือ ถ้าเป็นฝ่ายรัฐบาลขึ้นมา นั่ง เป็นประธานนั้นสิ ผมจะไม่ถูกขึ้นมาได้มาเถียง อันนี้ฝ่ายค้านขึ้นมาเป็นประธานแล้วร่างออกมา มาศาลรัฐบาลอีกแล้ว มันเป็นอย่างนี้ เพราะฉะนั้นผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานไปยังทางคณะกรรมการ ดีแล้ว ถูกต้องแล้ว ท่านไม่ต้องห่วงไหว เพราะว่าถ้าหากเป็นความจริงแล้ว หลายมาตราที่คุ้มครอง ถ้าคำออกไปคนนั้นผิดจริง โกงจริง ยิ่งในสมัยนี้เป็นสมัยที่รัฐบาลผสม พรรคประชาธิปไตยจะ โกงหรือ ความหวังใหม่ข้องอยู่ หลังกรรมก็ข้องอยู่ เสรีธรรมก็ข้องอยู่ ใครจะโกงก็

จ้องกันอยู่ กินกันไม่ได้ง่าย ๆ หรือกในขณะนี้ นอกจากเผด็จการขึ้นมา หรือนอกจากว่าใครพรรคไหนพรรคหนึ่งขึ้นมาเป็นพรรคเดียวหรือ ๒ พรรค อันนี้ครับท่านประธาน แก้ววันนี้เพื่อใคร รัฐบาลชุดนี้อยู่ไม่นานหรอก อย่างแก๊งก็อีก ๒ ปีอาจจะเปลี่ยนขึ้นมาใหม่ ทุกสิ่งไม่แน่ เพราะฉะนั้นผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า การที่แก้ววันนี้ดีมาก เป็นการไม่ต้องคุ้มครอง ใครพูดไม่ดีก็เอาไปเข้าคุกเข้าตาราง เอาไปขึ้นศาลเสีย มันจะได้รู้แล้วรู้รอดกันไปคนดี ๆ จะได้อยู่ในบ้านในเมือง ขอขอบคุณครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณพินิจ

นายพินิจ จันทรสุนทร (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายพินิจ จันทรสุนทร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดลำปาง ท่านประธานครับ ผมเข้าใจว่าในการที่กรรมาธิการได้แก้ไขเพิ่มเติมในมาตรานี้ นั้น ผมจะลองจำแนกดูว่าสัก ๒ - ๓ ประการจะเป็นไปได้หรือไม่ ท่านประธานครับ เราไม่พูดถึงเรื่องประชาธิปไตยถ้าหากเราไม่แก้ไข อันนี้เป็นเรื่องที่ ๑ การที่เราจะให้ประชาธิปไตยโดยทั่วไปนั้นก็ย่อมจะมีสิทธิในการพูดในการแสดง เพราะฉะนั้นการที่กรรมาธิการได้เสนอเพิ่มเติมในมาตรานี้มา ก็เพราะต้องการให้เปิดเผย การที่สมาชิกบางท่านได้บอกว่าจะเป็นการกล่าวถึงข้อเท็จจริงนั้น ความเป็นจริงแล้วสมัยนี้ผู้ที่จะอภิปรายหรือดำเนินการอภิปรายอย่างใดนั้น ย่อมจะเอาความเป็นจริงมาดำเนินการข้อเท็จจริงมาแถลง ความที่ผู้ฟังหรือผู้ที่รับฟังจะเห็นชอบด้วยหรือไม่อย่างไรนั้น เป็นเรื่องการตัดสินใจของประชาชนผู้ที่ได้รับฟัง และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในการที่จะตัดสินใจ ถ้าหากว่าเป็นเรื่องการอภิปรายเกี่ยวกับไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีหรือสมาชิก ก็เป็นเรื่องของสภาที่จะดำเนินการกันต่อไป ผมคิดว่ามาตรานี้เป็นมาตราที่เหมาะสมที่จะให้เอกสิทธิ์ในการคุ้มครองสมาชิก

ในประเด็นที่บอกว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมักจะกล่าวเลื่อนลอยแล้วก็มีก็จะไม่มีเหตุผลอันสมควร ผมฟังดูแล้วดูเหมือนว่าสมาชิกรัฐสภาจะ

เลเวลลงไปทุกที ฟังสมาชิกผู้มีเกียรติหลายท่านว่า พยายามที่จะเอาความไม่
 เป็นความจริงมาแถลง ความ เป็นจริงทุกท่านก็มีวุฒิภาวะ ในการที่จะประกอบ
 สัมมาอาชีพในการที่จะดำรงตนให้ เป็นคนที่ย่อมที่จะประพฤติปฏิบัติชอบ บุคคล
 ใดก็ตามถ้าหากว่าประพฤติปฏิบัติมิชอบแล้ว ความเสื่อมสลายในตัวเอง ความ
 เชื้อถือโดยทั่วไปก็ย่อมเสื่อมสลายไปด้วย เพราะฉะนั้นในการที่เราจะให้
 เอกสิทธิ์หรือไม่ให้เอกสิทธิ์นั้น บุคคลที่จะดำเนินการนั้นก็ย่อมที่จะรู้ตัวเองว่า
 จะดำเนินการอย่างไร นี่เป็นประการสำคัญ ท่านประธานครับ ผมเห็นว่า
 สมาชิกหลายท่านได้อภิปรายกล่าวถึงอย่างที่ผมได้กราบ เรียนไปแล้ว มันน่า
 อับอายเหมือนกันบอกว่าผู้แทนราษฎรก็ดี สมาชิกรัฐสภาที่ดี ไม่เอาไหน พูดกัน
 ง่าย ๆ ถ้าผมจะพูดให้เลวต่ำกว่านี้ก็จะเป็นการซ้ำเติม การที่สมาชิกพูด
 อย่างนี้ผมว่าน่าจะลาออกไปได้ น่าจะลาออกไปเสียไม่ต้องมาอยู่ใตงานี้ ถ้า
 สภาไม่ดีเห็นว่าไม่ได้ออกไปเสียจากสภา นี้ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าในการ
 ดำเนินการทางรัฐสภาหรือในทางนิติบัญญัติ อย่างบอกจะไปโรงศาล มีปัญหา
 ไหมครับ ไปโรงศาลมันไม่มีปัญหา ไปก็ได้ ก็เขาบอกว่าให้บุคคลภายนอกที่
 ล่วง เกินหรือว่าบุคคลภายนอกที่ไม่มีสิทธิ เข้าประชุม ก็ไม่ใช่ผู้ที่ร่วมในการ
 ประชุมนั้นก็ไม่มีสิทธิที่ขอร้องใค้ได้อยู่แล้ว คือให้บุคคลภายนอกดำเนินการได้ การที่
 บอกว่าเราจะดำเนินการอย่างไรที่ไม่ให้ความเป็นธรรมแก่บุคคลอื่นมันก็หาไม่

อีกประเด็นหนึ่งผมอยากจะเรียนที่ประชุมว่า พรรคการเมืองที่
 เสนอเป็นกรรมาธิการวิสามัญทุกพรรคการเมือง เพราะฉะนั้นจะต้องไปโทษ
 สมาชิกที่มาเป็นกรรมาธิการด้วยว่า ทำไมพรรคการเมืองนั้นไม่ให้ันโยบายแก่
 กรรมาธิการที่เข้าร่วมเป็นกรรมาธิการ แต่ถ้าหากสมาชิกผู้นั้นเห็นว่า
 กรรมาธิการผู้นั้นไม่เห็นชอบด้วยที่กรรมาธิการ เสียข้างมาก ก็มีสิทธิที่จะ
 ตรวจสอบดำเนินการอภิปรายในสภาว่า เหตุการณ์นี้มันเป็นอย่างไร เรื่องของ
 เหตุของผลไม่ใช่เอาเรื่องที่โบราณมาพูดกัน ผมอยากจะขอเรียนว่า คราวนี้

ผมมีความรู้สึกเสียใจมากที่คิดว่าสภานี้มีแค่คนแล้ว แล้วไม่ลองคิดว่าถ้าหากตัวเองประพฤติเลวก็มันจะดำเนินการได้ แต่ผมคิดว่าสภาแห่งนี้เป็นคนคนที่มีความรู้ความสามารถมากขึ้น แล้วก็ดีขึ้นกว่าแต่เดิมมาเป็นหลายสิบหลายร้อยเท่าทวีคูณอยู่แล้ว ผมคิดว่าถ้าหากจะอภิปรายอะไรที่จะพูดถึงหลักการและเหตุผลของกฎหมายของรัฐธรรมนูญแล้ว ก็น่าจะพูดในเหตุผลในเรื่องนั้น ในการที่จะยกบุคคลอื่นซึ่งมันเรื่องโบราณมาแล้ว ตอนนี้มีโลกทันสมัยแล้ว ผมไม่อยากจะพูดภาษาศัพท์ที่ทันสมัยมากกว่านี้ บอกเป็นโลกทันสมัยก็แล้วกันว่าทุกคนมาเผ่ามองดูอยู่ทุกวันว่า เขาทำอะไรที่ไหนอย่างไร เพราะฉะนั้นการที่ให้เอกสิทธิ์ก็เป็นการเปิดเผย เป็นการนำประชาธิปไตยอีกอย่างหนึ่งในการที่จะให้โลกรู้ ให้บุคคลทั่วไปได้รู้ได้ทราบ การปิดปากอยู่หรือการปกป้องหรือการไม่คุ้มครอง หรือการที่จะไม่ให้เปิดเผยนั้นเป็นเรื่องที่เราเรียกว่าไม่ประชาธิปไตยผมอยากจะขอทราบเรียนว่าเป็นเรื่องที่ชอบแล้ว ขอขอบคุณครับ

ประธานรัฐสภา : ครับ คุณมอนอินทร์ ไม่มีใครคาดหวังอะไรนะครับ

นายมอนอินทร์ รินคำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : ผม มอนอินทร์ รินคำ ครับท่านประธาน จากจังหวัดเชียงใหม่ เมื่อกี้ผมฟังท่านพินิจ ท่านพูดเหมือนกับเงาเงาจะเงาว่าผมเหมือนกัน บอกว่าสภาแห่งนี้ถ้ามีคนเลวอยู่ได้ยังไงทำไมไม่ลาออก สภาแห่งนี้ไม่เลวทั้งหมดครับ ไม่เลวทั้งหมดผมถึงไม่ลาออก ที่ผมพูดนั้นผมพูดในส่วนน้อย เพราะผมถึงไม่ลาออก

ประธานรัฐสภา : อย่าต่อความยาวสาวความยืดกันเลยครับ

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (กรรมาธิการ) : ขออนุญาตท่านประธานครับ ผมไม่ได้กินปูนร้อนท้องนะครับท่านประธาน แต่ที่กระผมกราบเรียนนี้ก็หมายความว่าในการที่บุคคลอื่นจะพิจารณาบุคคลที่จะอภิปรายในเรื่องไว้วางใจหรือไม่ไว้วางใจก็ตาม แต่ถ้าหากว่าเรามีเรื่องข้อเท็จจริงจริงไม่นำมาแสดงหรือว่ากล่าวเท็จนั้น ก็เป็นเรื่องที่มีชอบ แต่ถ้าหากใคร

บอกว่า สถานีเป็นคนเลวก็ต้องลาออกไป ผมพูดอย่างนี้ ผมไม่ได้พูดถึงคุณมอนอินทร์ คุณมอนอินทร์เป็นผู้แทนจังหวัด เชียงใหม่ เป็นผู้ที่มีสกุล ผมก็จะลองดูต่อไปว่า มันเป็นอย่างไรต่อไป ผมไม่ได้ว่าคุณมอนอินทร์ถ้าคุณมอนอินทร์เลอเลิศอย่างที่ว่าแล้วผมไม่ว่า แต่ผมไม่ได้เคยพูดเอ่ยชื่อถึงคุณมอนอินทร์วินคำ แต่ประการใด ผมอยากจะขอกราบเรียนว่า เราจะต้องอยู่กันต่อไปขอขอบคุณครับ

ประธานรัฐสภา : คุณมอนอินทร์ เออาอีกที

นายมอนอินทร์ วินคำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) :
ท่านประธานครับ ท่านลองออกไปนอกสภา สมาชิกนั่งกินข้าวกันหมดว่าที่มอนอินทร์ เขาคำที่ ครับ สื่อมันบอกครับท่านประธาน ทุกคนไม่ใช่ทั้งหมดสามัญชนก็มันรู้ครับถึงแม้ไม่ได้เอ่ยชื่อผม แต่ข้างนอกลงไปถามเขาบอกที่เขาคำที่แล้ว ครับเพราะฉะนั้นคนในบ้านเมืองจะว่าอย่างไรคนข้างนอกนี่สิทธิ มันไม่คุ้มครองดีแล้วครับท่านประธาน ขนาดนี้ยัง เล่นกันเสียแล้วในสภาแห่งนี้ ออกไปนิดเดียวยัง เอากันแล้วท่านประธาน มันเป็นอย่างนี้ครับ

ประธานรัฐสภา : เชิญคุณสมพงษ์ครับ

นายสมพงษ์ สู้ศุภอรรด สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

(กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายสมพงษ์ สู้ศุภอรรด สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภาท่านประธานครับ ในมาตรา ๑๓๑ ของรัฐธรรมนูญที่เรากำลังพิจารณาอยู่นั้น ให้เอกสิทธิ์คุ้มครองในการที่สมาชิกจะกล่าวแสดงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นภาคพิงไปถึงบุคคลอื่น ในกรณีสิ่งที่พูดนั้นไม่ได้มีการถ่ายทอดออกไปทางวิทยุหรือโทรทัศน์ หรือทางสื่อมวลชน วรรคแรกเป็นเอกสิทธิ์ วรรคสองเกี่ยวกับถ้ามีการถ่ายทอดก็ไม่คุ้มครอง แต่วรรคสามที่เติมเข้ามาสิครับ ผมอ่านอย่างไรแล้วผมก็ยังไม่เห็นด้วย คือผมไม่เห็นด้วยกับวรรคสามซึ่งบัญญัติไว้ว่า สมาชิกซึ่งอยู่ในที่ประชุมสภา ที่มีการ

ถ่ายทอดทางวิทยุกระจายเสียง หรือวิทยุโทรทัศน์ตามวรรคสอง หากมีถ้อยคำ
 ที่กล่าวในทางแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นพาดพิงถึงคน แม้ถ้อยคำ
 จะมีลักษณะ เป็นความคิดทางอาญาหรือละเมิดสิทธิในทางแพ่ง ก็จะไปเป็น
 เหตุฟ้องร้องผู้กล่าวถ้อยคำนั้นในทางใดมิได้ ท่านประธานรับ หมายถึงว่า
 สมาชิกที่อยู่ในที่ประชุมสภาหลายท่านบอกว่า ลงชื่อ ก็ถือว่าอยู่ในที่ประชุมสภา
 แต่ผมเคยพบ เป็นประจำบอกว่า ให้นับองค์ประชุม พอลงชื่อองค์ประชุมครบ
 แต่บอกว่า ที่ประชุมสภากันไม่ครบ เพราะฉะนั้นคำว่า ที่อยู่ในที่ประชุมสภา
 หมายถึงอยู่ในห้องนั้นครับ เพราะเวลาเรานับองค์ประชุมเรานับในห้องนี้
 เพราะฉะนั้นคนที่นั่งอยู่ในห้องนี้นั้น ถ้าถูกเพื่อนสมาชิกขึ้นมากล่าวร้ายป้ายสี
 พุดจาต่อเสียดหรือพุดจาหยาบคาย แม้กระทั่งท่านประธานเองอาจจะฟังไม่ได้
 ว่าลักษณะของผู้ที่พุดจาจะมีอาการเมาสุรา หรืออาจจะจะมีลักษณะที่โกรธแค้น
 โกรธมา ท่านประธานอาจจะขอเชิญให้เอาตัวออกไปข้างนอกห้องประชุมนี้
 ปรากฏว่าเขาเดินออกไป แต่ได้พุดจาวาในทางหยาบคาย ต่อเสียด
 ใสร้ายป้ายสีสมาชิก ซึ่งอาจจะเป็นตัวกระผมหรือท่านใดท่านหนึ่งในที่ประชุมนี้
 ซึ่งนั่งอยู่ในห้องประชุมนี้แล้ว ท่านประธานบอกว่าให้เอาตัวออกไปข้างนอก
 เขาออกจากที่ประชุมไปแล้วถ้าผมถูกใสร้ายป้ายสี หรือท่านสมาชิกท่านอื่นถูก
 ใสร้ายป้ายสี ได้ตอบด้วยลักษณะความโกรธแค้นเข้ามา พุดจาได้ตอบไป
 สมาชิกคนที่โดนใสร้ายป้ายสีแล้วก็ได้ตอบไปนั้นอาจจะถูกฟ้องได้ เพราะว่าได้
 พุดจากับสมาชิกซึ่งไม่ได้อยู่ในที่ประชุมแล้ว เขาออกไปแล้ว ท่านสั่งให้เขา
 ออกไปแล้ว เพราะฉะนั้นมีการถ่ายทอดทางโทรทัศน์ด้วย ทางวิทยุด้วย
 ปรากฏว่าคนที่ถูกฟ้องคือคนที่อยู่ในที่ประชุม เพราะฉะนั้นวรรคสามใส่เข้ามา
 ผมว่าไม่ได้เป็นประโยชน์อะไรเลยสมควรที่จะตัดออกในวรรคสาม วรรคหนึ่ง
 วรรคสอง ผมเห็นด้วยแล้ว แต่วรรคสามนี้ใส่เข้ามาแล้วจะเป็นการคุ้มครอง
 บุคคลที่พุดจาใสร้าย พุดจาหยาบคาย แล้วก็พุดจาในทำนองที่ไม่มีหลักฐาน

อ้างอิง นางที่ท่านจะเห็นในสภาแห่งนี้ มีบ่อยครั้งที่พูดเสร็จแล้ว ท่านประธานสั่งให้ถอนคำพูด สมาชิกท่านนั้นเดินออกนอกห้องไปเลย ไม่ถอนคำพูดด้วย มีเป็นประจำ แล้วจะใส่ไว้ทำไม ใส่คุ้มครองบุคคลที่พูดไม่เป็นความจริง และก็คุ้มครองบุคคลที่มีลักษณะไม่มีคุณสมบัติในการที่จะเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ดี เพราะฉะนั้นกระผมขอตัดวรรคสามนี้ออกทั้งวรรค ขอบคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณเจริญ คันชวงศ์

นายเจริญ คันชวงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) :

ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม เจริญ คันชวงศ์ สมาชิกพรรคประชาธิปัตย์กรุงเทพฯ ในฐานะเป็นสมาชิกรัฐสภา กระผมอยากจะทบทวนความจำของท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติทั้งหลายว่า เหตุการณ์มีอยู่ครั้งหนึ่งถ้าหากท่านจะจำได้ก็คือหลังจาก ๑๔ ตุลาคม ปี พ.ศ. ๒๕๑๖ ผ่านไปแล้วไม่กี่วัน ก็มีการแต่งตั้งสมาชิกรัฐสภาธิบดีบัญญัติแห่งชาติ ซึ่งเราเรียกว่าสภาสนามม้า ในตอนนั้น ซึ่งตัวกระผมคนหนึ่งก็ได้เป็นสมาชิกสภาสนามม้าหรือสมาชิกรัฐสภาธิบดีบัญญัติในตอนนั้นกระผมจำได้ว่า มีสมาชิกท่านหนึ่งในตอนนั้นและขณะนี้ก็เป็น ส.ส. อยู่ด้วย เคยกล่าวคำบางคำซึ่งเป็นการหมิ่นประมาทแต่ว่าการหมิ่นประมาทนั้น บุคคลที่ถูกกล่าวนั้นเสียหายมาก แต่อาจไม่อาจฟ้องร้องได้ ผมเข้าใจว่าตอนนั้นก็คงจะให้เอกสิทธิ์กับบุคคลที่กล่าวในสภา ถ้าผมจำไม่ผิดอีกที ผู้ที่ถูกกล่าวหานั้นก็คงจะเป็นท่านอธิบดีกรมธนารักษ์สมัยนั้น และก็สมาชิกรัฐสภาธิบดีบัญญัติได้กล่าวว่าท่านอธิบดีคนนั้นมีเมียน้อยซึ่ง เป็นผู้หญิงอยู่หน้าห้อง และเอ่ยชื่อเลข ทั้ง ๆ ที่ไม่เป็นความจริง ผลก็คือว่า ท่านอธิบดีนั้นกลับไปบ้านก็ถูกภรรยาต่อว่า ลูกก็อายเพื่อน ฝ่ายผู้หญิงนั้นก็กลับไปก็ถูกสามีต่อว่า ว่าให้อยู่หน้าห้องท่านแล้วทำไมถึงทำให้คนดูถูกอย่างนั้น ก็ผู้หญิงนั้นไม่มีทางที่จะทำอย่างอื่นได้ ก็เสียใจมากจึงได้พาสามีมาที่สภาธิบดีบัญญัติ มาในบริเวณสภานี้ แล้วก็มาตามหาสมาชิกผู้กล่าวถ้อยคำอันนั้น แล้วไม่รู้ว่าทำ

อย่างไร ก็อดครองเท้าออกมาไล่ตบสมาชิกสภาผู้แทน สมาชิกสภาผู้แทนที่วิ่งรอบสนามนี้ ผมจำได้ ตอนนั้นเป็นข่าวเกรียวกราวกันอย่างมาก เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นมา และอีกเหตุการณ์หนึ่งที่เกิดขึ้นมาอยู่เป็นประจำก็คือว่า ท่านคงจะจำได้ มีอาจารย์มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งบังเอิญเป็นรัฐมนตรี ท่านก็ถูกกล่าวหาว่าประพฤติมิชอบได้เงินมาโดยไม่สุจริตแล้วก็เอาเงินไปฝากแบงก์สหรัฐ แล้วก็ไปหาสเตทเมนต์ (Statement) ซึ่งไม่จริงมาเผยแพร่ เผยแพร่ทางสื่อมวลชนออกทางโทรทัศน์กล่าวในสภาแห่งนี้ ถ้าอย่างนี้เกิดขึ้น ท่านประธานครับ ใครจะรับผิดชอบจากเหตุการณ์อย่างนั้นเกิดขึ้นมาบ่อย ๆ ในที่สุดแล้ว สภาก็คิดว่าเอกสารประเภทนี้ไม่ควรจะให้แพร่ แต่อันขณะเดียวกันเอกสารนั้นโดยปรักษาโดยหลักของมันแล้วมีไว้เพื่ออะไร มีไว้ก็เพื่อว่าป้องกันมิให้ ส.ส. ถูกรังแกถูกคุกคามจากฝ่ายรัฐบาล ถ้าหากว่าจะกล่าวด้วยคำใด ๆ นั้นไม่ให้ถูกจับกุมขัง ไม่ให้ถูกฟ้องไม่ให้ถูกแก้งั้น นั่นหลักของมันเป็น เช่นนั้น แต่ว่าเราต้องยอมรับว่า ส.ส. ของเราบางคนนั้นไม่ระมัดระวัง ใช้อำนาจในทางที่ไม่ถูกต้องทำนองคลองธรรมขาดคุณธรรมมีอยู่ ผมจำได้ว่ามีเพื่อนของคนหนึ่งที่เรียนมาจากจุฬารวมกันเขามาเป็นเจ้าหน้าที่มาชี้แจงในที่ เขานั่งฟัง ส.ส. ชี้แจงอยู่นั้น เขากล่าวกับผมว่าที่ ส.ส. แสดงโวหารต่าง ๆ นั้นถ้าหากว่าไม่พูดจาโกหกเสียอย่างนั้นบ้านเมืองคงจะน่าอยู่กว่านี้ อันนั้นเป็นความรู้สึกสะท้อนถึงว่าประชาชนนั้นมองถึง ส.ส. บางคนแล้วไม่น่าเชื่อถือ ถ้าหากว่า ส.ส. กล่าวอะไรไม่รับผิดชอบ ขาดคุณธรรมเสียแล้วนั้นจะทำให้สภาซึ่งทรงเกียรตินี้ไม่ทรงเกียรติและไม่น่านับถือต่อไป นั้นเป็นการทำลายสถาบันโดยที่ไม่รู้ตัวและการกล่าวหาต่าง ๆ นั้นขาดทำนองคลองธรรมในอดีตนั้นมีอยู่เป็นประจำนั้นผมคิดว่า เราจำเป็นต้องช่วยกันสร้างเกียรติยศ เกียรติภูมิของ ส.ส. สร้างเกียรติศักดิ์ของสภานี้เป็นที่เชื่อถือของประชาชนทั่วไป ฉะนั้นการคุ้มครองเอกสารนั้นจะให้แพร่หรือไป กระผมเห็นว่าไม่ควรที่จะเป็นเช่นนั้น ควรจะต้องช่วยกันทุกอย่างให้เป็นที่เชื่อถือ และ

โดยเฉพาะอย่างยิ่งในวรรคสามของมาตรา ๑๓๑ นี้กระผมเห็นว่าอันตราย
 อย่างยิ่ง เพราะ ว่าสมาชิกซึ่งอยู่ในที่ประชุมสภาที่มีการถ่ายทอดทาง
 วิทยุกระจายเสียง หรือวิทยุโทรทัศน์ตามความในวรรคสอง หากมีถ้อยคำ
 ที่กล่าวในทางแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความคิดเห็นพาดพิงถึงคนอะไร
 ต่าง ๆ อย่างนี้ ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอกราบเรียนท่านสมาชิกจาก
 สายวุฒิสภาว่า ในพระชนมของท่านนั้นท่านคงจะคิดว่าถ้าหากเราเป็น ส.ส.
 นั่งอยู่ ณ ที่นี้ ถ้ามีบุคคลอื่นกล่าวมาถึงท่านท่านก็คงจะตั้งใจฟังแล้วก็จด แล้ว
 ท่านก็คงจะชี้แจง การชี้แจงนี้ถ้าหากกล่าวหาท่านรุนแรง ท่านก็อาจจะชี้แจง
 รุนแรง แต่ปรากฏว่าคนคนนั้นที่กล่าวหาท่านนั้น เมื่อกกล่าวหาท่านอย่าง
 รุนแรงแล้วไม่นั่งอยู่ในที่ประชุม ออกไปอยู่นอกห้องประชุม เขาก็สามารถที่จะ
 ร่างฟ้องฐานหมิ่นประมาทท่านได้ทันทีคนประเภทนี้มีและไม่ใช่มาก แต่ว่ามี
 จำนวนน้อย กฎหมายฉบับนี้ป้องกันมิให้คนจำนวนน้อยนี้ใช้อำนาจในทางที่ผิด
 เราจำเป็นที่จะต้องช่วยกันรักษาสถาบันแห่งนี้ไว้ กระผมเห็นว่าจำเป็นที่จะ
 ต้องตัดวรรคสามนี้ออก โดยที่ว่าจะต้องไปใช้มาตราของอาจารย์ปรีชา
 สุวรรณทัต เพื่อให้เอกสิทธิ์คุ้มครอง แต่ว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้องทำนองคลองธรรม
 เพราะว่าเป็นกฎหมายอาญาซึ่งท่านสุวโรช พะลัง ก็ได้ชี้แจงไปแล้วว่าใน
 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๒๖ นั้นก็บอกมีความผิดอยู่แต่ถ้าถ้าการ
 กล่าวหาใด เพื่อผลประโยชน์ของสาธารณชนนั้น ได้รับการยกเว้นตาม
 มาตรา ๓๒๕ ก็เป็นอยู่แล้ว ฉะนั้นถ้าผู้ใดทุจริตอยู่ในทำนองคลองธรรมมี
 คุณธรรมแล้ว ไม่จำเป็นที่จะต้องให้มีวรรคสามของมาตรา ๑๓๑ กระผมเห็น
 ว่ามีความจำเป็นที่ไม่เห็นด้วยต่อสิ่งที่คณะกรรมการได้แก้ไข จำเป็นที่
 จะต้องเห็นด้วยตามร่างที่ประมุขคดีของอาจารย์ดอกเตอร์ปรีชา สุวรรณทัต ขอ
 ขอบพระคุณ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ ศาสตราจารย์มรุฑ อนุภาค
 ประธานรัฐสภา ได้กลับมายืนบัลลังก์ ดำเนินการประชุมต่อไป)

ประธานรัฐสภา : คุณวีระกรศรี และ คุณคุณพินิจ เชิญครับ
คิดพันหรือครับ เกี่ยวกับคุณวีระกร ขอคุณสมัครแป็บเดียว

นายสมัคร สุนทรเวช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

(กรุงแม่พมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ ผมไม่เคยคิดเลยว่าคนที่ได้
ปริญญาชั้นคุณวุฒินั้นจะไม่มี ความเข้าใจที่เท่าที่ควร แม้จะมา เป็นสมาชิกสภา
ผู้แทนราษฎรนั้น ก็ได้มาขายซีเพื่อแสดงความจำที่มันไม่ได้ความจริงออกมา
อวดกันในสภา นี้ ผมเรียนท่านประธานที่ว่าพวกพืงนั้นก็คือว่า ผมเป็นสมาชิก
สภานิติบัญญัติ ผมเคยพูดถึงไม่ใช่อธิบดีหรือกรับ อธิบดีรู้จักกันเป็นผู้ใหญ่ด้วย
เป็นผู้อำนวยความสะดวก และเขามีเรื่องกันอยู่ข้างใน ผมรู้ข้อเท็จจริงผมก็มา
พูดถึง แล้วคนที่ถูกพูดถึงก็เจ็บใจแล้วก็จะมาคอยต่อว่าผมหน้าประตู่ ผมก็ไม่
เห็นจำเป็นจะต้องไปเผชิญหน้ากับคนที่จะมาต่อว่า เพราะผมแน่ใจว่าผมพูดใน
สิ่งที่ผมควรจะให้ประชาชนได้รู้เท่านั้นเองครับ แต่ว่าเวลามาเล่าให้ฟังบอก
ว่า มีไปวิ่งหนีรอบสภา อันนี้เป็น การกล่าวความเท็จเพราะไม่เคยรู้เรื่องเลย
ไปจำขีปากใคร เขามาก็ไม่ทราบได้ แต่ว่าผมยังอยู่ในสภานี้ครับ ผมอยากจะ
เรียนให้ทราบด้วยกรณี เรื่องสเตทเมนต์ ผมอยากจะ เรียนให้ทราบด้วยกรณี
เรื่องสเตทเมนต์นั้น เรื่องนี้ไม่จบนะครับ เรื่องสเตทเมนต์นั้นจะทบทวนให้ฟัง
วันนี้พอเป็นความรู้อบตัวของคณะตุลาการตุลาการ แต่ไม่เคยรู้ข้อเท็จจริงได้
เพราะเหตุว่ามีคนเขียนจดหมายใส่สเตทเมนต์มาให้ผม บอกรายละเอียดมา
เล็กน้อย ผมก็เอามาสอบถาม ผมตั้งประเด็นสอบถามว่าทำไมถึงมี
สเตทเมนต์พรตอย่างนี้ ก็มากล่าวหากันอย่างเดียวว่า ผมเอาความเท็จมา
กล่าวในสภา ท่านประธานครับ คราวนั้นผมต้องเสียเงิน ๕๐๐ เหรียญ วานให้
คนที่อยู่อเมริกานั้นเอาเงินไปฝากธนาคารที่เป็นธนาคารเดียวกับสเตทเมนต์นี้
แล้วก็ออกมาได้สเตทเมนต์สำหรับเงินฝาก ๕๐๐ เหรียญ มาเหมือนกัน เป็น
เลขตัวเดียว ชุดเดียวกันเลขนะครับ เขียนอยู่ชุดเดียวอย่างเดียวกันเลย แต่
ว่ามีการทำทายกันว่าเรื่องนี่จริงหรือไม่จริง มีการเขียนจดหมายจาก

เมืองไทยส่งแฟกซ์ (FAX) ซึ่งคอนันแฟกซ์ เป็นเรื่องทันสมัยมาก ส่งแฟกซ์ไปอเมริกาครับ ส่งไปวันศุกร์ แล้วพอวันอาทิตย์ก็ตอบมาครับ ผมก็แสดงสเตทเมนต์ที่ตอบมาให้ดูว่า คุณกำจร สติรกุล ซึ่งออกชื่อท่านได้ไม่มีปัญหาหรือครับ เรื่องดีครับ ประการที่ว่าท่านเป็นผู้ว่าการธนาคารชาติ เขียนจดหมายไปถึงฝรั่งซึ่งไม่เคยรู้จักกันเลข เป็นผู้จัดการธนาคารนี้ เขียนไปถามว่ามีไหม สเตทเมนต์เบอร์นี้ ฝรั่งแฟกซ์ตอบมาทันทีเลยครับ บอกว่าอย่างไรรู้ไหมครับ เดีย (Dear) คุณกำจร เป็นไปได้อย่างไรครับไม่เคยรู้จักกันเลข เขียนจดหมายครั้งแรกมาถึงบอกว่า เดียคุณกำจร มันเหมือนกับเขียนถึงคนญี่ปุ่น ใช่คำว่า ชัง ชัง ลงไป อ้ายโน้น ชัง อ้ายนี้ ชัง คุณกำจร คนจะใช้ได้ต้องติดต่อกันเป็นเวลานานปี ต้องเคยมาอยู่เมืองไทยต้องรู้จัก ถึงจะใส่คำว่า คุณกำจร จดหมายอ่านแล้ว ผมก็เห็นแล้วเป็นส่วนคนไทยเป็นคนเขียน เขียนภาษาอังกฤษแบบภาษาไทย เขียนจดหมายอย่างนี้แล้วส่งแฟกซ์ไปทางไหนก็ส่งแฟกซ์กลับมาบอกไม่เคยมีและบอกอย่างไรรู้ไหมครับ บอกหนึ่ง เรื่องนี้ก็ขอปฏิเสธว่าไม่มี และตัวเลขชุดของบัญชีนั้นยังไม่ได้เป็นชุดเดียวกันด้วย ผมแสดงหนังสือให้ดูเลยว่า นี่ชุดสเตทเมนต์ที่ถ่ายมาดูเป็นอย่างไร เธอเงินไปฝาก ๕๐๐ เหรียญ ได้สเตทเมนต์กลับมาเป็นอย่างนี้ อย่างเดียวกัน ชุดเดียวกัน ไม่มีใครฟังหรือครับ แต่ตอนจบนั้น ท่าน ส.ส. ระดับปริญญา เอกคงจะไม่ได้ทราบ ว่า ผมยังอยู่ในสภานี้ต่อมา แต่คนที่ถูกเขี่ยทิ้งซึ่งผมไม่ได้ว่ากล่าวอะไรเลย ผมถามว่ามันอย่างไรกันถึงเป็นอย่างนี้ซึ่งผมมีสิทธิถามได้ ผมเป็นผู้แทนราษฎร อีกคนหนึ่ง เป็นรัฐมนตรีผมต้องถามได้แน่นอนครับ เพราะมีพฤติการณ์ที่ชวนให้ผมต้องถาม เมื่อผมถามแล้วไม่ตอบแต่ใช้วิธีเขียนจดหมายแบบแฟกซ์ไปถามฝรั่ง แฟกซ์ไปวันหยุดแล้วตอบมาวันหยุดบอก ไม่มี ไม่จริง แต่ข้อเท็จจริงคือคนไทยในธนาคารนั้นถูกไล่ออกผมพิสูจน์ได้อย่างเดียวก็คือว่า บัญชีที่เอามาให้ดูกับบัญชีที่เอาเงิน

๕๐๐ เหยี่ยวไปฝาก เป็นบัญชีประเภทเดียวกัน แต่ฝรั่งเขียนตอบมาว่า หนึ่ง หมายถึงบัญชีนั้นเขาว่าไม่ คอนฟอร์ม (Conform) กับหมายความว่าไม่ได้เป็นชุดเดียวกันที่ใช้อยู่ เสร็จแล้วปรากฏว่าคนที่ป็นรัฐมนตรีก็ลาออกไปเป็นตำแหน่งอื่น ผมก็เป็นผู้แทนราษฎรมาจนบัดนี้ เลือกตั้งก็หนักก็ยังมีคนเลือกอยู่ ผมเป็นคนอย่างนี้ท่านประธานครับ อยากรู้ว่ามันทำไมเขาเลิกการันไปแล้ว ตัวพันตำแหน่งรัฐมนตรีไปแล้วยังไปตามทำอย่างนี้ของมันเพราะอะไรกัน แล้วมีคนนิทาส่งสศเทศมนตรีมาให้ดูอย่างนี้ ผมก็ถามว่ามันอะไรกันเท่านั้น ผมกลายเป็นคนเลวไปเสียแล้วยังดูสำหมีคนเก็บเอามา นิทาเรียกว่าไม่รู้ ยังดูสำหมาพุดง ๆ ปลา ๆ เออ ๆ ละ ๆ อย่างนั้นเอง ท่านประธานครับ ผมเป็นคนอย่างนี้ และยังอยู่มาได้จนกระทั่งถึงบัดนี้ ผมเป็นคนช่างจำครับผมเป็นคนช่างคิด และผมเป็นคนชอบที่จะเอากนสกปรกเข้าตะราง ขอบคุนครับ

ประธานรัฐสภา : คุณวีระครับ

นายวีระกร คำประกอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร(นครสวรรค์) :
ท่านประธานที่เคารพ เพื่อนสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ผม วีระกร คำประกอบ จังหวัดนครสวรรค์ พรรคชาติไทย สมาชิกรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพครับ มาตรา ๑๓๑ เป็นเรื่องของการบัญญัติในเรื่องของเอกสิทธิ์ที่จะคุ้มครองสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ที่จะให้ทำหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๐ มาตรา ๑๕๑ มาตรา ๑๕๒ ที่กล่าวถึงการควบคุมการทำงานของฝ่ายรัฐบาล ท่านประธานที่เคารพ เมื่อรัฐธรรมนูญได้มีบัญญัติหน้าที่ของการเป็นผู้แทนราษฎรให้เข้ามาควบคุมการบริหารงานของรัฐบาล ในฐานะที่จะต้องดูแลงบประมาณแผ่นดิน จะต้องทำหน้าที่ในการว่าราชการในทุก ๆ ส่วนแล้ว ท่านประธานที่เคารพ ทำไมละครับ ในสิ่งที่เราจะเข้าไปตรวจสอบ แล้วเราจะต้องพูดจาในเรื่องเหล่านี้ ทำไมจะต้องมีเรื่องของการตัดเอกสิทธิ์เหล่านี้

ท่านประธานที่เคารพ ท่านอาจจะไม่ทราบ และเพื่อนสมาชิกบางท่านอาจจะไม่ทราบว่า การทำงานของผู้แทนราษฎร ในปีที่ผ่านมาในสมัยนี้เป็นไปด้วยความยากลำบาก ผมเองในการอภิปรายไม่ไว้วางใจท่านรัฐมนตรีแต่ละท่านแต่ละคนนั้น เห็นจะต้องเรียกว่าต้องตัดเนื้อหาไปประมาณครึ่งหนึ่ง อะไรก็ตามที่ไม่มีหลักฐานไม่มีอะไรจริง ๆ แล้ว หรือต้องคิดไปเลยว่า ถ้าเขาฟ้องขึ้นศาลผมจะทำอย่างไร ผมจะชนะหรือไม่ บางครั้งถึงต้องโทรศัพท์ไปถามเพื่อนที่เป็นทนายว่า ถ้ามีแค่นี้เราพอสู้กันได้ไหมในศาล และในที่สุดก็ต้องจำใจ ต้องตัดออกไปเพราะไม่มีใบเสร็จ ท่านประธานที่เคารพ ความจริงแล้วในเรื่องของมาตราที่ผมคิดว่าผู้แทนราษฎร ในปีนี้เรียกตัวเองว่าเป็นเทพในปีของตัวเองที่เรียกว่าต้องการขจัดการทุจริตนั้น น่าจะเป็นผู้ที่เสนอในส่วนของพรรคสาม ซึ่งกรรมการเสียงส่วนใหญ่เพิ่มขึ้นด้วยซ้ำ และน่าจะเป็นผู้เสนอแก้ไขในพรรคสอง ซึ่งกรรมการเสียงส่วนใหญ่ได้ตัดทอนออกไปเป็นส่วนใหญ่ด้วยซ้ำไป แต่กลับกลายเป็นว่าผู้คนที่เรียกตัวเองว่าเป็นเทพ เป็นผู้คนที่เรียกตัวเองว่า เป็นบริสุทธิ์ผ่องใสต้องการที่เข้ามาปราบคอร์รัปชัน ต้องการเข้ามาทำให้การบริหารบ้านเมืองเป็นไปด้วยความบริสุทธิ์ยุติธรรม กลับเป็นเสียเอง ไม่เห็นด้วยกับการที่กรรมการให้เอกสิทธิ์กับผู้แทนราษฎรที่อยู่ในสภาแห่งนี้ จะกล่าวกับผู้แทนราษฎรด้วยกัน หรือกับสมาชิกด้วยกันที่มาประชุมในสภา โดยกล่าวถึงความไม่ชอบมาพากลต่าง ๆ ท่านประธานครับ นอกจากนั้นผมเองยังนึกเสียดายด้วยซ้ำไปว่า ในพรรคสองนั้นยังสมควรที่จะเป็นไปตามร่างเดิมด้วยซ้ำไป แต่ก็เอาละก็เห็นด้วยว่า บางครั้งบางครั้งก็อาจจะมีการถ่ายถอดออกไปภายนอกทำให้ผู้คนภายนอกเขาเสียหาย แต่ในกรณีของผู้คนที่นั่งอยู่ในสภาแห่งนี้ ถ้าหากเราจะพูดถึงเขา ถ้าหากเราจะทำหน้าที่ของการเป็นผู้แทนราษฎร ในมาตรา ๑๕๐ ให้เราควบคุมการทำงานของรัฐบาล ในมาตรา ๑๕๑ ที่จะให้เรารั้งกระชูดามที่จะชักใช้ไล่เสียง

รัฐมนตรีว่าไปทำอย่างนั้นจริงไหม ไปทำอย่างนี้จริงไหม และมาตรา ๑๕๒ ซึ่งเป็นเรื่องของ การเสนอญัตติเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจกันได้แล้ว ถ้าหากยังไม่มียกสิทธิ์คุ้มครองหรือที่เรียกกันว่า ภูมิคุ้มกันแล้วมันจะไปทำกันได้ได้อย่างไร ท่านประธานที่เคารพ ต้องยอมรับว่าแม้ในสมัยนี้เอง ผมเอง เป็นผู้ที่ยังไม่ถูกเขาฟ้องร้อง ในเรื่องของ การหมิ่นประมาท เพราะ เป็นผู้ที่ค่อนข้างจะรักภูมิในเรื่องนี้ ต้องคิดแล้วคิดอีกและอย่างที่กราบเรียนท่านประธานไปแล้วว่า เนื้อหาสาระบางครั้งที่ฟังดูแล้วอาจจะกรอขไปเลย ในการอภิปรายไม่ไว้วางใจ เพราะต้องตัดทอนเนื้อหาสาระไปกว่าครึ่งหนึ่งบางครั้ง อีกครึ่งหนึ่งท่านประธานก็ต้องยอมรับเพื่อนสมาชิกที่เป็นฝ่ายค้าน ปีกฝ่ายค้านด้วยกับกับกรรมคือคุณเนวิน ก็ถูกท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ฟ้องหมิ่นประมาทอยู่ในขณะนี้เช่นเดียวกัน ในกรณีของ มันสำปะหลัง ซึ่งถ้าท่านประธานฟังด้วยความตั้งใจ แล้วก็ฟังด้วยความ เป็นธรรมแล้วจะเห็นว่า การกล่าวหาของฝ่ายค้านในสมัยนี้ มันจะต้องมีหลักฐานมีเอกสารยืนยันกันตลอดเวลา ขณะนั้นยังถูกกล่าวหาและต้องขึ้นโรงขึ้นศาลกันอยู่ในขณะนี้ท่านประธาน ในสมัยก่อนเป็นสมัยที่การคอร์รัปชันอาจจะไม่ใช่เทคนิคมากนัก เป็นเรื่องของ การที่จะต้องจ่ายเงิน แม้ไม่มีใบเสร็จก็ตาม แต่ว่าดูแล้วมันจะเป็นเรื่องของ การจ่ายกัน โต้แย้ง ๆ ในสมัยก่อน ซึ่งผมได้ติดตามการเมืองมาสมัยก่อน ๆ นั้น แต่ในระยะหลังนี้การที่จะหว่าเงินไปให้กันก็ดี หรือจะทำอะไรกันอย่างนั้นก็ดี หรือจะโอนเงินผ่านแบงก์ให้กันมีใบเสร็จอะไรที่จะเป็นหลักฐาน เอกสารนั้น มันไม่มีสมัยนี้มาจะ เล่นกันด้วยลักษณะที่เป็น การให้หุ้นกันบ้างอะไรกันบ้าง ซึ่งต้องเรียนว่า มันเหนือชั้นกว่าการคอร์รัปชันในสมัยก่อนเยอะ แต่ปรากฏว่า เครื่องไม้เครื่องมือที่จะให้ผ่านกันตรวจสอบกลับลดลง ภูมิคุ้มกันลดลง ท่านประธาน แม้จะให้เอกสิทธิ์เท่าสมัยก่อน แต่ถ้าสมัยนี้มีการทำอะไรต่อมิอะไรกัน ผมคิดว่าเราไม่สามารถที่จะตามไปเห็นตามไปว่ากันได้ เพราะมีการที่ทำกันแบบ

แบบบล สิ่งทีผาน ๆ มาไม่ว่าจะเป็นในยุค รสช. ที่การตรวจสอบผู้ที่เป็นผู้บริหารสมัยนี้ยอมรับกันคิดว่า การตรวจสอบนั้นเขาตรวจสอบอะไรกันบ้าง ตรวจสอบตรงไหนบ้าง เพราะฉะนั้นวิธีการหลบเลี่ยงผมเชื่อว่าน่าจะทำกันได้ อย่างที่เรียกว่าแบบเนียน เพราะฉะนั้นเป็นไปได้หรือที่ปีกฝ้ายค้ำของ เราจะอภิปรายไม่ไว้วางใจกันอย่างมีหลักฐานกันที่เรียกว่า สมบูรณ์แบบมีเอกสารทางราชการที่ต้องยืนยัน และต้องไปต่อสู้กันในศาล ผมเชื่อว่าถ้าเป็นอย่างนั้นแล้วการปฏิบัติงานของฝ้ายค้ำที่อยู่ในสภาขณะนี้ คงเป็นไปได้ด้วยความยากลำบาก และอย่างที่ท่านประธานคงจะเห็นแล้วสภาพในขณะนี้คงจะก่ออัยการอภิปรายไม่ไว้วางใจแต่ละครั้ง แม้รู้ว่ามันเป็นอย่างนั้นมันอย่างนี้ พฤติการณ์มันบ่งบอก ท่านประธานอาจจะเห็น อาจจะแลเห็นสิ่งบางอย่างซึ่งเกิดขึ้น ท่านอาจจะเห็นจดหมายที่ไปถึงบ้านท่านในเรื่องของการขอดัดตั้งโทรศัพท์อย่างนี้เป็นต้น ทำไมต้องจ่ายเงิน ๖,๓๕๐ บาท ทั้ง ๆ ที่ยังไม่รู้ว่าเมื่อไรชาติไหนจะได้โทรศัพท์ใช้ แต่การไปจองต้องเอาเงินไปวางก่อน อย่างนี้เป็นต้น ถ้าจะดูถึงพฤติกรรมแล้วก็อาจจะมองได้ว่าสุจริตหรือไม่ แต่ถ้าจะพูดพูดได้ไหมครับ ไม่ได้ จะอภิปรายว่าเป็นอย่างนั้นเป็นอย่างนี้ ไม่ได้ จะไปพูดคู่กันได้ไหม ไม่ได้ เพราะฉะนั้นผมอยากจะเห็นว่าถ้าบ้านเมืองเรา ผู้คนที่มาเป็นนักการเมืองถ้ารู้ตัวว่า จะขึ้นไปเป็นนักบริหารถ้าคิดว่าไม่สามารถที่จะดำรงซึ่งความบริสุทธิ์ใจได้ ไม่สามารถที่จะทำตัวเป็นทองเนื้อแท้ที่ใครจะเอาโคลนเอาคามาแปดเปื้อนก็สามารถล้างออก สามารถที่จะตอบได้ ผู้คนที่ เป็นอยู่ปีกฝ้ายค้ำได้ มีหลักฐานที่จะแสดงว่าตัวเองทำด้วยความบริสุทธิ์ ยุติธรรม ไม่มีเจตนาหรืออย่างไรก็ตามแต่เขาก็หน้าที่จะได้รับเสียงสนับสนุน และน่าจะได้กลับเข้ามาเป็นรัฐมนตรี น่าจะได้กลับเข้ามา เป็นผู้แทนราษฎรอีกครั้ง ท่านประธานครับ ในยุคนี้สมัยนี้การถ่ายทอทีวี ถ่ายทอวิทยุ นั้น เป็นควา ๒ คมของฝ้ายค้ำ ท่านประธานก็ทราบดี ถ้าฝ้ายค้ำอภิปรายโดยขาด

หลักเกณฑ์ ขาดหลักการ ขาดเหตุผลที่จะไปเที่ยวช่วงจางกันซึ่ง ๆ หน้า เรื่องส่วนตัวมาพูดกับตัวอย่าง เช่นอย่างนี้ ผมเชื่อว่าบุคคลที่พูดอย่างนั้นย่อมได้รับการต่อว่าต่อขานคำเหน็ดเหนื่อยจากสังคม หรือประชาชนผู้ฟังการอภิปราย โอกาสที่เขาจะได้รับการตอบแทนจากสังคมในทางลบมีมาก โอกาสที่จะสอบตกในสมัยหน้าก็มีมาก ตรงกันข้ามถ้าหากรัฐมนตรีที่ถูกกล่าวหาสามารถที่จะตอบโต้ข้อกล่าวหาของฝ่ายค้านได้อย่างหมดจด ผมเชื่อว่าย่อมจะได้รับการสรรเสริญจากพี่น้องประชาชนโดยทั่วไปด้วยซ้ำไป นั่นแปลว่าการอภิปรายแม้จะมีการถ่ายทอด แม้จะมีการพูดเสียดสีว่ากล่าวกัน แต่เป็นไปด้วยความบริสุทธิ์ใจ เป็นไปด้วยกติกาก่อนหน้าของนักการเมืองที่ดี เป็นไปด้วยเจตนารมณ์เพื่อผดุงไว้ซึ่งความบริสุทธิ์ยุติธรรมของการปกครองชาติบ้านเมืองแล้ว ผมเชื่อว่าผู้แทนราษฎรในฝ่ายรัฐบาลเอง ท่านวุฒิสมาชิกที่ได้ฟังในวันนั้นก็คงจะเห็นด้วยว่าถ้าต้องการจะเข้ามาเป็นนักการเมือง ถ้าต้องการที่จะเข้ามาเป็นรัฐมนตรีบริหารราชการบ้านเมืองต้องเตรียมพร้อมที่จะตอบปัญหา ก็จะตอบข้อกล่าวหาของฝ่ายค้านได้ตลอดเวลา ก็รู้อยู่แล้วว่าฝ่ายค้านจะอภิปรายอะไรในประเด็นไหน ผู้สื่อข่าวก็ได้ชี้แจงก่อนหน้าที่จะมีการอภิปรายด้วยซ้ำไปว่าเราจะพูดอะไรกันบ้าง ท่านก็เตรียมมาสิครับ ชี้แจงให้กับสภาผู้แทนราษฎรและพี่น้องประชาชนทางบ้านได้เข้าใจถึงการทำงานของท่านว่า ท่านมีความบริสุทธิ์ ผุดผ่องเพียงใดแล้ว ผมเชื่อว่าเสียงนอกจากจะไม่เป็นลบแล้ว เสียงของท่านจะเป็นบวกด้วยซ้ำไปจากการที่บริหารงานด้วยเจตนารมณ์อันแน่วแน่ ด้วยความบริสุทธิ์ยุติธรรม ในวรรคสามนั้นยังคงมีข้อที่สมควรจะต้องแก้ไขอยู่บ้าง คำว่า สมาชิกซึ่งอยู่ในที่ประชุมสภา กระผมใคร่ขอให้ท่านกรมการได้กรุณาปรับปรุงแก้ไขถ้อยคำเพียงเล็กน้อย เพื่อให้การใช้หรือผู้ที่เข้าใจไม่ต้องมานั่งตีความกัน ขอให้แก้ไขเป็น สมาชิกและรัฐมนตรีซึ่งมาประชุมสภา คำว่า มาประชุมสภา นั้นหมายถึงว่าได้มา เข็นชื่อในการประชุมสภานั้นแปลว่ามา

ประชุมสภา เพราะฉะนั้นน่าจะยอมได้ถือคำที่ถูกต้อง ไม่ต้องมานั่งตีความกันว่าคนที่มาเซ็นชื่อแล้วถูกไปเข้าห้องน้ำ คำเขาเสร็จแล้วลุกออกจากนอกห้องประชุมไปจะได้รับเอกสารหรือไม่อย่างไร อันนี้ก็จะตัดปัญหาไป เพียงใช้คำว่า สมาชิกและรัฐมนตรีซึ่งมาประชุมสภา ก็จะได้ความครบถ้วนครบ โดยเหตุผลทั้งหมดที่กระผมได้กราบเรียนแล้วยังคงยืนยันว่า ถึงแม้เอกสารในวรรคสองได้ถูกกรรมการเสียงส่วนใหญ่แก้ไขไป และได้เพิ่มเติมในวรรคสามเพื่อคุ้มครองผู้ที่มาร่วมประชุม หากกล่าวหาผู้แทนราษฎรด้วยกัน กล่าวหาสมาชิกด้วยกัน และน่าจะเพิ่มว่า กล่าวหารัฐมนตรีด้วยกันแล้ว เพื่อให้สมประโยชน์กับมาตรา ๑๕๒ ในการเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจแล้ว น่าที่จะได้แก้ไขดังกล่าวนี้แล้วผมก็เชื่อว่าน่าจะได้รับการสนับสนุน และผมเป็นคนหนึ่งที่จะเห็นด้วยกับการแก้ไขของกรรมการเสียงส่วนใหญ่ ขอขอบพระคุณครับ

ประธานรัฐสภา : คุณสุวิทย์ครับ

นายสุวิทย์ คุณกิตติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ขอนแก่น) :
 ท่านประธานที่เคารพ ผม สุวิทย์ คุณกิตติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดขอนแก่น พรรคกิจสังคม ผมเห็นด้วยกับทางกรรมการที่ได้มีการปรับปรุงแก้ไขมาตรา ๑๓๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ที่กระผมเห็นด้วยนั้นอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า การอภิปรายหรือการประชุมสภานั้นเป็นหัวใจที่สำคัญอย่างยิ่งในระบอบประชาธิปไตย การที่สมาชิกจะได้มีโอกาสทำหน้าที่ในการตรวจสอบการทำงานของผู้บริหาร ซึ่งได้รับความไว้วางใจจากสภาหรือได้รับความไว้วางใจจากพรรคการเมืองให้เข้าไปดำรงตำแหน่งเป็นรัฐมนตรีทำหน้าที่ในการบริหารประเทศ เพราะฉะนั้นการที่ให้เอกสิทธิ์กับสมาชิกในการอภิปรายนั้นยอมเป็นเหตุให้สมาชิกสามารถที่จะนำข้อสงสัย ข้อข้องใจ แล้วความประทุติที่ส่งไปในทางไม่สุจริตมาพูดแถลงชี้แจงในที่ประชุม

ได้ การแถลงชี้แจงในที่ประชุมเมื่อได้รับเอกสารคุ้มครองนั้น ท่านประธานที่เคารพ ผู้ที่ถูกกล่าวหาหรือผู้ที่เกี่ยวข้องนั้นย่อมสามารถจะชี้แจงแสดง เหตุผลหักล้างข้อกล่าวหาอันได้ด้วยสิทธิเท่าเทียมกันในสภาแห่งนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้บริหารที่ดีมีคุณธรรม มีความรับผิดชอบ ทำงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริตแล้วย่อมไม่ต้องเกรงกลัวต่อคำกล่าวหาใด ๆ และผมเชื่อมั่นว่าสามารถที่จะหักล้างข้อกล่าวหาของเพื่อนสมาชิกด้วยกันได้ การตัดสินใจนั้นเป็นการตัดสินใจของประชาชนโดยทั่วไป ผมเห็นด้วยในกรณีที่กรรมการได้ให้ความคุ้มครองบุคคลภายนอก ซึ่งไม่ได้อยู่ในสภาแห่งนี้และไม่ได้เป็นสมาชิก ไม่ได้เป็นรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องกับงานการบริหารประเทศชาติบ้านเมือง เพราะว่าบุคคลภายนอกซึ่งเป็นบุคคลอื่นไม่ได้มีความรับผิดชอบอยู่ในสภาแห่งนี้ แล้วไม่สามารถที่จะโต้ตอบกับสมาชิกหรือผู้ที่กล่าวหาได้ย่อมต้องได้รับการคุ้มครองด้วยความเป็นธรรม เพราะฉะนั้นในมาตราที่ให้การคุ้มครองผู้อื่นนอกเหนือจากสมาชิกและรัฐมนตรีซึ่งทำหน้าที่ในสภาแห่งนี้แล้วผมเห็นด้วย แต่ในประเด็นของวรรคสามนั้น ท่านประธานที่เคารพ ผมอยากจะกราบเรียนว่า ยังมีความข้องใจอยู่ อยากให้ทางกรรมการได้ปรับปรุงให้ชัดเจน ให้ครอบคลุมถึงรัฐมนตรีที่ไม่ได้เป็นสมาชิกรัฐสภา หรือไม่ได้เป็นสมาชิกสภาหนึ่งสภาใดด้วย เพราะว่ากรณีที่รัฐมนตรีที่ไม่ได้รับการเลือกตั้งเข้ามาทำหน้าที่ในสภาโดยได้รับความไว้วางใจจากพรรคการเมือง ก็ย่อมต้องมีความรับผิดชอบต่อสภาซึ่งมาจากการเลือกตั้ง เพราะฉะนั้นรัฐมนตรีท่านนั้นก็ย่อมต้องได้รับการคุ้มครองเช่นเดียวกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกสภานั้น ต้องได้รับการคุ้มครองจากข้อกล่าวหาของรัฐมนตรีเช่นเดียวกันเพราะฉะนั้นการคุ้มครองทั้ง ๒ ด้านนั้นย่อมเป็นสิทธิอันชอบธรรมและเป็นเรื่องที่ถูกต้อง แต่ในร่างมาตรา ๑๓๑ ที่เรากำลังพิจารณาอยู่นี้ถ้าดูแล้วบุคคลภายนอกซึ่งไม่ได้เป็นสมาชิกของสภานั้นได้รับการคุ้มครอง ซึ่งจะทำให้เกิดความไม่เป็นธรรมขึ้นใน

สภาแห่งนี้ เพราะฉะนั้นท่านประธานที่เคารพ ผมอยากจะขอเรียนปรึกษากับ
ท่านกรรมการผ่านทางท่านประธานสภาว่า ได้ช่วยโปรดพิจารณาดำเนินการ
ปรับปรุงแก้ไขในส่วนนี้ให้ด้วย ในส่วนหลักการใหญ่ ๆ นั้นกระผมเห็นชอบด้วย
ประธานรัฐสภา : ท่านสมาชิกครับ มีผู้อภิปรายเยอะ สมาชิกก็
เหลือน้อย ปัญหาใหญ่มาก ขอเลื่อนการประชุมไปในนัดหน้า

เลิกประชุมเวลา ๑๕.๕๐ นาฬิกา